

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Δις ἐκδοθὲν ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου, διασκευασθῆι
δὲ καὶ πολλαῖς προσθήκαις καὶ ἐπιδιορθώσεσι συμ-
πληρωθὲν ὑπὸ τοῦ νῦν πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλεκαλλήλων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦτοις
πατριαρχικῇ κλεῖσει ὑρισθεῖσιν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙ

ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΝ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1888

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

(ΨΑΛΜ. ΞΖ', 22)

ἵνα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω.

(ΚΟΡΙΝΘ. Α', κεφ. ΙΔ', 40)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτοκ. 4048.

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα Μιτυλήνης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Λέσδου, Πρόεδρε τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Τυπικοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Κωνσταντῖνε, χάρις εἴη τῇ φίλῃ ἡμῖν αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Διεξεληθόντες ἰδίᾳ τε καὶ ἐν συνοδικῇ συνεδριάσει τὴν ἀπὸ κ' τοῦ παρωχημένου Σεπτεμβρίου ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ἥπερ ἀνετέθειτο ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίας τῆς ὑφ' ἐτέρας ἐπιτροπῆς πρὸ ἐξαετίας παρεσκευασμένης, ἀσμένως προαγόμεθα ἀνακοινώσασθαι αὐτῇ, συνοδικῇ ἀποφάσει, ὅτι τὸ ἀναθεωρηθὲν τοῦτο ἔργον ἔτυχε τῆς πλήρους ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καλῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασμένον, ὅπου δ' ἐν αὐτῷ διετυποῦντο ἀπορίαι ἐπελύθησαν συνοδικῶς διὰ τῶν προσηκουσῶν σημειώσεων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει λαβεῖν ὑπ' ὄψει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χειρογράφου. Ἀποχρώντως δ' ἐκτιμήσαντες τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πολλὴν ὁμολογουμένως φιλοπονίαν καὶ τὸν ἐνδειχθέντα ζήλον ὑπὲρ

τῆς ὁρθῆς διεικτιξέως τῶν παραθεθεγμένων διατυπώσεων
 καὶ εὐληπτοτέρας τακτοποιήσεως τῆς τοῦ Τυπικοῦ ὕλης,
 ἐκδηλοῦμεν μὲν τῇ αὐτῆς Ἱερύτητι τὰς εὐχαριστίας καὶ
 τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἀποπερατώσει τοῦ
 ἔργου, ἀξιοῦμεν δὲ ἵνα εὐαρεστηθῇ μεταβιβάσαι ταύτας
 καὶ τοῖς σὺν αὐτῇ ἐργασθεῖσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας
 μέλεσι τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τούτοις ἀνακοινοῦμεθα τῇ
 αὐτῆς Ἱερύτητι ὅτι διαταγαὶ ἐδόθησαν ἁρμοδίως ἵνα λη-
 φθῶσι τὰ θέοντα μέτρα πρὸς ἔκδοσιν τοῦ νέου Τυπικοῦ
 ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ. Ἡ δὲ τοῦ
 Θεοῦ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αὐοπῆς Ὁκτωβρίου κγ'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΟΒΑΘΕΙΣΑ ΤΗ: Α. Θ. Π. ΤΩ: ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ: ΠΑΤΡΙΑΡΧΩ:
Κ. Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΩ: ΤΩ: Ε'

Ἀριθ. Πρωτ. 4048.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Διορισθείσης συνοδικῶς κατὰ Μάρτιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας, Μιτυλήνης, Αἰνῶν, Σάμου καὶ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Γ. Βιολάκη, ἐντολὴν δ' ἔχουσης ἵνα ἀναθεωρήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίαν, ἣν ἑτέρα Ἐπιτροπὴ πρὸ ἐξαετίας διορισθεῖσα εἶχε παρασκευάσασα, ἐρχόμεθα ἡδὴ ἡμεῖς οἱ ὑπολειφθέντες ἵνα διὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν ἱερᾷ Συνόδῳ τὰς προσηκούσας ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐξηγήσεις.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ, ἥτις συνέκειτο ἐκ τοῦ τότε Μητροπολίτου Νεοκαισαρείας κυροῦ Ἱεροθέου, ὡς Προέδρου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κυρ. Γενναδίου, τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Βιολάκη, τοῦ λαμπαδarioν κ. Νικολάου, τοῦ Δομεστίχου κ. Κωνσταντίνου Σαββοπούλου, τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κυρ. Βασιλείου Καλλιφρονος καὶ κυρ. Κωνσταντίνου Ζαχαριάδου, καὶ τοῦ τότε Μ. Ἀρχιεπισκόπου κυρ. Ἰωαννικίου, τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Δισκάτης, ἐπέραθεν ὡςδὴποτε τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ Τυπικοῦ ἐν τριάκοντα καὶ πέντε συνεδριάσεσιν, ὡς λέγει ἐν τῇ ἰδιατέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει. Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλὰ μὲν κατέλιπε χάσματα, καὶ ἀπορίας οὐκ ὀλίγας ἐσημείωσε πρὸς λύσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐλάχιστον δὲ προσέσχεν εἰς τὸ ἔφος τοῦ λόγου καὶ τὸν συνειρμὸν τῶν τυπικῶν περὶ ἐκάστης ἐορτῆς διατάξεων, ἀπέκειτο ἡμῖν τὸ καθήκον τοῦ διορθῶσαι

ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν τὸ ὕψος, ἐξακριβῶσαι δὲ καὶ συμπληρῶσαι πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἐγκαταλειφθεῖσας ἐλλείψεις. Καὶ μετὰ μὲν τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας καὶ Ἀθῶν διεξήλθομεν καὶ διωρθώσαμεν τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τυπικοῦ καὶ τοὺς μῆνας Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον, τὸ δὲ ἐπίλοιπον μέρος ἀνεθεωρήσαμεν μόνοι οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῆς Προθεωρίας ἀρχῶν, συζητηθεῖσων καὶ ἐγκριθεῖσων.

Ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίναξ τοῦ Ἑορτοδρομίου, Παναγιώτατε, ἔργα ἴδια ὄντα τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γ. Βιολάκη, εἰσὶ δύο μέρη τοῦ Τυπικοῦ ὅλως νέα καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια· διότι ἡ μὲν εἰσάγει μετ' ἐπιστημοσύνης εἰς τὴν γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ μερικωτέρων δυσχερειῶν τοῦ Τυπικοῦ τοὺς ἱερεῖς καὶ ψάλτας καὶ πάντα ἄλλον εὐσεβῆ φιλαναγνώστην, ἐφιέμενον ἵνα κατέχῃ τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀκρίβειαν, ὁ δὲ ἀποτελεῖ εἶδος κατόπτρου, ἐν ᾧ εἰκονίζονται αἱ κινηταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορταὶ κατὰ πάσας τὰς δυνατὰς αὐτῶν περιπτώσεις, καὶ διευκολύνονται αἱ ἐκ τῆς συναρτήσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀκινήτων τοῦ Μηρολογίου ἑορτῶν προκύπτουσαι δυσχερεῖαι. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐκτὸς τῆς γνώσεως καὶ εὐχερείας ἣν παρέχουσι τοῖς ἐφημερίοις καὶ ἱεροψάλταις, δύνανται χρησιμεῦσαι καὶ ἐν θεολογικαῖς καὶ ἱερατικαῖς Σχολαῖς ὡς ἐγχειρίδιον πρὸς ἐπιστημονικωτέραν μελέτην τοῦ συστήματος τῆς τυπικῆς τάξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν, ἀντικειμένου μελέτης καὶ σπουδῆς ἀληθῶς ἀξίου τοῖς ἱεροσπουδασταῖς.

Ἐπειδὴ πᾶν ἔργον, Παναγιώτατε, ὅσον τέλειον καὶ αἰνθωρηθῇ, οὐκ ἔστιν ἀπηλλαγμένον ἀνακριβειῶν καὶ ἐλλείψεων, καταφαρεστέρων γινομένων ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, τοῦθ' ὕπερ καὶ αὐτὸς ὁ ἀοίδιμος ἐκδότης τοῦ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει Τυπικοῦ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὁμολογεῖ ἐν τῷ Προλόγῳ, λέγων ὅτι ἀπολλὰ ἐπηνωρθώσατο τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει διεπταισμένων καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπλή-

ρωσε, προσθείς εἴτι ἄλλο ἐθεώρησε συμφάλλον πρὸς ὁδήγησιν τῶν κατὰ τόπους ἐφημερευόντων καὶ ψαλλόντων· καὶ οὕτως ἐν τῇ νεωτέρᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει προσέθετο καὶ διεζηκρίδωσεν εἴτι τὸ μετὰ τὸν τρισκαιδεκάετες τοῦ χρόνου διάστημα ἀνέφηγε λεληθός, ἐξαίτεται δὲ συγγνώμην εἴτι καὶ αὐθις διέλαθεν αὐτὸν δι' ἡλικίας ἀμβλύτητα· καὶ ἐπειδὴ ὁσημέραι ἐκλείπουνσι δυστυχῶς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χορῶν οἱ τῆς τυπικῆς τάξεως γινώσται, ἤρξατο δὲ ὅτε μὲν ἡ ἄγνοια καὶ ἀδιαφορία, ὅτε δὲ ἡ αὐτοβουλία καὶ φιλαρέσκεια δεσπόζουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, οὕτως ὥστε νὰ προκύπτωσι σπονδαῖοι φόβοι μήπως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέλθῃ ἐν πολλοῖς πλήρης ἄγνοια τῆς ἀκριβείας, καὶ λογισθῇ ὡς τάξις ἡ τοῦ Προεστῶτος γνώμη, ἀρκεῖ νὰ τείνῃ εἰς τὴν συντομίαν, διὰ ταῦτα πάντα κατεβλήθη μεγάλη προσοχὴ ὥστε αἱ ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου παραλειφθεῖσαι λεπτομέρειαι νὰ ἀναπληρωθῶσι μεθ' ὅσης ἴτο δυνατόν ἀκριβείας. Ἐντεῦθεν ὁρμώμενα τὰ μέλη καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν ἐπ' ἀνάγκης νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ νέῳ Τυπικῷ α.) ἡ τάξις τοῦ Ἑσπερινοῦ, Μεσονυχτικοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας κατὰ μίαν ἡμέραν μὴ ἑορτάσιμον· β.) ἡ τάξις τῆς Κυριακῆς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῆς Λειτουργίας, γ.) ἡ τάξις μιᾶς τῶν ἡμερῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἴτοι τοῦ Μεγάλου Ἀποδείκνυον, τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Προηγιασμένης· δ.) ἡ τάξις τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῆς Μ. Πέμπτης ὡς τηρεῖται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, πρὸς ὁδήγησιν οὐ μόνον τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν διακόνων καὶ λοιπῶν ὁφφικιάων ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐν βλέψεια προσεκτικῶν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Κωνσταντίνου ἀνακαλύψει ὅτι διέφυγον ἀληθῶς καὶ τὴν ἐκείνου προσοχὴν καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει λαθὴ καὶ ἀνακριβείαι διορθώσεως ἄξια. Οὕτως αἱ πολλὰ καὶ ἐγκατεσπαρμένα σημειώσεις ἐνίοτε διαφωτιστὰ πρὸς ὅσα σημειοὶ ἐν ταῖς μνήμαις Ἀγίων σχετικὰ, καὶ ἴδει νὰ λαβῇ πᾶσα

ἀσημεριώτα, ἡβήῃ πᾶσα ἀπορία καὶ διορθωθῇ πᾶσα, ἔστω καὶ ἐπουσιώδης, ἀντίφρασις ἢ παραλλαγή. Ἡ Θ' ὥρα ἐκάστης ἡμέρας συνεχόμενη τῇ Α' Γ' καὶ Δ' καὶ ἀνέκονσα τῇ ἡμέρᾳ, ἥτις λέγεται ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἶδει ἵνα συμβαδίζῃ τῇ τοιαύτῃ τάξει· διὸ καὶ ὥρισεν ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἑσπερινῶν τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐπίσης καίτοι ὁ Ἑσπερινὸς ἀνέκει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἧς καὶ συνέχεται ἀναποσπάστως καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν ἐκάστη δεσποτικῇ ἰορτῇ ἢ ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ τῆς Λειτουργίας, ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος σημεῖοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν** κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνον ἀπᾶδει, ἀλλὰ καὶ ἀσπρηνώρητος ἐστὶ, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέστη κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ τοῦτο τῇ στάθμῃ τῆς ἀναλογίας καὶ ἀκριβείας ἀκολουθήσασα, ἥτις τηρεῖται καὶ ἐν πάσαις ταῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς. Ὡσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ **Βασιλεῦ οὐράνιε** μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν** ὀρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐνῷ, ψάλλει ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ὡς στιχηρὸν, οὐδὲν κῶλυμα ἔχει ἵνα λέγεται καὶ μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς** ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς, ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἥτιον ὁμοίως ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει ἂν ῥητῶς ἀρχαῖόν τι Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης κατασκευτικῆς εὐχῆς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διαστήματι.

Τὸ νέον Τυπικὸν ἡθέλησεν ἐπίσης εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰ Καθίσματα ἵνα τηρήσῃ τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν· ὥστε, διαγραφόμενης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβείας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τό-

πον Ἀρχιερεὶ συντέμνειν ἢ παραλείπειν, ἂν ἀπαραίτητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. Ἰδίως περὶ Καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ αἰδίδιμος πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μηνίμη Ἁγίου ἑορταζομένου, ὡς π. χ. τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (κτ' Σεπτ.), τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κτ' Ὀκτ.), τοῦ ἁγίου Νικολάου (τ' Δεκ.), τῶν ἁγίων Ἀποστόλων (κθ' Ἰουνίου), τῶν Ταξιαρχῶν (η' Νοεμβρ.), κτλ. σημειοὶ αὐτὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας· καὶ οὕτως ἐν ταῖς δυοὶ πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἁγίου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν (καθ' ἣν ἐν ἐκάστη Στιχολογίᾳ παρενείρετο καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ ἁγίου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τοῦ ἁγίου. Ἐν δὲ μηνίμας ἄλλων ἁγίων, οἷον τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς ἁγίας Μαρίας καὶ ἐτέρων, καταλαμβάνει ὁλοσχερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, ἂν συμπίσῃ Κυριακή. Τὸ νέον Τυπικὸν ἐν ταῖς μηνίμας τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἁγίων, ἦτοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀνὰ ἓν ἐκ τοῦ Ἁγίου ἐν ἐκάστη τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέου Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἁγιος. Ἐπίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοὶ πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ λέγονται «οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοί», ὑποδηλοῦν οὕτως ὅτι καταλαμβάνονται τὰ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου Τροπάρια ὡς π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῶ ἐν τῇ δ' λέγει «ἀμφοτέροι οἱ Μακαρισμοί»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· ἐνιαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Δοξολογίαν λέγει «καὶ καθ' ἑξ ἑς», ὡφίεν ἀνευ τινὸς ὁδηγίας τὸν ψάλλον διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ νέον Τυπικὸν οὐδὲν ἐγκαταλείπει ἀσημειωτον ἐξ ἐκείνων δι' ἃ προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀδαστέρους τῶν ἐφημερίων καὶ ψαλτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τριῶνας καὶ εἰδημορεστέρους τῆς τυπικῆς

τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημειοὶ ἐν τῷ Μεσο-
νυχτικῷ τῆς Κυριακῆς τὰ τρία Καταδυκτικὰ Τροπάρια **Ἑλέη-
σον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς**· τὸ νέον συνωδὰ τῇ ἐν τῷ
Ὁρολογίῳ διατηρῶσαι ὀρίζει τὴν Ἰτακοὴν τοῦ ἤχου, καὶ μό-
νον διὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημένα
τρία Καταδυκτικὰ ἀντὶ τῆς Ἰτακοῆς.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνον ὑπ' ὄψιν πολλὰς δυσχερείας
περιέλαβε τὰ Ἀντίφωνα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητο-
ρικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν
αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χασμῶδία ἐν τῇ
, Ἑκκλησίᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ δῶ πέρας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν,
παρακαλεῖ τὴν Ὑψιτέραν Παραγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύ-
νοδον ἵνα ἀποφῇνηται περὶ τῶν ἐξῆς :

α.) Εἰ, συμπεσοῦσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλιμπά-
νεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν
τῷ Ὁρθρῷ, ὡς ἀναφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς
καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἐντυπον, ἐκδοθὲν τῷ ἀρχεῖ καὶ φέρον ἐπι-
γραφὴν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β.) Εἰ, τυχοῦσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ
Κυριακῆς ἢ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν ψαλλομένων τῶν Μ.
Ὁρῶν λεκτέον τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον **Ἐτοιμάζου Βη-
θλεὲμ**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεργάζεται ποτε**, ἀναλόγως δὲ
ὀριστεῖον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μ. Ὁρῶν
τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἥτοι τὸ **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**,
ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεστρέφεται ποτε**.

γ.) Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδικὸν **Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε
τὸν Θεόν** λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέ-
ρας, ὡσάκις ἂν γίνηται Λειτουργία, ἢ τὸ Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, ὡς σημειοὶ ἢ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυ-
ριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακὰς ἔτι αὐτὰς τοῦ Πεντη-
κοσταρίου.

δ.) Εἰ παραλειπτέον τὸ **Ἀλληλοῦξα** μετὰ τὴν ἀνάγνω-

σιν τῆς περικοπῆς τῶν *Πράξεων* τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομίδα, ὡς εἰθισθῇ ἀποτίνων ἐτῶν, καίτοι ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* διάταξις διαγορεύει τὸ ἐναντίον, προστιθείσα καὶ τοὺς στίχους ἐπὶ τοῦ *Ἀλληλούζα* μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα.

ε') Εἰ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρος κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος ἄρχονται διὰ τοῦ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ* ὡς διαγορεύει τὸ ἐν χρήσει *Τυπικόν*, ἡ διὰ τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀρχαῖον *Τυπικόν* τοῦ *αἰχτε'* καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* τάξις (ὅρα *Κυριακὴν* τοῦ *Πάσχα* ἐσπέρας).

ς') Παρακαλεῖ δὲ ἵνα ἀποφῇνηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόνου, ιερέως καὶ ἀρχιερέως ὅποσα καὶ ὅποια ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς *Πεντηκοστῆς* δεῖ ψάλλειν, ἵνα ἀναλόγως συνταχθῇ διάταξις τις.

ζ') Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ἀντὶ τοῦ *Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον* προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ *Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ῥεῖρθεον ὑμεῖν Τριᾶδα* καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα σημειωθῇ τοῦτο (*).

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι οὐσιώδεις μὲν μεταβολαὶ ἐπὶ τοῦ *Τυπικοῦ* δὲν ἐπηρεάζομεν οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὰ μέλη τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, καθότι αἱ τροποποιήσεις αἱ γενόμεναι στηρίζονται ἐπὶ τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων, ἐνησυχολή-

(*) Συνοδικῶς ἐνεκρίθη προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κερσίον Διογενίου, ἐπὶ μὲν τῆς α' ἐρωτήσεως ἵνα καταληπτύνηται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τὸ ἐσπέραν τοῦ *Σαββάτου*, ἐπὶ δὲ τῆς β' ἵνα λέγωνται τὰ προσόγια Ἀπολυτικά *Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ*, *Ἑτοιμάζου Ζαβουλών*, ἐπὶ τῆς γ' τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ *Πάσχα* *Ἐν ἐκκλησίαις*· ἐπὶ τῆς δ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλείπηται τὸ *Ἀλληλούζα*· ἐπὶ τῆς ε' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται τὸ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ*· ἐπὶ τῆς ς' ὅτι ἀγιάται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ σκεῖσμένη ἀπεφάσισεν ὡς ἔχει ἡ τάξις ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ· καὶ ἐπὶ τῆς ζ' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται *Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον*, διότι οὕτω συνειθίσθη.

θημεν δὲ πάντες εἰς τὴν ἐνδοξοτάτην τακτοποιήσιν τῆς ἁλῆς, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, εἰς τὴν τήρησιν συμ-
μετρίας κατὰ πῶσας τὰς ἐορτὰς ὥστε καὶ μὴ μείνωσι χρίσματα
παρέχοντα διασυγμοῖς τοῖς ὑποβόλοις, καὶ τέλος εἰς τὴν
ἐχρηστίαν τοῖς χρῆζοντι ἀντιφρον τῆς τυπικῆς τάξεως
κατὰ τὰς διαφορὰς περιπτώσεις.

Ἐξαιτούμεθα δὲ συγγνώμην ἐν διέφρυγον καὶ ἡμῶς λάβη
καὶ ἐν παρὰ τὴν προσημῶν ἡμῶν ἐβραδύναμεν εἰς τὴν συμ-
πλήρωσιν τῆς ἀνατιθέμενης ἡμῶν ἐργασίας.

Τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Τῆς Ἀμετέρας Θεοτάτης Παναγιότητος

ὁλοπρόθυμοι θεράποντες

† Ὁ Μιτυλήνης **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

† Ὁ Σάμου **ΓΑΒΡΙΗΛ**

Ὁ πρωτοψάλτης **Γ. ΒΙΟΛΑΚΗΣ**

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΑΩ ΣΤ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινο-
μένους, θουλόμεθα μήτε θραῖς ἀτάκτους κεχρησθαι καὶ
τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν
τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἁρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ
πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τῆς ψαλμωδίας προ-
σάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφύρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔ-
σεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδιδάξε λόγιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

Ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γινομένη ψαλμωδία περὶ ἀλλήσεως ἐστὶ
πρὸς Θεόν, δεομένων ἡμῶν ἔλεων ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς
αὐτῷ προσκικρούκαμεν. Οἱ δὲ περὶ ἀλλήσεως τε καὶ δεόμενοι, τα-
πεινὸν ἦθος καὶ κατανενυγμένον ἔχειν ὀφείλουσι· τὸ δὲ βοᾶν καὶ κραυ-
γάζειν, οὐ κατεσταλμένου ἦθους, ἀλλὰ θρασείας ἐστὶ καὶ γεγαυρωμέ-
νου. Διὸ καὶ τοὺς ψάλλοντας ἐν ἐκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ
προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψάλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοᾶν, καὶ τὴν
φωνὴν ἐκβιάζεσθαι πρὸς κραυγὴν· κραυγὴ δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη φωνή
καὶ βιαιῶς ἐκρηγνυμένη. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδέ
τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀνάρμοστον ἐκκλησίᾳ, οἷά εἰσι
τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρίσματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελωδιῶν
ποικιλία, εἰς ᾧδᾶς ἐκτρεπομένη θυμεικῶς καὶ εἰς ᾠδαὶς πορνικᾶς,
τὰ νῦν ἐν ψαλμωδίαις ἐπιτηδευόμενα μάλιστα. Ταῦτα διαταττόμενος
ἐπάγει καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδιδάξε λόγιον· υἱοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐσμέν ἡμεῖς,
κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον, λέγοντα· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὐ-
τοι Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραάμ, πάντα τέκνα, ἀλλ' ἐν
Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· ταυτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς,
ταῦτα τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς
σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΑΣΙΛΙΑΝΟΥ

Αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, οἱκοὶ προσευχῶν λέγονται· ὅθεν καὶ οἱ προσευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὀφείλουσι μετὰ δακρύων καὶ ταπεινώσεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδοῦς σχήματος. Διωρι-
σκηνοὶ γοῦν οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰ ἐξ ἑαυτῶν ψαλμωδῆματα διὰ βοῶν
ἀτάκτων καὶ ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παραβιάζομένων· μήτε μὴν
διὰ τινων καλλιφωνιῶν, ἀνοικεῖων τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει καὶ
ἀκολουθίᾳ, οἷα εἰσι τὰ θυμελικὰ μέλη καὶ αἱ περιτταὶ ποικιλίαι τῶν
φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ θεαρέστου τρόπου προσά-
γειν τῷ Θεῷ τὰς εὐχάς, τῷ εἰδότει τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.
Ταῦτα δὲ περικειλεύσαντο ἀκολουθῶς τῷ εὐαγγελικῷ ρητῷ, τῷ διορι-
ζομένῳ, μὴ κατὰ ἔθνη εὐχεσθαι ἡμεῖς μετὰ βρατολογίας καὶ κρυ-
γῆς. ὡς οἰομένους εἰσακουσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν
τῷ κρυπτῷ προσάγειν τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αἰτήσεις
ὁμοίως, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ,
ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. Ἐπεὶ δὲ, φασί, καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος
εἶπεν ἐν τῷ Λευιτικῷ, Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, μᾶλλον
ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τούτου δεζόμενοι τὸ πλήρωμα, ὀφείλομεν εὐλα-
βέστεροι εἶναι καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ
διαφόροις ἁγιοτάτοις πατριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μόνον ἐν ταῖς ἐορ-
ταῖς γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίαι καὶ
μνημοσύνοις τεθνεώτων, γηγόναι διόφορα σημειώματα συνοδικὰ, ἀ-
φορισμῷ καθυπεσβάλλοντα τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμω-
δικῶν καὶ ἀλληλουσιῶν λιτῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς
ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμωδίαν. Ἀνάγνωθι καὶ
τῆς ἐν Κερθαγένῃ συνόδου κανὼν ρη' καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡ-
σαύτως ἀνάγνωθι καὶ τὸν εἰς τὰ Σεραφεῖμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον
τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα
εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προφητικοῦ ρητοῦ, τοῦ λέγοντος· κειδὼν τὸν
Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπρημένον· κωλύει γὰρ τὰς
θυμελικὰς ψαλμωδίας καὶ τὰς ὁρχήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς
ἐκτεταμένας ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

Ἄτακτος κρυγῇ τοῦ ψάλλοντος, ἀδεκτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ
ταῖς ἐκκλησίαις ἀνέμυστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμωδίας προ-
σάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χρῆσθαι βοαῖς,

καὶ τὴν φύσιν πρὸς κρυγὴν ἐκδιᾶξῃται· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· ἅλλ' μηδὲ τι ψάλλειν ἀνοικειον, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστᾷται μὴ ὄν ἀρμόδιον.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλὰ τοῦ τῶν Ὁμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὑμνωδίᾳ τηρητέας τάξεως, εὐλαβείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας :

« Μετὰ προσηκούσης εὐλαβείας ἐνταῦθα (εἰς τὸν ναὸν) παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως προσθήκη τούτων ποιησάμενοι οἰκαδε πορευσώμεθα. Τί δ' ἔστι τὸ ζητούμενον καὶ ὃ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται; Τὸ τοὺς θεοὺς ἀναπέμποντας ὕμνους φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένους καὶ εὐλαβεῖς κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες καταφρονοῦντες μὲν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος λόγια ὡς κοινὰ ἡγούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφιᾶσι καὶ τῶν μαινομένων οὐδὲν ἄμεινον διάκεινται, ὅλῳ τῷ σώματι δονούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἀλλότριά τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἦθη. Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε! δέον σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἐξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιῆσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν ἐπταισμένων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπανατείνων καὶ τοὺς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλώμενος τῷ σώματι. . . Τί συντείνουν πρὸς ἰκεσίαν χεῖρες ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγὴ τε σφοδρὰ καὶ τῇ βίαιᾳ ὠθήσει τὸ ἄσχημον ἔχουσα; . . . Τοῦτό ἐστιν ἐν φόβῳ δουλεῖν τὸ διακεχρῆσθαι τε καὶ διατείνεσθαι καὶ μηδὲ σεαυτὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγῃ τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηχήσει; . . . Ἄλλ' ὁ προφήτης, φησὶν, ἀλαλαγμῷ ποιῆσθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· « ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ ». Ἄλλ' οὐδ' ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον διακωλύομεν ἀλαλαγμὸν, ἀλλὰ

τὴν ἄσημιον βοήν, οὐδὲ τὴν φωτὴν τῆς αἰνέσεως, ἀλλὰ τὴν φωτὴν τῆς ἀταξίας » (Χρυσост. ἐν τῇ Ὁμιλίᾳ εἰς Ἡσαίου 6, 1 ἐκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

« Ἀλλ' αὖ ὁσοὺς ψαλμοὺς ἢ τρεῖς ὑπηχῆσαντες καὶ τὰς συνήθειας ἐν ἑαυτοῖς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ποιοῦντες διαλυθῆτε, νομίζετε ἀρκεῖν τοῦτο εἰς σωτηρίαν ἡμῶν; Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ; » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XI εἰς τὸν Ματθ. ἐκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

« Ἐχώμεθα τοίνυν τῆς ἀρετῆς μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μηδὲ μέχρι παραμυθίας τινός. Οὐκ ἔστι τὸ θέατρον τοῦτο, ἀγαπητὲ, κιθαρωδῶν, οὐδὲ τραγωδῶν, ἐνθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπὸς, καὶ τῆς ἡμέρας παραδράμοισης παρῆλθεν ἢ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦν τέρψις μόνη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἀπεισιν ἐκείθεν οἰκαδε ἕκαστος, καθάπερ ἀπὸ τινος λύμης ἀναμαζάμενος πολλὰ τῶν αὐτόθι καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβὼν τινα τῶν σαταρικῶν ἡσμάτων μέλη, ὅσα ἰσχυσε τῇ μνήμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οἰκίας ἤδει· ὁ δὲ πρεσβύτερος, ἄτε δὴ σεμνότερος, τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῶν δὲ ἐκείσε λεγομένων ῥημάτων μέμνηται πάντων. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἔχοντες ἄπιτε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον; » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. X εἰς τὰς Πράξ. τῶν Ἀποστ. ἐκδ. Migne τόμ. 60).

« Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγὼ σοὶ δίδωμι πότον πνευματικόν· ἢ γὰρ μίθῃ καὶ τὴν εὐσημιον ἐκκόπτει φωτὴν τῆς γλῶσσης τῆς ἡμετέρας ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὕψει

τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἁγίου, ὥςπερ οἱ ἡδοντες τὰς σατανικὰς φῶδας πνεύματος ἀκαθάρτου. Τί ἐστὶν ἐν ταῖς καρδίαις ἱμῶν τῷ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες, ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα φθειγόμενοι, τῆς καρδίας ῥυτιβομένης ἐτέρωθεν (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XIX εἰς τὴν πρὸς Ἐφρεσίους ἐπιστολήν· Migne τόμ. 62).

Ὁ δ' ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν ταῖς Κατηχήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἐξῆς διατυπῶι πρὸς τοὺς κανονάρχας παραινέσεις, αἵτινες ἀφορῶσι σήμερον τοὺς ἱεροφύλακας τῶν Ἐκκλησιῶν :

« Σὺ οὖν, τέκνον κανόναρχα, ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου κατάρχων τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ὑμνωδίας, διεγερτῆς τῶν ψαλλόντων, ἑκαστα, καθὼς δικτέτακται σοι, ἀποπληρῶν, τὰ καθήσματα, τὰ στιχηρὰ, συνείδησιν τῶν ἐν ἑκάστῳ. Ἡρε καὶ ἀδολέσχει, καὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἱερτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέσχει πρὸς ἑκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦδε ψάλλειν, ἢ ἀναγινώσκειν τοῦδε, καὶ ἐν τῇδε τοῦδε· ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὖζωνον καὶ τὸ εὐλαλον καὶ παρῴχλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρὰπληρῶντας ἐπιξινομένους ὠφελίσθαι· συναναλαμβανόμενος ἑαυτὸν πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν ποιεῖ, ἵνα χορεύσῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἴπερ καταξιωθεὶς ἔχειν τοιαύτην κατάρτασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβάζων, καὶ ἐπὶ λόγοις σφαλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἐν μέλος πάντας δικαρυτῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμωδίας, μὴτε ὑπερπλήγων, μὴτε καταρρίπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσπαύων· οὕτω γὰρ καὶ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιχηροκαθίσματα ἐλαμβάνει τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς δυναμένους καὶ προσιώντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ τάλαντον, ὃ παρὰ Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκείνης φωνῆς· Εὐ δοῦλε, ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω.

Ὁ ΙΕ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψαλλῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχὼν, ἀλλὰ καθήκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἦτοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προλεγειριζμένων ψαλτῶν· εἶοτι ἀταξία ὁμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασμωδία ἔταν ψάλλῃ ὁ τυχὼν ἀμαθὴς καὶ ἄμουςτος, τὸνναντίον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις ὅταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἐμπειροὶ καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γινώσται.

Πρὸς ὁδηγίαν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον εἶτι ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνητο τάδε :

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διασκερθέντες φρονούμεν ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· 1] ἐκλογή ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τε τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογή ἰσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τούλάχιστον τριῶν ἐκατέρωθεν, γυμναζομένων δις ἢ τρίς καθ' ἑβδομάδα· 3] ἐρτισμὸς τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τοῦ σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετηδευμένου καὶ ἐκλελυμένου· 5] σύστασις εἰς πάντας προφορὰς ἀκριβοῦς, ὥστε τὸ ἀκροατήριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγωνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ ἀνάλογα αἰσθηήματα· 6] καθορισμὸς ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκείας ἐκάστῳ ἐκκλησιαστικῷ ἄσματι χρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσήλικη ἰδιαιτέρας γραμμῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλομένου ἄσματος τὸ μέρος τῶν ἰσοκρατῶν » (Βλ. Ἐκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἔτ. II' σελ. 119—121).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΛΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ' ΩΡΑ

Η πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένη Θ' ὥρα ἐστὶ σπρχγίς τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἡδὴ ληγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ᾖ Δεσποτική ἢ Θεομητορική εορτὴ ἢ μετέορτος ἢ μνήμη εορταζομένου Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς εορτῆς ἢ τοῦ Ἀγίου· εἰδὲ μὴ, τὸ τοῦ τυγχόντος Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου λέγεται τὸ *Βλέπων ὁ Ἀηστὴς τὸν ἀρχηγόν* τῆς ζωῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως* τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας τὸ ἀναστάμενον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πλ. *Ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἐσπέρας* πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς εορτῆς τοῦ Πάσχᾳ ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ Πάσχᾳ Θ' ἥτοι τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπῶνται. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ ἐσπέρας, πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχᾳ, ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τρίψαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον Λόγον* καὶ Κοντάκιον *Τῆς εὐχῆς τὰ ὅρματα*. Ἐν τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολουθίων αὐτοῖς.

Ἀπόλυσις ἐν τῇ Θ' λέγεται πάντοτε ἡ μικρὰ (ὅρα αὐτὴν κατωτέρω ἐν β' 16) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς, ἥς ἐλέγχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ Ὁρθρου καὶ πάσης ἄλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνουμένη εὐχή, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*¹, ἐξαιρέσει τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου πρὸ τῶν ὁποίων ἐκφωνεῖται τὸ *Εὐλογημὴν ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς*. Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς δὲ² καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένου Ἐξαψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεπείρα δοξολογία τοῦ Θεοῦ τυγχάνων³, ἀναγινώσκεται εἰς ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ

1. Ὁφείλει δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυῖναι καὶ ἀσπασθῆναι τὴν ἁγίαν Τριάδι καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον· καὶ τοῦτο ἀποτίθῃ μόνον μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἁλῶς ἀτακτεῖ καὶ παρανομεῖ.

2. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν *Εὐλογητὸν καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Καιρῆς Δευτέρας*, ὡς συήθως, ἐκφωνοῦντες *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε*, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τοῦτον διὰ τοῦ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ* ἐστὶ παράτυπος γεωτερισμός· ἀλλὰ νῦν εἰδίσταί παρταχοῦ σχεδὸν οὕτω καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον μόνον ἀντὶ τοῦ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν* δόξα σοι μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς* σημειοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

3. Ὅ,τι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐν γένει καὶ τῶν τοῦ Δαβὶδ ἰδίᾳ ὁ χρυσὸς τῆς γλῶττας Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυ-

δλου ἐνιαυτοῦ· ἀργεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

νάβωμεν ἐνταῦθα πρὸς συγχρὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην παντὸς χρησίου, μάλιστα δὲ τῶν κληρικῶν, οἷς ἐστὶν ἐγχειρίδιον ἱερὸν τὸ Ψαλτήριον. «Τίτος ἔτεκεν ὁ ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνκεται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ὧδὴς μάλιστα αὕτη ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἀκουσον. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς ραθυμωτέρας δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν τῶν πνευματικῶν ἀνάγνωσιν δεσχερῶς ἔχοντας καὶ τὸν ἐκείθεν οὐχ ἠδέως ὑπομένοντας κάματον, ποθεινότερον ποιῆσαι τὸν πόρον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἴσθησιν ὑποτιμῆσαι, μελωδίαν ἀνέμιξε τῇ προφητεῖα, ἵνα τῷ ῥυθμῷ τοῦ μέλους ψυχαγωγούμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ἱεροὺς ἀναπέμπωσιν αὐτῷ ὕμνον· οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἀρίστησι ψυχῇ καὶ πτεροῖ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν καὶ φιλοσοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελῆν τῶν βιωτικῶν ὡς μέλος συμφωνίας καὶ ῥυθμῷ συγκείμενον θεῖον ἥσμα. Οὕτω γοῶν ἡμῶν ἡ θῆσις πρὸς τὰ ἥσματα καὶ τὰ μέλη ἠδέως ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς καὶ τὰ ἐπομάζια παιδία κληρονομήματα καὶ δεσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμίσθαι . . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναῖκες καὶ ὀδοιπόροι καὶ γηπόροι καὶ ναῦται, τῷ ἥσματι τὸν ἐκ τῶν ἔργων πόρον παραμυθῆσθαι σπεύδοντες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλους ἀκούσει τῆς ὧδης, ῥῆον ἅπαντα ἐνεργεῖν δυναμένης τὰ ὀχληρὰ καὶ ἐπίπονα . . . Ἀπὸ τῶν ψαλμῶν τῶν πνευματικῶν πολλὴ μὲν τὸ κέρδος πολλὴ δὲ ἡ ὠφέλεια, πολλὴ δὲ ὁ ἀγιασμὸς καὶ πάσης φιλοσοφίας ἐπὶθέσις γένοιτ' ἂν, τῶν τε ῥημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίροντων, τοῦ τε ἁγίου Πνεύματος τῇ τὰ τοιαῦτα ψάλλοσθι ταχέως ἐπιπταμένου ψυχῇ· οἱ γὰρ μετὰ συνέσεως ψάλλοντες τὴν τοῦ Πνεύματος καλοῦσι χάριν . . . Ἐνθα μὲν ἥσματα πορρικὰ δαίμονες ἐπισωρεῖνται, ἐνθα δὲ μέλη πνευματικὰ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐρίπταται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἡγιάζει . . . Καὶ καθάπερ πολλοὶ τῶν πλουτούντων τὴν σπογγίαν βαλυσμόν πλέσαντες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα εἴτις ἀπὸ τῶν ἐπισμάτων γένηται κηλὶς, παρασφύισα καθαρὰν διεῖξη τὴν τράπεζαν, οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀντὶ βαλυσμόν τὸ στόμα ἐμπλησαντες μελωδίας πνευματικῆς, ἵνα εἰ τις ἐγένετο κηλὶς ἀπὸ τῆς ἀδιδραχίας ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελωδίας ἀποσμήξωμεν ἐκείνην καὶ λέγωμεν κοινῇ στάντες· «Ἐύρρηκας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου . . . » Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλοῦντες μετὰ τῆς κιθάρας, ἔνθον τὸν Χρι-

τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχ. Ἀπὸ τοῦ Ἐπερινου τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχ, ἀναγινώσκεται μὲν, ἀλλ' ὅ-
νεν τοῦ Διδτε προσκυνήσωμεν, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ
Χριστὸς ἀνάστη ἄπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δις ἐκ τῶν χορῶν.

στὸν δι' αὐτοῦ καλοῦσιν. Ὅπου δὲ ὁ Χριστὸς, δαίμων μὲν οὐδεὶς
ἐπισηθῇ, μάλιστα δὲ οὐδὲ παρικήσει το. λήμει ποτε, εἰρήνη δὲ καὶ
ἀγάπη καὶ πάντα ὡσπερ ἐκ πηγῶν ἤξει τὴ ἀγαθὰ . . . Ἐνθα ψαλ-
μὸς καὶ ἐκκλησίᾳ καὶ προφητῶν χορεία καὶ διάνοια τῶν ἡδόντων θεο-
φιλῆς, οἷον ἂν τις ἡμῖν τὴν σέβειν ταύτην προσειπὼν Ἐκκλησίαν.
Κῆρ μὴ εἰδῇ τὴν δύναμιν τῶν ρημάτων, αὐτὸ τέως τὸ στόμα παίδευ-
σον τὴ ρήματα λέγειν ἡγιάζεται γὰρ καὶ διὰ ρημάτων ἡ γλῶττα ὅταν
μετὰ προθυμίᾳ ταῦτα λέγεται. Ἐὰν εἰς ταύτην ἐάντονος καταστήσω-
μεν τὴν συνήθειαν, οὐδὲ ἐκόντες οὐδὲ βραθυμόντες ποτε ποιησόμεθα
τὴν καλὴν ταύτην λειτουργίαν, τοῦ ἔθους καὶ ἁκούσας ἡμῖς ἀναγκά-
ζοντες καὶ ἐκάστην ἡμέραν τὴν καλὴν ταύτην ἐπιτελεῖν λατρείαν.
(Χρυσ. Ἐρμ. εἰς τὸν ψαλμὸν Μ.Γ' ἔκδ. Migne τόμ. 55).

Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει «Τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγ-
μασι ἐγκατέμειν, ἵνα τῷ προσηγεῖ καὶ λείψ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ τῶν
λόγων ὡφέλιμος λαμβανόντως ἐποδεχόμεθα κατὰ τοὺς σοφούς τῶν
ιατρῶν, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ αἰσθητότερα πίνειν διδόντες τοῖς κακο-
αίτοις, μέλιτι πολυλύκει τὴν χέλιαν περιχρίουσιν» . . . ὡς αὐτὸς γαλήνη
ἔχων, βραβεύτης εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κεκαῖνον τῶν λογισμῶν
καταστέλλων . . . ὡς αὐτὸς φιλίας συναγωγὸς, ἐρωσις διεστώτων ὡς αὐ-
τὸς ὑπὸν ἀσφάλεια, ἀκμήοντες ἐγκαλλώπισμα, πρεσβυτέροις παρη-
γορία, γενναίῳ κόσμῳ ἀρροδιώτατος, ἀνάπαντος κόπων ἡμερινῶν, ἐκ-
κλησίας φωνή».

Ὁ Θεοδώρητος ὁ Κύρου «τῇ γὰρ ἡδονῇ τῆς μελωδίας τὴν ὡφέ-
λειαν ἢ θείαν χάριν κεράσασα, τριπόθητόν τε καὶ ἀξίεραστον τοῖς
ἀνθρώποις διδασκαλίαν προτέθηκεν».

Γρηγόριος ὁ Νέσσης «ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φίλον τῇ φύσει,
ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὐσα ἡ μουσικὴ, τοῦτου χάριν ὁ μέγας
Δαβὶδ τῇ περὶ τῶν ἀρετῶν φιλοσοφίᾳ τὴν μελωδίαν κατέμειν οἷον
τινα μέλιτος ἡδονὴν τῶν ὁφελῶν καταχέας δογμάτων».

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τοὺς Ψαλ-
μοὺς τοῦ Δαβὶδ ἔχει βάσιν τῶν μερικῶν καὶ δημοσίων προσευχῶν, καὶ
δι' οὓς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πάντως ὡς αὐτὸς τοὺς Ψαλμοὺς, ὡς
σήμερον τὸν ρμ', ρμα' καὶ ἄλλους τινάς.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως καὶ ἐφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνησώμεν τρεῖς, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὁρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἐορτῆς τυχοῦσης, ἢ μνήμης ἐορταζομένου Ἀγίου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς καὶ ἂν ἔτι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἥτοι τῇ ἐορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἀναστάσιμα φάλλονται ἐπίτης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς οὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόροις Ἑσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅταν αἱ ἐορταὶ αὗται συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προηγρῶνται ὅμως ἐν τούτοις τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς, ἥτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τύγῃ αὕτη ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἐορταῖς (ἐξαίρουμένων τῶν ἐορτῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)⁴ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων μνήμας ταῖς ἐντός τῶν τεσσαρῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος συμπίπτουσιν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται ἡ Α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Σαββάτῳ ἢ Δευτέρᾳ, καθότι ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ' ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἑσπερινοῖς τῶν

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὗται ἐορταὶ, ὡς μετέχονσαι καὶ τοῦ χαρακτῆρος Δεσποτικῶν ἐορτῶν, ἐμφαίνονσιν τι ἐξαιρετικόν διὰ καὶ κατὰ πολλὰ μέρη ἐν ταῖς Ἀκολουθίαις αὐτῶν παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ τῶν ἁλίων Θεομητορικῶν ἐορτῶν ἐπεροχὴ αὐτῶν.

Ψαλμῶν *Κύριε ἐκίκραξεν*⁵, Φωνῇ μου πρὸς Κύριον, Ἐκ βαθίων ἐκίκραξέν σου, καὶ τὸ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ψάλλονται πλῆρεις οἱ στίχοι εἰς τοὺς διατεταγμένους ἤχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερίοις τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ στίχοι ἀπὸ τοῦ *Θοὺ Κύριε* καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταδίδῃ ὁ πρῶτος χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἀρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπομένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα Ὅρθρον ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἥτοι Στιχηρά, Δοξαστικά, Ἀπολυτικά, Τριαδικά, Καθίσματα, Ὑπκοαὶ, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἵμοι, Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινά, Μακαρισμοὶ κτλ. ἅτινα καὶ προηγούνται τῶν Ἀκολουθίων τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ψάλλονται δὲ οὕτως· ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, πρῶτον ἐσπέρια Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ' εἶτα ς' τῆς τυχούσης Θεομητορικῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πάσαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα ς' καὶ μεθεόρτα ἢ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ Ἀπόδοσι Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων ἑορταῖς ἥτοι, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυζαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), τῶν Τριῶν Ἱερρχῶν (ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἐν τινι Κυριακῇ Τριφδίου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου,

5. Ὅτι ἀρχεται ὁ β' χορὸς ἑτάλλων τὸ *Ἐκτεμνηθήτω ἡ προσευχή μου*, ὁ ἱερεὺς ἐκλογεῖ τὸ θεῖον καὶ θεμιτὴ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, εἶτα τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαὸν κατὰ τὴν τάξιν· καὶ ἔαν μὲν μέλλῃ ποιῆσαι Εἰσοδόν, ἐκδίδεται εἰθὺς κατὰ τὸ *Κύριε ἐκίκραξα* καὶ τὸ *γε.λω.ιου*, εἰδεμὴ, θεμιτὴ γέγων τὸ ἐπιτραχήλιον *μόνον*.

ψάλλονται κατ' ἐξαίρεσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ς'. Ὅταν δὲ ὁ τυχὼν ἐν Κυριακῇ Ἅγιος στερῇται Δοξαστικοῦ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Καταλείπονται δὲ ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἧτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφανείων, τῶν Βατίων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Στεφανοῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ καὶ τοῦ Δελεμβρίου, ὅτε ὁμοῦς ψάλλεται ἐν τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ δ' τῷ Αἰῶνι Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἄν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν (ἐξαίρουμένης τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὅτε ψάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον τὸ Θεαρχίῳ γεν-μιατι) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μετέορτοις Κυριακαῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἀγίοις, Δόξα ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπίτῃ μὲν τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, Δόξα ψάλλεται τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ψάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν συμπέσῃ ὁμοῦς τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διχακηνήσιμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ὅταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τόχωτιν τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τόχωτιν ἐν τινι Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἢ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαίρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα ψάλλεται τῷ Κυριακῇ τυχὼν Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικοῦ, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τοῦ ἡχοῦ Θεοτοκίον· εἰ δὲ ἐστὶ μεγαλομάρτυς καὶ συμ-

πίπτει ἐν τινι μεθεόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τῷ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, καὶν τύχῃσι Θεομητορικῇ ἢ Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαίρουμένων τῶν οὓς ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανείων), Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· ἐξαίρουνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἢ καὶ ἐν οἰκδῆτيني ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθεόρτοι Ἐσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα *Τίς Θεὸς μέγας*, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς ἡμιῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Ἀνάστα ὁ Θεός*, μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφητεΐαι, ὅταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικῇ καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἢ μηνιαὶ ἑορταζόμενων Ἀγίων καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Σοφία*· πρόσχωμεν· τὰ Ἀποστολικά δὲ Ἀναγνώσματα, ἅτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μηνιαῖς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκόμενου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν*.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἀν ὑπάρχῃ Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ βωρείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἔρχονται φέροντες

εἰς χεῖρας λαμπάδας, καὶ ἵστανται ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ νοοῦ, ὅπου εἰπὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ Ἑλέησον ἡμῖν ὁ Θεός. . . Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφθι-
ναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύ-
την κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πρεῖα τῇ φωνῇ τὸ Κυ-
ριε ἐλέησον ὡς ἡ τάξις· ὁ Ἱερεὺς Ἑτάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. . .
Εἰρήνην πᾶσι· ὁ χορὸς Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Διάκονος· Τὰς κε-
φαλὰς ἡμῶν. . . ὁ χορὸς Σοὶ Κύριε· ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) Δέ-
σποτα πολυέλεε. . . εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμῷ σταυροειδῶς στρεφόμενος
περὶ τοὺς ἄρτους· καὶ ψάλλων τὸ Θεοτόκε Παρθένε. . . Ἐν πάσαις ἀνε-
ξαίρεταις ταῖς Δεισποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἐορταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς
τῶν ἀγίων μνήμασι, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ
Θεοτόκε Παρθένε. . . Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς
ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν. . . εἶτα ψάλλεται τρίς τὸ Πλούσιοι ἐπτῶχευσαν, καὶ μετ' αὐ-
τὸ τὰ Ἀπόστιχα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΚΩΝ

12. Τὰ ἀναστίχη Ἀπόστιχα κατὰ τὴν Ἑσπερινὴν τοῦ Σαβ-
βάτου οὐδέποτε καταλιμπάνονται καὶ τὴν ἡμέραν Θεομητορικῇ ἐορταῇ,
προεόρτιοι ἢ μεθεόρτιοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεισποτικῶν ἢ Θεο-
μητορικῶν ἐορτῶν, ἢ μνήμασι ἐορταζομένων Ἀγίων. Ἐν τῇ Ἑσπερινῇ
τοῦ Σαββάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυρια-
κῶν ψάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἡχοῦ πρῶτον Ἀπόστιχον (ὅπερ
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ), εἶτα ψάλλονται τὰ ὁ Στιχηρὰ Πασχι-
αῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΚΩΝ

13. Ἐν ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικαῖς
ἐορταῖς, ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεισποτικῶν
ἐορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νη-
στειῶν, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῇ ἐορτῇ τῶν Θεοπιτόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ τῇ τῶν Ταξιαρχῶν (ὅταν συμπίπτωσιν ἐν
Κυριακῇ) Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται μόνον τὸ τῆς τυ-

χοῦς ἐορτῆς ἄνευ Θεοτοκίου. Ὅταν ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀποδόσεως αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσαρίων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ψάλλεται Δόξα τῶν τῶ Ἀποστίγων τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἐορτῆς. Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐορτὴ ὅταν συμπίπτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ τῇ τῶν Βαθίων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριωδίου Ἀπόστιχα Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἐορτῆς· ἐὰν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάτχῃ, τότε ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτούσαις Ἀγίων μνήμαις, Δόξα τῶν Ἀποστίγων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωῆχου σύμφωνον τῷ ἔχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ. Ὅταν δὲ αἱ τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων μνῆμαι συμπίπτωσιν ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἢ Ἀποδόσει Δοξαστικῇ τινος ἢ Θεομητορικῇ ἐορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούσης ἐορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἀγίου μὴ ἔχοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίγων Θεοτοκίον τοῦ ἔχου.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάτχῃ ἐντός τῶν ἐξ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος (πλὴν ὁγδὴ τῆς Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀναλήψεως συμπιπτούσαις μνήμαις τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Ἀπόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται τὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἐορτῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν Ὄρθρῳ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

11. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύεις μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Δοκτικῇ ἐβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τῷ Πάτχῃ, μετὰ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀρίστη τρίς κατὰ τὸ σύνθημα αὐτοῦ μέλος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ εὐθὺς ἔπεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

15. Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἑσπερινῷ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ἀπολυτίκια πρὸ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσει τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπιπτούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ἅπαξ· τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεορτίοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἅρ' ἐπέρας μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνὰ μίαν· τὸ πρῶν δὲ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμης· τυχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τελευταῖον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δοξαστικόν Ἀγίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτίκιον οὐ ψάλλεται, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγόμενη Ἀπόλυσις ἐστὶν αὕτη· ὁ Διάκονος Σοφία· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν ἐν λογητῷ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε σὺν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν· ὁ προϊστάμενος Στερεωσθὶ Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ τοῦ ἐκκλησιάρχου (ἢ τῇ χώρᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν (Ἀπο-

κλασίας ὁμῶς ὑπαρχούσης, ὁ Διάκονος ἀντὶ τοῦ Σοφία, λέγει τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου καὶ εὐλογία αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμῶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλευθροπλίᾳ πάντοτε τῶν καὶ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ χορὸς ἁμήν· καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παραχρᾶντου αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδοξου Πρωτόγονου Πρωτοκόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης [εἰτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη Δοξαστικόν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμῶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος⁶. Εἰτα τὸ Δι' ἐν ἡμῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμῶς Ἀμήν⁷. Αὕτη λέγεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Λειτουργίας προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)· ἡ αὕτη καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἐκαστῇ δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἔχει ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν ἐν τῇ Ἀπόλυσει, ὡς γνωστὸν τοῖς ἱερεῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεόρτοις αὐτῶν Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδότεσιν, ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ, ὅτε καὶ προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἡ Ἀπόλυσις φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ὡς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν γρόττῃ ἀνακλιθεὶς (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξιόμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτη-

6. Ἡ αὕτη Ἀπόλυσις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, παραλείπεται δὲ μόνον ἡ φράσις Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ἐν ἀρχῇ.

7. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταύτην τελεῖαν Ἀπόλυσιν.

ρίαν) καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτ.λ. Ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλυσις οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχοι ἡ ἐορτῇ, καθέτι καὶ ἐν τῷ Ὁρῶ λέγομεν τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Σημειωτέον, δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἐορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, αὐτὴν, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, παρενείρονται ἐν τῇ ἀναστασίμῳ Ἀπολύσει, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Πλὴν τῆς μεγάλης Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρά, ἣτις λέγεται τὸ ἐσπέρως μετὰ τὴν Θ' ὥραν καὶ μετὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν, ὅταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρῶτ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Ἔστι δὲ ἡ μικρά Ἀπόλυσις αὕτη· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι (ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν — ἐν Κυριακῇ) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῖσαι καὶ σῶσαι ἡμῶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν. . . Ἄν ὅμως ἐπὶ τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης. . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν) τὸ Δι' εὐχῶν λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐξώμεθα.

Ο ΟΡΘΡΟΣ⁸

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ Ὁρῶ Ἀκολουθίας προηγεῖται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγκινωσκόμενα Μεσονυκτικά, τὸ τῶν πέντε

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀνέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἶχον ἔθος ἱερὸν τὸ ὁρθεῖν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ὑμνῶν, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος τὰ ἐξῆς αξιοσημεῖωτα λόγια· «Τὰ νῦν κεκρατηκότα ἔθνη πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις συνωδᾷ ἐστὶ καὶ σύμφωνον· ἐκ νεκτὸς γὰρ ὁρθεῖν παρ' ἡμῶν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐν πόρῳ καὶ θλίψει καὶ σφοδρῇ δακρύων ἐξομολογοῦνται τῷ Θεῷ τελευταίον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς τὴν ὑμνωδίαν καθίστανται. Καὶ νῦν μὲν διχῇ διατεμηθέντες ἀντιφάλλουσιν ἀλλήλοις, ὁμοῦ μὲν τὴν μελέτην τῶν λόγων ἐντεθεὶν κρατέουσιν, ὁμοῦ δὲ

ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἔτινα εὑρηγῇται ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσονυχτικοῦ ἐπέχει ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Προιστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον εὐ', Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, κτλ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ τὸν Ν' Ψαλμὸν, εἰτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου Ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον· καὶ σῶσον ἡμῶς· καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ Ἀξιῶν ἐστίν· μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τρισάγιον αὐθις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἔχου· εἰτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς . . . ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν· ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφθλαχθῆναι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις (ἴδε ταύτην ὀπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . . κτλ. τὸ τέλος Εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ εὐθὺς τὸ Δε' εὐχῶν^ο.

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς ἡ ἢ τοῦ Ἀγίου, καὶ μετ' αὐτὴν τὰ Ἀξιῶν ἐστίν . . . Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδόσεσι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἔχου Ὑπακοῆς

καὶ τῇ προσεσχῇ καὶ τὸ ἀμετιώριστον τῶν καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικοῦμενοι ἔπιτα πάλιν ἐπιτρέψαντες ἐπὶ κατάρχειν τοῦ μέλουσιν οἱ λοιποὶ ἑπηχοῦσαι καὶ οὕτως ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς γ' αὐμφωδίας τῇν ἐνέκτα διενεγκόντες, μεταξὺ προσεχόμενοι, ἡμέρας ἤδη ἐπολαμβάνουσης, πάντες κοινῇ ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας τὸν τῆς ἐξομολογήσεως ψαλμὸν ἀγαθέρουσι τῷ Κυρίῳ, ἰδίᾳ ἑαυτῶν ἕκαστος τὰ ῥήματα τῆς μετανοίας ποιοῦμενοι. Ἐπὶ τοῦτοις λοιπὸν εἰ ἡμᾶς ἀπεφύγετε, γένεσθε μὲν Αἰγυπτίους, φέξεσθε δὲ καὶ Αἰθίους ἀμροτέρους, Θηβαίους, Παλαιστίνους, Ἀραβας, Φοίνικας, Σέβους καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐεγράτῃ κατωκισμένους καὶ πάντας ἀπαχαπλῶς παρ' οἷς ἀγρυπνῆσαι καὶ προσεσχαι καὶ αἱ κοιναὶ ψαλμωδίαὶ τετίμηται (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νεοκαισάρειας κληρικοῖς· ἔκδοσις Migne τόμ. 32).

9. Τοῦτό ἐστι τῆς μοναχικῆς τάξεως λείψανον, ἀγαφερόμενον εἰς τοὺς παρισταμένους μοναχοὺς, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προιστῶτος (Ὅρα περὶ τούτου § 50 τῆς Προθεωρίας ταύτης).

ψάλλεται· τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ ὅταν τύγῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τὸ τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαν-
τῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), τῆς Γ' Κυριακῆς ἐξαίρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς ψάλλονται τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς κτλ.

Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ *Εὐλόγητός ὁ Θεός*, τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεός* . . . *Βασιλεῦ Οὐράνιε* κτλ. ὡς ἀνωτέρω· μετὰ τὸν Ν' ψάλλεται ἡ Αἰτὴ τῆς ἑορ-
τῆς· εἴτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἱε-
ρεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ἡ Ἀπόλυσις, τὸ *Εὐξώμεθα* καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*. Αὕτη ἡ διάταξις ἰσχύει καὶ ὅταν Δεσποτικὴ ἡ Θεο-
μητορικὴ ἑορτὴ, ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου συμπίπτῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ἑλὴν δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα· Μεσονυχτικοῦ τόπον ἐπέχει τὸ Ἀνάστασιν· Χριστοῦ . . . Προ-
λιβοῦσαι τὸν ὄρθρον κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ὅρα § 2 σημ. 8 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα).

Σημειωτέον ὅτι, τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε* ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπε-
ρινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέ-
χρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός μέχρι τῆς Ἀναλή-
ψεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ *Εὐλόγητός ὁ Θεός* εὐθὺς Χριστὸς ἀνέ-
στη τρίς, *Δόξα Πατρὶ* . . . *Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ* . . . *Παναγία Τριάς* . . . κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυχτικοῦ εἰσέρχε-
ται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκ-
φωνεῖ μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ, *Εὐλόγητός ὁ Θεός ἡμῶν*
ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοὶ ἴστιν* ὁ Ἀναγνώ-
στης τὰ Τροπάρια Σώσον Κύριε Δόξα Ὁ ἐξώθεῖς ἐν τῷ Σιναι-
ρῷ, Καὶ νῦν Προστασία γροῖερά, ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ
Θεός κτλ. τὸ τέλος Ὅτι ἐλεήμων καὶ γλυκύθυμος . . . καὶ ὁ
Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐβλόγησαν Πατέρες ὁ Ἱερεὺς
Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ . . . κτλ. ὁ δὲ Προεστὰς μένος
λέγει τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ κατανύξεως, τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου μετὰ
3

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαβείας. Ὁ Ἐξάψαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακωνησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τετράκις ἀπὸ τοῦ β' δι' λέγονται οἱ ὠρισμένοι στίχοι Ἐξομολογησθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεσθὲ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.—*Πάντα τὰ ἔθνη* . . .—*Παρὰ Κυρίου ἐγένετο* . . . Εἶτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ β' προηγείται τὸ *Δόξα πατρὶ* . . . καὶ εἰς τὸ γ' τὸ *Καὶ γέν* . . . Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ψάλλεται δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· ἐπίσης καὶ ἂν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάσιμον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἅπαξ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἡ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλονται ἀνά μίαν ὡσαύτως πρὶν τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον σύμφωνα τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς νηστησίμοις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις Θεὸς Κύριος οὐ ψάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουία τετράκις ἀνά τρίς εἰς ἤχον πλ. δ' μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρροῖζει τὸ πνευμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουία τρίς.

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουία τρίς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλουία τρίς.

δ'. Πρὸς θες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρὸς θες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδύξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλουία τρίς.

Σημειωτέον ὅτι τὰ Σάββατα, καθ' ἃ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἁγίου, ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τὸ Ἀλληλουία μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων αὐτοῦ (*Μακάριοι οὗς ἐξελέξα* . . . *Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀφρ-

στολοι· μάρτυρες . . . Δόξα Μνήσθητι Κύριε· Καὶ νῦν Μήτηρ ἁγία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν στιχο-
λογεῖται πρὸ τῶν Καθισμάτων ἐκάστης Στιχολογίας, ὁ δὲ Πολυέλεος
(ὅταν ὑπάρχῃ) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας τῆς τυχούσης
ἐορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκονομίαν καιροῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς
καὶ ἐορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Ὄρθρου τὰ ὠρισμένα
τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ὡς καὶ ὁ Πολυέλεος (ὅταν ᾔνε
ἐορτῇ ἔχουσα Λιτὴν) ἢ ὁ Ἀμωμος (ὅταν ᾔνε φιλή Κυριακὴ μετὰ
Ἀγίου μὴ ἐορταζομένου). Ἔστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν
ἐορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΛΔ' καὶ ΡΛΕ' Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἐορτῶν, ὁ ψαλ-
μὸς ΜΔ Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου, τῶν δὲ ἐορταζομένων Ἀγίων,
οἱ ἔχοντες Ἐκλογάριον εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους
δι' ἐκάστην ἐορτὴν, εἰδεμὴ, λεγέτωσαν τοὺς ψαλμ. ΡΛΔ' καὶ ΡΛΕ'.
Ὁ ψαλμὸς ΡΛϚ' Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος ἀναγινώσκεται τῇ
Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ Μ. Τεσσα-
ρακοστῇ ἀνὰ τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Δ' ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς
πληροῦται δις ὁλόκληρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῶν
Βαίων μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦται ἅπαξ. Οὐ στιχολογεῖται
δὲ ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου
ἐβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἐορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης,
ψάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀνα-
στάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωήρου.
Εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν μόνον τὰ τῆς ἐορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρ-
τοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσι ψάλλονται ἐν τῇ α' καὶ β' Στι-
χοlogίᾳ πάλιν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων λέγονται
τὰ τῆς ἐορτῆς γ'. Στιχολογίας Καθίσμα οὐχ ὑπάρχει τότε. Ἐν
ταῖς μηνίμας τῶν ἡττον ἐπισήμως ἐορταζομένων Ἀγίων μετὰ τὰ

Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἀγίου· ἐν δὲ ταῖς μνήμας τῶν ἐπισημότερων ἑορταζομένων Ἀγίων καὶ ἐχόντων Λιτὴν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, οἷον τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱερρχῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνὰ ἐν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἔπεται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἐν τέλει ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, διὰ τὸν Πολυέλεον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ,

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἴτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἡνδύγηται, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἡ παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἴτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Πᾶσα* τροιή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς *χῦμα, δόξα* Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ ὠρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς *Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει* καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὅμως καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἢ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, διατηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς (Ἴδε τὴν ἰδιαίτεράν τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οἱ τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐδέποτε καταλαμβάνονται, καὶν τύχῃσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες ἐν ταῖς ἐφεξῆς

Κυριακαῖς, ἤτοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτειως, καθ' ἃς ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ μετὰ τὸν Εἵρμὸν πρῶτα Τροπάρια εἰσιν Ἀναστάσιμα, διὸ καὶ λέγομεν στίχον Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ Τροπάρια τῆς μὲν Γ' τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτειως Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ ψάλλονται ὡσαύτως οἱ τῆς Ὁκτωήχου ἀναστάσιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακάς ἤτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παρχλίου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος τοῦ Πάσχα Κανὼν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοδοκίων. Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἐορτὴ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἐορτῆς, πρῶτον ψάλλεται ὁ τῆς Ὁκτωήχου Κανὼν μετὰ τοῦ Εἵρμου αὐτοῦ εἰς δ', εἶτα ὁ τῆς ἐορτῆς· ἂν ὁμοῦς ἔχη ἡ ἐορτὴ δύο Κανόνες, ψάλλονται ἀμφοτέρω μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθεορτῷ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς ἐορτῆς. Ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἐορταζομένου Ἀγίου μνήμη, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος μετὰ τοῦ Εἵρμου ἐκάστης Ὡδῆς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἀγίου συμπίπτῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, εἰ μὲν εἰσι μεθεορτα ψάλλονται τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ Εἵρμου δ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, εἰ δὲ μὴ, ψάλλεται ὁ μικρὸς Πρακκλητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἵρμου εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'· ἐξαίρουσιν αἱ ἐορταὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Πύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς Κανόνες προηγοῦνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαίτεροι. Ἐξαίρουσιν ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ) καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, εἰς ὧν τοὺς Κανόνες προτάσσονται οἱ τῶν προηγηθειῶν ἐορτῶν ἢ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διατάξιν, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὄρθρῳ

Κανόνες τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἐκάστην ἀναγιγνωσκόμενους Κανόνες, προσβάλλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα Ὡδῶν τοσούτοι, ὅσα καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἰρμόν ἐκάστης Ὡδῆς, προσβάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα τῇ Ἀγίῃ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὰ Θεομητορικὰ, Ὑπερυψία Θεοτοκεν αὐτοσὶ ἡμῶς, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἀγίων, Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλεησόν με· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρωστικῶν Μαρτυρικὰ, Πρεσβύταις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσεδέχον Κύριε, ἡ Λιγὴ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αἰσθάνονται, ἢ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Εἰς τὰ Κατανακτικὰ τροπάρια τῆς Παρχκλητικῆς, τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικὰ τῆς Παρχκλητικῆς τὸ Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς ἐορταῖς οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ Θ' Ὡδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προσβάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, ὅτε λέγεται τὸ Δόξα τῇ ἀγίῃ Ἀναστάσει σου Κύριε), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα Καὶ νῦν· οὐδὲν ἦτον ὁμοῦ καὶ ἀπάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγηθείσης Δεσποτικῆς ἐορτῆς, προτάσσεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ Γ' ΩΔΗ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' Ὡδῆς Λίτησιν, ψάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου· Θεομητορικῆς δὲ ἐορτῆς τυχοῦσης, προαναγιγνώσκεται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὡλτωήχου, καὶ εἴτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς ἁπλῶς· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπιστημότερον ἐορταζομένων Ἀγίων.

Ἐν δὲ ταῖς προεορταῖς καὶ μεθεόρτοις Κυριακαῖς πρῶτον ψάλ-

λεται τὸ τοῦ τυχόντος Ἀγίου Κάθισμα, εἶτα τὸ προσόρτιον ἢ μεθέορτον.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος Αἵτησιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου· ἐξαίρουνται αἱ Κυριακαί, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ Τριωδίου. (πλὴν τῆς Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὀκτωήχου) καὶ αἱ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατέρων, ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυριακαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου καὶ ἡ τῶν ἁγίων Πάντων, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἐξαίρουνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταί, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κς'), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριωδίου), τῶν Ταξιάρχων καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, καθ' ἃς προκηνχινώσκειται (ὡς εἴρηται ἐν § 25) τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ' Ὁδῇ πρὸ τοῦ Καθίσματος. Ἀναγινώσκονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ς' Ὁδὴν ἀντὶ τῶν Ἀναστασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μεταξὺ τῶν ἐφεξῆς περιόδων περιλαμβανομένας, ἤτοι, ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τῆς κα' Νοεμβρίου,—ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τὴν Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν,—ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς κς' Ἰουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδόμαδος τῶν περιόδων τούτων συμπιπτούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνη-

μας, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου. Εἰς τὰς με-
ταξὺ τῶν προεσρτίων καὶ μεθεσρτίων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητο-
ρικῶν εσρτῶν συμπιπτούσας Κυριακάς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος
τυγχύσας Ἀγίων εορταζομένων μνήμας, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι
τῆς τυχεύουσας Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς εσρτῆς. Εἰς τὰς πρώτας
τέσσαρας Κυριακάς τοῦ Τριωδίου (εἰὰν μὴ ἀπεδόθῃ ἡ εσρτὴ τῆς
Ἰπαπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριωδίου Καταβασίαι, ὡς καὶ τὴν
Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ἐν οἰκότητι δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς
Κυριακῆς τῶν ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου, συμπιπτούσης εσρτῆς Ἀγίου
τινός, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου, καὶ Κον-
τάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἐν ταῖς Κυριαχαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς ἡ' Ὠδῆς,
ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἁλλείψει Διακόνου) ἐκφωνεῖ, *Τοῦ Κυρίου*
δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον* τρίς· ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι Ἄγιος εἰ*
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ . . . οἱ Χοροὶ τὸ *Πᾶσα*
προῆ, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἐκθινὸν Εὐαγγέλιον,
μεθ' ὃ ἐπιταί τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ψάλλεται
ὁ Ν' ψαλμὸς *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστό-*
λων, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ*
Θεός καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς¹⁰ *Σῶσον ὁ*
Θεός τὸν λαόν σου . . . *Ἐλέει καὶ οἰκτιριοῖς* . . . Ἐν δὲ
ταῖς τοῦ Τριωδίου Κυριαχαῖς μετὰ τὸν Ν' ἀντὶ τοῦ *Δόξα Ταῖς*
τῶν Ἀποστόλων, ψάλλονται τὰ Ἰδομέλα τοῦ Τριωδίου, *Δόξα*
Τῆς μετανοίας ἁνοίξόν μοι, Καὶ νῦν *Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν*

10. Τὸ *Σῶσον ὁ Θεός* ἀρχικὴ τῷ Ἱερεὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν
διατάξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ τελεῇ τότε τὴν Προσκομιδὴν, ἵνα
μὴ διακόψῃ αὐτήν, ἐπιτρέπεται φαινεταί καὶ τῷ Διακόνῳ λέγειν ταῦτα·
ἢ τάς τε ὕμνους τηρητέα, καὶ ὁ Ἱερεὺς ὁφείλει λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ταῦτα,
νὰ σταματήσει εἰς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ νὰ εἴπῃ τὴν εὐχὴν
τοῦ *Σῶσον ὁ Θεός*.

μοι, ὁ στίχος Ἐλέησάν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴ πληθὴ τῶν πεπραγμένων μοι θειῶν, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχολογεῖται τὸ Τὴν Τιμιωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Θ' ΩΔῃ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάτας τὰς τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθιόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἐορτῶν Κυριακάς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λειπῶν, πλήν τῆς Κυριακῆς, ἡμερῶν τυγούτας Ἀγίων ἐορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταβασίων. Ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἐορταῖς, οἰκδῆποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν, ἐν τῇ Μ. Ἐβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακαῖς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἐορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Καταβασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἐορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἂν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὡδὴ αὐτῶν ἄνευ τοῦ Τὴν Τιμιωτέραν· πλήν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικόν τοῦ Κωνσταντίνου (ὥσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυνάρια)· τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγείται τὸ Μεγαλύνει καὶ ἔπεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἂν συμπίσωσιν ἐν Κυριακῇ· ἂν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται μόνῃ ἡ θ'. Ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ὑπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἅτινα ψάλλονται πάντα, τὸ Μεγαλύνει οὐ χωρεῖ ποτῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ Μεγαλύνει. Τὴν δὲ ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἰκδῆποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύγῃ, ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ θ' ὥδῃ ἥτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἄνευ τοῦ Μεγαλύνει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἰκδῆποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλήν Κυριακῆς, ἂν συμπίσῃ Ἀγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἐξαποστειλαρίων οὐ προηγείται ἡ εἰς τοῦ

Ἁγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Δοξολογία, διότι αὕτη ἐστὶ χαρακτη-
ριστικὴν τῆς Κυριακῆς ἰδίον. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὅταν τύχῃ Θεο-
μητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς
ἑορτῆς, Ἐξαποστειλᾶριον ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἴτα
τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον
τὸ μεθέορτον ἅπαξ· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἑορταζόμενος Ἁγίος,
πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τελευταῖον τὸ
μεθέορτον ἅπαξ. Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν
Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἁγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν¹¹, ψάλ-
λεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυρια-
κῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος Ἁγίος, ἐν μὲν τῇ
Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου
ἅπαξ, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τρίτον τὸ Σήμερον ἔαρ μυρίζει, ἐν
δὲ ταῖς λοιπαῖς τέσσαρσι Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἁγίος Κύριος ὁ Θεὸς
τὸ Σαρχὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς· εἰ τύχοι
ἑορταζόμενος Ἁγίος ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος ψάλλε-
ται (ἄνευ τοῦ) Ἁγίος Κύριος, ὡς προσημειώθη) τὸ Ἐξαποστειλᾶριον
τοῦ Ἀγίου πρῶτον, εἴτα τὸ τῆς προλαβοῦσης Κυριακῆς. Σημειωτέον
δὲ ὅτι μόνῃ ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ Βαϊφόρος στερεῖται ἰδιαι-
τέρου Ἐξαποστειλᾶριου καὶ ψάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαβ-
βάτῳ τὸ Ἁγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Ὑψού-
τε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται ἡ Εὐ-
χὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται τοῦ *Πᾶσα πνοή*. Τὴν
δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διτκαινήσιμον ἐβδο-
μάδα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον λέγεται ἄνευ τοῦ Ἁγίος Κύριος . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ ΑἴΝΩΝ

31. Ὅταν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπό-
δοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Αἴνους
ψάλλονται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ εἴτα τῆς τυχοῦσης
ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρ-

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε δις, ὡσάκις ἂν ἐπῇται Ἐξαποστειλᾶ-
ριον· εἴτα λέγεται ὁ στίχος Ὑψοῦτε Κύριον . . . καὶ ἄρχεται τὸ Ἐξα-
ποστειλᾶριον· λέγεται δὲ τρίς τὸ Ἁγίος Κύριος . . . τῇ Κυριακῇ τῶν
Βαΐων καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ἀντὶ Ἐξαποστειλᾶριον.

τα δ'· ὅταν τύχη δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Ἀναστάσιμα γ' μεθεόρτα β' καὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ'. Ἐάν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τύχη ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν ταῖς δυτὶ πρώταις ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'· ἐν δὲ ταῖς ἐτέραις δυτὶν, ἤτοι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· ἐπίσης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχη μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυγούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλονται Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ β', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· τυγούσης δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Ἄν αἱ τῶν ἁγίων, Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι συμπέσωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρτι Κυριακαῖς, εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἀγίων δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· ἂν τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μετοπεντηκοστῆς ἢ καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ'· ἂν δὲ τύχωσι τῇ Ἀποδόσει τῶν Μυροφόρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν Ἀποδόσει, εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλονται δύο Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ δ' τῶν Ἀγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ

32. Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ἃς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ Εὐαγγελίῳ Ἑωθινόν, Δοξαστικόν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, καθότι τὰ ἑνδεκα Ἑωθινὰ Δοξαστικά, ὡς καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια, εἰσὶν οἷον εἰπεῖν περιληψὶς τῶν ἑνδεκα Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων· ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ καὶ Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἀπόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν Ἑωθινῶν Δοξαστικῶν ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ Ἑωθινὰ ὡσχύτως καταλιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς Κυριακαῖς, ἤτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Προπαιρέων, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (ὅταν συμπίπτῃ τῇ ε' Ἰανουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἁγίων Πιέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων, ὅταν αἱ μνήμαι αὐτῶν τύ-

χωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ· αὐταί εἰσιν αἱ τρεῖς ἑορταὶ τοῦ Προδρόμου (τὸ Γενέσιον, ἡ Συναξίς καὶ ἡ Ἀποτομή), ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν εἰς, ἡ ἑορτὴ ἐκάστου τῶν τεσσαρῶν Εὐαγγελιστῶν, ἡ τῶν Τετραρχῶν καὶ ἡ τῶν τριῶν Τετραρχῶν (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριωδίου)· εἴθισται δὲ τὰ νῦν ψάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ ἄλλων Ἀγίων, εἰς ὄνομα τῶν ὁποίων τετίμηται ὁ Ναός, ἡ πανηγυρίζεται ἐπιστήμως ἡ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α' δεῖ ψάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριωδίου), Ἀνδρείου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀπορρίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς· κε' Ἰάννουαρίου), χάριν τῶν μὲν, ὡς κατακοσμησάντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ὡς χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἀγίας διὰ τὴν τελευτήσαντα πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν αἱ μνήμαι τῶν Ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η) καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακαῖς, ψάλλεται εἰς τοὺς Αἵνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἀγίων, εἴτα Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἐξαίρεσεων, αἱ ἀναφέρει ἡ ἐπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται πάντοτε εἰς ἡχον β' τὸ Θεοτοκίον Ὑπερευλογημένη, κἂν ἔτι τύχῃ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς· ἐξαίρουσται αἱ μετὰ τὸ Πάσχα τέσσαρες Κυριακαί, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παρλιούτου, τῆς Σμαραγδαίνουσας καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ Ὑπερευλογημένη, ψάλλεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωρ-

γίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνη-
μαι, μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν
τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καθ' ἣν Καὶ νῦν λέγεται τὸ Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα, διότι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστὶν
Ἑωθινόν.

■
Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς
Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν προειρημένων ἁγίων
ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ
εἰς τοὺς Αἰνους Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς προλαζούσης Κυ-
ριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ὡσαύτως καὶ ὅταν
αἱ τῶν προμνησθέντων Ἀγίων μνήμαι τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ
Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐ-
τῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαν-
τῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου,
μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ
τῶν Βαίων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν
τῆς ἑορτῆς. Ἄν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Δια-
καινησίμου ἐβδομάδος, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα.

Θεωροῦμεν περὶ τὸν σημειῶσαι ὅτι ἐν μνήμαϊς Ἀγίων συμ-
πιπτόντων ἄλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεν-
τηκοσταρίου, ἂν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσης προεορτίων ἢ μεθεόρτων,
Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Αἰνους, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Θεο-
τοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων ἅτινα οὐ λέ-
γονται ταῖς Κυριακαῖς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεο-
μητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνήμας τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, ἐν τῷ
Ὁρθρῳ ψάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλῃ Δοξολογία εἰς τὸν ἥχον τοῦ
Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινὰς, τὰς νηπτησίμους ἡμέρας καὶ τὰς
πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς
Μ. Δευτέρης μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται γῶμα ἢ μικρὰ
Δοξολογία Σοὶ δόξα πρέπει, μεθ' ἣν ἐπεται ἡ Ἐκτενής καὶ τα

Ἀπόστιχα. Ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα Δοξολογία οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ Ἀναστασιμῶς ἡμέρῃ τὸ Ἀριστὸς ἀνίστη τρεῖς κατὰ τὸ σύνθηες αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἂν συμπέσῃ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς, τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς τῶν Βαβίλων) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρς Κυριακὰς τοῦ Πεντηκοστάρχου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρία· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐβδομάδος τυγούσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας ψάλλεται τὸ ἰδιαίτερον ἐκάστης ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα καὶ τὴν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα τὸ Χριστὸς ἀνίστη ἀναπληροῖ καὶ τὴν Δοξολογίαν καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ἐξαίρουμένων τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἂν τύγῃ ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, Ἀπολυτίκιον ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἐκάστης Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινὰς, ἂν μὴ προηγῇται Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥχου τοῦ Ἀπολυτικίου, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῷ Ὠρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν ὁκτώ Ἀναστησίμων τῆς Ὀλτωήχου Τροπαρίων· ὅταν δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃσι προεόρτια ἢ μετέορτα Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων, ψάλλονται πρὸς τοῖς τέσσαρσι τῶν Μακαρισμῶν [Τροπαρίοις, καὶ ὁ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἀγίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἰκῶν ποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃσιν· ἀλλ' ἂν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικόν καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀποδόσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστι τὸ Ἀναστάσιμον. Σῶσον ἡμῖνς Ὁ Θεὸς ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· ἀλλ' ἂν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ β' Ἀντίφωνόν ἐστι Σῶσον . . . ὁ ἐν Ἀγρίοις θαυμαστός· τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς Ὁ ἐν ἀγκάλοις τοῦ δικαίου Συμεὼν· ρασταχθεὶς, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ὁ δὲ ἡμῖνς σαρκοθεὶς. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰθίσται νῦν ἵνα ψάλλωνται ἀπαρἀλλάκτως καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξίν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Εἰσοδικοῦ ἐρίζουσι τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων οἰκῶν ποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχῃσιν, ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλονται τὰ Τυπικά, καθόσον στίχους Ἀντιφώνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἰσαθὸν το ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κνρίῳ . . . Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . . τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ Κνρίος ἐβασίλευσεν . . . Πρεσβείαις τῶν

Ἀγίων σου σώσον ἡμᾶς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σώσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός (Ἴδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ Ἰδαίτερᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σώσον ἡμᾶς Ἰὴ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἐν ἡμέραις σοι Ἀλληλοῦια. Ἐξαίρουνται αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι ψάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τελεῖ τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ Σώσον ἡμᾶς Ἰὴ Θεοῦ μετὰ τοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Δεσποτικῶν ὁμῶς ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκζάρου, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς . . . λέγεται Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν τυχούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἐξῆς τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς λέγεται Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ὡς καὶ καθ' ὅποιανδήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἂν τελεῖται λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σώσον ἡμᾶς Ἰὴ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός κτ.λ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, εἴθισται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, ψάλλεσθαι τὸ Εἰσο-

12. Καίτοι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀποδόσει κεχωρῶς εἶπεν οὐκ ἔχει· ὡς ὁμῶς συμβέη ἡ κερά τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἐν Παρασκευῇ ἢ Σαββάτῳ, παρατίθεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπισύσαν, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς περιπτώσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

δικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σώσον ἡμᾶς Ἰὴ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ. Ὡς αὐτὸς καὶ ἐν πάσαις ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἐξαιρεσιμότης τῆς ἐν τῷ μετὰ τούτων συμπίπτουσας Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως καθ' ἑκάστην Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ Δεῦτε προσκυνησώμεν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγεῖται πάντοτε τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπίπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἂν συμπέσῃ μνήμη Ἀγίου ἑορταζομένου, πρῶτον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, δεῦτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, τρίτον τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύτως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπίπτῃ Ἀγίου ἑορταζομένου μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀνελήψεως τύχωσιν Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμαι, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν μεθεόρτοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καθ' ἃς δηλονότι οὐ συμπίπτει ἑορταζόμενος ἅγιος) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν Μεγαλομαρτύρων, καὶ μὴ ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, οὐδόλως περὶ αὐτοῦ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἔπεται ὑπερὸν τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημοσύνου τελουμένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημένων *Μνησθητι Κύριε ὡς ἀγαθός*. . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

10. Τὰ ἐν ὧν τῷ ἐνικυτῷ καθ' ὠρισμένας περιόδους ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς γ' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος* τῇ παραμονῇ τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, καὶ τύχῃ Κυριακῇ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον, *Ἐνδοξοσύνης σήμερον*¹³ ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώτιον λόγον τῇ θ' Δεκεμβρίου, τὸ Ἑορταζει σήμερον ἡ οἰκουμένη¹⁴ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερῷον τίπτει τῇ α' Ἰανουαρίου, Ὁ τῶν ὄλων Κύριος περιτομῇ¹⁵ ὑπομένει ἀπὸ τῆς β' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ¹⁶ ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, Ὁ μύητραν παρθενικῇ¹⁷ τῇ παραμονῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, Ὁρμαῖος χορός¹⁸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἀπεδόθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου Κοντάκιον¹⁹ ἀπὸ τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Ἡ πάντων χάρις τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ τῇ Μ. Πέμπτῃ, *Τοις ἁγίοις λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδύτης* τῷ Μ.

13. Ἡ αὐτὴ τύχῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, π.χ. τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, Κοντάκιον λέγεται τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν, καθόσον καὶ Καταβασίαι λέγονται Ἀνοξω τὸ στόμα μου.

Σαββάτω, Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πά-
 σχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Εἰ καὶ ἐν τάρῳ κατήλθες, ὅπερ ψά-
 λεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἀλλὰ τὰ λαϊκὰ μέχρι τῆς
 Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἐβδόμης· τούτης ψάλλεται τὸ Τῇ φιλο-
 πράγῃσι διέξιμι) τῇ τετάρτῃ τῆς Μετοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς
 Ἀποδόσεως, Τῆς ἑορτῆς τῆς Νομικῆς· τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλή-
 ψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκο-
 νομίαν· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδό-
 σεως, Ὅτε καταβάς· τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων, Ὡς ἀ-
 παρχὰς τῆς γνώσεως· εἶτα ἔλτοτε μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, τὸ
 Προστασία τῶν χριστιανῶν· τῇ δ' Ἰουλίου, Περιβολὴν πᾶσι
 πιστοῖς ἀγθαροσίας· τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἀγίας Ἀννης,
 (Ἰουλίου κέ) Προγόνων Χριστοῦ· ἀπὸ τῆς κζ' Ἰουλίου μέχρι τῆς
 Ἀποδόσεως τῆς Μεταμωρρώσεως, Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης·
 τῇ α' Αὐγούστου, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀλλ' ἂν τύχῃ
 Κυριακῇ, πάλιν τὸ Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης· τῇ παραμονῇ
 τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου· τῇ ιε' Αὐ-
 γούστου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
 Θεοτόκον· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως μέχρι
 τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἰωα-
 κεῖμ καὶ Ἄννα· τῇ λα' Αὐγούστου, Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου
 Θεοτόκε· τῇ α' τῆς Ἰνδίκτου, Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δε-
 σπότης· τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον
 Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία· τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγ-
 κινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου) Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία·
 τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως Ὁ ὑψω-
 θείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς
 ἡ' Νοεμβρίου κῆλης τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις (ἐξαιρουμένων τῶν
 προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν
 ἑορτῶν) Κοντάκια ψάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ Ἀρχιστρατήγει Θεοῦ·
 τῇ δὲ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Προδρομί· τῇ Τετάρτῃ Ὁ ὑψω-
 θείς· τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κληρικούς· τῇ
 Πρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς καὶ τῷ Σαββάτῳ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς γνῶ-
 σεως· τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, Μετὰ τῶν ἄγων ἀναπαυ-
 σον Χριστέ. Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προ-

λάβῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ὅταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαρτιν ἡμέραις τῆς Μ. ἐβδομάδος, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Τῇ ἑπερσιμίῳ*, ὅταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ *Εἰ καὶ ἐν τῷφω*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἐκάστῃ τελουμένῃ Λειτουργίᾳ (ἐξαιρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος· ἐν δὲ ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἤτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπίπτουσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων μνήμαϊς, ἤτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συνάξεως καὶ τῆς Ἀποταμῆς), τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς καὶ τῶν ΙΒ΄, τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Δ΄ καὶ Ζ΄ Συνόδου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριωδίου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἀγίων. Ἄν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἐξῆς Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἤτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπαντὴ, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἰς τινὰς ἀλλοιώσεις ἀξιοσημειώτους· οἷον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγον-

ται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλην Κυριακὴν μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντὴν ἐν Κυριακῇ, εἰ μὲν ἐστὶν ἔξω τοῦ Τριωδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμόν, ἂν συμπίσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἂν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἂν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἂν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἂν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουία τρίς ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ Ἀλληλουία μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔσθω ἐν τοῦ Ἁγίου Βήματος· ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνον· τὴν γῆν· εἰς ἣσαν βαρύν, ὁ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεχρὶ τοῦ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΠΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παραλείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀλληλουία, οὐδαμῶς τῶν ἀρχαίων Τυπικῶν εὕρηται, ἀλλὰ τούναντίον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἑβδομάδος ταύτης, εὐρίσκεται γεγραμμένον τὸ Ἀλληλουία τρίς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀρεῖλουσιν οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἐκάτῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικός Ὑμνος τὸ *Θεὸν τὰ Χερουβίμ*, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτην καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορὰ, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ *Θεὸν τὰ Χερουβίμ* ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δειπνοῦ σου τοῦ μυστικοῦ*, τῇ δὲ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Σιγησάτω πῦσα σὺν ἡμῖν βρωτεῖα*. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχη τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὅμως τὸ *Τοῦ δειπνοῦ σου τοῦ μυστικοῦ*. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται πάντοτε τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

45. Ἐν ἐκάτῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' οἵανδῃποτε καὶ ἂν τελῇται ἡμέραν, ἐν πάσις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ' ἃς ἐν τῷ Ὁρθρῳ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ Ἀξιὸν ἐστιν. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ Ἀξιὸν ἐστιν, ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' Ὁδῆς τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίως τῆς Θ' Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη εἶθι. σται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημειοῖ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν) ψάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὁδῇ Τροπάριον *Νῦν τὰ ἀνῆκουστα ἠκούσθη*. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ Ἀξιὸν ἐστιν ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη*.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν Ἀγίων ταῖς συμπίπτουσιν μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξιὸν ἐστι καὶ οὐχὶ τὸ Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ἡ ῥῆ· διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ *Τὴν*

τιμωτέραν στιχολογοῦμεν νῦν· ἐξαίρεσις γίνεται ὅταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ Ἀγίου ἱστίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν Λειτουργίᾳ τὸν Κύριον ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς Λειτουργίαις, ἂν μὴ συμπέτῃ ταύταις Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἢ Θεομητορικῆς. Ψάλλεται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτῇ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἐν οἷς οἰκλήσῃ ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἐκάστη ὠρισμένα Κοινωνικά, ἐν δὲ ταῖς Θεομητορικαῖς (ἐξαίρουμένης τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅτε ψάλλεται τὸ *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*) καὶ Κυριακῇ ἂν τύχῃ ψάλλεται τὸ *Ποτήριον σωτηρίου ληΐσθαι*. Ὅταν αἱ μνήμαι τῶν ἑξῆς Ἀγίων συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Λειτουργίᾳ, ψάλλονται ἄλλα Κοινωνικά τὰ χαρακτηρίζοντα ἕκαστον ὡς, ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν ιβ', ἐν ταῖς τῶν τεσσαρῶν Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλενης, τὸ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*· ἐν τῇ τῶν Ταξιάρχων τὸ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους*· τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῶς*, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αὐγούστου (ἂν μὴ συμπέτῃ Κυριακῇ). Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ *Σῶμι Χριστοῦ*· καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαις τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ *Ἰσαάκ μυσθὶ δικαίου*. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μετὰ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τελουμέναις Ἱεραῖς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἐβδόμηδος Κοινωνικά, τῇ Δευτέρᾳ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πύρος φλόγα*· τῇ Τρίτῃ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔστι δικαίος*.

τῇ τετάρτῃ *Ποτήριον σωτηρίου λήξομαι* καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι· τῇ Πέμπτῃ *Εἰς* πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· τῇ Περικτευῇ Σωτηρίαν ἐργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὸν ὁ Θεὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελθόντες Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἐν δὲ ταῖς Προηγουμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ Γενέσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἂν τύχη ἐρταζόμενος Ἅγιος, ὅτε ἀντὶ τοῦ Γενέσασθε ψάλλεται τὸ *Εἰς* μνημόσυνον. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων, τῇ Μ. Πέμπτῃ, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς Διακκηνησίμου ἐδόδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἐορτῆς Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἐκάστῃ Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικῇ ἐορτῇ ἐὰν ᾗ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ τὸν Ἱερέα Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, ψάλλεται εἰς ἕχον δ' τὸ *Εἶδομεν* τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδότεσιν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἐορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τροπάρχιον Τοῦ δείτρου σου τοῦ μυστικοῦ γῆμα· τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν εἰς ἕχον δ' εἰρμολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἐκάστην ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ· ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρης τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐφεξῆς τὸ *Εἶδομεν* τὸ φῶς. Ἐν δὲ ταῖς Προηγουμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν* τὸ φῶς λέγεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ *Εἰη* τὸ ὄνομα Κυρίου ψάλλεται πάντοτε εἰς ἤχον 6' γῆμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίαις, τῇ Προηγιατμένῃ, τῇ τοῦ Χριστοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Μόνον ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδόμαδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Πάτχα Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦτο εἰς ἤχον 6' γῆμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχή *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμῖς*, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλοανθρωπία πάντοτε. . . ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς ἐν οἷς γίνεται Ἀρτοκλασία, ὡς ἐστρμειώθη καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἔστι δ' αὕτη ἡ ἐκάστῳ χριστιανῷ ποθεινὴ εὐχή, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ἱεροπραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν* ἐστὶ τὸ ἐπιτρεχόμενον. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ὁμοῦ ἐβδόμαδι ἀντὶ τούτου καταλειπνομένου, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνεῖ τρίς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντᾷ ἐκάστοτε λέγων τὸ Ἀληθῶς ἀνέστη· εἴτα ὁ Ἱερεὺς τελευταῖον *Προσκυνοῦμεν αὐτῷ τὴν τριήμερον ἑγερσιν*, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι χοροστατοῦντος ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις Ἀρχιερέως ἢ Πατριάρχου, λέγεται —ἀντὶ *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων*, — *Δι' εὐχῶν* τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμῖς, Ἀμήν.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ¹, ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΝ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἤχου, β' ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α' ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναιίου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, (ἢ Στυροθεοτοκίον, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐπείρας) Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ *Εἰη τὸ κράτος*, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Στυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὡς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὀκτῶ ἤχων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις.

α'. Ἐάν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας Ἅγιος ἔχῃ σ' Στιχηρὰ, ἀλλὰ στερεῇται Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ' καὶ ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

β'. Ἐάν ὁ Ἅγιος ἔχῃ δύο Δοξαστικά, ψάλλονται μόνα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἄνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ'. Ἐάν ὦσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἰδίαι Στιχηρὰ ἕκαστος, ψάλλονται μόνα τὰ τῶν Ἀγίων, ἄνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ'. Ἐάν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος μὴ ἔχῃ Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ' λέγομεν, ἥτις προηγείται τοῦ Ἑσπερινοῦ, διότι περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἤρκεται ἐσημειωθῆσαν § 1.

νῦν τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυγχόντος ἤχου, ἐὰν δὲ ἔχῃ Δοξαδικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου· ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος Δοξαδικά, Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μη-σθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, Καὶ νῦν Μητέρα ἀγία (Ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ Ἀπολυτίκια τοῦ β' ἤχου, Παρασκ. ἐσπέρας).

2. Εἰς τὸν Ὀρθρον ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σου ἔστιν, Κύριε ἐλέησον ἡς, Δόξα Πατρὶ, Καὶ τὸν καὶ ἡεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἀντὶ τοῦ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς εἰς τὰς μεθεόρτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων Μη-σθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πόλιν (τούτου ψαλλομέ-νου αἵρεται τὸ πρχπέτασμα τῆς Ὁραίας Πύλης), ὁ δὲ Ἱερεὺς βαλὼν ἐπιτραχήλιον ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ βλέ-πων πρὸς ἀνατολάς, λέγει, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέ-γα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐτάκουσον καὶ ἐλέησον· ὁ α' Χο-ρὸς Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδούων Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεό-μεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταπονη-σμοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνὰ δεκα, ὁ Ἱερεὺς ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆ-σαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἔτι τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ἐπί-κουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἢ ἐλπίς πάντων τῶν πε-

ράτων τῆς γῆς κτλ. ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπαρ-
 χεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Εἶτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπό-
 λυσιν Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παραχράντου αὐ-
 τοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευγύμων Ἀποστό-
 λων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ κατελθὼν μίαν βαθμίδαν τοῦ βή-
 ματος ἐξακολουθεῖ, Εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· καὶ
 οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον συνεχῶς· Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρ-
 θοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ κη-
 θεξῆς, εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς καὶ
 εὐθύς τὸ Δι' εὐχῶν καὶ ὁ λαὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς λαδῶν συγχώ-
 ρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ σταῖς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέ-
 ζης, ἐκφωνεῖ· Εὐλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρι-
 σάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν ὁ ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶ-
 σον Κύριε· Δόξα Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστα-
 σία φοβερά· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· οἱ Χοροὶ Κύ-
 ριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν· Κύριε ἐλέη-
 σον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἢ
 Ἐκφώνησις, Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ Χορὸς· Ἐν ὀνό-
 ματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίῃ καὶ
 ὁμοούσιῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· καὶ ἀναγνώ-
 σκεται ὁ Ἐξάψαλμος, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ
 κατανύξει· μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ
 ἢ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον
 τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἔχου ὡς ἐν τῷ Ἐπιε-
 ρινῷ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Λίτησις
 καὶ ἡ Ἐκφώνησις, Ὅτι σὺν τῷ κράτος· Κηρίμματα τὰ τῆς Παρχ-
 κλητικῆς, ὁ Ν΄. Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν αἷς διὰ
 μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ Δό-
 ξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι διὰ δὲ τὰ Μαρτυρικὰ, Ἅγιοι τοῦ
 Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ δὲ τὸν ἕτερον Κανόνα τῆς

Παρακλητικῆς, τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ
 προσκύνετε ἐπὶ ἡμῶν· τῇ δὲ Τρίτῃ, Προφῆται τοῦ Χριστοῦ
 προσκύνετε ἐπὶ ἡμῶν· τῇ τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὑπερα-
 γία Θεοῦ Σῶσον ἡμᾶς· τῇ Πέμπτῃ, Ἀπόστολοι τοῦ Χρι-
 στοῦ προσκύνετε ἐπὶ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου,
 Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ Σκόδατῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικὰ Πρε-
 σβυτικὰ τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἀνάπανσον τὰς
 ἐνέργειας τῶν δοῦλων σου· διὰ δὲ τὰ Νεκρώματα, Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν
 ἐν ἀγαθοῖς ἀνελθῆσονται, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, Μα-
 καριοι οὕς ἐξελεῖξ καὶ προσελάβου Κύριε. Εἶτα λέγομεν τὸν
 Κανόνα τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Στίχου, Ἄγιε
 τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ἐπὶ ἡμῶν (ἐάν ᾧτι δύο, Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ)
 ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ Αἵτησις, τὸ
 Κῆσιμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' ὁ Εἰρμός καὶ ἡ
 Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (ἔρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) ἐάν
 μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἶ-
 τα ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνα· Ὁδαὶ, ἀπ' θ' Αἰνοῦ-
 μεν ἐνλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται
 ὁ Εἰρμός· τῆς ι' Ὁδῆς, εἶτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρη καὶ ὁ Εἰρ-
 μὸς τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι
 σὲ αἰνοῦσι· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἐβδομάδος (ἔρα
 ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἢ τῇ Παρακλητικῇ), εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέ-
 ρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα
 πρέπει· ὁ Ἱερεὺς Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν, καὶ μετὰ τὸ Σὸν
 γὰρ ἐστὶ τὰ Ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
 τῶν· ὁ Α' Ἐνεπλήρωθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου· καὶ ὁ Β'
 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς
 (ἔρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) Δόξα· καὶ Νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ
 ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σου ἐστίν, τὸ εἰς
 τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Α'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν
 τῷ ὀνόματί σου Ῥΰψιστε.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

**Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλη-
θειάν σου κατὰ νύκτα.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

**Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδι-
κία ἐν αὐτῷ.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Β'.

**Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
δύσατο Κύριος δύναιεν καὶ περιεζώσατο.**

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

**Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευ-
θήσεται.**

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

**Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρό-
τητα ἡμερῶν.**

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Καὶ νῦν,

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Γ'.

**Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.**

*Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ὑψίστων
τάς σοι Ἀλληλουῖα.*

**Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύ-
ριος καὶ θασιλεύς μέγας ἐπὶ πᾶσιν τὴν γῆν.**

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός. . .

**Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψι
τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπλασαν.**

*Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ὑψίστων
τάς σοι Ἀλληλουῖα.*

Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-

μεν Χριστῷ, σῶσον ἡμῖς Γ' ἐν Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστὸς, ἐκκλησιαστικῶν σου Ἀλληλουῖα· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας· τῆς ἐβδομάδος (ὅρα ταῦτα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ)· τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ Τριτῇ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Προδρομοί· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Περὶ σκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεωρηθόγγονος· τῷ Σαββάτῳ, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως²· τὸ Τριτάκιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς, Ἀξιόη ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἰδομεν τὸ φῶς, ὁ Ἱερὺς τὴν Ὁπισθάζωνον εὐχὴν Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Εὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις καὶ τὸ Δε' εὐχῶν.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸν Ὁρθρον μὴ ἐπῇται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀραθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὁρα, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, εἴτα ὁ Ἱερὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γ' καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητός· ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός· ὁ Ἱερὺς, Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡ ἐκτελεῖς ἡμῶν δόξα σοὶ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δε' εὐχῶν.

Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸ Ὁρθρον ἐὰν ὁ Ἅγιος μὴ ἔχῃ μήτε Ἐξαποστειλάριον, μήτε Αἶνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἅτινα ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς· ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου), εἰς τοὺς Αἶνους· τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἶνων Στιχηρά, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν κτλ. Σὸν γάρ ἐστι· καὶ τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα Προσόμοια, τὸ Ἀραθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ καθιεῖς ἡ Λειτουργία.

4. Ὅταν ἡ ἡμέρα τέλῃ ποσεόρτιος ἢ μεθέρτος Δειπνητικῆς ἢ Θεομνητορικῆς ἐορτῆς, τύχῃ δὲ καὶ Ἅγιος ἔχων Δοξαστικά, ἐν τῷ

2. Τοὺς ψάλλουσι καθ' ἐκάστην Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐσπερινῷ ψάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἐν ταῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθέορτα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον, ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἢ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρῶτ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτιος Κανὼν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀρ' ε' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξ-ποστειλάριον τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἔχῃ) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχῃ Αἵνους, ψάλλεται τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, μετὰ τὰ Ἐξποστειλάρια εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἰωβινίην* ἢ Ἐκφώνησις *Σὸν γὰρ ἐστὶ* καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἐορτῶν Ἀντίφωνα³, ἀλλ' εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* σῶσον ἡμῖς μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς τυχούσης ἐορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίων ἐσται, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπόλυσις.

3. *Τινὲς* καὶ εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψάλλουσι τὰ καθημερινὰ Ἀντίφωνα.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

THE

ΕΝ ΗΜΕΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Το Σαββάτω ἐσπέρας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως¹, ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος (ἢ ὁ Προϊστάμενος) λέγει τὸν Προσημεικτὸν ψαλμὸν, εἶτα ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλείψει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς) τὴν μεγάλην Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δοξα καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου ὁλόκληρον τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν Ἐτι καὶ ἔτι ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺν τῷ κράτος. Εἴ' οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς ψαλμοὺς ΡΜ' καὶ ΡΜΛ' ἥτοι τὸ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ τὸ Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα τῆς ἡμέρας ἤχον μέχρι τοῦ Ῥῥσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, συμφάλλονται σὺν τοῖς λοιποῖς Στίχοις τὰ ζ' ἀναστάσιμα τοῦ ἡγου Στιχηρά, καὶ τὰ γ' τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου Προτόμοις μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στίχων·

διὰ τὸ α' Στιχηρὸν ὁ Στίχος

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

1. Ἐν ἐκάστη Ἐκφώνησει τοῦ Ἱερέως καταληγοῖσθαι εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ὁφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καὶ ἐκλαθείας τὸ Ἀμήν· ἄλλως παραβαίνει τὸ καθῆκον αὐτοῦ ὡς εἰάτεον.

Τὸ β'] Ἐμὲ ὑπομενεοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Τὸ γ'] Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸ δ'] Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ ε'] Ἐὰν ἀνομιᾶς παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἔλασμός ἐστιν.

Τὸ ς'] Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ ζ'] Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ η'] Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ θ'] Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ ι'] Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Σημειωτέον ὅτι οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προφαλλομένων τοῖς Στιχηροῖς Στίχων, διότι ἀμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὁρεῖλει ἕκαστος τούτων λέγειν ἐλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυγῶν Ἅγιος ἔχει Δοξαστικόν, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρά ς' καὶ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου· εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, λέγονται τρία μόνον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰτοδος, ὁ Προιστάμενος τὸ Φῶς Ἰλαρόν· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β'· μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ Εἰπωμεν πάντες καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων, ὁ Προϊστάμενος τὸ Καταξίωσον Κύριε· ὁ Διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος καὶ ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ

ὁ Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προφύλλουται οἱ ἐφεξῆς Στίχοι·

6'] **Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν, εὐπρέπεσαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

γ'] **Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σκαλευθήσεται.**

δ'] **Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰ δὲ ὁ Ἅγιος ἔχει Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ Προϊστάμενος τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ὁ α' τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· ἐν δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ, εἴτε Καὶ νῦν καὶ αἰ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὰ Ἀπολυτικά ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Σοφία· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὦν ἐὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν· ὁ Προϊστάμενος Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων· ὁ Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ. τὸ Δι' εὐχῶν, ὁ Χορὸς τὸ Ἀμήν, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἑσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι *Βσι.λεδ Οὐράνιε, Παράκλητε*· ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν, Κύριε ἐλέησον ἐβ' Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ, Δόξα πρῶτον κυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ν' ψαλμός, εἴτε ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἐν ἔχῃ Λιτὴν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐπιτάττει-

ται, εἰδ' οὖ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλοντι τὰ ἐφεξῆς δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν λόγον.

Ἀμνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς ἄσματος ἐνθέοις.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Ἰῶν, Ἀχραντε Παρθένε (ὅρα· ἐν τῷ Ὠρολογίῳ εἰς τὸ Μετονοματικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται ἡ Ὑμνοὶ τοῦ ἤχου, ἢ τοῦ Ἀγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐν ἐρτάζεται, εἴτα ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐσθίων καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφωτισθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν χώραν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ κτλ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Ἐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου... μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δι' εὐχῶν... ὁ Χερὺς τὸ Ἄγιον καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ Μετονοματικὸν καὶ ἄρχεται ὁ Ὁρθρὸς.*

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Δόξα Ὁ Ὑψίστης ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερὰ. Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ Χερὺς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πατέρα· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι.

δι, ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμύρ, καὶ ὁ Προκείμενος ἀρχεται τοῦ Ἑξάψαλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύζει ἀκροωμένων καὶ μηδενὸς μῆτε ὑπὸ βελγὸς μῆτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν κατασκευαστικὴν προσευχὴν παραττοντος, ὡς διαγορεύουσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτήν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τετρακίς τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε·ν ἡμῖν εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὠρισμένων ἀπὸ τοῦ 6^{οῦ} στίχων Ἑξομολογησθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καὶ τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον διπλασιάζεται· ἐάν δὲ ἢ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἑορταζόμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον ἅπαξ, εἴτα Δόξα Πατρὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· μετὰ τὰ Ἀπολυτικά ἀναγιγνώσκεται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος (ἐάν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἑορταζόμενος), εἰδὲ μὴ, ὁ Ἀμωμος· μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἐάν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχῃ Καθίσματα. ψάλλονται τὰ τῆς γ' Στιγολογίας²· εἴτα τὰ Εὐλογητήρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἡδύλογεται καὶ δεδοξάσται· ἀκολουθῶς ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον· μετ' αὐτὸ ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Κανόνας, τὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἀγίου ἀνὰ ὁ Τροπ. ἀρ' ἐκάστης Ὠδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Εἰρμόν, Δόξα εἰ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ἐάν ἢ ἑορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἔπειτα ψάλλεται τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' ε', ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ ἀναγιγνώσκεται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάκιον καὶ

2. Ἐάν ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἢ ἐκ τῶν ἐπισημότερον ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐφημουμένων, καὶ ἐν ταῖς δευτέραις πρώταις στιγολογίαις τῶν Καθισμάτων, ψάλλονται ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν τοῦ Ἀγίου, ὡς ἐν ταῖς ἰδιαιτέροις αὐτῶν Ἀκολουθίαις σημειοῦται.

ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' ᾠδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τοὺς Κανόνας ἀρχοῦνται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰς Καταβασίτας μετὰ τὴν ἡ' ᾠδὴν ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ *Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*· ὁ Ἱερ. *Ὅτι Ἰησοῦς εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Ἀγίοις ἐπαναπαύη· οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ εἰς ἧχον β' ἐλ τρίτου, ὁ Διάκ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμῶς τῆς ἀκροΐσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Σοφία, ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*· ὁ Ἱερ. *Εἰρήνη πάντι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου*· ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ. . . ἁγίου Εὐαγγελίου. . . *Προσχωμεν καὶ ἀναγινώτκει τὸ Ἑωθ. Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ Ἀνίστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλ. τὸν Ν' ψαλ. Εἰς τὸ Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας ἐξέρχεται ὁ Ἱερ. μετὰ τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου καὶ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Προϊστάμενος ἀσπάζεται τὸ Εὐαγ., εἶτα δὲ καὶ ὁ λαὸς ἐν τάξει καὶ εὐλαβείᾳ μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ν' Δόξα Τῆς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμων, Καὶ νῦν Τῆς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων· ὁ Στίχος Ἑλέησον με ὁ Θεός. . . καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Εἶτα ὁ Ἱερ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμῶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι δ' τὸ Κύριε ἐλέησον ἀνά τρίς. Καὶ ὁ Ἱερ. Ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν*· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἧχον τῶν Καταβασίων, *Τὴν τιμωτέραν προτάττοντες ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν Στίχων τῆς θ' ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου.**

Α'] Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλίαςε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Β'] Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμωτέραν.

Γ'] Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ

ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὴν καὶ γενεὴν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμωτέραν.

Δ'] Ἐποίησε κράτος ἐν θραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμωτέραν.

Ε'] Καθεῖλε θυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπείστειλε κενούς.

Τὴν τιμωτέραν.

ΣΤ'] Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμωτέραν.

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Καταδασίς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς Ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκρώνητιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἶτα τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλῆριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἂν δὲ ὁ τυγχὼν Ἄγιος ἔλῃ Ἐξαποστειλῆριον, ψάλλονται μετὰ τῷ Ἀναστᾶσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὰ Ἐξαποστειλῆρια ψάλλονται οἱ Ἀἵνοι· ὁ α' Χορὸς *Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· ὁ β' Χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὕτη ψάλλονται τὰ τῶν Αἰνῶν ἡ ἀναστᾶσιμα Στιχηρὰ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.*

Α'] Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β'] Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς θυνάμεως αὐτοῦ.

Γ'] Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς θυναστέαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ'] Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ε'] Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

ΣΤ΄) Αίνεστε αὐτὸν ἐν κυματάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυματάλοις ἀλκλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ΄) Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η΄) Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διεγγήσομαι πάντα τὰ θαυμαστιά σου.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη λένους, ψάλλονται ἀνχτιάσιμα Στιχη-
ρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ζ' καὶ η'
στίχων λέγονται τοῦ Ἁγίου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται
συνήθως ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῷ Ἑσπερινοῦ. Εἶτα Δόξα τὸ Ἑω-
θινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυψωμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε,
ἡμικοῦμεν σε καὶ ψάλλεται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ
Δοξαπτικοῦ. Ὑψλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυ-
στικῶς τὴν Ἐκτενῇ Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου· κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος· ἔτι
ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυ-
ρίῳ κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Θεὸς ἐλεους, οἰκτιρῶν . . . Εἰρήνη
πάνσι· ὁ Διάκονος Τὰς χειρὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε· ὁ
Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· τὴν
Ἐκφώνησιν Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ
τὴν Μ. Ἀπόλυτιν. Ὁ δὲ ὁ Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλει
τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονε· καὶ οὕτως
ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

Η ΑΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη
ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς· ὁ Χορὸς ἐπᾶδει τὸ Ἀμὴν μετὰ μέλους·
ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἐκάστῃ Αἰτήτει τὸ Κύριε ἐλέησον· μετὰ
τὸ τέλος τῆς Συναπτῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι
πάντα δόξα· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Τυπικά, Εὐλόγει ἡ φύχῃ

μον τὸν Κύριον εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ θ'· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὑαλμου ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς, Ὅτι σὸν τὸ πρῶτον καὶ ὁ θ' Χορὸς ἄρχεται εἰς ἤχον θ' Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ με-
λίσθησας· καὶ ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν οὕτως·

Ἐν τῇ θυσίᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, **Κύριε**, ὅταν ἔλ-
θῃς ἐν τῇ θυσίᾳ σου. **Μακάριοι** οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύ-
ματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ θυσία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ θ'. **Μακάριοι** οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ πικρὰ
κληθήσονται.

Ὁ α'. **Μακάριοι** οἱ πικροί, ὅτι αὐτοὶ κληρονομή-
σουσιν τὴν γῆν.

Ὁ θ'. **Μακάριοι** οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι-
καιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ὁ α'. **Μακάριοι** οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή-
σονται.

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν
ἡ ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν· ἂν ὅμως ὁ
Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἐορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ θ' πρῶτα
ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ
Ἁγίου ἕτερά θ').

ὁ θ'. **Μακάριοι** οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν
Θεὸν ὄψονται.

ὁ α'. **Μακάριοι** οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται.

ὁ θ'. **Μακάριοι** οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ θυσία τῶν Οὐρανῶν.

ὁ α'. **Μακάριοι** ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώ-
ξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πανηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμε-
νοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

ὁ θ'. **Χαίρετε** καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πο-
λὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Εἶτα ὁ α'. Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
ὁ β'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-

νων, Ἀμήν.

Ἡ Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγ. ὁ Διάκον. Σοφία, ὀρθοί. Ὁ α' Χορὸς Δεῖτε προσκυνήσωμεν ... σῶσον ἡμᾶς Ἰὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ὁ β' Χορὸς συμπληροῖ τοῦτο λέγων *Ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουία*. ὁ α' Χορὸς τὸ ἀνασταύμενον Ἀπολυτίκ. τοῦ ἤχου, ὁ β' τὸ τοῦ Ἀγίου (ἐὰν ἐλέγχῃ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος), εἶτα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον. Μετὰ ταῦτα ὁ Διάκ. Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν ... ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν, εἶτα ψάλλεται ὁ Τριτάγιος Ὑμνος³, μεθ' ὃν ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκον. ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν* καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀλληλουία ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β', ὁ δὲ Ἱερ. ἱσταίμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ ἦ ἕτερος Διάκονος) Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερ. Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ δὲ Διάκον. ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος⁴ λέγει Ἐκ τοῦ κατὰ . . . ἁγίου Εὐαγγ. τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερ. (ἐὰν μὴ ἦ ἄλλος διάκονος) *Πρόσχωμεν*, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλ. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι, ὁ Διάκ. τὴν Ἐκτενῇ Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὁλῆς τῆς γ' ὑψῆς . . . μετὰ τῶν κατηχουμένων, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκάστοτε τὴν ὠρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι ... ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλον μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαδείας καὶ κατανύξεως, εἰς τὸν ἤχον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουδικὸν Ὑμνον.

3. Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ δύναις, Διακόνου λειτουργοῦντος, λέγεται ἐκ αὐτοῦ.

4. Διακόνου μὴ ὄντος, λέγει πάντα τὰ τοῦ Διακόνου ὁ Ἱερεὺς ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ οὐχὶ ποτε ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος, ὥς τινας ἐν ταῖς τελευταίοις τοῦτοι χρόνοι ἐξ ἀγνοίας ἢ μελοδοξίας ἀκαίρου ἠθέλησαν ἵνα εἰσαγάγωσι.

Οἱ τὰ Χερουσίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσήδοντες πᾶσιν τὴν θειωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν· (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὕμνου ψάλλει ὁ 6' Χορὸς) **ὥς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν· Ἀλληλούϊα.**

Μετὰ τὴν Ἑξοδὸν τῶν Ἀγίων, ὁ Διάκον. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν δώρων κτλ. Εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ εὐθὺς· Εἰρήνη πᾶσι, εἰ Χοροὶ καὶ τῷ πνεύματι σου·

ὁ Διάκονος Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονομίᾳ ὁμολογήσωμεν.

ὁ α' Χορὸς Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μεθ' ὃ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ·

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβον· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ὁ α' Χορὸς Ἐλεον εἰρήνης, Θεσίαν αἰρέσεως.

ὁ Ἱερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

ὁ 6' Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

ὁ Ἱερεὺς Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

ὁ α' Χορὸς Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

ὁ Ἱερεὺς Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ὁ 6' Χορὸς Ἀξίον καὶ δίκαιον.

ὁ Ἱερεὺς Τὸν ἐπιτίχιον ἔμρον ἄδοντα κτλ.

ὁ α' Χορὸς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββᾶθ, π.λ.η-
ρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψέ-

στοις, Εὐλογούμενος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁπαντᾷ ὁ ἐν τοῖς ἡγίοις.

ὁ Ἱερεὺς Ἀνάβητε, γράγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα·

ὁ β' Χορὸς Ἀμήν·

ὁ Ἱερεὺς Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου·

ὁ α' Χορὸς Ἀμήν·

ὁ Ἱερεὺς Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσσέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

ὁ β' Χορὸς Σὲ ἐμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχάριστοῦμεν, Κύριε, καὶ θεύμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ Ἱερεὺς Ἐξαίρετως τῆς Παραγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει, Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἤχον β', μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις μνησθῆτι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Διάκ. Καὶ ὦν ἐκκλιστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μετὰ καρδίας δοξάζειν· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ· οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ὁ Διάκ. Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες· κτλ. μέχρι τοῦ Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως· ὁ Ἱερ. ἐκφωνεῖ Καὶ καταξιώσον ἡμῶς, Δέσποτα κτλ. ὁ Προϊστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία· εἶτα Εἰρήνη πᾶσιν οἱ Χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου· ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· ὁ Ἱερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλελεῖν τοῦ μοιρογενοῦς σου Γιοῦ· ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν· ὁ Ἱερ. Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις· οἱ Χορ. Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν· καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορ. ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν ἤχον τῆς ἡμέρας τὸ Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀλληλούια, μεθ' ὃ ὁ Διάκον. ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πατέρων μετὰ τοῦ ἱεροῦ Πνεύματος, ἐκφωνεῖ Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε· ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ,

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει εἰς ἡ-
 χον β' τὸ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὁ Ἱερεὺς λαβὼν
 καὶ ὑψῶν τὸ ἱερὸν Ποτήριον, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς
 ἀγίας Τραπέζης, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἴτα στρέφων πρὸς
 τὸν λαὸν λέγει ἐκφώνως: Πάντοτε ἡμεῖς καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορ. Ἀμήν, καὶ ὁ Διάκον. Ὁρθοὶ μετα-
 λαβόντες τῶν θείων ἀγίων, καὶ ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι
 σὺ εἰ ὁ ἀγιασμιὸς ἡμῶν· ὁ Διάκον. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν· τοῦ
 Κυρίου δεηθώμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς τὴν
 ὁπισθὰ μῶνον εὐχὴν Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύ-
 ριε· μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρίς γῦμα, ἀλλ' εὐλα-
 βῶς, εἰς ἡχον β' τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ ἡμεῖς καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· εἴτα ὁ Διάκον. Τοῦ Κυρίου δεη-
 θώμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυ-
 ρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμῖς· ὁ Προϊστάμενος λέγει
 τὸ Στερεώσαι Κῆριος, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Ἱερεὺς πάλιν
 Δόξα σοι ὁ Θεός· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ. εἰς τὸ τέλος
 Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν· οἱ Χοροὶ Ἀμήν, καὶ
 ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱερουργούντος χεῖρα καὶ λαβόντες
 τὸν τῷ ἀντιδῶρι τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦν-
 τες τῷ Θεῷ.

τῶν
 ἐκφώνων

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΘΡΟΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΙΤΟΥΡΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσέμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσέμοια γ' Ὅσιε Πάτερ καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα δ' Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Δόξα Θεῷ γάρ, Καὶ νῦν Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ, Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνιχνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὲ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πάσης δημιουργός, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στύλος, τῆς Θεοτόκου Χαίρε Κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξήψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Κάθισμα κατὰ σειράν, ὁ Ν' χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, ὁ Οἶκος Ἀρρήτων πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταδυσταὶ Σταυρὸν χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Ἐκ ῥίψεως ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρήτων σοφία, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί· Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου· μετὰ τὴν Εἵσοδον τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεκροῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως· Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφανον, Εἵδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχως μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ' τὰ Ὅσιε Πάτερ· Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἀγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ· Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Κάθισμα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δις, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντός

ἀπαξ, ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄψα
ἢ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτε στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμω-
τέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς
Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ
Ἑσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θέας* εἰς δ'. Δόξα Ὁ ἁρρητῶ
σοφίᾳ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμε-
ρον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικρισμοὶ τοῦ ἔχου
εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν
Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαίρε
Κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κον-
τάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς
τὸ Ἐξαίρετῳ· Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἶδομεν*
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σχιδάτῳ, τῇ ἐλευστομένῃ Κυριακῇ
ἦτοι τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ
τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ Γ'.—Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου
Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σχιδάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
Ἀναστάσιμα σ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου· Εἰσοδὸς Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προ-
κείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν
Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον,
τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήλη Ἀκολουσίαν,
τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμρότεροι, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χα-
ράξας, καὶ ἅπαντα ἢ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμω-
τέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ
Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου
δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.
Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Λιτεῖτε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'.—Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα Τῇ· *πάνταπτον σου Γέννησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἔχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰθυρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*, καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκναις· εἶπου δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον εἰς, καὶ τὸ Προεόρτιον ἁπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα* παραδόξως, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τὰ οὐράνια πάντα*, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθισμα *Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς ἅπαξ· ἅψ' γ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἀγάλλου* κτίσις ἅπαντα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ*

Ἀδάμ, Δόξα τῷ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἔχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ προεστίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία (ζήτηι ἀφ' σ' Ὁδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόη ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η'.—Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προεμικλὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτό, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἡ παγκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὁρβρον μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τριτάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτή, εἴτα τὸ Τριτάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δ' Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναδαυμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔχου καὶ τὸ Προκειμένον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾷσα Μαριάμ· ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπκοῇ Πύλιν κειλεσιμένην· ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῇ, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε· εἴτα τὰ β' Ἐξεκροτειλάριζ. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἑφραθα, εὐρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρουμοῦ.

Δεδωξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σκευυθή-
σεται.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ἦμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοί-
μασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετί-
στω αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς ὦ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός
κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετιτάμην αὐτήν.

Ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰσχυιστής.

Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Ἡ γέννη-
σίς σου Θεο-
τόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε· καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία·
Κοινωνιὸν Ὑπόμνησις σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰ τόχοι ἡ ἐρρτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προειμιαν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἐρρτῆς σ',

Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῶν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριχδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριχδικὰ Ἀξίον ἐστιν, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸ Ἐπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ, εἰς τὴν β' ὡσαύτως Ἀναπτάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθὺς ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπνοὴ καὶ οἱ Ἀντιθέμοι τοῦ ἤγου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πάσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' γῶμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Κανόνες ὁ Ἀναπτάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναπτάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γῶμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθένος Μαριάμ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κιταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὡδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναπτάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναπτάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐκίριτω· Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ἠοτήριον σωτηρίου, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Θ'. — Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὥς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέεργς μετὰ τὸν Προϊμακὲν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων Δεῖτε νῦν χορεύσωμεν δ'. Δόξα Ὡ μακαρία θυὰς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν Ἀγίων, Ἦ γέννησις σου Θεοτόκε καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσμα τῶν Ἀγίων Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα παρηγοριζέουσιν· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασταὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄπιστα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Ὑμνὸν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀδάμ ἀνακαιρίσθητι. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρτα δ' Χάρις τῷ Ἀντρωτῇ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς τ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῷ Σιδδάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προσκαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθόρτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Ὁμοτικίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ ε' στιχολογοῦμεν ἀνά β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος· καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὤδῃς Κάθισμα μεθέορτον, ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβαίτιαι Σταυρὸν χαράδας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθόρτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν εἰς δ' ἐκ τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὤδῃς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'.—Ἦ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου καὶ τοῦ Προευλέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐτπέρας, μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἴτεδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Λξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξέψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κᾶθισμα *Ἡ Παρθένος Μαριάμ* ἀπαξ, ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κεκαδικαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα Ἀὐτῇ ἡμέρᾳ Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριοι τῶν μητέρων· Κοινωνικὸν Ἠοτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχη ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'. — Μνήμη τῶν Ἑγκαινίων. καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἑγκαινίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστὶ διτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἐν τυχῶσι τὰ Ἑγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σιδδάτῳ ἐπί-
ρας μετὰ τὸν Προσμηκὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκε-
κραῖα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἑγκαίνιων γ'
καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἑπερινῷ Ὑψου-
μέρου σου Δόξα Τὴν νύκτιν τῶν Ἑγκαίνιων·
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προ-
κείμενον, καὶ τὰ Ἀνγκνώσματα τῶν Ἑγκαίνιων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὺ μὲν σκέπη κρα-
ταῖα, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἑγκαίνιων, τὸ Προεόρ-
τιον Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρλρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάφαμος. Εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν, τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κθήσιμα καὶ τὰ τῶν Ἑγκαίνιων
ἀντὶ Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβημοὶ τοῦ
ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ
καὶ ὁ τῶν Ἑγκαίνιων ἀπὸ γ' Ὁδὴς Κῆσιμα τῶν Ἑγκαίνιων
Ἐν πίστει τὰ Ἑγκαίνια ἄπαξ, ἀφ' ἑ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ
Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, οἱ Κα-
ταβασίαι Σταυρὸν χαράδας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου, εἴτα Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνα-
στάσιμον, τῶν Ἑγκαίνιων Μέσσοι τῆς γῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐ-
φροσύνης κρίξωμεν. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν
Ἑγκαίνιων δ' Σήμερον ὁ ἐνθεος, οἱ Στίχοι δ' α' Κύριε ἡγάπη-
σα εὐπρεπείαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου·
ὁ β' Σοὶ πρέπει ἔμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθή-
σεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπε-
ρευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τοπικά καὶ οἱ Μκαρισμαὶ τοῦ
ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδὴς τοῦ Κανόνος τῶν Ἑγκαίνιων,
μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον
Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἑγκα-
νίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νιστοῦ, καὶ
Κοντάκιον Θεοφάνους πολέωτος ἡ Ἐκκλησία. Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἑξαι-

ρέτως Ἀξιόη ἐστιν. Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἑγκαινίων ἐν Σαββάτῳ Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἑγκαινίων, Κοινωνικὸν Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν Ὁκνον σου.

Τῇ ΙΔ'.—Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(Σημαεῖωσις. Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπύπτατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὐ ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατιθεῖται τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἐναι μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνελλιπῇ καὶ ἀμείωτῃ).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑσπέρης.

Ἐν τῷ Μ. Ἐπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμακὲν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Σταυρὸς ἀνυψούμενος εἰς ε', Δόξα Κεὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, Εὐσδοξ, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀντηγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς· οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἔτιερς, Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Δόξα Κεὶ νῦν Ὅνπερ πάσαι Μωϋσῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Προούλειος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀνταθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤλου, τὸ Προκείμενον Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ (ὅπερ λέγεται εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν τύχη ἢ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Σὺ μου σκέπη

κραταιὰ ὑπάρχεις· Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ
Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κανὼν εἰς ἑξ
ἄνευ Στίχων, ἐκτός τοῦ Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς· τὸ Κάθισμα
ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κα-
ταδασκίτι Σταυρὸν χαράξας, εἴτα ψάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο
Ὡδῆ, καὶ αἱ δύο Καταδασκίτι Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, καὶ Ὁ διὰ
βρώσεως τοῦ ξύλου, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις καὶ τὸ β' ἅπαξ. Εἰς
τούς Αἶνους τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ' (εἰς
τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς οὗ προσκυβεῖ ὡς συνή-
θως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προκυνηθῆται τὸν τίμιον Σταυρόν).
Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον προέρχεται, Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἡ-
χον δ', εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται ἡ Εἰσοδος
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἑξῆς· διὰ τῆς· ● ἱερουργῶν Ἱερεὺς †
στάς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυ-
ρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βετιλικῶν καὶ
τριῶν κηρίων, αἵρει τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς·
στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά,
τῶν Ἱεροδικόνων θυμιώντων καὶ τῶν Λαμπάδων, τῶν Ἐξαπετε-
ρύγων, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτους τοῦ
Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διδάμβουλون, τῶν Ψαλτῶν δὲ ψαλλόν-
των τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ
ἐνθα ἵσταται τὸ Τετραπόδιον ἡντρεπιτμένον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ
περιελθὼν τρεῖς ἵσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, κρατῶν δὲ εἰς †
χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ Σοφία, ὁρθοὶ, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ
τοῦ Τετραποδίου· εἴτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλ-
λει τὸ Σῶσον Κύριε ἅπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν
μετὰ ταῦτα βελὼν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷς ἂν ἡμέρα τύχη), καὶ
λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βετιλικῶν
καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς· ὕψῳ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως·
Ἐλεησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθα σου
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς α' ἑκατον-
τάδος τοῦ Κύριε ἐλέησον, τοῦ Ἱερέως σπρρχίζοντος ἐν ταῖς ἐνάρ-
ξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς καὶ κλίνοντας τὴν κεφαλὴν ἡρέ-
μα, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίσταται δὲ αὐθις κατὰ
μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος· εἴτα στραφεὶς
πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ

τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχον-
ται τῆς 6' ἑκατοντάδος, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν 6' ὕψωσιν ὡς προ-
διεγράφη· εἰθ' οὕτως στραφεὶς πρὸς Δυστρά, λέγει· Ἐτι δεόμεθα
ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. . . καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς
7' ἑκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς
τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημιούν-
των ἡμῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημιούντων ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ δ' ὕψωσις· καὶ αὖτις ὁ Ἱερεὺς στρα-
φεὶς πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακοινοῦν-
των καὶ διακοινησέντων ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης γ' ὑψύσεως Χριστιανῶν ὀρ-
θοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφρέσεως τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς 8' ἑκατοντάδος· εἴτα
τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ πρότελθὼν
ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαβὼν αὐτὸν μετὰ κλάδων βυ-
σσιτικοῦ, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, ὑψαὶ αὐτὸν ψάλλων τὸ Ὁ Ὑ-
ψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως· θεὶς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ
δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦ-
μεν Δέσποτα, ἅπαξ· τὸ αὐτὸ ψάλλουσιν καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν·
εἴτα ἀσπασάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρ-
χεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη.
Μετὰ τοῦτο προτέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ τάξιν καὶ
προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν· προτερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι
παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικροῦ ἀσπαζόμενοι
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡπαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὁφει-
κάλου· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ 6' Χορὸς· ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον
Δεῦτε πιστοὶ, καὶ τούτου πληρωθέντες, ψάλλεται τὸ Ἀπολυ-
τίσιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ
γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐνθ' αὖν εὐρίσκειται χροστᾶτων
Ἀρχιερέων· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ
Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱερῇς Ἐκκλη-
σίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν 8' ἑκατοντάδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἐτι δεόμεθα
ὑπὲρ· λέγουσ, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως
καὶ ἀφρέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δοῦλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπι-
τρόπων, ἱερωτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας

ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν 8' ἑκατοντάδα λέγει, Ἔτι διεύμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφρέσειως τῶν ἡμαρτιῶν αὐτῶν).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με·

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκραῖξομαι ἡμέρας καὶ
οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπικνος
τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἰνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος·

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτί-
σω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν
αὐτῷ.

Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ἰὲ . . .
ὁ σαρκί σταυ-
ρωθεὶς κτλ.
(οἷα ἂν ἡμεῖς
τύχῃ).

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐ-
στιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον Κύ-
ριε τὸν λαόν
σου κτλ.

Εἰσοδικὸν Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἄγιος ἐστι, Σῶ-
σον ἡμᾶς Ἰὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ Σταυρωθεὶς, ψάλλοντες σοι Ἀλ-
ληλουῖα· τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὁ-

ψωθεῖς, ἀντὶ τοῦ Τρισχιίου Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβούλιον ἐτοίμησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλῆρας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Ἀπολυτικίον Σώσαι Κτερε, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἐπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσημειωτέον ὅτι ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ ἐορτῇ, φερούσῃ τὰ ἴσα τῆς ἀγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστεῖαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ ψάλλεται ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἐνδιάτακτος μεθέερτος τοῦ Ἐπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἀγίου χρομα, εἰς τὴν ἡ' Ὡδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμός καὶ Στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξηποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Κεὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίρωνα τῆς ἐορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ σαρκεὶ σταυρωθεῖς, Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά σ' καὶ τῆς ἐορτῆς μεθέερτα δ'. Δόξα τῆς ἐορτῆς μεθέερτον, Κεὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Κεὶ νῦν μεθέερτον, Ἀπολυτικά, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἐορ-

τῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν ἡραμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνα· τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐκπρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'.—Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας *Ἡ διηρθρωμένη ταῖς ἀρεταῖς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμοῖς, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ

Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μεηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασταὶ Στανθωρὶ χαριῶν καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὰ Στιχολογήουσαν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ', μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψώθεις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὰ Ἐξαίρετω; Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, τῷ-Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὄρθρον τὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν κτλ.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῇ ΚΑ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαρτλᾶντως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαίρουμέ-

νων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λειτουργίας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἑσθιμειώθη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόη ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα φάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασίων. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἴτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Νηοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ἐν-λου, Κοινωνικὸν Ἑσθιμειώθη ἐφ' ἡμῖς, τὸ Σῶσον Κύριε καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ

τῇ τῇ α' συμπεσούσῃ ἑορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῇ ΚΓ'. — Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστὶ διχτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὁρθρον αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιζ, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου Ἡ πρόφη' οὐ τίκτουςα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυρ. εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὅτε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα θυμῶντι ἐν Ναῷ, Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου κτλ. Ἐξαποστειλάριζ, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. — Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήστῳ Κυθέρων, καὶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀνα-

στάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλη; γ'. Δόξα *Τις* μὴ θαυμάση; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβημοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄπασι ἡ τάξι; τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα Στιχολογούμεν *Τὴν* τιμωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἥτις καὶ προηγείται. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θέκλης συντεθεὶς ἀπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κερίλλου ἐν ἔτει αωγ'.

Ἦχος γ'.

Θεοῦ κήρυκος διδασκαλίας, πόθω Ἐκτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γενηρῶν ὡς ρεόντων ἡλόγησας καὶ εαυ-

τὴν ἱερὸν καλλιέργημα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποιῶν κατετόλμαστος, **Θέκλα** ἐνδοξε, **Παύλου** τοῦ Θεοῦ συνέκδημα, τὸν σὸν νυμφίον **Χριστὸν** ἐκέλευε, θεωρήσασθαι ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτιρον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, ἐκρέθη ἐπὶ τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κερὸς Κωνσταντίνου τοῦ Βυζαντίου ἐν μεμβράταις γεγραμμένον, ἐν ἔτει αἰ. 16'.

Ίχος 6'.

Ως τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα **Πανεύφημα**, καὶ τῇ πίστει στηριχθεῖσα **Πέτρου Θεόσοφου**, πρωτομάχτους ἀνεδείχθη καὶ πρώταθλος ἐν γυναιξίν, ἐπέδης τῇ φλογὶ ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ, θῆρας καὶ τεύροι ἐφριξάν σε ὀπισθεῖσαν τῷ **Στυρῷ**, πρέσβευε **Χριστῷ** τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, **Θέκλα**, συνέκδημα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΓ'.—Ἡ μετὰστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιολὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων εἰς ε'. Δίξῃ *Τὸν Γῆτον* τῆς βροτῆρος, Καὶ νῦν *Παρεῖλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδοῖς, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον* τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καθ' ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν*). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δίξῃ Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν *Θεοτόκε* σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θύεος Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ πειρὰν, οἱ Ἀναβήλμοι, τὰ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα*

προή καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα
Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στιχοί· Ἑ-
λέησάν με ὁ Θεός, καὶ τὸ ἰδιόμελον Θεολόγε Παρθένε, ὁ Κη-
νὸν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κήθη-
σμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μη-
νολόγιον, αἱ Καταβαταίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολο-
γοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Στυροθεο-
τοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ γ' Προτόμοια εἰς δ'. Δόξα Εὐαγγελι-
στὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Με-
γάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, οἱ Μικαήριμοι, Τροπά-
ρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ
Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, ὁ Ἀπόστολος
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετω· Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικόν
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρκει, μετὰ
τὸν Προίμικόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλ-
λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ε'. Δόξα τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς
Ἑλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀντιφώνηματα. Εἰς τὰ Ἀπόστι-
χα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ
ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριπδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριπδικὰ
Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χρι-
στοῦ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς
εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστά-
σιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεο-
τοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ
τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελι-
στοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς· τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου
χῦμα, εἴτα τὸ Κήσιμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον,
ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον.

αί Καταδυσίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαυ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἑξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξικρίτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον*, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλησεις, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἶτα Δόξα τῶν Ἀγίων Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προδόμιον, Θεότοκε ἡ προστασία καὶ τὰ

Τριαδικὰ ᾠξίόν ἐστιν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὑπερ-
 δεδοξασμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπο-
 λυτίκια ὡς εἰς τὴν Ἑσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.
 Τὰ ἀναστάσια Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπα-
 κοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀνα-
 στάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς· τὸ ἀναστάσιμον Κοντά-
 κιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων Φωστῆ-
 ρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ε' Κον-
 τάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς
 ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου
 καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα Στιχολογούμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων,
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων
 δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
 μένῃ. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου
 εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν
 Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Ἁγίου
 τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν· ὁ Ἀπόστολος·
 Τέκνον τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἐξῆλθεν ὁ
 σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπóρον αὐτοῦ· (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ).
 Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ᾠξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἰδομεν τὸ
 φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστίον ὅτι τρεῖς τοῦ ἐνικυτοῦ μηνὸς ἐπιτελοῦμεν τῶν
 ἁγίων Πατέρων· καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν
 ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην τῷ
 καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
 τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἣτις ἤθελε τύχει
 ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς·
 ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῆς Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς
 ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακὴν, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ· Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν
 ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπóρον αὐτοῦ.

Τῇ ΙΙΙ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διατάξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρᾳ μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάνσοφε ἁ.μεῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεῦσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια. τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία καὶ κηδεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ κανόνος ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγούμεναι τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἴτα ὅπου μὲν ἐορτάζεται ἡ ἁγία Ματρῶνα ἐπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρὰ, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἐπονται τὰ τοῦ Ἀγίου τούτου· ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξαστικά λέγονται ἐκ τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου ἢ τῆς Ἀγίας. Τὰ ἰδιαιτέρως δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν ὅρα εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνακνώσματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριδικὰ Ἰξίων ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθισμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδυσσοί τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κτίσιμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοτοκίον ἄρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μεγαλόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ Καταδυσσὶς Ἀποίξιον τὸ στομα μόν,

καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένην Δοξολογίαν Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαχρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Λίρετε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστὶ δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου δ'. Δόξα Αἵματι τοῦ μαρτυρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμνευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρικα, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κέθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαί· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξασπειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀνατάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκίριτως, Ἀξιών ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν ε' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, Δόξα Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν Παναγία Δέσποινα, Εἵσοδος, Φῶς ἡλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Μέγα εὐρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, Καὶ νῦν Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πόλυελεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναδασμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χαῖμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφό-

ρον, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχῳ: Ἐλέησόν με ὁ Θεός,*
καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εἰς τὰ ὑπερχώματα σκηνώματα* (Ζήτηι εἰς
τὴν Λιτάν). Κανόνες δ' τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ὁ Στίχῳ, *Δόξα σοι ὁ*
Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Μερὸς μου Δημητρίε·
ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κῆθιμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντι
Θεοτοκίου. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶλος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνο
λόγιον, αἱ Καταδυσταὶ Ἀποδέξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολογου
μεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαπостειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτο
κίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Προσόμοια Δεῦρο Μάρ
τυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς. Δόξα Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον,
Καὶ νῦν Πῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Δοξολογία Μ.
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τῆς
γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' τοῦ δ' Κανό-
νος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ
τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικεῦ καὶ Κοντάκιον, Προστασία τῶν
Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐ-
ξακρίτως: *Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ*
φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαβ-
βάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου Νέ-
στορος δ'. Δέξῃ Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς
τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξῃ τοῦ Ἁγίου Ἐχει μὲν
ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτί-
κια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου Μέγαρ εὐρατο, τὸ Θεοτοκίον
Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν
Ἐσπερινόν· οἱ Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δη-
μητρίου Τὸν θεῖον τοῦ μαρτυρίου στέφανον· μετὰ τοὺς Κανόνας
ἡ Ἀκολουθία ἀπασα τῆς Κυριακῆς μόνῃ.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προοι-
μικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ
α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ

τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπότρυχ τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Παραγία Δέσποινα*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἔστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κθήσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ δ' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος ὡς κα, εἶτα τὸ Κῆσιμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ *Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου*, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Τὸν λόγχοις κληρωσάμενον*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ

1. Ἐν τῷ κατὰ τὸ *ἡώρα* ἐκδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντινου, φαίνεται ἐνταῦθα σημειώσεις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περίοδον «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλὰς κινδύνοις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προίστάμενον» ὥδε «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐσεβείαις προϊστάμενον»· ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε εἰσοδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἡ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεται μεία ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συνιστάται τῷ φάλλορτι ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκριβεὶς τὸ κείμενον ὡς εὔρηται.

τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεϊτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τόχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πίστῃ ἄλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναιίου διάταξιν.

2. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον ~~Σὺ εἶς μετὰ τῶν ἁγίων~~ καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, Εἴτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· εἴτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασταὶ Ἀροίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων

δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιλογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ φαλλοῦνται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ ὅπως, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Η'. — Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμηκόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα Συγχαρήτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαὶ, Καὶ νῦν Συγχαρήτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀντηνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς ῥόλογα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῶμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτιρίων, προστασίαις, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Τῷ ἀνθρῷ θρόνῳ (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑμῶν διωδεύσας, καὶ ὁ τῶν Ἀσωμάτων τοὺς ποιεροὺς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, οὗ ὁ στίχος Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἅρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μεγαλόδιον, αἱ Κιττάξιαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰς τὸ τέλος, καὶ ἕσω γηθόμενος ταύ-

της τὴν Εἴσοδον. Εἰς τὴν γ' Ὁδὴν, Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, εἰς τὴν ε', Ἐνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Εἰς τὸ Ἄπας γηγενής· τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομνητορίας, τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμοια, Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, Δόξα Ὁπου ἐπισκίασῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ 6' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων ε', Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Νύμφαλμον, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ταξιάρχων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογία τὸ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ 6' τῶν Ταξιάρχων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος γῶμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων

δ'. Δόξα Ὁπου ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμαὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ταξιάρχων. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιάρχων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος παῖς, Ἀπόστολος τῶν Ταξιάρχων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'.—Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὸν ἀριστέρα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἰδοὺ πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ Ὀσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Ἐνριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητήρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μενολόγιον τῶν Ἀγίων αἱ Καταβασαὶ Ἀνολέω τὸ στίγμα μου καὶ ἄψαα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογούμεν *Την τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ

τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυψολογιμένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'.—Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ Ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις καὶ ψάλλεται μόνῃ ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ ΙΓ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα*, εἰς σ'. Δόξα Ὅσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν *Τίς* μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος, *Φῶς* ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνagnώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα *Σάλπιγξ χρυσόφωνος*, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ* τοῦ στόματός σου καθάπερ, τὸ Θεοτοκίον *Ὁ* δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβιβασμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ* στόμα μου λαλήσει σοφίαν, τὸ *Πᾶσα* πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἴτα ὁ Ν' ψαλ-

μὸς χῶμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στιγὴς Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χερίσιν σου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑμνοὶ διδοεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, εἴτα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, Δόξα Χρυσέοις ἐπεσι, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Νκτοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόττολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχε μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολύελλος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβήτοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῶμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψα ἡ τῆς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλᾶρι τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς

Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερυψωγίμην, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κεντάκιον Ὁ καθαρώτατος παῖς, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὁ αὐθριώτης). Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον κτλ.

Τῇ ΙΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοδοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ὕμνος, τὰ ἀναστάσιμα Κθήματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὠδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ε' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἄν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπτάρας μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά ε' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Χαρὰν προμνηστεύεται καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίῳ ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάχιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστασιμὸς καὶ ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος Ὑπερυψίῃ Θεοτόκῃ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσμα τὸ Προεόρτιον Εὐφροσύνης σήμερον ἄπαξ· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ ὁίκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀπολίξω το στίγμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν) δ'. Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσόδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε. Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπεριῶ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτήριου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Στιχῆρά Σήμερον πιστοὶ καὶ τὰ Τῶν Ἀγίων εἰς Ἄγια. Δόξα Καὶ νῦν Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Εἰσόδος, Φῶς Ἑλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύατο ἡ καρδιά μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα

Μαριὰμ, εἶτα ὁ Ν' φαλμός γ'βμ. Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἱερὸς. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, αἱ Κανόνες ἀμρότεροι ὧν ὁ στίχος Ἐπεραγία Θεοτόκε· ἰπὸ γ' Ὡδῆς τὰ δύο Καθίσματα, ἀφ' ὧν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μετρηλόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται· εἰς τὴν Θ' φάλλονται αἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὡδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυντηρίων ὡς ἑξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἤχον δ' πρῶτον Κανόνα.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Περθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δοῦξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανίγνου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς παραδοῦξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Περθένου τὴν Εἰσοδὸν τιμῆσωμεν, ὅτι ἐν δοῦξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Περθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἤχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων. Δίξ.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυποστάτου . . .

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν . . .

Ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἁγίων στρατευμάτων Μυστηρίον ἕκτον, τὸ Ἐξοπλιστάριον Ἦν πάσαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοῦς Αἰνους τὰ Προσόμοια Λαμπροὶ Παρθένοι εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πό- λις τοῦ Θεοῦ Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς θάλασιν αὐτῆς γινώ- σκεται. Καθάπερ ἤκούσαμεν οὕτω καὶ εἴ- δομεν.	}	Ταῖς πρε- σβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.
---	---	---

Ἀντίφωνον β'.

Ἠγάσας τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἄψιστος. Ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ- σονται ἐν αὐτῇ. Ἄγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δι- καιοσύνῃ.	}	Σῶσον ἡμᾶς γὰρ Θεοῦ ὁ ἐν ἁγίοις θαυ- μαστὸς κτλ.
---	---	---

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι- λέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβε- βλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.	}	Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοί- μιον κτλ.
---	---	--

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον,
Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκητὴ,
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ἁγ-
γελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κι-
νωτῶ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ
τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλ-

λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὼν ἐστίν, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Δαβὶδ προσοδοποίησον. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀκουσον θύγατερ καὶ Ἴδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασις Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμψύχος, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἴτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χριστοῦ γεννᾶται, εἴτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὡδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Μυστήριον ξέρον, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (ὅρα § 7) μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἰγρελοι εὐχὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου... Ὡς ἐμψύχω Θεὸς Κιτωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-

μεν ἀναστάσιμα Στιχτηρά ε' καὶ μεθέορτα τῆς σιρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχτηρά, Δόξα καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίων ἐστίν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάριζ, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δεύτερος τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χριστὸς γεννᾷται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἵτοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίων ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Αἰνεῖται, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς γλῶσσαι, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδὴς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδυσσοί τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογουμέν *τὴν τιμιωτέραν* καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ

τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ ε' Ἀντίφωνον, Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀγγελιοὶ τὴν εἴσοδον τῆς Παράγρου... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἢ ἐορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.

Τῇ Α'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' ἐσπέρια Προσέμοις Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος εἰς ε'. Δόξα Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἡσαΐα χόρευε. Ἐσιδεῖς, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα· Δόξα Τὸν συναίμονα Πέτρον, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβηθεῖς, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν)· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τιθολωμένην μου ψυχὴν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ

Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾷται· εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια *Βηθσαιᾶ νῦν ἀγάλλου* εἰς δ'. Δόξα *Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως*, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ὑπόδεξαι *Βηθλεὲμ*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ δ' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Νηοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρου*, Καὶ νῦν *Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν θεολωμένην μου ψυχὴν*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾷται καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστό-

λου, Καὶ νῦν Ἑπερινολογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου.
Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου,
τοῦ ἁγίου τοῦ Νχοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ
Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως
Ἄξιον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ'.—Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ
τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν
Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν
τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑπερινοῦ, Καὶ νῦν
Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελὸς ἡ ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σχιδάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀνα-
στάσιμα δ', τῆς Ἀγίης γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ
νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προ-
κείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ
Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια
τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπό-
λυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ
Ἑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπο-
λυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ
ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἑπακοὴ,

οὐκ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Τὴν τοῦ Ἰησοῦ ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα σπυρολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Αγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Δίνετε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται Δέσποινα πρόσδεξαι.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνέμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρισάγιος καὶ κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τρισδικὰ Ἄξιον ἐστίν, εἰκότως τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξήβαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Ὄκνον τοῦ Ὁσίου, τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὁίκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, Καταδασίαι Χριστοῦ γεινῶται, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰεῖτε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΣΤ'.— Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Προσόμοια Μύροις παροικήσας αἰσθητικῶς, Δόξα Ἱεραρχῶν τὴν

(1). Τὰ ἕτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ ποῖοις εὐφημιῶν οὐ γάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξὸς, Πρεσβύτερος Πελοποννήσιος καὶ Πρωτοπρεβεῖς Ναυπλίου, ζήσας περὶ τὸ 1640, ἀνὴρ θαύμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουληθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ ποῖοις εὐφημιῶν, καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ ὅ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἑρετῖαν καὶ συνεγνωθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθείσι τότε νέοις Μηναίοις ἀνθαιρέτω γνῶμη' ἐφ' ᾧ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου διεκηρέχθη ὡς καιροτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἔσματα αὐτοῦ καθωρίσθη ἕκτοτε ἵνα μὴ γάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

καλλογήν, Καὶ νῦν Σπύλαιον εὐτρεπίζον, Εἰσοδος, Φῶς ἱλα-
ρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπό-
στιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀνθρῳπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ
νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε πόθεν ἦκεις, Ἀπολυτίκιον Κανόνα
πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλ-
τήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, αἱ
Ἀναβασμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Τίμιος
ἐναντίον Κυρίου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἴτα ὁ Ν'
ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς
Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐ-
δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Κανόνες δ' τῆς Θεοτόκου Ὡδὴν ἐπιτί-
μιον, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου Ἀπόρφ γλώττει καὶ χεῖλεσιν, ἀπὸ γ'
Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀρ' ε' τὸ Κοντά-
κιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ Χρι-
στοῦ γεννᾶται, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξπο-
στειλάρια τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσό-
μοια εἰς δ', Δόξα Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν
Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ αἱ Μακαρισμοί, Τρο-
πάριχ ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν
Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ
Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἀξίον ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημό-
συνον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσι-
μακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἀγίου ε' τὰ Μύροις παροικησας,
Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς
ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν
Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτι-
μον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-

δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ ²¹ "Λξιδὼν ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ ²² Θεὸς Κτίστης τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου· Καθίσματα λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χθμα, εἶτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ῥημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιδὼν ἐστίν. Κοινωθῆκὼν Διείτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'.—Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἑγκαινίων ψάλλονται ὡς εἰσι διατεταγμένοι ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας Σήμερον ἐκ ῥέ-

ζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἀγίας Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἀγίας Ὁ νέος οὐρανός, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναβόησον Δαβὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωακείμ ὁ Ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα. Ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Ἑυαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἀγίας Ἀπόθεσθε Ἀδάμ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζήτει ἀρ' ε' Ὁδῆς). Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρίτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κεινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Σημεῖωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μέχρι τῆς ΙΖ' τυχούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προσμηκόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, καὶ

νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Τῶν Προπατέρων τὸ σύστημα, Καὶ νῦν Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Ἐν πίστει τοὺς Προπατορας ἐδικαίωσας καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἴστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον εἰς καὶ τὸ τῶν Ἀγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Εἰς ὁρόσον τοῖς παισὶ, καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατέρων, αἱ Καταδασαίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῶν Προπατέρων δ' *Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν. Δόξα Δεῦτε ἅπαντες*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον τῶν Προπατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος *Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ*, ἡ ζωὴ ἡμῶν (ζήτηι Κυριακ. ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δείπνον μέγαν*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀξιόμ' ἴστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'.—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχει ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκεκλήσα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα Τοῦς πρὸ τοῦ νόμιου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἱεραρχῶν τὸ θείον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατόρων τὸ σύστυνον, ἅ παλιν κἀκεῖ κατὰ ἡμετέραν ἐκκλησίαν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν Προπατόρων Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλους.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή. Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γῶμα ἀφ' οὗ τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηναλόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πανηγύριζωμεν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σημερον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλους.

Τῇ ΙΕ'.—Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἑλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ἔρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία καταλιμπνέται· διότι καὶ οἱ Ἅγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῇ Κυριακῇ.

Τῇ Κ'.—Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἥτοι τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὗτω· Τῇ Περικτευῇ ἐπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρχαλητικῆς Στιχηρὰ, Δόξα Ὡς τῆς στεργῆς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δειήσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουσίαν τοῦ Ὁρθρου, οἱ Κανόνες χῶμα, εἰς τὴν ἡ' Ὡδὴν ψάλλεται ἡ Εἰρμὸς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποτελίρια ἀμφότερα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἵνοι τῆς Ὁκτωήχου Σοὶ δόξα πρέπει χῶμα. Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου, Δέξῃ Στήλη ἐμψυχος, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος. . . Ὁ μάρτυς σου Κύριε καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ πῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημειώσεις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι τῆς κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουσία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολουθῶς.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προσμερικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ', Δόξα Δαυὶδ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχρου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξῃ Χαίρετε προφηταί τιμοι, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔντοια καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δέξῃ Βολύδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κέντρος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου Κήματι θαλάσσης, ὁ στίχος τοῦ α' μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπάριου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, τῶν δὲ λοιπῶν Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπκοή Ἀγγελος Παίδων ἐδρόσισε κήμιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον γδομ' ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα τῶν νομικῶν διδασκάλων ὁ σέβλlogος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν, τὸ ἀναστασίμον Ἀπολυτικόν, τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τόχοι ἡ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τῆς κγ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προσεύχεται Παρθένε πανάμωμιε Θεοῦ γ' καὶ γ' τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, Δόξα Δαυιδῇ λ' ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Χαίρετε προφηταὶ τίμοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστά-

σιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον Ἑτοιμῶν Βηθλεὲμ καὶ Ἀπολύσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς *Βολιδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰδοὺ οὐρανὸν, τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑτοιμῶν Βηθλεὲμ καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν αἱ ρησεις καὶ αὐθις Ἀναστάσιμα* δύο καὶ ἕτερον Προεόρτιον *Αἰλῶν Ποιμενικῶν* (ζῆτει ἀμφοτέρω τῇ κδ' τοῦ μηνός)· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων Κύματι θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ἐκάστης Ὠδῆς, λέγεται Στίχος *Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια *Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰ τελευταῖα δύο Δόξα* Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή *Ἄγγελος Παίδων* καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ* καὶ ὁ Οἶκος *Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεινᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', *Δόξα Τῶν τομικῶν διδασγμάτων* ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον *Ἡ Παρθενος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἰξίον ἔστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ

τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεστίων οὕτω· Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ εἰς δ', καὶ δ' Προεστία Προεστιάσωμεν* *Λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια* (ζήτησι τῇ κ' τοῦ μηνός). Δόξα Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμητῶν, Καὶ νῦν Στιχολογοῦντες. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια *Παρθένε παράρωμι Θεοῦ* (ζήτησι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι *Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκήνου δασέως, καὶ ὁ ἕτερος Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθη, Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην*. Δόξα *Χαίρετε Προφῆται τίμοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν*. Ἀπολυτίκια τῶν Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, τὸ Προεστίον Ἀπεργράφετό ποτε καὶ Ἀπολυτίς*.

8. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἰς Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἄκουε οὐρανὲ (ζήτησι ἀμφοτέρω ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεργράφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεστίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεστίον *Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεστίον Ἀβλῶν ποιμενικῶν* (ζήτησι ἀμφοτέρω ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ὑπνοχὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον ἐκάστης Ὁδῆς μετὰ τὸν Εἰρμὸν λέγεται στίχος *Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ἄγριοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεστὴς Κανὼν Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπνοχὴ Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμνον· ἀπ' ε' Κοντάκιον Χειρογράφον εἰκόνα καὶ ὁ Οἶκος Ἐκτετιόν σου τὴν χεῖρα*. Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβαταὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πιτέρων Πατέρων θείων*

σήμερον καὶ τὸ Πρεσβύτεριον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ* καὶ σύ. Εἰς τοὺς ἄνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τὰ τροπάρια Ἀρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δέξα *Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προοιρτίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Πρεσβύτεριον καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν.

Ὁρὰ Α'.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωίας κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Θεράνιε Παράκλητε . . . κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α' ὥρας εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρὶ, τὸ Τροπάριον Ἀπεργάρετό ποτε, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Τί σὲ καλεσώμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου. Εἰτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ

Θαιμὰν ᾤξῃ, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρου κατασκίου δασέως καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφητικῇ πρόρρησις, ὁ α' Χορὸς Δόξα, ὁ β' καὶ νῦν, ὁ α' Τὰς λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀποστολὸν, εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία ὀρθοὶ κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὥρας Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνται καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον· τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παρτι καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰί, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμῶς ἐπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς τὸ αληθινόν, εἰτα ἀρχεται Εὐχὴ 1 ααρ.

Σημ. Παλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὁρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἢ ὁ Διάκονος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνούς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιά τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δύο ὥρας τὴν 5' καὶ Θ' ὑπὸ ἐτέρων Διακόνων².

Ὁρα Γ'.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὁρας, καὶ μετὰ τὸ Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, ἀρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐροβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, ὁ β' Χορὸς Δόξα, ὁ α' Καὶ νῦν, ὁ β' τὸ Ἰδιόμελον Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν. Εἶτα λέγεται ὑπὸ τοῦ β' Κανονάρχου ἡ Προφητεία καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὁρας Δέσποτα Θεέ, ἀρχεται ἡ 5' Ὁρα.

Ὁρα 5'.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς 5' Ὁρας καὶ μετὰ τὸ Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ

2. Ἀπόστοι: Ἀρχιερέως, θυμῷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος μελάντιον

ρησίαν, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμεν ἐνθέςως, εἴτε ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εὐακρίκοσα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐροβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀκουε Θύρανι, ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, ὁ β' καὶ ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοί, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητεῖαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὡρας θεὸς καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄρχεται ἡ Θ' Ὡρα.

Ὡρα Θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώπτης Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῆς Θ' Ὡρας μετὰ δὲ τὸ Ὁ θεὸς ἡμᾶς γεννηθεὶς, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, εἴτε ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ θεὸς ἀπὸ θαυμάτων ἡγεῖ καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου Σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται τοῦ Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Χορὸς λέγει τὸ Καὶ νῦν, ὁ δὲ Κανονάρχης ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δὲ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, εἴτε ἐξακολουθεῖ Ῥάκει καθάπερ βροτὸς κτλ. τὸ δὲ Προσκυνούμεν σου τὴν γέννηαν Χριστὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρίς, τὸ Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου θεοφάνεια ἅπαξ, καὶ τότε ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦτα ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητεῖαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, γίνεται Ἀπόλυσις³, καὶ ἄρχεται ὁ Μέγας Ἐπιτερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

3. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις αἰταιτεῖ τὰ Τεσπικά, χόμα, ἤτοι τὰς Εὐλόγιαι ἡ ψυχὴ μου, λῖνει ἡ ψυχὴ μου καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, καὶ τελευτᾷ τὴν Ἀπόλυσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομία· συνετέθη ἡδη ἡ παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπόλυσις.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προσιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἰσόδος μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἑλαρόν καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετὰ τὸ τέλος ἀρχεῖται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Λαθὼν ἐτέχθης καὶ ὁ β' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει Καὶ Μάρους σοι προσήνεγκεν τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροί, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν καὶ ψάλλει αὐθις τὸ Τροπάριον ἐλόκληρον. Ἀκολουθῶ· ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον Ἀνέτειλας Χριστέ ἐκ Παρθένου, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου Μάρους ὁδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἶτα ὁ β' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων ἐλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰδεμὴ, λέγεται τὸ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Λινεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννη-*

§

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὁρᾷ διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς Ἡ γέννησις σου Χριστέ . . . ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς· ἀ.λ.λ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναγράφουσι τοιοῦτά τι· διὸ καὶ ἐνεκρίθη ἵνα γυμνᾶται τὸ Εἰδομεν τὸ φῶς, ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἐκαστῆς Δεισποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθιστάται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

θείς καὶ ἐν φάτῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινός . . .

7. Τῇ Παρτακτεῦῃ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμειλα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλόντα γῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἦ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἦ γέννησίς σου ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτει ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' Τροπάρια ἄνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή γῆμα, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ μέχρις ἡ' Ὁδῆς, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκεὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τέκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδαικρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἱ δύο Καταβαίνει τῆς θ', καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰδ' Ἰδιόμελα Εὐφρατρεσθε δίκαιοι. Δόξα Ὅτι καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σύμφωνον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βουῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία, μίθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Ἄγριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Ἄγριου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Ἄγριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα, Καὶ νῦν Ὁ Μορογενὴς κτλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
κτλ.

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὰ Θεοῦ ὁ ἐκ
Παρθένου τε-
χθεὶς. κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κἀ-
θου ἐκ θεξιῶν μου, ὥς ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύ-
ριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁ-
γίων σου.

Ἡ γέννησίς
σου Χριστὲ ὁ
θεὸς ἡμῶν
κλπ.

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σή-
μερον τὸν Ὑπερούσιον τέκτει, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως Μεγάλυτον ψυχὴ μου . . . Μυστήριον ξένον. Κοι-
νωνικὴν Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀληθι-
νοῦ, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειώσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκάημερον γίνεται ἐν τῇ τρα-
πέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παρχμονῆς τῶν Φώτων,
ἣτις, ἂν ἡ Σάββατον ἢ Κυριακὴ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ
ἐλαίου.

Τῇ ΚΓ'—Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρχσκευῇ ἐτπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐσρτῆς Δεῦτε
ἀγαλλιασώμεθα εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ.
Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδο-
ξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ 6'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ
συνέδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ
Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' εἰτα
τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα

τὸ Δεῦτε ἰδῶμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριὰμ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῶμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων ὡς χθές, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Ὑπκοῆ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβατῆαι Ἐσωσε λαόν καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Δεξιλογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον ἀντὶ τοῦ Τριταγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον Τίτε, δίδωκε δικαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις⁵.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Θεοπατέρων Τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Πρωτοῦ ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλονότι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἀδελφοί, ὁ ἁγιαζόμενος καὶ ἁγιαζόμενος καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἦ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑψικολή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήττορος Χριστοῦ θερμάτων μακάριε μετὰ Στίχου Ἁγίου τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταδασαίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στεχυολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστολιάρικα* τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήττορος *Σὺν Ἰακώβῳ μέλῳ* ὡμεν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', *Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη* καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήττορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Εὐαγγελίον *Ἰωσήφ*, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον *Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων*. Εἰς τὸ Ἐξαιρίτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Δίνετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις*.

Σημ. Τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπεπιούσης (ἐκτός δηλονότι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπεπιούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἡ Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωτιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἡμέραν ψάλλ-

λονται ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λειτουργίας, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

ΚΒ'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Περσικῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀπολυτίκιον (ἔρα περίπτωσιν Α' § 1—5), ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ, ὁ Μ. Ἑσπερινός καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῆς ἐορτῆς *Ἰδοὺτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπαιτέρων γ'.* Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν *Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες,* Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυσις.*

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν,* εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.* Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυελεὺς· τὰ ἀναστάσιμα Κανόνες καὶ ἀνά ἐν τῆς ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστου Χριστοῦ Θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴλου, εἴτα τὸ Κανόνικον *Ἡα* τρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ε'

Κοντάκιον *Εὐφροσύνης* σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηναλόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· αἱ Καταβάσιαι Ἐσώσε· *Λυὸν καὶ ἅπαντα ἡ τῆς τοῦ Ἐσθινοῦ Εὐαγγελίου*, εἴτε ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνναρίων καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Ἐξαποστειλᾶρια τὸ Ἀναπτύξιμον, τῶν Θεοπατόρων Σὺν Ἰακώβῳ μελιψώμεν καὶ μεθέορτον *Καθάρθητε, προσέλθετε*. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναπτύξιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ'*. Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος θύσις, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς. Εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναπτύξιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ, *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Μεγάλυνον ψυχὴ μου* . . . *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε*, τὸ Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσηχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ᾗ, ὡς ἔφημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐξαίρεσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'.

22. Εἰ τύχει ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρὶν μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιέτακτον Ἀκολουσίαν, (ὅρα περίπτ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὁρσι μόναι· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρσι γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὁρσι Τροπάριον λέγεται τὸ *Ἐτοιμίζου Βηθλεὲμ*, διότι Ἀτεγράφειτό ποτε λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὁρσι ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῳ Περικυοῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται Ἑσπερινός κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ Ἀπολυεῖς, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κυριατὶ θαλίσης, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγγράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χῦμα, εἶτα ψάλλεται ὁ Εἱρμός τῆς Π' Ὡδῆς καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριζα τὸ Προεόρτιον Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑποδείξει Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγγράφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτεως. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνιὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἑσπερινός ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀγνούστου μοναρχήσαντος, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπάρων ἀπαράλλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἀνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ἡ Μ. Συναπτὴ Εἰπώμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Ἠληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Δόξα Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, Καὶ νῦν Σπηλαίω παρῳήκασας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις ἡ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμφέλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μετὰ τὸν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακή συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορταζόνται ἡ Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μ. Βασιλείου· ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Κι νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτει τῇ ΚΣ'), Εἴτεδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας! μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Παράδοξον μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ δύο (ζῆτει τῇ ΚΣ'), Δόξα Ἱερέων μνήμη (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), Κι νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμιον ποιμένες (ἐν τῇ ΚΣ'), Ἀπολυτίκια Ἡ Γέννησίς σου, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, αἱεὶ Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον (ἀνευ τοῦ Πολυελεύου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τι θαυμάζεις Μαριὰμ; καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς γεννᾶται μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακίριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα Πατερὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαόν, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμῖς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου, Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ἰακώβῳ μετέλωμεν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμῶς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' Ἰδιό-

μελα τῆς ἑορτῆς *Εὐφροσύνησθε δίκαιοι, Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόριστος γένσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ 'Η Γεννησίς σου.*

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ᾠδὴς, τὸ Εὐαγγελικὸν *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσμοῦ σου, τὰ Ἀπολυτίκια 'Η γεννησίς σου, τὸ Εὐαγγε. λέξον Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον 'Η Παρθένος σημεῖον τὸν Ἑπιτρονῶν τίθει' ἀντὶ τοῦ Τρισταγίου "Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω; Στέργειν μὲν ἡμῖς, Κοινωνικὸν Ἀντρώπιν ἀπέπειλε, 'Η γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρων, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ (ἔρα καὶ περίπτωσιν Α' Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ Ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προσεγὲς Σάββατον (ἤτοι τῇ Α' τοῦ μηνὸς), ἐν ᾧ (ὡς προεῖρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχει ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν ἐνδιόχικτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ μόναι ὡς προδιετέχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτίκιον εἰς τὰς Ὁρας λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βιβλ. λέμι* διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παραμονὴν τῇ ἑορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Βιβλ. λέμι* καὶ Κοντάκιον *Ἤ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ

Γεννήτῳ, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέγω, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως καὶ τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτῳ Κυριακῆς, ὡς διετάρχη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρως ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μίγας Ἑσπερινός ὡς προδιετάρχη ἐν περιπτώσει Γ' § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς διευτυπώθῃ ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρως, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διευτυπώθῃ ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10. Ἀπόστολος Ἀδελφοί ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων (Ὁρα § 11 Σημ. §) (11).

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατέρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Αὐγουστου μοναρχήσαντος, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἱερῶν μνήμη, Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρώκησας, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατέρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κηρίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπνοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤμου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων

μακάριε μετὰ Στίχου "Αγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χθις, εἴτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαί διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφοτέραι αἱ Καταβασαί τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λΐνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αἴμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέννησις σου, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυτον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησις σου καὶ Ἀπόλυτις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Παραμονῇ ἢ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μ. Ὁρῶν, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τριτί ταύταις περιτάσσεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μημίην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου, Εἵσοδος,

Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἱερῶν μνήμη, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἄγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίου Ἰωσήφ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ καὶ Ἀπόλυτις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Ἐσώσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐφροαίνεσθε δίκαιοι δ', Δόξα Αἷμα καὶ πᾶρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἡ Γέννησίς σου, Εὐαγγελίου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγεννίων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῆς Α'.— Ἡ Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμαχὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου Σοφίας ἑραστῆς, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου, Δόξα Ὁ τὴν χεῖριν τῶν θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπηρεχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, εἴτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῇ ὀργῇ ἡμέρα σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδιξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφοῦ* ἀναλλοιώτως, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ γρόγγρος αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου* (ζῆτει Νεμερίου ΙΓ')· εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου· ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου Σοῦ τὴν γῶνὴν μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπό γ' Ὑᾶς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασκαί διπλαῖ, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν.*

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὁγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ **Δεσπότης**, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλείον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δέξαι, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τῆς Τριεποστίτου, καὶ ἀδαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἐξαποστείλῃς τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμεια εἰς δ'. Δέξαι Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖρεσί σου, Καὶ νῦν Συγκαταβαλὼν ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἥψαλατε θῆ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Διηγῆσθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐξῆπτε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῦτα πρὸς
σβέλαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

'Αντίφωνον 6'.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἁ-
γαλλιάσθω ἡ γῆ.

Ἄσκατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος
αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ, πάντα ὅσα ᾔθέλησεν ἐποίησεν.

'Αντίφωνον 7'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα
ᾄσομαι.

Ἀναγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου,

Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας
ἀνομίαν.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Πτὲ Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ περι-
τμηθεὶς κτλ.

Μορφὴν ἀ-
ναλλοιώτως
κτλ.

Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτμη-
θεὶς, τὸ Ἀπολυτικὸν Μορφὴν ἀναλλοιώτως, τοῦ Ἁγίου Εἰς
πᾶσαι τὴν γῆν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ Κοντάκιον Ὁ τῶν ὅλων
Κύριος περιτομὴν ἐπομένει (Ζήτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος)
τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μὴ τις ὑμῶς ἔσται ὁ συλα-
γωγῶν, καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες
καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα
ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστην τοῦ Δε-
σπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ
Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τι-
μῶμεν.

Κοινωνικὸν Λίτετε τὸν Κύριον (ἐν οἷᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἐορ-
τῇ)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ
Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχει ἡ ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως μετὰ
τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλ-
λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἐορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ'
καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ

ἤχου. Εἰτεδός, *Φως ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Οὐκ ἐπηρεχύνθη*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φυλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα καὶ νῦν *Οὐκ ἐπηρεχύνθη* καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἰξιών ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Καθίσματα, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἐορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηναίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ αἱ β' Καταβασαὶ τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Συγκαταβαίνων* ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ *σαρκὶ περιτμηθεὶς* μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, Κοντάκιον Ὁ τῶν ὁλῶν Κύριος (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὡδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεξ' αὖν οἱ ποιμένες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου (ἴδρα ὅπισθεν § 3), Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Β', Γ', ἢ Δ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἑφεξῆς: Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προειμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ δ' Προεόρτια Προεόρτια ἱσμοῦ (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκειμένον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόρ ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ ὁ Ἐξήφαλος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ἀόρατε Θεὲ ἅπαξ, ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Βυθοῦ ἀρεκάλυψε πυθμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ' μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σημερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ

τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἐορτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνός), τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ Προεόρτια δ' Προεόρτια ἅσματα. Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ (ζῆτει τῇ Γ' τοῦ μηνός), Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπνοὶ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναδαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα (ζῆτει τῇ Ε' τοῦ μηνός) μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ἕτερος, ἀφ' ς' Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ ἔπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρείθρῃ σε ποτάμια (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς. Δόξα Ἰωάννη Βαπτιστὰ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ προορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ἐλδομεν τὸ γῶς.

Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φω-
νῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἰδιούτων κτλ.· καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμὸς, ὡς
εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἱορ-
δανῇ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον· μετὰ τὸ τέλος
τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ 6' Χορὸς ψάλλει
τὸ Ἰδιόμελον Ἀινυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τρα-
πέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ 5'.—Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ
Πέμπτῃ πρωί, μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλ-
λονται αἱ Μ. Ὡραι κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέν-
νων (Ὁρα ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἐσπε-
ρινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς
Λειτουργίας Ἀγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἐξῆς.

Ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν τῆς Θ' Ὡρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος Εὐλόγησον
Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς κτλ. ὁ
Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακὸν, εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Μ.
Συναπτὴν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ 8' Ἰδιόμελα Τὸν
φωτισμὸν ἡμῶν. εἰς 5'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ
Προδρόμῳ. Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ εὐθὺς
ὁ Ἀνγνώστης τὰ Ἀνγνώσματα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ Α' Χορὸς ψάλ-
λαιν τὸ Τροπάριον Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ἐλόκληρον· ὁ 6' ἐπα-
ναλαμβάνει, Ἰνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους, Φιλάνθρω-

τε, δόξα σοι, ὅπερ ἐκπναλαμβάνεται ἐκατέρωθεν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἶτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν τὸ Τροπάριον ὁλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα *Εἶπεν Ἡλίας* τῷ *Ἐλισσαίᾳ*· μετὰ τὸ τέλος ὁ δ' Χορὸς ψάλλει *Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις* ὁλόκληρον· ἀπὸ δὲ τοῦ *Ποῦ* γὰρ εἶχε τὸ *Φῶς σου λάμψαι*, ἐπανλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ Α' αὖθις Κανονάρχης τὸ ς' Ἀνάγνωσμα *Παρεγένετο Νεεμὰν* ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν *Συναπτὴν* *Τοῦ Κυρίου* δεηθῶμεν, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἶτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούϊα τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἁμβωνος καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* καὶ τὸ *Εἶδομεν* τὸ ρῶς. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωνὴ Κυρίου* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος Ἱερῶς ὁ Ἀγισμός, ὡς εἴησται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγισμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ* ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν *Χριστός . . . Ἐν δὲ τῇ* τρχπέξῃ *ξηροφγία*.

3. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίγων (καθὸ μὴ ψαλντα χθές)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, εἶτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Θεὸς λόγος ἐπεγράφη ἐν σαρκί*, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' ἄνευ Στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρώας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρaxis.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα Φῶς ἐκ φωτός εἰς ε', Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία.

Μετὰ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμῖς τοῦ Τριταγίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ⁴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Καὶ νῦν Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τούτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

4. Ἐν τισὶ μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἀγιασμόν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγίνετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἀγιασμόν καὶ οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγα μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἐστερεῖτο τῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ τελετῆς.

Ὁρχίας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἐνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόρρον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολουθῶς τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μετὰ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· πληρωθεὶς τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἰκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν Τριάς ὑπερουσίε, ἐπισυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἐτέραν Εὐχὴν Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, κατὰ πάντα δὲ ἐπανέληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἀγιαστήρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ κατὰδύσεις ψάλλων τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν, εἰτα ἀγιαζὼν σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη ἀγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλου· τὸ Τροπάριον τῆς ἡ' Ὠδῆς Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἄχρις οὗ ἀγικισθῶσι πάντες, εἰτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος 6'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὗ-
κου Ἰακώβ.

Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγας· καὶ
οὗ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ταῖς** πρεσβείαις τῆς **Θεοτόκου** κτλ.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσπαύσεται Κύριος	Σῶσον ἡμᾶς γὰρ Θεοῦ ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βα- πτισθεὶς κτλ.
τῆς φωνῆς τῆς θεήσεώς μου.	
Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.	
Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυ- νοι ἄβου εὗροσάν με.	
Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεε.	

Δόξα Καὶ νῦν **Ὁ Μονογενὴς** κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ , ὅτι ἀγα- θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	Ἐν Ἰορδά- νῃ βαπτιζομέ- νου σου Κύριε κτλ.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον , ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	

Εἰσοδικόν· Ἐνδοξημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς . . . κτλ. τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸ Κεντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐσρτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, Κοινωνικόν Ἐπιφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, λέγεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς Τὸν γωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια *Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα Ἐνσαρκε λύχρε, Καὶ νῦν Θεὸς Λόγος ἐπεφύγη ἐν σαρκί, Εἰσαδός, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα καὶ τὰ ἑτερα γ', Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, αὐθις Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.*

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξήμελος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ β' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χοῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου Βαπτίζομενον, μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδὴ· τὸ Καθίσμα Ὁ μέγας ὑπεὸς καὶ ἕτερον Ἐκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ μόναι αἱ Ἰαμβικαί, εἰτα, ψάλλεται ἡ α' Ὁδὴ τῆς Θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυκος ψυχῇ μου. . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦ· Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς ὡς χθές, Δόξα Ἀγγελος ἐκ στερηωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ 2ῃ Μνήμη δικαίου.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικόν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἐν Ἰορδάνῃ, Μνήμη δικαίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφανης σημερον ἀντὶ τοῦ Τρισχίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Μεγα-

Ληρον ζ'υχὴ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦτ', Κοινωνικὸν Εἰς
μνημόσυτον αἰῶνιόν, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ
Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ
μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος
(ζῆτει Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴτο-
δος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-
σιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται
(ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἐν Ἰορδάνῃ
καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδι-
κὸς κανὼν καὶ τὰ Τριῳδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν
Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον
Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ ἅπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντί-
τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἐορτῆς μετὰ
Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ς'
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατα-
βασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγ-
γελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια
τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα
δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
μένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος
καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
τως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ
Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν τυχόν
συνπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται

ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Παυλείου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1 διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγισμός, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Α' § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἀγισμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα Ἐνσαρχε λύχνη, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἑραστής, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίον ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Παυλῆος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐν τοῖς μεθροῖς βλεψας σε τοῦ Ἰορδαν.

του· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Ὁ μέγας ἕτερος καὶ τὸ Ἐκὼν προῆλθεν ἐπὶ γ' ἤς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα Ἀγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον^δ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχῇ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

II Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχούσης ἐβδομάδος (ΙΔ' τοῦ μηνός)^ε ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν

5. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσομένῃ Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσις. Ἐὰν ὅμως συμπίσῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός ἡ τοῦ Τριωφίου ἀρχὴ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνός Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ φῶτα.

Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν ς'. Δόξα Ὑπέκλινας κέραν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς οἷς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐτπερινῷ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τῇ ἐπιφανεῖ σου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς θ' Ὡδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς οἷς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς δ' Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Μεγάλυτον ἔνυχέ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦτον, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ (Δ' τοῦ μηνός) μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι καὶ λέγομεν Τροπάριον

Ἐτοιμαζόν Ζαβουλὼν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ Κανὼν, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὁδῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χρομα τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Εἴτα ψάλλονται αἱ Καταδασαί Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμῖνα, καὶ ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια Τί ἀμφιγροεῖς Βαπτιστὰ Οἰκονομίαν; Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνίων), Δεξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνο. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς. Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ Φωνῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινός, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ ἕτερα δόξ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡμιον,

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἱορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὁ Μ. Ἀγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον.*

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ' τοῦ μηνός), ἐν ᾗ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις, Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.*

Δ'.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ (Γ' τοῦ μηνός), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς θείοις σήμερον* μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὠρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινός κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν· μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἐσπερινου Κανὼν, ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* δις, Κανόνες ὁ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡμέρᾳ πεζεύσας καὶ ὁ τῶν Ο' Ἀποστόλων Χριστῷ μαθητεύσαντες (ζῆται τῇ Δ' τοῦ μηνός), ἀφ' ᾧ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ἀδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ο' *Καταλειπόντες κόσμον καὶ τὸ Προεόρτιον Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρούτως*, οἱ Ἀἱοὶ, τὸ *Σοὶ δοξα πρεπεί* καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Ἐἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρώτῃ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ καταλύσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνώσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἰρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρώτῃ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περίπτωσιν τῇ IB' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται ὡς προερρέθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὁρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα

ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπισύσῃ ἡμέρᾳ, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ σύμπτωσιν τῆς ἐορτῆς, συμπίπτει τῇ ΙΑ' τοῦ μηνός, καθ' ἣν ἐορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοδιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμπάλλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν.

Τῇ ΙΑ'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοδιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἂν δὲ συμπίσῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπείρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' Εἶδες πῶς περικεῖμαι καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀντηνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντί Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταδασαί· Στίβει θαλάσσης, καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπστειλάριον, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ μεθέορτον *Βαβαὶ τῶν θεῶν ἔργων* σον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ὁσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἀγίου εἰς δ'). Δόξα τῷ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεγράντης σήμερον; Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Δινεῖτε, Εἶδομεν* τὸ ὡς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριωδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάτχα κατέρχεται μέχρι τῆς ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριῳδίου ἄρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περί τούτου ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριῳδίου τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα *Παντοκράτωρ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ

Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Αναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτωήχου, εἴτα Κάλισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταδασκαίαι Στιβεὶ θαλάσσης, εἴτα τὸ Πᾶσα πνοή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμός, Δόξα τῆς μετανοίας ἀνοιξοῦ μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολούθως στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ἐκτὸς ἂν ἐπιτημῶς ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρων Αἶνοι ἐκ τοῦ Ἀγίου). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεγράψης σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

45. Εἰ τύχει ἀρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΒ' ἢ τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτῆρον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ μεθέορτα γ' Ὑμνον ἢ ἄν μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἑλαφὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον Ὁρῶσα σε ἡ γρῦσις ἅπανσα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ ἀπαξ, εἴτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αὐτὰ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου (βρα τὴν διάταξιν ἐν § 43)· εἰτα στιχοχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα *Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικκρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξίον ἐστίν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

48. Εἰ τύχοι ἀρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς προβάλλεται τῇ ΙΓ' ἥτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἴθισται (Ὅρα σημ. 6' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α'] Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μὲν ἡ μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Β'] Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Γ'] Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπό-

στολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Δ'] Ἐάν δὲ μετολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῇ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν οἱ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφκνείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὄψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ἔαν πληρωθῇ ἡ σειρὰ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀκριθοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα, πόσαι ἐβδομάδες τοῦ Μатθαιοῦ πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκουμεν τὴν σειρὰν ταύτην, ἕως οὗ ἄρξηται τὸ Τριῳδιον· τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε'] Μετὰ τὴν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῇ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἡ ἐορτὴ, ἄρχονται αἱ Καταβασταὶ τῆς Ὑπαπαντῆς Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικήν.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὥς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, το Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναττάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίῳ ἐστιν· εἰς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξήβαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς· τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα; καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀθροιστάκιον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα τιμολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λένους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξίων ἐστίν. Κοινωνικὸν Λιγεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, φῶς ἑλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου,

τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσαν ἀδυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθίνου Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπίσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρσαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'.—Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὅρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξαι τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριπλὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὰ Τριπλὰ ἱξίως ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κεκύη,

τὰ Ἀπολυτίκις ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
λες· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχο-
λογίας τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπα-
κοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀνα-
στάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀνα-
στάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κίθισμα τοῦ Τριωδίου,
τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
δίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου·
αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυρια-
καῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχο-
λογούμεν *Γῆν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ
Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀνα-
στάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριω-
δίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον
σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρι-
σμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτεροι δ'.
Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν
Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν
τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι
τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Κ'.— Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου
τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-
κῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ τῇ καὶ ἄνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς
Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημείωτός ἐστιν ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὡδῆς τοῦ εἰς τὸν
ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
σκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενετέραις
ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπκντᾶται οὕτω: *Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ κα-
μίτῳ, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος Ὁλ-
λως περίφηρος γηγενῶν Εὐθύμιο ἀπαιτεῖ τὸν τῆς η' Ὡδῆς Εἰρ-
μὸν ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀφλγ' ἔτος ἐν Βε-*

νετία ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σχόλου, ὁ Εἰρμός τῆς γ' ὤδης ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ὑ οὕτως *Υἱοὺς τῆς Σιών ἐν τῇ χαρίτι* συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐξ οὗ δῆλον εἶναι αὕτη ἦν ἰσως ἡ ἀρχαία καὶ γνωστὰ τοῦ Εἰρμού τούτου ἀρχή. (Γνώμη τοῦ αὐοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α').

Τῇ ΚΕ'.— Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἐσπερίων Στιχηρῶν, δι' ἃ ὅρα τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου *Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*, Καὶ νῦν Ἀντίφωνε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλειος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίης Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδαρμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' ὤδης τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόχοι καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξπρωτεϊλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ',

Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

1. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτράν παρθενηκὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτήριου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, *Ὡς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἡ ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω)· εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταδασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόχοι· καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθίου Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἀναστάσιμα Στιχηρά γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου γ' (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ

τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν Ὑπερενδοξημένη.
Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀνασπάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικὴν Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Λίρετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον) τυπικῶς κανόνι καθώριτται τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ὡς ὅρλημα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τηλικούτους Ἱερούς ἄνδρας, τοὺς πάση σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστάσις καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πανσόρων, μελιρρύτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμένην, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύνοντας, προσήκον φάμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἡγηται, ἐπὶ συμπύπτει τῆς σέπτης αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἐωθिनοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα^ο, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἥς τὸν θρόνον ἀμρότεροι αἰδῶν τῷ κλέει κατηύχταν (Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προψάλλεται τῇ Πχρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ σ'.

3. Ἀλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ τοῦ Τριωδίου, τότε Δόξα τῶν ἁγίων ἑαλείον τὸ τοῦ Τριωδίου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατόν νά συμπίσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω (Ὁρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΖ'.—Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς ε'. Δόξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε· Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἵτοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα Ὅσκιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμτελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου (ζῆτει τῇ ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἑπᾶς, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβητοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῦμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σάλπιγγ' χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἀγίου Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ*, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κῆθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἄβυσσοτοκον, εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν *Ἐκ παντοίων κινδύνων, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριστοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἵτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν* ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγ-

γέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημό-
συνον αἰώνιον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχαῖον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ
κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτὰς ὁ Πατριάρχης κατε-
ρχόμενος εἰς τὸν Ναόν, οὐχ ἵσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παρα-
θρονίῳ, ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου,
ὅπως ἀπαύξηται αὐτὴν ὁ λαός· ἵσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκό-
νος τὸ Πατριαρχικὸν Διδάκδουλον, ἥτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καίον
μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκο-
λουθίας ὅρα ἐν τῇ μηνίμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας
μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου δύο καὶ τοῦ
Ἀγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου
γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσο-
δος, Φῶς Ἰλαρόν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ
νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου,
τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκο-
λουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριωδίου ψάλλε-
ται ἀπαρλλάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ
ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ
ψάλλεται τῇ Πρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ
Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μηνίμῃ τοῦ ἁγίου
Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μηνίμῃ τοῦ Χρυσοστόμου δυνατόν νά συμπέσῃ
ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι
τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐρποδρομίου Πίνκκα).

Τῇ Α'. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν

τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰς τῶν Ἀγίων Προσόμοια, Δέξαι Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἵποδες, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, Δέξαι Σαλπίζωμεν ἐν σαλπίγγι, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένον σοι καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰς β' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῶμα, Δέξαι Ταῖς τῶν Διδασκάλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ἡμῶν, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Δεῦτε λαοὶ καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ'ς τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἶτα στιχολογούμεν τὴν τιμωτέραν εἰς ἤχον β' καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἱρμῷ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἶτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰς δ' Προσόμοια, Δέξαι Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμῶτροποι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆςς τῶν β' κανόνες τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοὺς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων τ'. Καὶ νῦν

τῶν Ἀποτίχων Ναὸς καὶ πόλις ὑπάρχεις. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς Καταβασίας πρῶτον ψάλλομεν *Τὴν τιμιωτέραν*⁷ εἰς Ἦχον β', εἶτα τὸν Εἰρμόν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὰ ἔξῃς*.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρειω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριψδίου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ· ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ὡς ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς

6. Ἐπειδὴ ἔπεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἂν θέλῃ ὁ Προσευτὴς δύναται παραλείπειν τὴν τιμιωτέραν καὶ μάλιστα διότι πειταχὸν εἰσόδον ἀγομένης ἐπισήμως παρηγόρευς σήμερον, ἐκφωνεῖται διὰ τοῦ ταρηγορικός.

ἔχον 6' καὶ ἀκολουθῶς ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλ.τις, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Ἀγίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου 6' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς 5' Ὁδῆς τοῦ 6' Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τόχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ ,αωπ6' συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάτει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἰκῇ ποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα ἀναστῆναι Στιχηρὰ δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Προεόρτιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστῆναι Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος, τὸ ἀναστῆναι Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον Οὐράνιος χορὸς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοή τοῦ ἡγου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμνος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστῆναι καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβασίαι Χερσονύφου σσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστῆναι, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Λένους, Ἀναστασιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυψωμένη. Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία. Ἀπόπτολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε κτλ.

4. Εἰ τύχει τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ Προεόρτιος· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κλίσιμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασίαι Χέρσον ἀδυσσοτόκον καὶ ἄλλα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία καὶ καθιέρωσις ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί· Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου· Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β'.— Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα Λέγε Συμεὼν εἰς ἕξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ πόλις. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀνγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμετος, Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξη-
 γεῖται ἡ καρδία μου· τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβάθ-
 μοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Πρακείμενον· Μησθήσομαι
 τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλ-
 μὸς χοῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
 Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, ὁ
 Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὡδῇ·
 ἀπὸ γ' Ὡδῆς· τὸ Καθίσμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ
 τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάται Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλον-
 ται τὰ Μεγαλυνάρια·

**Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελοῦμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγ-
 γέλοις καὶ ὕμνοις, Μητροπάρθενε ἁγνή.**

**Ἀγκυλιζέται χερσὶν, ὁ Πρεσβύτερος Συμεὼν, τὸν τοῦ
 νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.**

**Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ,
 μήτρην ὥκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.**

**Γένος ἅπαν τῶν ὕμνων, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δο-
 ξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.**

**Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν
 θαυτάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.**

**Ἐπιθέλεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν,
 καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ·**

**Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα
 πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.**

**Ἦ λαβὼς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρωπον Χριστὸν, συλλα-
 βούσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.**

**Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ νεῷ
 προσφέρεις, τεσσαρακονοήμερος.**

**Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός,
 ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.**

Καὶ τὰ τῆς Θ' Ὡδῆς δ' Τροπάρια εἰς τ' μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυνναρίων·

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν,
ὥπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρονε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον
βρέφος ἀποδούς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, ὅτι
εἰδὼν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

"Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρύμῳ λιτανεύουσι, κάτω
νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλιέζεται χερσὶ.

Δόξα. Ἡ τῇ φύσει μὲν μονὰς, τοῖς προσώποις δὲ
Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Τὴν Καταβασίαν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν Νόμῳ, σκιᾷ, τὸ
Ἐξηποστειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἵνους,
τὰ Προσόμοια Νόμον τὸν ἐν γράμματι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν
χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δεξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἀ-
γαθόν.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Περὶζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μαθρὸν σου θυνατέ.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευθεὺς καὶ θα-
σίλευε.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα θυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς θα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡ-
μῶς . . . ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ
Δικαίου Συ-
μίων βαστα-
χθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον
τὸ ὤς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτνεύσουσιν οἱ
πλοῦσοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαίρε κεχα-
ριτωμένη κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἔθνων. Σῶσον ἡμῶς, Ἰὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκά-
λαις τοῦ Δικαίου Συμίων βασταχθεὶς. Τὸ Ἀπολυτίκιον Χαί-
ρε κεχαριτωμένη, τὸ Κοντάκιον Ὁ Μήτηρ· παρθενηκήν, τὸ Τρι-
σάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Θεοτό-
κε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν τόμῳ, σκιᾷ κτλ. Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδυ-
μεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριωδίου, πῶ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Πρωϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κυ-
ριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν
Ἀνοιγέσθω ἡ πόλις, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώμα-
τα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ
τοιοῦτος Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς
ἐορτῆς οἷς καὶ Ἀπόλυσις (Ἴδε ταύτην ὅπως ἐν § 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-
δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριδικὰ Ἱερίων ἔστιν, εἴτε τοῦ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναπτάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὸ δὲ τῆς γ' Στιγολογίας ψάλλεται δις, εἴτε ἡ Αἴτησις, εἰ Ἀναβαθμοί, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πάσα προῖη καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασαν Χριστοῦ, ὁ Ν' γῶμα, Δόξα Τῷ τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν μου ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ὑπόμεινον Ἀποκρίθω ἡ πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπό γ' Ὑδῆ: τὸ ἀναστᾶσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κῆθιμα τῆς ἑορτῆς Ἀπαξ· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μεγολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκου καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τὰ Τροπάρια τῆς Θ' Ὑδῆ: ὡς ἐν § 2, ἡ Καταβασία *θεοτοκε ἡ ἐλπίς*, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὁ ἐν χερσὶ πρισθηνιαῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδιεξιμένος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑπτάρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναπτάσιμα ε' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναπτάσιμα στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριπδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριζά. Ἐξίον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάντα Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάντα Καθίσματα καὶ ἀπὸ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντί τῶν Θεοτολίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάντα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάντα δ' καὶ μεθέωρτα δ'· Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάντα Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιμέτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ πρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουσθαι ὅμως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἡ Λιτὴ, ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας¹.

11. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάντα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπάρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάντα δ' τοῦ

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοπεριεργῶν ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ταύτης συμπίπτει ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μνηστὴρ τοιαύτης περιπτώσεως ποιούμεθα.

Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἐορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἐορ-
τῆς, Εἰσοδός, *φωὶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριωδίου,
Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς
οὗ, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, δὴ Τριχδι-
κος κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Τριωδίου (ὅταν ὑπάρ-
χῃ) Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰ Τριχδικὰ Ἐξόμ' ἐστίν, εἴτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
Πολυέλεος, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἐορτῆς Χορὸς
Ἀγγελικὸς, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἐορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ
Πατρὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἐορτῆς Ἀητιάζει δι' ἐμὲ, ψάλλε-
ται ἐκ θ', εἴτα Λίτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδελφοὶ τοῦ ἡγίου καὶ τὸ
Προκείμενον τῆς ἐορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πα-
σαπνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας τὸ Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ
νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀ-
νοιγέσθω ἡ Πύλη, Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ
τῆς ἐορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀ-
ναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴλου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ
Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ
Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου,
αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυ-
νάρια Ἀκατάληπτον ἐστὶ μετὰ τῶν Τροπαιῶν τῆς Θ' Ὁδῆς καὶ
ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ σκυῖ, Ἐξαποστειλά-
ρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς
Λίλους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπό-
κρου καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἐορ-
τῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς,
Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ β'
Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμειῶν βασταχθεὶς, τὸ
Εἰσοδικόν Ἐργώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Κοντάκιον
Ὁ μῆτριν παρθενικῇ, Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον

τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω: Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ
σκιῇ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριωδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ'
καὶ μεθέορτα γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ
ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριω-
δίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορ-
τῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Τριαδικὸς κα-
νὼν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄκτις, τὸ Ψαλ-
τήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῇ
ἑορτῇ ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριω-
δίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ
τοῦ Οἴκου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κον-
τάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα·
αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκοι καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυρια-
καῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα Τὴν
τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ
μεθέορτον Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστά-
σιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευ-
λογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξῃς ἡ Λει-
τουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς
δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν
Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀ-
γίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀ-
πόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω: Ἄξιον
ἔστιν, Κοινωνικὸν Δίνειτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἵποδες, *φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριωδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου Δέξαι Ἰδιόμελον (ἐὰν ὑπάρχῃ), εἶτα τὰ Τριαδικὰ ἱερίων ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, τὸ Ὑψιλόγιον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κανόνικα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἢ Ὑμνοὶ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κανόνικον τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Ἀέρισον ἁγυσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἢ ἐξ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτον ἔστι ὡς ἐν § 2· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀρχαῖς τοῦ Δικαίου Συμεὼν, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προβάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀγίου Σαββάτῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρχλλάκτως ὡς διετυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἦν καὶ ἡ διάταξις τῶν πηλικῶν Ὑμνικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀσίδειμων Πατριάρχων Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ ε'.

Διάφοροι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

α'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ, ἤτοι τῇ Θ' τοῦ μηνος.

β'] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀτώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὶ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν Παρασκευῇ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυχῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ διάταξιν.

γ'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

ε'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἡ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρᾳ ὡς ἐρεξῆς.

20. Τὸ ἐσπέρᾳ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ καὶ γ' τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν Δίκαιος καὶ τέλειος, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Εἴτεδος, Φῶς Ἑλαρόν καὶ τὸ Μέγα Προκαίμενον Μὴ ἀποστρέψῃς ἐλ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδοὺμελον Ἐλαμφέν ἡ χάρις σου εἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Νῦν ἀπολυεῖς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐλ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυσις οὕτω. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀρχαῖς τοῦ Δεκαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεχόμενος διὰ τὴν ἡμῶν

σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχραντοῦ αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρογῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἄνευ τοῦ Δ' εὐχῶν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. τὸ *Κεῖσε ἐλέησον μ'*. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, καὶ μετὰ τὰς Μετανοίας, ὁ Ἱερὺς ἄνευ ἐτέρως Ἀπολύσεως τὸ *Ἐξέσωθι* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, εἴτα ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὸ *Ἠάτων* προστατεύεις, ἴν' οὕτω τὴν ἐξ ἔθους ἱεροῦ ἀρχαίᾳ ἐν τῷ τέλει τοῦ προειποδίου τούτου Ἐσπερινοῦ τῆς τεσσαρακονημέρου νηστείας οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ λάβωσι τὴν συγχώρησιν καὶ ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου *Ἐγκρατεία τὴν σάρκα καὶ τὰ γ'* τῆς ἐορτῆς *Λέγε Συμειῶν*, Δέξαι Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον *Ἰδοὺ θὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλάμψεν ἡ χάρις σου καὶ τὰ δύο* τῆς ἐορτῆς Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα *Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου καὶ Τὸν ἐκλάμψαντα* πρὸ αἰώνων, Δέξαι Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχούμενος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Αἰτὴ τῆς ἐορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριωδίου *Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ*, καὶ τῆς ἐορτῆς *Χορὸς ἀγγελικὸς*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν*, καὶ τῆς ἐορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν, τὸ τῆς ἐορτῆς ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀναδυσσοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Ἠῶσα* προῆ καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον* τοῦ Ὁρθρου· ὁ Ν' γῶμα, Δέξαι Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*, ὁ Κανὼν εἰς εἴς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κανὼν τῆς ἐορτῆς ἁπαξ, ἀφ' οὗ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασταὶ Χέρουν ἀβυσσοπόκου, εἴτα τὰ Μεγαλο-

νάρις *Ἀκατάληπτον* ἐστὶ μετὰ τῶν τῆς Θ' Ὡδῆς Τροπικίων ὡς διευτυπώθησαν ἐν § 2· τὸ *Ἐξαποστειλάριον* *Ἐν* πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ *Προτόμια Νόμιον* τὸν ἐν γράμματι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθέξῃ· ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις. Κατάλυσις εἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαρallάκτως ὡς προδιευτυπώθη ἐν § 1, πλὴν τῶν Ἀναγνισμάτων μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον *Χαῖρε* *Κεχαριτωμένη* ἐκ τρίτου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον Μίχα οὐ λέγομεν ταύτῃ τῇ ἐσπέρᾳ διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις· καὶ ταῦτα διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ἱεροὺς Ναοὺς, ἐν δε ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτητόρων αὐτῶν Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν αἰδιδίμων Πατριάρχων Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δυνατὴν νὰ συμπίσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν (Ὅρα τὸν Πίνακα τῶν ΛΔ' Πασχάλων).

Τῇ Ι'.—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διαταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβατίζει Ἀντίφω τὸ

στήματα μου καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*.

ΒΒ'.

2. Εἰ τόχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται ὡς καὶ εἰς ἄλλων ἐορταζομένων Ἁγίων μνήμας, ὅταν τύχωτιν ἐν Κυριακῇ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· *Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε* κτλ.

Γ'.

3. Εἰ τόχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαρσι Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φως ἰ. λαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόδους.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ὑπάρξη) εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιώ· ἐστίν· εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξήβαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Κθήσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κθήσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα ψάλλεται τὸ Κθήσμα τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν*

τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν ὑπερβυολογημένη· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἔχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐκκλήσιον· Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολυτίς.

Δ'.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προβάλλεται τῇ Περσικῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαναντῆς ὡς ἐφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προτόμοις γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὐτὸς τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυτίς.

7. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἴτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Κάθισματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων, οἱ Ἀναδαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς γοιτίζῃ ἀνθήσει, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τοῦ Ὁρθρου Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Ταῖς τοῦ ἀβελοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου *Φάλαγγα* θεοστεφῇ, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπ' τ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξα-

ποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ αὐτὴς τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσδόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

δ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικόν Ἐγνώρισε Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ἠοστήμιον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρχσκευῇ ἐσπέρας καὶ τὸ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Παρχσκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηνίου διάταξιν, ἄνευ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιομέλιων τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ς'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρχσκευῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσδόμοια τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἐθευσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς Ἠαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσδόμοια τοῦ Ἀγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τῶν Ὁσίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διωδεύσας, ὁ τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, τὰ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Ἀγίου, τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσδόμοια τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου Ὡς περ ἁλάσαστρον πλήρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε,

Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν *Εἰς μετρησύνον* κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ' τὰ πρὸς τὸ *Ἐδωκας σημειώσιν*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, *Φῶς Ἰλαρόν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε *Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον ψάλλεται εἰς τοὺς Στίχους τοῦ *Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε* καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, μετὰ τὸν Στίχον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως *Ἄγιε ἐνδοξε Ἱερομάρτυς καὶ θαυματουργὲ Χαράλαμπες, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν*.

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριωδίου ψάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖβηξ ἀνθήσει*, τὸ *Πῦσα πνοή* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἴτα ὁ Ν' ψαλμός *χρῖμα*, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτοκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Φιλαργα θεοστειρή*, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Ἰγρὰν διοδεύσας*, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ

Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀναλῶ τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λῆνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα Ὡς περ ἀλὼν βασιλεῶν πλῆρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, εἶτα τὸ Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ *Πιστεύω* εἰς ἕνα Θεόν, ἡ Εὐχὴ Ἄντες, ἄντες, τὸ *Πατερ ἡμῶν*, Ὅτι σου ἔστιν, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, *Τὴν τιμιωτέραν* τῶν Χερουθιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ποιῶμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ ἡ Εὐχὴ Παναγία Τριάς καὶ εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Νηστείαν*, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια Βρώσει πάλοι πικρᾷ καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Στιχυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἁγίων μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφαγία.

Θ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωτὶ ὁ τῆς Παραμονῆς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει II' § 13, ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προσηγιασμένων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον.

Κ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ σωματικῶς δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς, καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν τῇ Η' περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Δοξασι-κὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ Σταυροθεοτοκίον.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διετυπωθεῖσαν τάξιν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ Η' περιπτώσει § 14 διά-ταξιν. Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὡς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐθνσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, εἶτα εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. *Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἵκα τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴησται, τὸ *Κοντάκιον Πίστει Χριστοῦ* ὡσεὶ θώρακα κτλ.

ΙΒ'.

20. Εἰ τίχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Περικλειῇ
 πρῶτῃ ἐν τῷ Ἐπιερυνῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύ-
 ριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πι-
 στοὶ εἰς* δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου
 Θεοδώρου. Δόξα Ὁρῶντι χρησάμενος ὁ δυσμενῆς, Καὶ νῦν τὸ
 α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰσόδος μετὰ Θυμιατοῦ, *Φῶς Ἰλα-
 ρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, *Νῦν αἱ δυνάμεις*, Κοινωνικὸν
Γεύσασθε, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέραις ἀνγκινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται,
 καὶ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον λέγεται τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Χαρα-
 λάμπους.

21. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλ-
 λεται ἡ Λιτὴ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπο-
 λυτίκιον *Μεγάλα* τὰ τῆς πίστεως καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
 Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων, μετὰ τῶν Θεοτοκίων.
 Εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχο-
 λογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν β'
 Στιχολογίαν τὸ ἐν τῷ Τριψιδίῳ *Ζέων πίστεως* καὶ τὸ Θεοτοκίον καὶ
 εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον· οἱ Ἀνα-
 βαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος* ὡς
 φοιτῇ ἀνθήσει, *Πᾶσα πνοή* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Χα-
 ραλάμπους· ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς* τῶν ἀθλοφόρων, Καὶ
 νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με* ὁ Θεὸς καὶ τὸ
 Ἰδιόμελον *Φάλαγγα* Θεοστεφῇ. Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριψιδίου καὶ
 ὁ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος
 τοῦ Τριψιδίου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ ἁγίου, τὸ τοῦ Τριψιδίου, καὶ τὸ
 Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους
 καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στό-
 μα μου, εἰς τὴν δ' Ὁδὴν Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ· εἴτα στιχολο-
 γοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμ-
 πους καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψιδίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, γ' Προσόμοια τοῦ
 ἁγίου Χαραλάμπους καὶ γ' τοῦ Τριψιδίου· Δόξα Ὡςπερ ἀλάστρον
 πλήρες, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε* Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ
 Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα* τὰ τῆς πίστεως.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοί, Τροπά-
ρια δ' ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ
Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέ-
ρας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νκοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστια-
νῶν Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ
Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυτον, Εἰδομεν
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

IIΓ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέ-
ρας, μετὰ τὸν Προσημαλὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρα-
ξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ γ'
τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ
ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ
Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλ-
λεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου,
Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου Χαίρετε προφητὰί τιμοί, καὶ τὰ Τριαδικὰ
Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυ-
τίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ
ἀναστάσιμα Κθήσιμα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ
Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπνική, οἱ Ἀνα-
δαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ
Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντά-
κιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κῆθισμα τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου,
καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου,
τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου αἱ Κα-
ταδασκαίαι θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς
Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα
στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον,
τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵους,
Ἀναστάσιμα β', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριω-
δίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ση-
μερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς (Ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας). Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστασιμὸν Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθιεξῆς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰριῖτε*, Εἵδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου *Δίδου μοι κατάνυξιν*, καὶ τὰ ἕτερα β' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους Ὁλοσ ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Μέγα Προκείμενον Ἐδωκας κληρονομίαν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀποστιχα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἀργῶς*, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμιαντα*, Καὶ νῦν Ἐκ παντοίων κινδύνων, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὔριον Λειτουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου ἀπὸ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Δοξολογίας, ὡς καὶ τῶν Ὡρῶν, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει II' § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Τὴν σωματικὴν νηστείαν* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' *Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε*, καὶ τοῦ Ἀγίου δ' Ἐδωκας τὸ σῶμά σου; Δόξα Φάλαγγα θεοσεφῇ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ ἡ τῶν ἁρτων εὐλόγησις· μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπιτώχευσαν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μετῴμωσον*, Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἄπυσαν τὴν τῆς

Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15 (Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐκ τοῦ Τριωδίου, λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας).

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁράται ἐν τῷ τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Ἡ α' καὶ β' εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Δ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν

6. Εἰ τόχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ γ' τοῦ Προδρόμου Χαίροις ἢ ἱερὰ κεφαλῇ, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὰ Ἀποστοlica, τὸ τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατελλασα δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασιν τῷ Δαβὶδ, ἡτοιμάσα ἰσχυρὸν τῷ Χριστῷ μου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἑ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, ὁ Κανὼν Τῆρὰν διόδεισας καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Καταβασαί: Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια Ἡνοιξε προπύλαια εἰς δ', Δόξα Τὴν πανσεβύσιμον κέραν, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατελλασα, καὶ Κοντάκιον Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε. Εἰς τὴν Θ' Ὠρην ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, ὡς εἴθισται, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἶτα τὰ γ' τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν, Δόξα Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατενυθίτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, τὸ Νῦν αἱ

δυνάμεις, Κοινωνικὸν *Εἰς Μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' περίπτωσιν § 16—19.

Η'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις*, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ Νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω, Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεῖ ἐξανατελεῶ κέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου*, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προδρόμου τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου, Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* καὶ Ἀπόλυσις.

Θ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν², τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ' § 23—25.

Κ'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρas μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικὰ *Ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασαίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου καὶ ἀπασῇ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναπτάσιμον Ἐξα-

2. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν μετατίθῃσι τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος, ἥτοι τῇ Α' ἢ τῇ Β' τοῦ Μαρτίου.

ποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα *Τοῖς ἐν σκοτει ἀμαρτημαίτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψίδου δ'. Μετὰ
τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁ-
γίου Γρηγορίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμά-
χῳ, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ
καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Διναίτε, Ἐλδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηπτιῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς
τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ'
καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριψίδου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον
τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπίστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ σιγ-
μαχῆσας Κύριε, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρό-
μου καὶ τὸ Σῶσον Κύριε. Τῷ πρῶτῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπο-
λυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν
τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τοῦ
Προδρόμου καὶ τὸ *Ἐν Παραδείσῳ*· εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Τριψίδου καὶ
ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον
καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριψίδου. Ἐξα-
ποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψίδου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ
Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς
τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον,
τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἀγίου
τοῦ Ναοῦ, καὶ καθεξῆς Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον
τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Ἑσημειώθη κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ',
τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαρα-
λάμπους, περίπτωσιν ἸΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς
περιπτώσεσι τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ
ἁγίου Χαραλάμπους.

Συμμειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁράται ἐν τῷ τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ'.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Ἀγίων Προσόμοια Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως γ', Δέξῃ Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δέξῃ Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκέ Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ Λιτῆς λέγονται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ ἐν Δόξῃ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Θανμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἀγίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δέξῃ Ταῖς τῶν ὁβελωφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με

ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Προφητικῶς ἀνεβόα. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτοκίου Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα κτλ. ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Μη-
νολόγιον· Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολογοῦμεν
Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀθλοφόροι
Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπο-
λυτικίον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέ-
γομεν Ἀπολυτικίον Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον
Πᾶσαν στρατιάν. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ
τὰ λοιπὰ ὡς διητάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν
περιπτώσει Η' § 14.

3. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς
Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύ-
σαντες ἀδελφοὶ δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ
Τριψδίου Προσόμοι, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἡσμά-
των, Καὶ νῦν Προσῳμοῖον Θεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου,
Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω,
ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεῖξῃ ἡ Λει-
τουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλο-
γήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς
Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἀπ᾽ ε',
τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων,
Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἐν οἰαδὴποτε ἡμέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχη ἡ ἐορτή,
γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Β'.

4 (δὶς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ
πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον,
εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρ-
τυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀ-
γίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον. Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ,
Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω
καὶ καθεῖξῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γενσι-
σθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὡραι καὶ τὰ λοιπὰ ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα μετασχεῖν* δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων *Φέροντες τὰ παρόντα* δ'. Δόξα Ἐν Ὡδαῖς ἡσμάτων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθετοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθετοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ δ' Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 1. Τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωΐ ὁ Ὁρθρος, μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὡραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσημιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ* δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐν ὧδαῖς ἡσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Κατευθυνθήτω, εἴτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἐσπέρως ἀναγινώσκονται εἰ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον *Πιστὶν Χριστοῦ*.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἐξαίρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγισμένης τῶν Στιγερῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου), ψάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ' τῶν Ἀ-

γίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. ὡς ἂνωτέρω.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος, τῇ Πρασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἵχοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον *Πᾶσαν στρατιάν*.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διατάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ' § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῇ Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου δ', τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων Προφητικῶς ἀνεβδῶν, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ Ὁ θαύματος καινοῦ, ἐν δὲ τῇ Α' Κυριακῇ καὶ τῇ Γ' τὰ τοῦ Τριφδίου), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριφδίου *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, ἣ τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριψαλ-

κός κινών, εἶτα ἡ Αἰτή. Δόξα τῶν Ἀγίων *Ἐν ᾧδατε ἁσμάτων*, καὶ νῦν *Θεοτοκίαι* οὐκ εἰ ἡ ἁγ. *τελειος* (ἐν τῇ Α' Κυριακῇ καὶ νῦν *Χαίρει Προφῆται τίμιοι*, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ *Ὁρώσά σε ἡ πτῖνος ἁγία*) καὶ τὰ Τριωδικὰ *Ἀξιώγει* στίχων, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, ἐν δὲ τῇ Γ' Σῶσον *Ἄνθρωπον τὸν λαόν σου*) καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἀγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίου, τὸ *Ἐν παραδείσῳ μετὰ τὸ πρῶτον*), εἶτα τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἀγίων καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῶν Ἀγίων)· ἀπὸ γ' Ἐβδ., τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασεῖς τοῦ Τριωδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάσιμα εἰς τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ἐν δὲ τῇ Β', μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν ἀρμολίων Στίχων καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάσιμα εἰ καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ὧν οἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυοῖς τελευταῖοις Τροπαρίοις θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, Δόξα τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ Ἀντίφωνα, ὡς εἶπεν ὠρισμένα) μετὰ τὴν Εἴσοδον, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ Βασιλείου Κοινωνικόν, ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ, Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ταῖς λοιπαῖς Λινεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς· ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῆς Β' Γ' Δ' καὶ Ε' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρά Γ', τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Τὴν Ἀμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἔργοις σκοτεινοῖς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον ἀργῶς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ. Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάκιον, τὰ Ἀπολυτικά Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, Τοῦ Γαβριὴλ φεβεργαμένου σοι, καὶ Ἀπολύσις. Τὸ Θεοτόκε παρθένε οὐ ψάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐρίον Προηγιασμένην.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτὴ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, αἱ Ὁραὶ καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Α' περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τὸ πρωτὴ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3, αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγινώσκονται λιταὶ καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ Τὸ πρωτὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ Κύριε ὁ τὸ Παράγιόν σου κτλ, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Λέσποτα, Ἀπολυτικὸν Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Οὐκέτι γλοβίρη ῥομφαία. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προημακόν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τοῦ Τριψδίου γ' Προσόμοια, καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα

Τὴν Λίμνην ὡς παρὰδεισον, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτυρῶν, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπολυσις.

III'.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τῇ Περσικεῇ πρώτῃ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, δ' Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα Ἐν ᾧδασι ἡμῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσὸς μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπολυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἵλοι τῆς Θεοτόκου ὡς εἴθισται, Κοντάκιον *Πᾶσαν στρατιάν.*

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τὸ πρῶτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πισοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἴτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προτόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ ἀκολούθως τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ τοῦ Τριψδίου Ἄπας ὁ βλος μου, μέχρι τοῦ Στιχηροῦ Ὡ τῆς ἀγάτου σου εὐσπλαγχνίας Δόξα τῶν Ἀγίων Τὴν Λίμνην ὡς παραδεισον, Καὶ νῦν Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς. Εἰσὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν*

Ἀγίων, καὶ καθέξῃ· ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνιῶν
Εἰς μνημόσυτον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρως ψάλλεται ὁ Μ. Κανὼν, ὡς εἴθισται, μετὰ μικροῦ
 Ἀποδείπνου.

II'.

15. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνα, τῇ Τετάρτῃ
 πρωὶ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία ψάλλονται ὡς ἐν περι-
 πτώσει Θ' § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς καὶ τὸ
 Δοξαστικόν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ *Γεύσασθε*. Τῇ Πέμ-
 πτῃ πρωὶ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτί-
 κιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ
 Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτή-
 ριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ν'
 ψαλμὸς γύμα, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' καὶ γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνα τῶν
 Ἀγίων, ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἵτησιν Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ
 Θεοτοκίον· εἶτα ἡ δ' ᾠδὴ τοῦ Τριψδίου καὶ ἡ τῶν Ἀγίων, ἡ ε' καὶ
 ἡ ς' ᾠδὴ τῶν Ἀγίων καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου Ψυ-
 χὴ μου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων, εἶτα ἡ ἡ' καὶ θ' ᾠδὴ
 τοῦ Τριψδίου, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ *Ἀνοίξω τὸ στό-
 μα μου* καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν τὸ Ἐξαπαστειλάριον τῶν Ἀγίων
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια *Δεῦτε μαρτυρι-
 κὴν ἀδελφοί, Δέξα' Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζο-
 μέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ* τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, καὶ
 ἀναγινώσκονται αἱ ᾠαί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀλ-
 γηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*.
 Εἰς τὴν Θ' ᾠαὴν ψάλλονται οἱ Μναχηστικοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διε-
 τάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους ἐορτῇ ἐν περιπτώσει
 Η' § 14 καὶ Ἀπόλυσις.

16. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμεϊκὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύ-
 ριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως
 ἐξεδύθη* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριψδίου
 καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα *Ἐν ὧδαίς ἡσμάτων, Καὶ νῦν Σταυρο-
 θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν,*
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος
 καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων καὶ καθέξῃ, ἡ Λειτουργία τῶν Προη-

γιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικόν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθετοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2.

18. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Ἀγίων Δόξα *Τὴν Ἀμνην* ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν *Τὸ ὅπ' αἰῶνος μυστήριον*. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀποστολὸς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

ΙΒ'.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν *Τὸ ὅπ' αἰῶνος μυστήριον*. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, Τὰς ἀληθό-
 ρας τῶν Ἀγίων, καὶ αὐτὴς Τὸ προσταχθὲν εἶτα τὸ Ψαλτή-
 ριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων Τὸ σεπτὸν στερέωμα (ζῆτει ἀπὸ
 γ' Ὡδῆς), Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μέγας στρατηγός· εἰς τὴν β' στι-
 χολογίαν, τῶν Ἀγίων Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες, Δόξα Καὶ νῦν
 Ἐνθυμούμαι τὴν κρίσιν, καὶ εὐθὺς δ' Ν' φαλμός· γύμα. Κινόνες
 δ' τῆς Θεοτόκου Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ
 γ' Ὡδῆς τὸ Κἀθισμα Ὁ μέγας στρατηγός ἀπαξ· ἀρ' ε' τὸ Κον-
 τάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ
 Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κα-
 ταχασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμω-
 τέραν, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου Τὸ
 ἀπ' αἰῶνος σήμερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Θεοτόκου Προτόμοια
 Κεκρυμμένον μυστήριον γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων Δεῦτε μαρτυρι-
 κὴν ἀδελφοί. Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν
 οὐκ ἔγνω· Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον Τὰς ἀληθό-
 ρας τῶν Ἀγίων.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ Τρο-
 πάρια ἀνὰ δ' ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κινόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐκ τῆς
 ε' τῶν Ἀγίων. Εἰς τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν
 Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ τῶν Ἀγίων,
 τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστο-
 λος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ. Εἰς τὸ
 Ἐξαίρετως Ἀπας γηγενῆς Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου,
 Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπί-
 σῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νη-
 στείων, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βαΐων (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδό-
 μίου Πίνακα).

Τῆς ΚΕ'.—Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

Σημειώσεις. Ἐν ἡ παρχμονῇ τῆς ἐσρτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων οὐ τελεῖται Προηγιασμένη διὰ τὸ μὴδὲ ἀγρυπνίαν τελεῖσθαι ἐν ταύταις, ἐξαιρουμένης τῆς Μεγάλῃς Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐν ταῖς Ἱεραῖς δὲ Μοναῖς διὰ τὴν διαφέρειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ διὰ τὸ τελεῖσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ παρχμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων κτητορικῶν Ὑπικῶν ἀμετακινήτων διαμενοντων.

1. Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ· τὰ γ' τοῦ Τριψδίου τῆς σειρᾶς Προτόμοις καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*. Δέξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγκνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἐσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται.

2. Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, μετὰ τὸ Μετονοματικόν, τὰ Κατανοητικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· μετὰ τὴν Συναπτήν τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Κατανοητικὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Τριψδίου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὁδῶν καὶ ὁ Προεόρτιος κανὼν Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι μετὰ τῶν Τριψδίων τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Προεόρτιον Καθίσμα *Σήμερον ἀπασα, ἀφ' ἧς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν

Ἀγίων τῆς ἡμέρας μετὰ τοὺς Κανόνας, ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὁδῆς *Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ* καὶ στιχολογησμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπλξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλωσσῶσαν* ἣν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προσόψμα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια, καὶ μετὰ τὴν ε' Ὁραν Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Θ' Ὁρα ἀναγινώσκεται τὸ ἐσπέρως πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἴθιται, καὶ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

3. Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προηματικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τρία Στιχηρὰ Προτόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς εἶς· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνγνώματα. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἔκτῳ μηνί*, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρτεκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, τὸ Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' φαλμός, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρευξάτο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν (τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀντιχθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα *Μαριὰμ*, ὁ Ν' φαλμός χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, ὁ Κανὼν εἰς ε' ἄνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπλξ, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης* καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαί *Ἀροῖξω τὸ στόμα μου*, καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου *Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγά-*

Ἰηρ . . . Ὡς ἡμῶν ἔχῃ Θεοῦ κιθωτῶ· εἶτα τὰ δύο Ἐξαποστειλά-
ρια. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, τὰ γ' Προσόμοια Τῶν οὐρανίων ὑψίδων εἰς
δ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἅπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ
τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

**Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ
δόξ, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ῥ'ῶ τοῦ
Βασιλέως.**

**Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ θουνοὶ δικαιοσύνην.**

**Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.**

**Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν,
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.**

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

**Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ὥσει σταγῶν ἢ στάξουσιν ἐπὶ τὴν γῆν.**

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ῥ'ψιστος.

**Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐ παρασιωπήσεται.**

**Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καιοσύνην καὶ πληθὸς εἰρήνης.**

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὰ Θεοῦ ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκω-
θεῖς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

**Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.**

**Εὐλόγημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

Σήμερον
τῆς σωτηρίας
κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Σῶσον ἡμῖς Γὰρ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ὑψάλλοιτάς σοι Ἀλληλουῖα, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον. ὁ Ἀπόστολος· Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, τὸ Εὐαγγέλιον Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ, καὶ καθεξῆς· ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμπνέχω Θεοῦ κιβωτῶ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (Ὁρᾷ τῇ Κς') Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἡλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ Τῇ Ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἴκων, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὐθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἐορτῆς, ὁ Ν' γόμος, καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὁδὴς Καθίσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον Τῶν ἰσωμύτων λειτουργῶν, ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὰ δύο τῆς ἐορτῆς Ἐξασποτυλιάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμια τῶν Αἵνων τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰς τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ τὸν Ἀπόστολον (ζῆτει Σεπτεμβρίου 5) καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου II). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: "Ἀξίως ἐστίν· Καινωνικόν· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

B'.

9. Εἰ τύχαι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προτόμοις, καὶ γ' Προεόρτια Κεκρηγμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ· Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαις ἢν οὐκ ἔγνω, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθέने, Κύριε ἐλέησον μ', Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐπουράνιε, τὸ Παναγία Τριάς, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέραις ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὁρθρος τῆς Πραμονῆς καὶ αἱ Ὁρχὶ ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέραις, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προτόμοις Βουλὴν προαιώνιον εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδοί, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται Τῇ ὑπερμαχῷ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, ὡς εἰθίζεται μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκων Τῇ ὑπερμαχῷ σύντομον, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Η Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀντατάμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα Χριστῇ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ', ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀσώτου δίκην δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον* μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέραις τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Στάσις τῶν Οἴλων τῆς Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου κτλ.

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικά τοῦ ἤχου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Ὁ κόσμος περιχαρῶς καὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κήθιμα· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· ἀρ' θ' ψάλλεται τῆς η' Ὡδῆς ὁ Εἰρμός, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐκτεροτελιόριον Ὡς δώρι προεόρτια δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἐσπέραις τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ πλάστις· Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἐκτῷ

μηρί, Σοὶ δοξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἑκτενῇ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφωνα· εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, τὸ Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἵσοδος, Φῶς Ἠλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Κανόνες ὁ τοῦ Τριωδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Ὁ Θεϊότατος δις, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστασει σου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ

Τριωδίου· αὶ Καταδασίαι Ὁ Θεϊότατος προετύπωσε, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζου γῆ χαράν* . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, ἡ Καταδασία Ὡ Μητερ Παρθένε, Ἐξαποστειλάρικα τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. κατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται καὶ ἡ τάξις τῆς Εἰσόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ, λέγεται τὸ Σήμερον σωτηρία.

17. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 5)· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* . . . Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην*. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἐκτῷ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρῶτ' ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνη ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τρίτῃ τῆς Δ' Ε' καὶ Σ' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' τοῦ ἤχου Κατανυκτικά, τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Ἐξοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαι ἦν οὐκ ἔγνω, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'.* Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβιμ, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς Μετανοίας, τὴν Συγχώρησιν, ὡς εἴθισται, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Σ' Ὁραὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἐσπέρας γίνεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Σ'.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Σ' ἑβδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἑσπερινός καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις περιστάσει ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ὁ τῆς Παραμονῆς Ὁρθρος μετὰ τῶν Ὁρῶν, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ὁ Μ. Ἑσπερινός καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετυπώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἢ δὲ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ ἐσπέρα, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρῶι μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου, τὸ

Μορτυρικὸν καὶ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα καὶ νῦν *Σήμερον* ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεὺς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ, ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρῶτῃ τῇ Παρασκευῇ ὁ Ὁρθρος τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 6, 7, 8.

Η'.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ ὁ Ὁρθρος καὶ αἱ Ὁραι ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρος τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β' § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξά Ἀναστάσιμα* δ', τῆς ἐορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις.

25. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμολογισμὸς, τὰ ἀναστασιακὰ Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστασιμὸς καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ Μέρας στρατηγὸς καὶ τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν ("Ὁρα τῇ Κς")· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστασιακὰ καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐκθιστοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστασιμον καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστασιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ὥδε ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ), Δόξα τῶν Αἰνῶν Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Θ'.

26. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς πάθεσι δουλώσας δις, τὰ τοῦ ἡχοῦ δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγασμένων.

Τὸ ἐσπέρως ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στατίς τῶν Οἶλων τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει πνεύματος.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρὸς τῆς Παραμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστασιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀτεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστασιακὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὰ ἀναστασιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ α' καὶ ε' Στιχολογίᾳ ἀνά δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ' μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἰτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριὰμ*, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα*, *Δέξατα* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπ᾽ ἅρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', *Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Σήμερον σωτηρία.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, τὸ *Εὐαγγελίζου γῇ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις*. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

II.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' καὶ ε' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοίμιον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἰκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ', καὶ τοῦ Τριψόδου γ', *Δόξα Γλῶσσαι ἡν' οὐκ ἔγνω*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, *Εἴτεδος*, *Φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τοκίον τοῦ ἤχου, *Εἴτεδος*, *Φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, *Δόξα* τοῦ Τριψόδου, Καὶ

νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ προεόρτιον Καθίσμα Σήμερον ἅπανα ἅπαξ· ἀρ' τ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταδασαί· Ἀντίφω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διόταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Δίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια Κατοικτειρήσας τῷ πλάσματι ὁ Πλάστης δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοί, Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΑ'.

32. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια Κεκρυμμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀντηνώματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα Ὡς ὁ περιπαισίων, τὸ Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἴτα τὰ κατ' ἰζηρότητον Στιχηρὰ Ἀπας ὁ βίος μου, ὦν ὁ Στίχος

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε μετὰ Μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον *Σήμερον* τῆς παγκοσμίου, αἱ Ὁρασιταί, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Σ' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προτόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Ὡς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον* χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

34. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, οἱ Στίχοι *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει* κτλ. καὶ τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου α' Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριωδίου, εἴτα ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὠδῶν καὶ ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἰρμός, ἡ Αἵτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἴτα ἡ δ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ ε' καὶ ς' Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀπ' ς' ὁ Εἰρμός, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου*, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἴτα ἀντὶ τῆς ζ' Ὠδῆς οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με* ἡ η' καὶ θ' Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' Ὠδῆς καὶ τῆς θ'. Εἴτα

Αἰνοῦμεν ἐνδοξοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμός· Ὁν στρατιαί· μετὰ τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Ἀξίων ἐστίν, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δοῖα πρέπει καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῇ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων ταῖς ληστρικαῖς ἐφοδοῖς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δέξαι Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογίσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὦν ἐνδοξητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μετανοίας· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, Ἀπολυτίκιον τῶν Οὐρανίων στρατιῶν καὶ Κοντάκιον Ὑψυχῇ μου, ὕψυχῇ μου· μετὰ τὴν Θ' οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

35. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀντεξουσίως ἐξεδιθήν· δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἄπαξ, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δέξαι Καὶ νῦν τῷ ἔκτω μηνί, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηνίῳ Κύριος ἐκτίσέ με, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιέξῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γενῶσθε.

Σημ. Τῷ ᾠπα', ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ', συνέπisen ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος καὶ ἐψάλη ὁ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπόφασιν Συνοδικήν οὕτω· τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθύς· Εὐδοξητός ὁ Θεός, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἐψάλη ὁ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ' Ὠδὴν ὁ Εἰρμός· Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑψυχῇ μου, ὕψυχῇ μου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τῷ πρῶτῃ τῇ Πέμπτῃ ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

IB'.

36. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου γ' Προσόμοισι, καὶ τὰ γ' Προεόρτια. Δέξαι Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, τὸ Μαρτυρικόν καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἄσπας ὁ βίος μου, ὁ Στίχος Δόξα

σοι ὁ Θεός, εἴτα τὸ Τριτάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέητον μ', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' Μετανόας, τὴν εὐχὴν *Παναγία Τριῖς*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιο, Ὑψυχή μου, ὕψυχή μου κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Περαιμονῆς καὶ αἱ Ὁραι, ψάλλονται ὡς διετράχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέραις καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέραις ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ὡς διετράχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Περαικνεῦ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν Στίχους 15' ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου *Εν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευομένην*, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, εἴτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στιχηρῶν Ἀπας ὁ βίος μου ι' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Κεὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσόδος, Φῶς λατρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

Τὸ ἐσπέραις ψάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τριτάγιον, Ὑψυχή μου, ὕψυχή μου κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τῶν Στίχων *Ἐκ νεκτὸς ὑψοῖται τὸ πνευμά μου*, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήγρου, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὑμῶν καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ Ἑόσμος περιχαρῶς, ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ προεόρτιον Κάθισμα τῆς γ' Ὠδῆς *Σήμερον ἅπαντα*, ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Τριωδίου μετὰ τὴν δ' τοῦ Προεορτίου, καὶ ἡ ε' καὶ 5' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἰρμός, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον *Ἐπελευσε* καὶ 5' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἰρμός, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον *Πνεύματος* καὶ τὸ Μηνολόγιον· εἴτα οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαρισμοὶ

καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὁδὴ, ὡς καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αἱ τοῦ Τριωδίου ἡ' καὶ θ', *Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν*, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἐκτενῇ, τὸ Ἰδιόμελον Ταῖς Ἀγιογραφαῖς ἐφοδοῖς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ. Δίξῃ Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Σήμερον τῆς παρακοσμίου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὦν εὐλογητὸς, ἡ εὐχὴ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ αἱ Ὁραὶ λιταὶ, λεγομένων ἐν ἐκάστη Ἀπολυτικίου καὶ Κοντακίου Προεορτίων μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ τὸ πρῶτὸ Ὁρθρὸς τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

39. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀργῶς δις, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκων, εἴτα ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς σ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἔπειτα ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὁδὴν μετὰ τὴν σ' Ὁδὴν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκων Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' τοῦ Κανόνος Ὁδὴ ἀπὸ δὲ τῆς θ' ὁ α' Χορὸς Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. Τῇ ὑπερμάχῳ αὐθις σύντομον, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Τριτάγιον τὸ προσταχθὲν δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς (ζῆτει εἰς τὴν ἐορτήν) ἐν τῇ σ' Ὁδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριώδια ὡς καὶ ἐν τῇ ζ', η' καὶ θ' ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ

Οἶκος "Αγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου αἱ Καταδύεται Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν Καταδυσίαν Ἀπας γηγενῆς, Ἐξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον εἰς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Γ.λῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ αἱ Μκαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐσπέρτης, διετάχθη ἐν ἔτει αὐλῶδ' (ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Κωνσταντίου τοῦ Α'), καθ' ὃ συνέπεσεν ἡ ἐσπρτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Παρκευῇ τῆς Ε' ἐβδομάδος, καὶ ἔκτοτε ἐκκονίσθη οὕτω.

ΙΔ'.

42. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Πέμπτῃ πρώτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀντεξουσῶς ἐξεδύθην εἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψύδου γ' Προσόμοια καὶ τὰ δ' Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἵσοδος, φῶς ἡλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Παρκευῇ πρώτῃ, ὁ Ὁρθρος καὶ αἱ Ὡραι ἀναγινώσκονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὡρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρκευῇ ἐσπέρως, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3¹.

1. Ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου γέρεται ἡ ἐνταῦθα ἐν § 43 διάταξις, καθ' ἣν οἱ Οἶκοι ἀναγινώσκονται τὸ πρῶτον ἀ.λ.λ' ἐπειδὴ ἡ

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, Εὐαγγελιστὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, ἔ Ν' ψαλμὸς καὶ ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναγνώμαιοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελιζέσθε ἡμῶν ἐξ ἡμέρας, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστασίου Μαριὰμ, ἔ Ν' γῶνα, Δόξα *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἑλένηος με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριήλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ μετὰ τὸ Ἑλέει καὶ οἰκτιριστοίς, ψάλλεται ἀργῶς, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἶων μετὰ τὸ τέλος, αὐτὴς τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργυρύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, εἴτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς Ξ', μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ ψάλλεται τὸ Καθίσμα Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἀτεστάλη Γαβριήλ, εἴτα ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς ς' Ἐβόησε προτυπῶν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἶων Στάσις, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, εἴτα ἡ ζ' καὶ η' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὁδῆς Ἀκουε Κόρη, Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ Εὐαγγελίου γῆ χαρὰν μεγάλην . . . Ὡς ἐμψέχω Θεοῦ, εἴτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια *Τῶν οὐρανίων ἀφίδων* εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

Ἀκολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρκούντως διεξοδική, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἔρχεται ἀπὸ πρώτας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, διὰ τοῦτο ἵδοξεν ἡμῖν πρὸς εὐκολίαν τοῦ λαοῦ ἵνα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἶων γίνηται ἀφ' ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ νῦν ἀπολύσις ᾗεν Ἀποδείπνον, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ τὸ προσταχθέν μυστικῶς κτ.λ. ὡς εἴθισται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον τῇ ὑπερμάχῳ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ πρῶτον ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσημικλὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Σειχηρά δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα Ἀπεσταλή ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀποτίχη, τὰ ἀναστάσιμα Σειχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἐξοφραυνέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπολύτις. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὀσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἔστιν, εἰτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμνος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδὴς Κάθισμα Τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν (ζήτει τῇ ΚΣ')· ἀρ'ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταδασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἀψαα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξοπαστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθα ἀποδίδεται ἡ ἑορτή). Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ψαλλομένων τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μκαρισμῶν ὡς εἴθισται.

ΙΕ'.

46. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσημικλὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδομέλεον Ὡς ἐξ Ἱεροσολίμης δις, τὸ Μικτυρικὸν ἀπαξ, καὶ τὰ Βορὶν προσημικλὸν ἀνά μίαν· Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ὡς εἴθισται.

17. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισάγιον καὶ ἡ Ν' ψαλμὸς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὡδῆς τοῦ Τριωδίου Κάθισμα Ὁ μίγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ Προεόρτιος Ὁ κόσμος περιχαρῶς ἐκφράνθητι, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα Σήμερον ἅπαντα (Εἰς τὴν ς' Ὡδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', ἥ καὶ θ' συμπάλλωνται καὶ τὰ Τριώδια τῶν Μαρτύρων) ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγε-
λος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν Τῇ τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, καὶ τὸ προεόρτιον Ὡς δῶρα προεόρτια. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγω, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει πνεύματος, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκητὴ, Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖνα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Μ. Ἐσπερινός, καὶ τὸ πρῶν τῇ Κυριακῇ ὁ Ὁρθρὸς τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει II' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἐσπερινός, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει I' § 18.

ΚΓ'.

49. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαίων, τῇ Τετάρτῃ

πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Ηλιοῦσιος ἐν παθεσι δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγησμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ ὁ Ὁρθρὸς τῆς Παρχμῶνῃς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς, καὶ τὸ πρῶτῃ τῆς Παρχσκευῆς ὁ Ὁρθρὸς τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

50. Τῇ αὐτῇ Παρχσκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχῶφελῃ πληρώσαντες δις*, καὶ δ' Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα *Τὴν ψυχῶφελῃ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχων τῶν ἁγῶν δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἐκτω μηνί*, τὸ Ἀπολυτικίον *Σήμερον* τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τὸ δὲ πρῶτῃ ὁ Ὁρθρὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ διατάξιν.

ΙΖ'.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τοῦ Τριωδίου τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ γ' Προεόρτια *Κεκραυγμένον μυστηριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου Σταυροβετοκίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀπο-

δείνουν· μετὰ τὸν Εἰρχὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ἑπε-
λέγει Πνεύματος, Κυριε ἐλέητων μ' Ὁ ἐν παντί καιρῷ, τὸ Ἀσπι-
λε ἡμολοῦντε κατλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Παρκαλευῇ πρωτῇ, ὁ Ὁρθρὸς τῆς Παρκαμουῆς καὶ αἱ Ὁρραι
ὡς διετράχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρρας
Ἀπόλυτις.

§ 3. Το ἐσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσι-
μικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμοις εἰς δ'
καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα Τὴν ψυχωρελὴ πληρώσαν-
τες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φως
Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνχνώτματὰ τῆς
ἐορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν
Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς δις,
Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων,
προτάσσεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διὰ τι τὸν λόγον τῆς
προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐαγγ-
ελισμοῦ ἐορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ
πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν.

§ 3. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λι-
τὴ τῆς ἐορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ
ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑ-
σπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα εἰς
τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὴν
β' αὐτῆς τοῦ Λαζάρου ἐν, καὶ τῆς ἐορτῆς ἕτερον, εἰς τὴν γ' Στιχο-
λογίαν τὰ δύο τῆς ἐορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς, Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον
τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλ-
μὸς γύμν, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
Ἐλέησον με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γα-
βριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς σ', καὶ ὁ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ
Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδὴ Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἶτα Κῆθιμα τοῦ Λαζάρου Συμπα-
ρίστησαν Χριστῷ, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀπεστάλη Γαβριήλ ἀφ' σ'
τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μηναλόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ
τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα

μου, καὶ εἶτα ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ Καταβασία Εὐαγγελίζου γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἐορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Λίνους, τῆς ἐορτῆς Προσέμοια γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ δὲ ἡμῶς σαρκωθείς, τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Λαζάρου Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐκκισμένον Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας, ἐν τῇ Θ' Ὁρᾷ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀειδόντων Πατριάρχων Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

III'.

55. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τῇ Παρασκευῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχῶφελῇ πληρώσαντες δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' καὶ γ' Προεόρτια. Δόξα Τὴν ψυχῶφελῇ πληρώσαντες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Ἐπτοδός, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθυθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνήθως· Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' Ἡ παντῶν χαρὰ.

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐδογητός ὁ Θεός, τὸ Τρισαγίον, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Λιμός.

Καθισμα Κατοικτείας της Μάρθας δις, καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητά-
 ρια· μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἡν. λόγῃται, καὶ τὸ ἕτερον Ἡ πηγὴ
 τῆς σοφίας δις, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' χύμα, οἱ δύο
 Κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει
 Πνεῦματος, τὸ Καθισμα Προγενώσκων τὰ πάντα, καὶ τὸ Προεόρ-
 τιον Σήμερον ἅπαντα· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου, τὸ
 Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταδασίαι Ὑγρὰν
 διοδείσας, καὶ ἀντὶ τοῦ Τῆν τιμιωτέραν, ψάλλονται καὶ οἱ δύο Καν-
 νόνες τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταδασία Κυρίως Θεοτόκον,
 εἶτα τὸ Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κυ-
 ριον τὸν Θεόν, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Προεόρ-
 τιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' καὶ δ' Προεόρτια,
 Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη
 Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρο-
 πάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν
 Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ
 Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, τὸ Προεόρτιον Σήμερον
 τῆς παγκοσμίου, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, τὸ Ὅσοι εἰς
 Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
 τως, ὁ τῆς θ' Εἰρμὸς Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνι-
 κὸν Ἐκ στόματος ρητίων, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνά-
 στασιν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

58. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμηκὸν
 καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς ἐορτῆς γ' Προσό-
 μοις εἰς δ' καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεσταλὴν ἐξ
 οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασί-
 λευσεν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν
 Βαίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα Τῷ ἐκτῷ μηνὶ
 κτλ. Δόξα Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Καὶ νῦν
 Σήμερον χάρις εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν
 Βαίων, αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Βαίων.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
 τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τῶν
 Βαίων, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Τρισάγιον,

τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Βαίων β', Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Ὁ μέγας στρατηγός, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις β' τῶν Βαίων, Καὶ νῦν Σήμερον ἅπασα· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ α' τῆς ἐορτῆς Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, εἰτα τῶν Βαίων τὸ Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη Γαβριήλ, οἱ Ἀναβαλμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς ἐξ, καὶ ὁ τῶν Βαίων εἰς δ' ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπκοῇ Μετὰ κλιδῶν ὑμνήσαντες πρότερον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βαίων, αἱ Καταβασαὶ Ὡφθησαν αἱ πηγαί, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο ἐορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγελλίζου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, καὶ ἡ τῶν Βαίων Θεὸς Κύριος ἄνευ Στίχου, τὸ αὐτὸ καὶ Καταβασία· εἰτα Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς εἰς (τοῦτο μόνον)· καὶ τὰ δύο τῆς ἐορτῆς Ἐξαποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Ἱερέως ἡ εὐχὴ τῶν Βαίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προτόμοις τῆς ἐορτῆς γ' καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε γ' Δέξαι Πρό ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμῶς σαρκωθεὶς, εἰς τὸ γ' Ἀντίφωνον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν· τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς Εὐαγγελίσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. . . σῶσον ἡμῶς. . . ὁ δι' ἡμῶς σαρκωθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν Βαίων, καὶ Κοντάκιον Τῇ υπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαίων. Εἰς τὸ Ἐκκλεσίως Εὐαγγελίζου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

II ἀπόδοσις.

61. Τὸ ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προσιμακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρα-
 ξεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῶν Βαίων Ἰδιόμελα Χαιρε καὶ εὐφραίνου,
 καὶ γ' τὰ Βουλὴν προσιώτιον· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐ-
 ρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς
 τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου Ἐκ βαίων καὶ κλύ-
 δων, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρῆς εὐαγγελία· μετὰ δὲ τὸ
 Νῦν ἀπολυσίς, ψάλλονται αἱ τρεῖς Ὁδοὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριω-
 δίου Ἰωσήφ τὴν σωτηροσύνην. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ', τὸ Τρισά-
 γιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ
 Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ
 πρῶτ', τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγισμένων, ὡς εἴθη-
 σται (ἔρα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου).

ΙΘ'.

62. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων
 ἑσπέραις, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα τὰ γ' Προσίμια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν
 Ἀποστίχων τῶν Βαίων Χαιρε καὶ εὐφραίνου, Δόξα Ὁ ἔχων
 θρόνον οὐρανὸν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς
 ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς
 ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα Ἐκ
 βαίων καὶ κλύδων· Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρῆς εὐαγγελία,
 τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυ-
 σις. Ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου οὐ ψάλλεται
 διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτ', ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς,
 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσσοστόμου, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν
 περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται ἂν
 συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Μ.
 Ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἀρχιεπίσκοπου Τυπικὸν ἐστημεῖον κατάλυσιν
 καὶ ἐν τῇ Μ. Πρακτικῇ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὕτω ἦν

διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἑορτὴ συμπίσῃ ἐν Μ. Σαββάτῳ ἢ Μ. Παρασκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου οὐ γίνεται.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ' τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτ', μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λitaὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὁραν, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτ' τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλοντι ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρεῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ' ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρῶτ', μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λitaὶ, τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ὥραν ψυχῇ, μετὰ δε τὴν Θ' Ὁραν οἱ Μκαρίσμοι χύμα κτλ. ὡς σύνηθες καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προαιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιό-

μελα τῶν Ἀποστίχων (ἅπερ ἐψάλησαν τὴν προτερχείν) εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοὺ σοι τὸ τέλειαντο, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἄνευ Θ' ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ ὁ Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18, ψαλλομένου συνάμα, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου.

Σημειωτέον ὅτι ὡς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων (ἴδε § 62), οὕτω καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας, καθ' αἷς ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φαιδρᾶς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ'.

65. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωὶ, μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ λιταί, ὡς χθές, Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, καὶ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας, κτλ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν τῆς Μ. Πέμπτης Συντρέχει λοιπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γ', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ γενομένου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἑκτῷ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

67. Τὸ πρωὶ τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς ὁ Θεός,

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύσατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα μόνα τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίεσθε* ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πάσα προῆ, καὶ *Εὐαγγέλιον* τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χύμα, *Δόξα* ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με* ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται* ὁ Γαβριὴλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς γ' ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου² Ὁ Λίμνας καὶ πηγὰς, καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταδασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, Ἐξηποστειλαρία *Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω ἅπαξ*, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου *Μηθεὶς ὡ πιστοὶ δις*, καὶ τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ', *Δόξα* *Μυσταγωγῶν σου Κύριε*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, *Δοξολογία Μ.* καὶ τὸ *Σήμερον* τῆς σωτηρίας.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς*. . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ *Εὐαγγέλιον* τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου³ ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρίτως *Εὐαγγελίζου γῆ*. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἣτις ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῇ Μ. ἑβδομάδι, καθ' ἣν συμφάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας. προηγουμένων τὰ τοῦ Τριωδίου, ὅπου ἂν ἐπιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἐποιεῖται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ*, διὰ τὸ περιδοῦν τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας Παθῶν.

3. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ ἀρχιεπίσκοποι ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἂν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ* τῇ *Μεγάλῃ Πέμπτῃ*.

Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Τοῦ δειπνου σου τοῦ μυστικοῦ χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη, ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Παρασκευῇ ἢ τῇ Μ. Σάββατον, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

α' Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐν-
τεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάβομεν, κατι-
δοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυτιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνά πάσας
τάς ἐν πόλεσι καὶ κώμας ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πνηγύρεως ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν
τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς
τοῦ μὴ κατὰ βᾶθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς
ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχη ἐν ταῖς δυοῖς πενθίμοις ταύταις ἡμέραις,
εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρ-
μοσύνοις συνᾶζωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα
τὴν ἀνάμειξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφω-
νία δεικνύηται μετὰ τοῦ Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου καὶ τοῦ
Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, καὶ τοῦ Δακρυρροῦτος θρήνου ἐπὶ
σὲ Ἀγνή μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον·
Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμας μόνον ἐκκλη-
σίας, τῶν μοναστηριακῶν τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ
ἀμετακινήτων διχμενόντων διὰ τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους Κτήτορας
αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ
πολιτεύματος καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς».

Μετατεθείτης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτ/α, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προσμεμαχόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς γ', τοῦ Τριψδίου Σήμερον ὁ ᾠδης γ', καὶ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθύς, ἄνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, β' τῆς ἑορτῆς Ἐξηλθεν Ἰακώβ ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, γ' τοῦ Τριψδίου Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν, δ' τὸ τελευταῖον τοῦ Τριψδίου Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ Βασιλεὺς (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα περὶλείπονται χάριν συντομίας)· μετὰ τὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ψάλλουσιν εἰς ἥχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἕως ἂν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἴτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, δ' Ἀπόστολος· Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν· μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθύς ψάλλεται εἰς ἥχον β' Ἐξ ἡμέρας πρὸ τῆς ὥρας Πύλης σκορπίζοντος συνάμα καὶ τὰς δάφνας ἐν τῷ Ναφ, εἴτα τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Χοροὶ μέλεις ἂν πληρωθῶσι οἱ Στίχοι τοῦ ψαλμοῦ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ, καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον Ὁ γ' Σαββάτων, καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία εἰς ἥχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν (εἰς ἥχον β' εἰρμολογικῶς) καὶ Ἀπόλυσις.

71. Περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης· εἰς τὴν δ' Ὡδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πιτριάρχης (ᾧ ὁ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδύεται ἀπα-
σαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱε-

ρεῖς, καὶ μετὰ τὴν Θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Βήματος ψάλλοντες πρῶτον τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην ἀπαξ*, εἰτα *Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ*, ἐπαναλαμβάνοντες τοῦτο ἕως οὗ φθίσωσιν εἰς τὴν διωρισμένην ἐξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος καὶ ὁ πῆρ τοῦ καταβιβῆναι, καὶ ἀνγκινώσκεται πρᾶ τοῦ Πατριάρχου τὸ Εὐαγγέλιον Ὁφὲ Σαββάτων, μέχρι τοῦ κάκει με ὄχονται· ἐκεῖθεν ὁ ἀνγκινώσκων μεταβαίνει εἰς τὸ *Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους*· εἰτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ* καὶ ὁμοοῦσιν, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, εἰτα καὶ οἱ Χοροὶ, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ' καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'· ἐν ἐκάστη δὲ Ὁδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς* καὶ ἡ Αἰτήσις· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, καὶ τὸ *Κοντάκιον* καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀφ' ε' *Κοντάκιον* καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἐκ τρίτου, ὡς εἴθισται, καὶ ἔκτα *Δόξα* *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος εἰς ἤχον β' *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιβ', *Ἐλέει* καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων Ὁδαὶ μέχρις η' Ὁδῆς, εἰτα *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα. . . *Φωτίζου φωτίζου*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. καὶ ἡ Αἰτήσις. Ἐξαποστειλάρικ τοῦ Πάσχα *Σαρκεὶ ὑπνώσας*, τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀγγελικῶν δυνάμεων*, καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάτχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, *Ἀναστάσιμα δ'*, τῆς ἑορτῆς δ'· καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, *Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ τρίτου, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

72. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς*. . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ *Κοντάκιον* *Εἰ καὶ ἐν τά-*

φω, τὸ "Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ μεγαριτωμένῃ. . . Φωτίζου φωτίζου¹, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀντὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρις χύμα, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὸ ,αὐτῶν' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰδίδιμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπετεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψάλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαρallάτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαιησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ Δόξα τῷ ἁγίῳ καὶ ὁμοουσίῳ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθύς ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης ὀψίας κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, Εἰη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτὴρ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαιησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὡς χθὲς,

4. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐσημεῖον τὸ Εὐαγγέλιον γῆ . . ἡς ἐμφύχῳ. . . Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μεγίστη παρήγησις τῆς Ἐκκλησίας.

τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθὺς τὸ Προκει-
 νον Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ
 Εὐαγγέλιον Ἀναστῆσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ,
 Δόξα Τῷ τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Εὐαγγελί-
 σεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας εἰς ἥχον 6' καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγε-
 λίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε
 ἐλέησον εἰς Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἀνα-
 στάσεως καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐτιμειώθη ἐν § 71· ἀπὸ γ' Ὡδῆς
 τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ
 ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστα-
 σιν Χριστοῦ ὡς σύνηθες ἐκ τρίτου, καὶ ἀκολούθως τὴν ζ' καὶ η'
 Ὡδὴν τῶν Κανόνων, τὴν θ', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς διετάχθησαν
 ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα
 Κτίσις εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ
 τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Καὶ νῦν
 Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', καὶ ἄρχεται ἡ
 Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰ-
 σοδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡ-
 μας . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπο-
 λυτικὸν τῆς ἑορτῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον, καὶ
 τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
 ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως
 Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν
 τῆς ἑορτῆς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

76. Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στι-
 χηρὰ τοῦ γ' ἥχου δ', καὶ ε' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν Ἀ-
 πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον
 Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
 τὸ Ἀνιστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
 ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως
 ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, τὸ Σήμερον τῆς σωτη-
 ρίας ἅπαξ, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρῶτ' ἡ ἀναστάσιμος Ἀ-
 κολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται μόνῃ, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ
 Πεντηκοστήριῳ.

Ἢ ἐν τοῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς

ἐορτῆς τηρεῖται καὶ ὅταν ἡ ἐορτὴ τύγῃ τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαίρεται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατόν νά συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Περικλυῆς τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεθῇ, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοστηρίῳ μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. (Ὁρᾶ τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Μ. Σαββάτῳ ἢ τῇ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετετίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας ὡς ἑξῆς.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστασίμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προτόμοια δ', Δόξα Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ*, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἴθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ 6' Χορῶν Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τὸν νεκρὸν ἀδάμαντα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπ' αὐτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ αὐτῆς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον, ὡς σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φρονεῖ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἀπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀβ.λοφύρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ μεγάλου Βασιλέως (ζήτηε εἰς τὴν Λιτήν). Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον εἰς, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ' μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταδυσία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ, καὶ ἡ Αἴτησις· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς· εἶτα μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἀγίου Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, αὐθις τὸ πρῶτον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Ἀγίου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀρέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον¹, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, στὰν συμπέτη ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου.

1. Ἐὰρ ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐκ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου.

B'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς Δικαιωτηρίου, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά γ', τῆς Θεοτόκου γ', καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῇ, Εὐδοξοῖς, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ γ' ἀπόστιχα Στιχηρά τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, αὐθιῶς Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.*

5. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, εἰς τὸν τοῦ Ἀγίου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, εἴτα τὸ Κάλισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου μετὰ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', μετὰ καὶ τὴν ζ' καὶ η' Ὁδὴν ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὁ τοῦ Ἀγίου, καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἴσοδον Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοή, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Κοντάκιον Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς καὶ τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τόχει τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, τὸ Τρισάχιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἀνευ Στίχου, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου χύμα· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ', τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμεια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἥαρ, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ Ἀπόπτολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσης ὀψίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαιερὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσείμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς σειρᾶς δ' καὶ ε' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀντηνώματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνι-

κὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις².

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11, αὐτὰ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάρις τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσεδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Σὲ τὴν φραεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

2. Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς, πλην τοῦ ὅτι ἐν αὐταῖς στιχολογεῖται ἡ α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα μόνον τὰς ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Προκείμενα ἐκάστης ἡμέρας.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐπείρας, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναττάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατηλθες πρὸς τὸν θάνατον, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατηλθες, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, Κηρίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Αἱ Μυροφόροι ὕβρηναι, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὰ μῦρα τῆς ταφῆς· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Ὑπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδυσσοί τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ δύο Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταδασαί τοῦ Πάτχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὰ β' Θεοτοκία ὡς σύνηθες, Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ γ' Ἀπολυτίκια, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν ταφῇ,

δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Πρασκευῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διατάξιν, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου ς', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἀπόλυσις.

20. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνὰ ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα³ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταδασαίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν⁴, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν,

3. Ἡ ἀκριβὲς τάξις ἀπῆται κατὰ τὴν προλαβούσης Κυριακῆς ἀ.λ.λ' ἡ φαιδρότης τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαινίσμιμον ἐβδομάδα εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου (ἐκτὸς δηλονότι τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ Δοξαστικά, Καὶ νῦν ψάλλονται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὰ Ἐξαποστειλάρια (καὶ τὰ Κοιτάκια, μόνον διὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν τιμιωτέραν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἄξιόν ἐστιν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν Ἁγίων μνήμας μέχρι τῆς Ἀποδόσεως (Ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθιωρίᾳ).

Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

21. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα 6' καὶ τὰ 7' Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Λι μυροφόροι γυναικες. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνχνώσιμα τοῦ Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἀγίου, Δόξα Τὸν νοερὸν ὑδάμαντα, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτικά Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ὅτε κατήλθες, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ ἂν ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντιΘεοτοκίων κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11· αἱ Καταδασίαι τοῦ Πάσχα, εἴτα στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστείλαριον τοῦ Ἀγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 6', τὸ Πᾶσα προὴ καὶ πᾶσα κτίσις καὶ τὸ Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Μετὰ φόβου ἡλθον γυναικες (ζήτηι τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δεξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἀγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὰ Ἀπολυτικά τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστίν. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων⁵.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ὁσίου τέχῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' καὶ τῆς Ε' ἐβδομάδος.

Θ'.

23. Εἰ τόχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Παραλύτου 6' καὶ τοῦ Ἀγίου 6', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀντίφη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἰεροσόλυμα, Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερῶν. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σουλκιωῶντος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὲν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται. Δόξα Ἀντίτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα· εἰς τὴν 6' Στιχολογίαν Πάντα ἀνθρώπινα, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὸ ἀκατάληπτον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Τὰ ἐπουράνια, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναεθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περιπτῶσει 5' § 17). Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Κύριε τὸν Παράλυτον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκαιρετός, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Κ'.

26. Εἰ τόχοι τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῆς ἐβδομάδος ταύτης,

ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διά-
ταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ὡς ἐν πε-
ριπτώσει Ζ' § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Δόξα Καὶ
νῦν τῷ Ἐνφραϊνέσθω τὰ οὐράνια.

ΙΑ'.

27. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ
ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου,
εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ' καὶ
δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος,
Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα δ'
τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς
ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς
ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λι-
τὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον
τῆς ἑορτῆς (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,
τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πο-
λυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὸ τοῦ
Ἁγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντων ἐπιστά-
μενος· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Πόθῳ ζέοντι, καὶ Ὁ Δεσπότης
τῶν ὄλων, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ
τὸ ἐν τῇ γ' Ὁδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ,
εἶτα οἱ Ἀναδαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον
Δίκαιος ὡς φοιτῆξ ἀνθήσει, Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ
Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' χῦμα,
Δόξα ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου,
Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου,
οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι Θά-
λασσαρ ἔπηξας, εἶτα φάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς ὡς
καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀ-
γίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσό-
μοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς
Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
τῆς ἑορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτῃ καὶ τὸ Εἰσοδικόν μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἑξαιρώτω: Ἀλλύτριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σαρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

30. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς τῆς Πύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθεόρτον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

31. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος κτλ. ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 28. Κανόνες, ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασταὶ θάλασσαν ἔπηξας, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλῆριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτῃ καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἑξαιρώτω: Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ'.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλαμβάνεται⁶ καὶ

6. Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ Θεοδοκίου.

ψάλλεται ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίας καὶ τῆς Σμαρτείδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ἐν περιπτώσει Θ' § 23—25), τὰ Δόξαστικά, τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σμαρτείδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀντιτάξιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου, Δόξα Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, Δόξα Πόθω ζέοντι, Καὶ νῦν Ἐκουσία σου βουλῇ. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Δόξα Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, Ἐξακοστειλάρια, τοῦ Πάτχ, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Σμαρτείδος. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας κτλ. (Ὁρχ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παρχλύτου).

ΙΑ'.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 27—29 διάταξιν. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Ἀντὶ τὴν τιμωτέραν, ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σμαρτείδος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀγαλλιάσθω σημερον φαιδρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξήψαμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, καὶ Τὸ ἀπ' αἰῶνος, το Ὑαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, καὶ τῆς Σμαρτείδος Ἀγαλ-

ἰδᾶσθω Οὐρανός· εἰς τὴν 6' Πόθω ζέοντι, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος· Ἐκ φρέατος νάματα (ζῆτει τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν)· εἰς τὴν γ' Στιγολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος· Ὡς τῇ πηγῇ Σαμαρείτιδι (ζῆτει τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος κτλ. ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' § 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Λένους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Ἀπολυτίκιον, Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νθοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τύγῳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἐξῆς. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἐπέρχεται εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες (ἡ τοῦ Ἀποστόλου ἐν ἐορτάζεται), Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀνα-

στάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὴν Μ. Συναπτήν· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταδασία εἰς τὸ τέλος ἐκάτης Ὠδῆς καὶ ἡ Λίτησις, ὡς εἴηται· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπκοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χόμα, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μόνη, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις.

B'.

3. Εἰ τύχει τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ψάλλομεν ε', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἐορτῆς Προτόμικα γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τὰ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ

7. Σημειώτεον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὐτε Καθίσματα ὑπάρχουσιν, ἀλλ' οὐτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθιεξῆς τὰ τῆς ἐορτῆς.

Τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθεορτούς· ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατηλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τοῦ Πάτχα (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν 6' Θείοις, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρικ τοῦ Πάτχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον Σωτηρία, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάτχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος τῆς ἐορτῆς, ἐν τῷ ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξασπαστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Περαιούτου ἢ τῆς Σχμαρεΐτιδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρι ἀνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ ὅτι εἰς τοὺς Αἶνους, Καὶ νῦν λέγεται οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς)· τῇ Κυριακῇ τῆς Σχμαρεΐτιδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μετοπεντηκοστῆς Ἀκολουθία καὶ ἀντ' αὐτῆς συμψάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

Ε'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μετοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς· τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξασπαστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ωγ', Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς

έορτης, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτης καὶ καθεξής ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς έορτης, ἐπίτης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς έορτης ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς έορτης ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Τρίτης τῆς Διεκαινηστίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος τῆς Σχμαρεΐτιδος. (Ὅρα ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἑορτοδρομίου).

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β'—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΗΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τοῦ Ὡμαῖ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Ὡμαῖ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς αὐτῆς έορτης, τῇ Παρασκευῇ έσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς έορτης Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἀγίου Προδόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς έορτης. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τὰς έσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἴτα τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς

ἐορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κάθισμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ Οἴλου, καὶ τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταδασαίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ' τοῦ Θωμᾶ· Καταδασαία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἐορτῆς γ' Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νισοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Σὲ τὴν γραεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικόν τῆς ἐορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ὅρα τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 5—6.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Πεντηκοσταρίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ ἡχου καὶ τὰ Πίσχχα Ιερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰ βούλει) μετὰ τῶν 6' Θεοτοκίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοστarioύ, Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἵ-
 νους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα
 τοῦ Πεντηκοστarioύ. Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα κτλ. Εἰς τὴν
 Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
 τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τά-
 γῃ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς*
τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ,
Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλαμβάνεται ἡ Ἀκολουθία
 τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμπλέσσεται ἡ Ἀκολου-
 θία τοῦ Ἁγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδό-
 σει, ὅσα τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

ς'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Τρί-
 τῃ ἑσπέραις, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ
 τοῦ Ἁγίου Προσόμοις δ', Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ
 νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ*
πάθει σου Χριστὲ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ
νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἁγίου, αὖθις Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ
 τοῦ Ἁγίου, ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ ἢ Καταβασίῃ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ
 ἡ Αἴτησις ὡς εἰθίσται· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι τὸν
 ὀρθρον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου χύμα· ἀρ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ
 ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀνάστασιν
 Χριστοῦ τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν, ἢ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
 Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ
 αὖθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου
 γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ
 καθιεξῆς ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη,
 ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντά-

κίον τοῦ Πίτχ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτχ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἐστὶ διαταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπέτῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν Σαββάτου (Ὅρα τὸν Πίνακα τοῦ Ἑορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραις μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχοῦ Στιχῆρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτικά Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἠτίησατο Ἰωσήφ, τὰ Ἀξιόν ἐστι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν, εἰς τὴν β' Αἱ Μυροφόροι ὄρθρην, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει, Καὶ νῦν Τὰ μυστήρια τῆς ταφῆς, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Τὴν μνήμην τιμῶμεν, Καὶ νῦν

ὑπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' ἰδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ὧν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταδασαίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὰ, Δόξα Εὐαγγελιστῇ Ἰωάννῃ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα! Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκλήσιον· Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἰη* τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι εἰσδήποτε ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων. (Ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τύχοι ταῖς ἐπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐβδομάδων τούτων ἡμέραις, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσμητικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἐορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

1. Ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρίτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, Καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα ψάλλονται τὰ τῆς τυχεύσης Κυριακῆς Δοξαστικά (Ὅρα Προθεωρ. § 33).

Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα) τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἐν τῆς ἑορτῆς· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ *Θάλασσαν ἐπηξας*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς* Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως· Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστός ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόρτοις καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, τῷ Σχεδιάῳ ἐπέρχῃ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τυρλοῦ 6' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Κῆριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Εἰσοδοῦ, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Δικαιοσύνης ἡλιε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔντοια· καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁλον τὸν βίον ὁ τυρλόδς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸ Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστασίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, εἰ Ἀναβαθμαὶ καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὰ 6' Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυρλοῦ· ἀφ' τ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυρλοῦ, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα ὡς σύνθεσις μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν 6' Θεοτοκίων, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δέξι Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου, Κοινω-

νικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἰη τὸ δοῖμα Κυρίου*
καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ τῷ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς εἴθισται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ Τῆς ἐσπερινᾶς ἡμῶν εὐχὰς σ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἰς τοὺς, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνωσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστὲ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ . . . τὸ Χριστὸς ἀνέστη κτλ. ὡς ᾠδὴς, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ψάλλεται τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ ΙΛ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἀπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀνὰ δ' Τροπάρια· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς, ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Αἰτησις· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, εἰτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὠδὴ, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὐθις τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τον

δρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τῷ φῶς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προοιμιακός*. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνηγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δις, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνά μίαν. Οἱ Ἀναδαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Γ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ Θείω καλυφθεῖς, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ

Ἰωάννη, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως. Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦν καὶ λόγον, Κοινωνικὸν Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, δευτε προσκυνησωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ κτλ.

Ζ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως καταλαμβάνεται, καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Σιχηρά, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀντί Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρι-

σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Ἰϋϋος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν τῇ β' Στιχολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων (ὧν τὸ ἐν προηγείται, τὸ δὲ ἕτερον ἔπεται), καὶ ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Ἰκέτευε τὸν Ὑἱόν σου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡγου, οἱ Ἀναδυσσοί καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χύμα, εἴτα τὸ Καθίσμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Λί Καταδασίαι θείω κατηφθίαι καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογουμέν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Ἀΐ- νους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα Εὐαγγελιστᾷ Ἰωάννῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ δ' ἐλ. τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, Ἰεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκτενέως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Περὶσκειῇ τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν ᾗ ἀποδοῖσθαι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατὸν νὰ συμ-

πέση ἐντὸς τοῦ Πεντηκοστάρχου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέλει τῆς Παρτακευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Ὅρα ἐν τῷ Ἐορτοδρωμῷ Πίνακι).

Τῇ ΚΑ'—Τῶν ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παρχλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν μεθερτῶν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται οὕτως· Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς ε', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ τῆς ἑορτῆς, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάττος καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πάντας τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σμαρτίτιδος, καταλαμβάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψαλλομένου μόνου τοῦ Ἀπο-

λυτικίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἵσοδον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὡς ἐξῆς· Τῷ Σχεδῶντι ἐπέρχας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀνστατάσιμα δ', τῆς Σαμαρείτιδος β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρίον, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Ὑμνηρὸν καὶ τὰ Ὑμνασμοὺς τῶν Ἁγίων, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τοῦ Ἁγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιάσθω σήμερον γαυδρῶς καὶ τὰ Ἄξιον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναδυσσοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ β' Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ Καταδασταὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀνστατάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Ὑμνασμοὺς ἱερὰν. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πύτῃ ἄλλη ἡ εἶρη, πλὴν Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαι τὴν γῆν*.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Καθίσματα, ἐν μὲν τῇ α' καὶ δ' Στιχολογίᾳ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10—12.

Σ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἐορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἵσοδον. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαι τὴν γῆν, καὶ Ἀναλήφθης ἐν δόξῃ*

Η'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἰκεκραξα* ψάλλομεν Ἀντιτάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἀ-

γίου γ' ¹. Δόξα *Τας μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *ὡς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ὅσοι τῶν Πατέρων, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τοῦ ἀναστάσιμου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κθήσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰψικὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κᾶθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Πατέρων *Φωστήρες ὑπέρλαμπροι*· ἄρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαὶ *Θεῷ καλυφθεῖς*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Πατέρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικόν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνεληφθῆς ἐν δόξῃ, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

3. Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλαμβάνονται καὶ φάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θ'.

14. Καὶ τότε τῷ Σαδδαίῳ τῶν Φαρισαίων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προβάλλεται τῇ Παράκλητῃ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἑξῆς· Τῇ Πέμπτῃ ἐπέρας μετὰ τὴν α' Στάθην τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα 5' καὶ 8' τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου, τὰ Ἀποστολικά τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Παράκλητῃ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Κύριε τὸ μυστήριον (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντί Θιοτόκων, οἱ Ἀναδυσμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Ἀγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα ταῖς τῶν Θεοστέπτων, Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ θείῳ καλυθθεὶς· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ Στίχου Ἄγε τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπίστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξακρέτω· Σὲ τὴν ἡτὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνεβήθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ὡς ἐστὶ διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ἡ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μετὰ τὸ *Ἡλοῦσι οἱ ἐπὶ τῷ χευσσῇ* τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνηθες.

II.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιχλόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἤχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δ' καὶ γ' Προόμοιοι τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. *Δεῦτε λαοὶ, Εἰσόδος, ὡς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλιος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς ἑορτῆς πρῶτον, εἴτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν β' καὶ γ' λέγομεν ἀνά ἐν τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαῖται, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*, τὸ *Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς *γύμνῃ Δόξα ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Κεκα-
 βασιῖαι διπλαῖ, καὶ ἡ θ' Ὁδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπίπτουσι καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μὴ τῆς φοβῆς, Κινητικὸν τῆς ἑορτῆς* *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολουθῶς ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἰουυκλισίας.*

ΙΑ'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἰουυκλισίας μετὰ τὸν Προσμίακον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσμίακα τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμεροι, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῖ Οὐράνιε* κτλ. τῆς Ἰουυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὐθις καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αἰτή τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μετὰ τὴν ἑγερσιν· Χριστὲ (ζήτηι Κυριακῇ τῆς Πεντηκστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, τὸ Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, εἴτε ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, Δόξα Ταῖς τῶν θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτοκου, ὁ Στίχος· *Ἐλέησόν με ὁ θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη.* Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴτε τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τὸ Παράγιον Πνεῦμα· ἄψ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.* Αἱ Καταχχίτι θεῖα καλυφθεῖς, καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς *Ἰδιόμελα Ἐν ἑτερον τῆς ἑορτῆς.* Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς *Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας, καὶ γ' Προσμίακα τοῦ Ἁγίου, Δόξα*

τοῦ Ἁγίου Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ, Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντακίον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαχρέτως Χαίροις Ἀνασσα, Κοινωνικόν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ὥς ἐστι δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὸν Ὁρθρον στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . Σῶσον ἡμῶς *Παράκλητε* ἀγαθέ. Εἰς τὸ Ἐξαχρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικόν τοῦ Ἁγίου, Εἶδομεν τὸ φῶς κτλ.

ΙΓ'.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀπαρπλάκτως ὥς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται μόνα τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ Ὑβρυῶ (ὅρα τὴν οἰκτῆσιν ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταδασαί τῆς ἑορτῆς διπλαῖ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς.

ΙΔ'.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμηκόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἁγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα ὅσα ἐκ τοῦ Πεντηκοστιρίου καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἁγίων Δεῦτε πιστοί, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου Τῇ νῦν παρηγύρει, καὶ τὰ Ἀξίον ἐστίν, εἴτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογουμέν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλῆσθε δίκαιοι, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τύγῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐπὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, καὶ Κοινωνικὸν Εἰς πάντα τὴν γῆν.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δύνατον νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Παραλύτου ἐβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων ἐβδομάδος. (Ὁρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'—Ἡ Γ' Εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δέξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσόμεικ τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δέξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσεδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς, Ἀλλότριον τῶν ἱμετέρων, Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 7, ἀλλ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Δοξαстиχὸν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰς τοὺς Αἵνους τὸ *Τίς λαλήσει*.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπισύτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Σ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προσάλλεται τῇ Παρχσκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 14—17).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἐξῆς. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Γουγκλιτίας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται τῆς ἐορτῆς Παράδοξα σήμερον γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ τάξις τῆς Γουγκλιτίας, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου, αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. τὸ Προκείμενον Ἐκεῖ ἐξαγατελὼ κέρας τῷ Δαβὶδ, τὸ Πῦσα προΐη καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν' ψαλμὸς Χύμα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐν-

τοιῶν (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἐορ-
τῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Τὸ πανή-
γιον πνεῦμα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μη-
νολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς, αἱ Καταβασταὶ Θείῳ κε-
ληφθεῖς, καὶ ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορ-
τῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους,
τῆς ἐορτῆς Ἰοῖόμελα γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ', Δό-
ξα, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου
Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς.

II'.

10. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβου-
σῶν δύο ἐορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία
ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρ-
των τῆς τυχούσης ἐορτῆς.

Θ'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, τὴν διατά-
ξιν ἔρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 25—27.

Κ'.

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἐξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ-
λομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ
Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα
τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον
Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προ-
δρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα
Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοδοκίων, τὰ Εὐ-
λογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁ-
δῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἴτα τὸ Κᾶθισμα μετὰ
τοῦ Θεοτοκίου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ
τὸ Μηναλόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω
τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα
στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναττάσιμον Ἐξαποστειλά-
ριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστά-
σιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπε-
ρευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ
τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*,
Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς*
καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γ' Εὗρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προ-
δρόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ, ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς
Τετάρτης τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυ-
ριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς
6' ἐβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον
Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ ΚΔ'—Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στά-
σιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τὰ ἱδιό-
μελα Ἀνεί τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰς η', Δόξα Σήμερον

τοῦ φωτός ὁ Ἀγγεός. Καὶ νῦν Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε, Εἰσο-
δος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα Ἡσαίου νῦν τοῦ
προφήτου, καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ, τὸ Ἀπολυτίκιον
Προφῆτα καὶ Προδρομοί, καὶ τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπό-
κρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αἰτή, εἴτα τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἴτα τὸ Ὑαλτή-
ριον καὶ ὁ Πολυέλιος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀνδαθ-
μοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Καὶ σὺ
παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, Πᾶσι προῆ καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου,
Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ
Ἰδιόμελον Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, οἱ Κανόνες ἀμφό-
τεροι μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀπὸ
γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ
Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου,
εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ
τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ παραδό-
ξου θαύματος εἰς δ'. Δόξα Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος,
Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ
Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρο-
πάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ε' τοῦ δ' Κανόνος. Μετὰ τὴν
Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ
Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστο-
λος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνι-
κὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἐσπέραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρό-
μου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναγνώ-
σματ Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ, τὸ ἀναγνώ-
σιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυσις
καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς.

Τὸ πρῶτ' φάλλεται μόνῃ ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία.

5. Εἰ τῆχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπείρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀνθόθοι καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κανὼν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῷ Εὐαγγελίου, εἶτα μετὰ τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία, Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως, Ἀξίον ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'—Τῶν ἁγίων ἐνδοξῶν καὶ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμίακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Ποίοις εἰρημίων εἰς σ', Δόξα Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, το Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐορτῇ χαρμώδης, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὰ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα προΐη καὶ τὸ Εὐχγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πέτρε κορυφαῖε (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Ποῖα φυλακὴ ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ ἀναρχοῦ Πατρὸς εἰς δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τριπάρχῃ ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων σ', Δόξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτῇ χαρμύσσουρος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπτετακίριον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ 6' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α'— Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων
τῶν Β'.

1. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ποιοῖς εὐφημιῶν*, καὶ γ' Προσόμοιαι τῶν ΒΒ' *Ἐδωκας καυχήματα, Δόξα Ἦ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχγρά τῶν Αἰνῶν Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν, Δόξα Ἐορτὴ χαρμύσυνος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, Δόξα Ἀπόστολοι Ἄγιοι, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγιοι, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματ' αὐτῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, ὁ Ν' ψαλμός χύμα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μεγολόγιον τῶν ΒΒ', αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλῆριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοιαι Ἦ κορυφαία κρητὶς τῶν Ἀποστόλων, Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγιοι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαριτικοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς ε'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΒΒ' καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΒΒ'. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πάσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σχβάτῳ ἐσπέρῃ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ' *Ἐδωκας καυχήματα, Δόξα*

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ τ' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρον καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτῇ χαρμώσυνος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητής καὶ ἑρμωτής μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἄγριοι, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριῳδικὰ Ἀξίον ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν IB' καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κθήματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιβ' Ἀποστόλων ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἴτα τὸ Κῆθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μεγνολόγιον τῶν IB', αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀποστολοι Ἄγριοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν IB'. Εἰς τὸ Ἐξοικέτως, Ἀξίον ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'.—Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῶν Ἀναργύρων.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρᾳ μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὴν Ὁρθρην, μετὰ τὸν Ν' ψαλμέν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστί, εἴτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνθρακθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, εἴτα τὸ Καθίσμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἰσόδον

δον, τὸ ἀναστᾶν τὸν Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ
Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος
τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λίβειτε, Εἰδομεν τὸ γῶς, καὶ Ἀπό-
λυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν
Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνίῳ διάτα-
ξιν, ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν
Προσимиакόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστά-
σιμα ς', καὶ τῆς Θεοτόκου δ' Δόξα Φρένα καθάραντες καὶ
νοῦν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν,
καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ,
Δόξα καὶ νῦν Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, τὸ ἀναστᾶν τὸν Ἀπο-
λυτίκιον, τὸ Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε
ἀειπάρθενε, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστᾶ-
σιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπλῃ, εἴτα τὸ Ψαλτή-
ριον, καὶ ὁ Ἀνωμος, Κλήσιματτα Ἀναστάσιμα β', καὶ τῆς Θεοτό-
κου Τῆς σεπτῆς ἑσθῆτός σου, καὶ αὐτῆς Κλήσιματτα Ἀναστάσιμα
β', καὶ τῆς Θεοτόκου Ἐορτάζει σήμερον, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ
Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀνθεῖμοι, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες
ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον, καὶ
Ὁῖκος τῆς ἑορτῆς, εἴτα τὸ Κλήσιμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί
ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Ὁῖκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον,
αἱ Καταδασίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ
Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, Ἐξ-
ποστειλάρια τὸ Ἀναστᾶν τὸν, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοῦς Αἰ-
νόυς, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὰ Ἑσθῆτον,

Καὶ νῦν Ὑπερενδοξημίῃ, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σιωτήρια.

1. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου δ'. Μετὰ τὴν Εὐαγγέλιον, τὸ ἄναστασιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Περιβολὴν πῶσι πιστοῖς (ζήτησι ἀφ' τ' Ὁδῆς) Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου (ζήτησι Νοεμβρίου ΚΑ'), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Λαμπάδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (Ἰανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαμπάδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῇ Ζ' — Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῆς, μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπείρας, μετὰ τὸν Προσείμαν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε', καὶ τῆς Ἁγίας δ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, ὁ Τριαδικὸς κωνών, καὶ τὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξά-

φαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Λαῶς, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐαγγελτήρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ' (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἤχου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἁγίων ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφύμου Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὴν Α' Σταθὴν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ἑξ Προσόμοια τῆς Ἀγίας ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος, φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἡμετέρος . . . μετὰ τῆς ἀβληφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον *Λίαν εὐφραναι*, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύσασαι, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Αἰτή, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἰ' τριμεῖον

ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέειπα μοι, τὸ Πᾶσα τῶν, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα Δόξα Τεῖς τῆς Ἀβραάμ, καὶ νῦν Τεῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑψῆς διδοιέσας, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ σιωπήσομεν ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὀϊκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Πᾶσα γλῶσσα κυεῖσθω, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἵτεδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, συνεργοὺντες παρακαλοῦμεν (ζήτηι Κυριακῇ ΙΣ'), καὶ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων (ζήτηι τῇ β' τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐκκρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα κεῖται τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγίας λείψανον ἐν τῷ Πρεκκλησίῳ τῆς Παμμακαρίστου.

4. Εἰ τόγχι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσμεϊκὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε', καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Πρεκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὸ τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου,

τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προ-
λείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ
Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον, αἱ Καταδαταίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπανα ἡ τάξις
τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν,
Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς
Ἀγίας (μὲνον ἐν τῷ πατριαρχικῷ νῶ), Καὶ νῦν Ὑπερευλογημέ-
νῃ, Δοξολογίᾳ Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ'. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν,
Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξακρέτως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμε-
νικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ, τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς μέχρι
τῆς ΙΘ' συμπεπιτούσῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πα-
τέρων ὡς ἑξῆς.

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσημακόν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ εἰς καὶ τῶν
Πατέρων δ', Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα
τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ἀσπύτως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, τὸ
ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ
Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Φωστῆρες Περιλαμπροὶ καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαιρομένην* τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν Ἁγίων Πατέρων* ὁ Χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία* τῶν *Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Λίνετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΙΖ'—Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη, τῆς Μάρτυρος ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διατάξιν· εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολουθία οὕτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλεται καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου

καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων καὶ Κοινωνικὸν Ἀνεῖτε.

Τῇ Κ'—Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἡμιπελος ἡ ἀληθινὴ . . . μετὰ τοῦ Προφήτου κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπιπράς μετὰ τὸν Προσευχαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Προφήτου ὁ', Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰτεδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱερίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειρὰν, εἶτα τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὸ τῆς γ' Στιχολογίας ἤ Ὑπακῆ, αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τοῦ Προφήτου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κονιάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηναλόγιον, αἱ Καταβάσεις Ἀνοίξω τὸ στήθεός μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν

Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακκριμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προφήτου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαμέτωπος, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'—Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Ἀγίας ἅπαξ· εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Κεθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἐν τῆς Ἀγίας· εἰς τὴν β' ὡσαύτως· εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, εἴτα τὸ Κάθισμα ἅπαξ· ἀπ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπα-

σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα συγλογούμεν. Την τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξοποτειλάριον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Προγόντων Χριστοῦ, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαίρετως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά σ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκαίμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ Ἰντροπῆς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις, ἐκτὸς ἐάν ποῦ ἐορτάζηται ἐπιτήμως.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὴν Ὁρθρην, ἅπασα ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Κυριακῆς (ᾠρ. Ἰουλ. Ζ' § 3, 4). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, κτλ.

Τῇ ΚΖ'—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἱαματικοῦ
Παντελεήμονος.

1. Εἰ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία
ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν
τῶν Ἀποστίχων. Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*. Εἰς τὸν Ὅρθρον,
Καταβασίαι *Χοροὶ Ἰσραὴλ*, καὶ Κοντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν
Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, Κινωονικὸν Εἰς μνημόσυνον.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρῃ, μετὰ τὴν
Προειμιτικὴν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστά-*
σιμας ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα
τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀ-
πολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν*
ἵστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ
Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Ἡΰριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν
Ἑσπρινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα
Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ
Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου,
καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου
ἀπὸ γ' Ὤδῃς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου· εἶτα Κάθισμα τοῦ
αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα
καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χοροὶ Ἰσραὴλ*, καὶ ἅπαντα ἡ
τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιω-*
τεραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον.
Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθι-
νόν, Καὶ νῦν *Ἑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμε-
ρον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὤδῃς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ

τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστασίμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ Κοινωνικὸν Λίнейτε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ Α'—Τῶν ἁγίων ἐπτὰ Μακκαβαίων καὶ ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμαχὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Σταυροῦ Προτόμοια γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, Καὶ νῦν Ὅνπερ πάσαι Μωϋσῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ, ὧν οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν . . . καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν . . . Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξήψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, Ἐξαποστειλῆριον τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Σημ. Τὸ Ἱεροσολυματικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηπτιῶν. Ἐάν γίνηται Πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ Τρισχαίου Τὸν Σταυρόν σου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' τοῦ α' Κανόνος Ὡδῆς καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος *Θι Ἄγιοι Πάντες* καὶ Εὐαγγέλιον (ζήτηι Σεπτεμβρίου ΙΕ'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῶς, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τῶχοι ἡ Πρόεδρος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ' (ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὰ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ, εὐὶ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς, καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται ἅπαξ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασεῖς Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ Ὁρους μετεμορ-

φώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαί-
ρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ
Ἀπόλυσις.

Τῇ Β'—Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρω-
τομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι
εἰς σ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἵτεδος,
Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
τὰ γ' Ἰδιόμελα Πρῶτος ἐν διακόνοις, μετὰ Στίχων Δίκαιος ὡς
φοιτιεὶς ἀνθήσει καὶ Πεφυτευμένος ἐν τῷ ὀλῳ Κυρίου, Δόξα
Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ
ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἀθ.λοφόρου, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς

ἡ Παρακλήσις.

Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Προϊστάμενος) τὸν ψαλμὸν Κύριε εἰσα-
κουνσον τῆς προσευχῆς μου χύμα, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χο-
ρῶν εἰς ἤχον δ' τὸ Θεὸς Κύριος τετράκις Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς
νῦν προσδράμωμεν . . . τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Νκοῦ,
Καὶ νῦν Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα
εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήτεως ἄνευ τῶν Εἰρ-
μῶν, ἀλλ' εὐθὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς . . . Πολ-
λοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς ἀνὰ δ' Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ
ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ Ἐπίβλεψον ἐν
εὐμενείᾳ ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύ-
ριε ἐλέησον τετράκις ἀνὰ τρίς, εἶτα τὸ Πρεσβεῖα θερμὴ, καὶ ἄρ-
χεται ὁ 6' Χορὸς τῆς δ' Ὡδῆς μετὰ τὴν σ' Ὡδὴν, τὸ Διαισῶσον
ἀπὸ κινδύνων, καὶ τὸ Ἀχρῶντε ἢ διὰ λόγον, καὶ αὐθὺς ὑπὸ
τοῦ Ἱερέως ἢ Ἐκτενῆς Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεός, εἶτα τὸ Κοντά-
κιον Προστασία τῶν χριστιανῶν καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκειμέ-
νον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγ-
γέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, Δόξα Πάτερ Δόγε, Πνεῦμα, Καὶ
νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ το
Μὴ καταπιστεύσης με . . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ . . .

εἰς κώμην τινα. Μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνα· τὰ δ' Ἐξαπο-
 στειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων· εἰς τὸ γ' ὁ Πατριάρχης προ-
 κυνεῖ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιτρέφων εὐλογεῖ τὸν λαὸν,
 τῶν Χερῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἴτα Χρυσοπλοκά-
 τατε πύργε, τὸ Τριτάγιον κα', ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων
 ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικὸν, ψάλλονται τὰ τρία κατανυκτικὰ Τρο-
 πάρια Ἐλέησον ἡμεῖς Κύριε . . . Δεῖτε Κύριε ἐλέησον ἡμεῖς . .
 Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν . . . Ἐὰν ὅμως ψάλ-
 ληται ἡ Παράκλησις ἐν ἡμέρᾳ Πεντηκοστής, ἀντὶ τῶν Κατανυ-
 κτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μαρτυρεῖς,
 Δόξα Μνησθῆτι Κύριε . . . Καὶ νῦν Μήτηρ Ἁγία . . . ἐννοεῖται
 δὲ οἰκοθὲν ὅτι μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ
 Ἀπολυτίκιον ταύτης.

Τῇ Ε' — Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
 Εὐσιγνίου.

1. Ἀν τύχωσι τὰ προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἄλλῃ
 ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ
 Μηναίου διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Εἵσοδος. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπο-
 λύεις ψάλλεται ἡ Παράκλησις, ὡς εἴλεται· καὶ εἰς τὸ τέλος,
 μετὰ τὸ Τριτάγιον, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Χρι-
 στοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὐπαντήσωμεν ἅπασι, εἴτα ἡ Ἐκτε-
 νῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετονοματικὸν κλπ.
 τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξήχημας. Εἰς τὸ Θεὸς
 Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προεόρτια Κα-

1. Ἡ καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπωμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὴν
 θ' τὰ Μεγαλενάρια τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . . κτ.λ. καὶ μετὰ τὸ
 Τριτάγιον τὰ Ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων . . . ἀντὶ Ἀπολυ-
 τικίων. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁμοῦς τηρεῖται ἡ αἰωτέρω σημειομε-
 νη τάξις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα προεβ-
τιον Ἐπεφάνη, ἠγγικεν ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ
Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ Κιτα-
βηταὶ Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινῶ Εὐαγγε-
λίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, ἢ Κιταβηταὶ Ὁ τόκος
σου ἄφθορος, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ προεβ-
τιον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ προεβητικὰ τῆς
παραγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ'. Δόξα τῷ Ἑσθινῶ,
Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον
σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεβητικοῦ Κανόνος δ'. Μετὰ
τὴν Εἵσπρον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεβητικόν, τὸ τοῦ
Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μετα-
μορφώσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξιρέτως Ἀξιόη ἐστιν, Κοινωνικὴν Λειτουργίαν, Εἰδομεν τὸ φῶς,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ε' — Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτη-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν
τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἐσπρῆς ὡς ἐξῆς·
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιакόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα τὰ ἰδιόμελα Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε εἰς ε', Δόξα
Καὶ νῦν Προευπρὼν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Εἰσπρὸς, φῶς
ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ
καὶ Ἰακώβῳ, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεταμορφώσεως ἐν τῷ Ὁρμὶ ἐκ
γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν
δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων
Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2 Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἐσπρῆς·
εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος. τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ὑμνήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Αἰνεῖται τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔχου, τὸ Προκείμενον Θαβὼρ καὶ Ἑρμιῶν ἐν τῷ ὀνόματι σου ἡμεῖς ἠμῶσονται, τὸ Πῦσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα), Δόξα! Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ φωτὶ σου ἡμᾶσαν (ῥήτει εἰς τὴν Λιτὴν). Εἶτα οἱ Κανόνες ἄντι στιχῶν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κῆλισμα ἀπ᾽ α' ἄρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Παρέλαβεν ὁ Χριστός, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἐσχρῇ αὐτοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σώσον ἡμᾶς...
ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
θαβὼρ μετα-
μορφωθείς.

2. Ἐν τῷ Ἀγιορειτικῷ Τετικῷ ἀντὶ ταῦς τῶν Ἀποστόλων σημειοῦται τὸ ἀκόλουθον, Δόξα τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾷ πληροῦνται, Χριστοῦ φθίντος ἐν θαβωρίῳ, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὅπερ φαίνεται προεἰσθῆναι ἐκ ἀπομνησίως τῶν ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφαιείων.

Δεδουρασμένα ἐλαλήθη παρὶ σοῦ ἡ πό- Σῶσον ἡμῶς .
 λης τοῦ Θεοῦ. ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄν- θαβὼρ μετα-
 θρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. μορφωθείς.

Δόξα Κεὶ νῦν Ὁ μοτογενὴς Γιὼς, καὶ Λογὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὰ ἐλέη σου, **Κύριε**, εἰς τὸν αἰῶνα
 ᾄσομαι.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
 μάσια σου, **Κύριε**.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλα-
 λαγμόν.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
 πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
 λιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορ-
 φώθης ἐν τῷ
 ὄρει.

Εἰσοδικὸν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, **Κύριε**, ἐν τῷ φω-
 τὶ σου ὀψόμεθα ὥς . . . Σῶσον ἡμᾶς Γιὼ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει
 τῷ θαβὼρ μεταμορφωθείς . . . τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντά-
 κιον τῆς ἐορτῆς, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
 Εἰς τὸ Ἐξακρίτως, τὸ Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη¹ (ζῆτει ἐν
 τῇ ζ' Ὁδῇ), Κοινωνικὸν Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώ-
 που σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ἐορτῆς, οἰκόμενα ἡμέρας καὶ ἂν ᾗ, ἀντὶ τοῦ
 Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ

3. Τοῦτο ἤδη συνειδήθη ἀ.λ.λ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἰρμόν τῆς
 θ' Ὁδῆς Ὁ τάλας σου αἰθροὺς ἐδείχθη. διότι τοῦτό ἐστι περὶ τῶν Θεοτο-
 κίων, καὶ μετὰ τὸ Ἐξακρίτως ἐν πάσαις ταῖς Λειτουργικαῖς ἐορταῖς λε-
 γεται Εἰρμός Θεοτοκίος.

Σαββάτιω μετὰ τὴν ἑορτὴν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν σειράν τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Περὶ ἀλλήλῃς, Ἀπολυτίκιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, ὁ Ἱερεὺς Ἑλέησον ἡμῶς ὁ Θεός, κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ εἰς τὴν Θ' τοῦ μηνός· Ἐσπέρια Τῆς Παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἑκτενῇ, τὰ Ἀπόστιχα Ἐν ὄρει τῷ Θαδῶρ, (ζῆτει τῇ Θ' τοῦ μηνός) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· Σῶσον ἡμῶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαδῶρ μεταμορφωθείς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαδῶρ. Εἰς τὸ Ἐξιπρίτως, Ἀξιὸν ἔστι· Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθεόρτα δ'. Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζῆτει εἰς τὴν Λιτάν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμον, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξιὸν ἔστι, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθεόρτα ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀ-

ναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κέλισμα μεθέορτον ἄταξ, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα σιγολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἄταξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Κκι νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώτης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἵσοδος, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις ὡς εἴηται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ 1Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάτως ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα σ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Κκι νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Κκι νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναττάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κᾠνὴν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξαψάλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντί τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάριζα, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπὸ ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρόν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογουμένη *τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ' Ὅ ἐν τῷ ὕρει τῷ θαλάρῳ, τὸ Εἰσοδικόν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ . . . μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκπιδέτω, Ὁ τόκος σου ἀφθορος, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὕρει, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΙΔ'—Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μεγαίου.

1. Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὁ προεόρτιος Ἑπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρῶτ' ὁ Ὅρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιολόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἀπᾶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείκνους.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίῳ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προσόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προσόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναττάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωήχου τὰ Προσόρτια, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προόρτιος μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ προσόρτιον Κάθισμα ἅπαξ, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδακτύλι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοίμησιν, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν Τὴν τιμηωτέραν, Ἐξακοστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προόρτιον Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προόρτια δ' Δῆμος τῶν μαθητῶν, Δόξα τῷ Ἑωθινῷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Προορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προόρτιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίῳ ἐστιν, Κωνωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

1. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσηματικόν καὶ τὴν α' Στίσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Προσόμια Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίῳ πνεύματι, Εἰσοδος, Φῶς Ἠλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνωσμάτια. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ὅτι ἐξεδήμησας, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τὸ πρῶτὸ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἑξήμενος ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα ἐκ δ', οἱ Ἀναδαθμοί, το α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Πρεκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ἰστοματός σου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετάστασις, εἰ Κανόνες ἀμρότεροι μετὰ τοῦ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτοκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίαι Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδή μετὰ τῶν Μεγαλυνυρίων εἰς μὲν τὴν α' Κανόνα τὸ Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον, εἰς δὲ τὸν δ' τὸ Ἀγγελοι τὴν Κοιμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἡ Καταδασαία Αἰ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄρρι', τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τρίς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἐν τῇ Γενήσει.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

<p>Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.</p>	<p>} Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.</p>
--	--

4. Εἰδὼς μετὰ τὴν Καταδασαίαν τῆς θ' συνειθίζεται ἐνιαχοῦ, ὅπου παρηγορεῖται ἡ ἑορτὴ αὕτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλείονα τόχα δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωνται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Παιαρίας, κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν ψαλλομένων ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Μ. Σαββάτου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία κατακρίνουσα πᾶν ὅ,τι καιροφανὲς καὶ κακόηλodon, ἔστω καὶ γινόμενον πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισήμως καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αὐστηρῶς.

Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν
πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ,
καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θρασύτητος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών,
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Σώτην ἡ-

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ. μας . . . ὁ ἐν

Ὁ Θεὸς ἐθαμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. ἀγίαις θαν-
μαστός.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογεγὴς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐτοιμή ἡ καρδίᾳ μου, ὦ Θεός, ἐτοι-
μη ἡ καρδίᾳ μου.

Τί ἀντιποδῶσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάν-
των, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ἐν τῇ Γεν-
νήσει τὴν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. παρθενίαν.

Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ τὸ
Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον Εἰσηλθὲν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην· τινὰ. Εἰς τὸ Ἐξχι-
ρέτως Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νερίκηται τῆς φωνῆς οἱ ὅροι
Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ γρῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρὴ ἐν Κυριαῇ, τῷ Σιμόνῳ ἐπιτίχει,
μετὰ τὴν Προφητικὴν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκκρεμά-
ναστίμαχ Σιμῶν· ὁ καὶ τῆς ἐσπρῆς τὰ Πραξίματα εἰς σ', Δόξα
Καὶ νῦν Θεαρχίῳ πνεύματι. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Προκείμε-
νον, καὶ τὰ Ἀνεκγνώσματα τῆς ἐσπρῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀνα-

στάτιμα Στιχηρά, Δόξα Καί νῦν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστᾶσι-
 μὲν Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-
 αδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριᾶδικὰ Ἀξιῶν ἐστίν, εἴτα τὸ
 Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.
 Εἰς τὸ Θεὸς Κτίσις, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἴτα
 τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύατο ἡ καρδιά μου. Εἰς
 τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς
 Ἀναβόησον Δαβὶδ· εἰς τὴν β' αὐθις Ἀναστάσιμα ε' καὶ τὸ τῆς ἑορ-
 τῆς Ὁ πάντιμος χορὸς, τὸ ἐξ γ' Κθίζματα τῆς ἑορτῆς· ἐκ δευτέρου,
 ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπνολή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενόν
 τῆς ἑορτῆς Μηνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα πνοή,
 καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριὰμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ,
 καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καί νῦν τὸ
 αὐτὸ, ὁ Στίχαις Ἐλέησον με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ
 μετὰστασις. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς·
 ἀπὸ γ' Ὁδὴς, τὸ ἀναστᾶσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ ἡ
 Ὑπνολή Μακαριζομένη σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ γύμνα· ἀπ' ε' Κον-
 τᾶκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μεμολόγιον, αἱ Καταβασίαι
 Πεποικισμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ· εἴτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς με-
 τὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ
 τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς
 δ'. Δόξα Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει, Καί νῦν Ὑπερευλογημένη,
 Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β'
 Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον Δεῦτε
 προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστᾶσιμον
 Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις,
 Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξημέτις Αἱ γε-
 νεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρίζονται τῆς φύσεως οἱ ἄνθρωποι Κοινωνικόν
 Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ' — Π εἰς Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.

7. Τῇ ΙΕ' τοῦ μηνὸς ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ γ' τῆς ἐορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινῶ), Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τῆς σειρᾶς Δημιος τῶν μαθητῶν, Δόξα Καὶ νῦν μεθίστοτον, Ἀπολυτίκια Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Ἑξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηταίου διτάξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, αἱ Καταδασταὶ Πεποικιλιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστιτεῖλαιον τῆς σειρᾶς οἷς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τοῦ Ἑσπερινῶ γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου Ὅσοις οἱ γηγενεῖς ὁμῶσαν εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ἐνδοτετέρα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ αἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ δ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, ὁ Ἀπόστολος (ζῆτει Σαββάτω πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικόν Λίνετε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

10. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Μανδηλίου γ' καὶ γ' τῆς ἐορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινῶ), Δόξα Δεῦτε μεγαλῶνται το σπασίμα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἐορτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεωτικόν τοῦ Ἑσπερινῶ, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνατε .Ισαοὶ (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν),

τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσι.*

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἔστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον *Καθορῶσαι ἀληθῶς* (ζῆτει εἰς τὴν 15')· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις δύο Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ ἕτερον μεθέορτον *Ἐν χειρὶ τοῦ δι' ἡμᾶς*· εἶτα τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχρου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀπὸ γ' Ὁδὴ Κῆθιμα Ἐδέσης βασιλεὺς καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ πᾶντιμος χορὸς ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασεῖς *Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τῶν Ἀποστόλων* ὁ δῆμος ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Ὑμνοὶς σου τὸ σεπτὸν (ζῆτει τῇ 15'). Δόξα τῷ Ἑωθίνῳ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τοῦ ἤχρου Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, *Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρίτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἑπέρας, μετὰ τὸν Προρρητικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀνατάσιμα Στιχηρὰ σ'* καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτάνην), Καὶ νῦν τὸ α' Θεωτικὸν τοῦ ἤχρου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-

σιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἰσααὶ λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικός κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱερίων ἔστιν· εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Ἄνθρωπος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κανόνισμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον ἀντὶ Θεοτοκίῶν, τὰ Εὐλογήματα, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστῆσιμος, καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς Παρθένου νεάνιδες· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμῶς (ζήτει τῇ ΙΖ')· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Πεποικιλιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ὁ καὶ μεθέορτα ὁ. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμαὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ καὶ ὁ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως, Ἱερίων ἔστιν, Κοινωνικὸν *Μίρετε, Εἰδομεν* τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

II Ἀπόδοσις.

16. Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαράλλακτως κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διάταξιν, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀνγνωμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Προευαλείου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Ἄνθρωπος ἐκεκραξεν ἀναστάσιμα Στιχηρά ὁ καὶ τῆς ἐορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεοαρ-

χρῶν πνεύματι, Εἰσοδός, Φῶς ἑλαφρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὅτι ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς οἶς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιώματα εἰσιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῇ ἑορτῇ ἀντὶ θιοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰψακοή, οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ οὗοι τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδοῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Καθίσμα Ἐν τῇ Γειττήσῃ σου· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μεγνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαί Πεποικισμένη καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς οἶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν εἰς πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηται τῆς θούσεως οἱ ὄροι, Κωνωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασαί Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, καὶ Κοντάκιον λέγεται Ἰωακείμ καὶ Ἄννα.

Τῇ ΚΘ'—Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μεγάλῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπέρχῃ, μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ς', Δόξα Γενεθλιῶν τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Ἐπὶ δὲ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὴ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος, Καὶ νῦν Ἀντίφωνε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Μημνη διακονοῦν, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἐννοιοῦν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριχθικός Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριχθικά Ἰξίον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κανόνια κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νασῦ, Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἰξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνοι, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάβομεν νηπτεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μεϊζονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλὰ ἐὰν τύχη ἐν

Σιβδάτω ἡ Κυριακῇ, κατὰλύμεν ἔλεον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

2. Όταν τύχη ἡ ἐορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σιβδάτῳ, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρά γ', καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου γ', Δόξα Γενεθλιῶν τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, το ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον. Τὸ πρῶτ' ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ γ' ᾠδῇ. Κήσιμα τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΔΔ'—II Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας ἔρα Ἰουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὁρθρῳ Καταβασίτι ψάλλονται Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἐπέχον τόπον Καθίσματος Τὸ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, καὶ καθιεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σιβδάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσμηκὸν καὶ τὸ Ὑαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα τ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ', Δόξα Ὡς στέφανον ἐπέρλαμπρον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Φρένα καθάραντες καὶ τοῦν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς Θεοτοκίαι ἀιπαρθετε ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὼν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, το ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, εἴτα τὸ Ὑαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Αναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς

ἐορτῆς, εἶτα τὸ Κάλλιμα Οἱ τῶν θαυμαίων ποταμοὶ ἀπ' τοῦ Κό-
 τάκιον καὶ Οἴκας τὰ Ἀναττάμα καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Κατα-
 βάττει Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγ-
 γελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον
 Ἑξαποστειλάριον, καὶ τὰ 6' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστά-
 σιμα 8' καὶ τῆς ἐορτῆς 8', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευ-
 λογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακρυσμοὶ τοῦ
 ἤχου εἰς 8' καὶ 8' ἐκ τῆς 5' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ
 τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ τοῦ
 Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς τιμῆς Ζώνης σου τῇ κατα-*
θέσει (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὠδῆς), Ἀπόστολος *Εἶχεν* ἡ πρώτη σκηνὴ
 (ζῆτει Νοεμβρίου ΚΑ') καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξα-
 μέτω, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, ἔξομεν τὸ γῶς καὶ
 Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Το Σάββατον ἐπέρατι¹, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
καὶ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ',
Δόξα Πατοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Βεβαρημένων
τῶν ὀφθαλμῶν μου, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, Ἀπολυτίκιον
Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα
τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. καὶ ὁ Ἐξήφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβάντες τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἐκάστῳ Ἑσπεριῶν Ἀγρια-
κῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Προθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 49) ἐσημειω-
θήσαν τὰ δέοντα, ἐθιωρῆθη περὶ τὸν γὰρ γίνηται ἐκάστοτε μνηστὴς
Προσημακῶ, Ψαλτήριον, Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον καὶ λοιπὰ.

Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δοξῆ σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν διῆξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴλου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ σ' Κοντάκιον καὶ Οἶλος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μεγολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταί· Ὡς ἐν Ἡπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, εἶτα Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψαλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δέξα Τῆς μετανοίας ἡγοιζόν μοι, Καὶ τοῦ Τῆς σωτηρίας εὐθυρόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πετραγμένων μοι δεινῶν, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δέξα Ταῖς ἐξ ἡγίων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Φαρισαίου φύρωμεν κενοδοξίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιμῆτως, Ἀξιὸν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις³.

Τὴν ἐδόμαδά ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στίχηρά ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δέξα Ὁ πόσων ἀγαθῶν,

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου παρέρχεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καθὼ γνωστὸν, ἐπιδιῶσκον τὴν συντομίαν ἔνθα οὐδεμία ἀμβολία ἐπάρχει.

3. Ἐὰν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἑτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκολουθῶν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ διαρκῶσι τὰ μεθέοργα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστασιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τῆς πατρικῆς δωρεάς*, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθεον, μετὰ τὸν Τριώδικον πανόνη, τὰ Ἀξίον ἔστιν, τὰ γ' Ἑκατοντηκὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπᾶς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κῆλημα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κατεδασίαι *Τὴν Μωσέως ῥοδὴν καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινῶς Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγίου εἰς ὁ' καὶ ὁ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵτεδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νασῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς πατρῴας δόξης σου*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξοικέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατὰλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρχτευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Ἄνθιμι ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἡγίου γ' καὶ γ'

τῶν Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον γεγραῶν, Δόξα
 Θρησκῶ καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου, τὸ
 Φῶς ἐλαφρύν, καὶ ψάλλομεν εἰς ἡχον πλ. δ' τὸ Ἀλληλοῦια τρίς,
 ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἐξῆς διὰ τῆς δύο τελευταίας φορὰς Στίχων Μα-
 καριοὶ ὡς ἐξελέξω καὶ προσελάβον Κύριε, καὶ ὁ ἕτερος· Καὶ
 το μνημοσυνοῦν αὐτῶν εἰς γεγενῆσιν καὶ γεγενῆσιν· εἰτα τὸ Κατα-
 ξίωσον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικά τοῦ ἡγου, Δόξα Ἀρ-
 χὴ μοι καὶ ὑποστάσις, Καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.
 Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἐν οὐ-
 ρατοῖς θαλάμοις διηρηκῶς (δρα ἐν τῷ Πεντηκωσταρίῳ) μετὰ τῶν
 Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνά-
 πανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὁ ἕτερος· Αἱ ψυχαὶ
 αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσθησονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστῃ Ὡ-
 ξῇ ἀπ' ἧ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Θεὸν ἀνθρώποις, τὸ Τρισάγιον,
 τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ βαθεὶ σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ
 τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
 Καὶ νῦν Σὺ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα, εἰτα ψάλλονται τὰ Τρισάγια
 Μετὰ πνευμάτων δικαίων, μνημενεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ
 ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς· Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ
 τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· ἐτι
 δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν
 ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Βασιλέων, Πατριαρ-
 χῶν (κτλ. κατὰ λέξιν ὡς ἐν § 9 σημειοῦται) . . . εἰτα Ὁ Θεὸς
 τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός . . . αὐτὸς, Κύριε, ἀνά-
 πανσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Βα-
 σιλέων, Πατριαρχῶν . . . ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ
 ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐνσεβῶν καὶ ὀρθο-
 δόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν σὺν . . . κτλ. ὡς ἐν § 9· εἰτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Στεθιάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ
 βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἐξπχλμος· τὸ Ἀλληλοῦια εἰς ἡχον πλ. δ'
 τὰς δύο πρώτας φορὰς ἀνευ Στίχων καὶ τῆς δύο ἄλλας μετὰ τῶν
 Στίχων Μακαριοὶ . . . Καὶ τὸ μνημοσύνον, εἰτα τὰ Ἀπολυτικά
 ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συνάπτην τα
 τοῦ ἡγου Καθίσματα, τὰ Νεκρώσιμα καὶ τὰ Μαρτυρικά. εἰτα ὁ
 Ἀμωμος μέχρι τοῦ Τότε ἂν ἀπωλόμην· ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
 καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι σου· καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι σου· καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι σου.

(τῆς 6' Στασίως), τὸ δὲ Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξησάς με, ψάλλεται τρίς εἰς ἕχον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθές ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), εἶτα ἐξακολουθεῖ τὸ Σὺς εἰμι ἐγὼ σωσόν με μέχρι τοῦ Καὶ τὰ κριματὰ σου βοηθήσει μοι· τὸ δὲ Ἑπ.λη-γῆθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ψάλλεται εἰς τὸν πλ. α' ἔχον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογηταρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα μετὰ τὴν ἐκπώνησιν τὸ Κἀνίσμα Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου γύμα· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· ἀπ' 0' ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὡδῆς καὶ στιχολογούμεν τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμια Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοὶ εἰς δ', Δέξιν Ὡς ἄνθος μαραίνεται, Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, τὸ Σοὶ δοῦξα πρέπει, το Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἔχου Ἀπόστιχα (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), Δέξιν Ἀλγος τῷ Ἀδύμῃ ἐχρημίσσε, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ὁ βαθεῖ σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τειχος καὶ λιμένα.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Ἑσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, τὸ Εἶδομεν τὸ γνωὸς καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ μνημονεύονται αὖθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἤδη, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομενάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπτόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν

δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνυρχῷ σου Πατρὶ καὶ τῷ πα-
ταγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ὧς καὶ
με τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σμ. Ἐάν συμπέτῃ τῷ Σαβδῳ τῶν Ψυχῶν ἐορτῇ τοῦ Με-
νολογίου, ἔρα τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαβδῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξά ἀναστά-
σιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ὅταν τίθωνται θρό-
νοι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ
ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁμοὶ μέλαινα ψυχῇ, Καὶ νῦν Ἀ-
ντίμφρευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου καὶ Ἀπόδυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριώδικόν κανό-
να, τὸ Δόξα τῆς Αἰτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ
Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανολυτικά τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλ-
μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κα-
τα σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου
καὶ τὸ Πρεκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου
μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ
ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριω-
δίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
δίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβα-
σαὶ Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ
Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν
τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριω-
δίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα
Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη,
Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ
τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νηοῦ
καὶ Κοντάκιον Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, Ἀπό-

στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαχρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολυσις.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες ἐκ τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ γ' (ἐνν. μὴ ἡ ἐορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ὑπέστημεν γίνωσκον δις, καὶ τὸ Μνηστικόν, Δόξα Καὶ νῦν Τὴ οὐράνια ἔμεινέ σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρῶτὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τριτάκιον, ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ)· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν καὶ Ἀπολυσις¹.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατάλυσις ὁποῖα καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος τῆς αὐτῆς, ἢ τοι τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀγκύρῃ λαμπάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παρέλάβομεν παρὰ τῶν Ἱγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίας τελείας, ἐν τῇ Προηγησάμενῃ ἢ ὅμως τέχῃσι μετέστη τῆς Ὑπαπαντῆς, ἡ μνήμη ἐορταζόμενον Ἀγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τελείται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείσα δὲ τῇ Ὑπαντῇ, εἰς τὰς μνημας τῶν ἐν τῇ ἐβδομίδι ταύτῃ τεχόντων ἐορταζόμενοι Ἀγίων Καταβασίαι γ' ἀλλοῦται ἄνοιξαι τὸ στόμα μου καὶ Κωστάσιον Προστασία τῶν χριστιανῶν (δρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεν Ἀδάμ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοδοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον καὶ τὰ Ἀξιόη ἐστιν, εἴτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, εἰ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου ἄρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰ ὁ καὶ ὁ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον τῆς σοφίας ὁδηγῆ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόη ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου δ' (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τὰ τῶν ὀκτῶ ἡγῶν Κατανυκτικὰ), εἴτα τῆς σειράς τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσό-
μοιον, Εἰσοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), Φῶς ἱλα-
ρὸν, τὸ Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ*
(ἔρχ. ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ *Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυ-
χῆς μέχρι τοῦ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς*
Ὅτι ἐλεήμων . . . Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλαμψεν ἡ*
χάρις σου Κύριε δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ ἐνδοξαζόμενος, Δό-
ξα Καὶ νῦν Ὡν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρι-
σάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα
Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν^δ
τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὦν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ,
τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἀνευ τοῦ Δι' εὐχῶν,
μεθ' ἧν ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὸ Πάντων προστατεῦεις ἀγαθῇ, τοί-
του δὲ ψαλλομένου, ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ
Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρη-
σιν, καὶ εἴτα τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὁ τύπος οὗτος ὁρεῖται κατὰ πάντα Κυριακὴν ἐσπέ-
ρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἄνευ μέλους χόμα καὶ πραίᾳ τῇ
φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τεπικὰ ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τοῦτον
Ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· τὰ δὲ προηοίμενα τρία ἑτάλλονται
μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ αἰοιδιμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ἤθελεν
ἵνα καὶ τοῦτο ἑτάλληται ὡς καὶ τὰ προηοίμενα· ἑτάλλονται δὲ καὶ
κατὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς Κυριακὰς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βυιῶν
ἐσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος λέγονται χυ-
μα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμίων δὲ σταυρειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ . . . καὶ ὁ Πρεσβύτερος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαδεῖ τὸ λαοῦ ἀκρωμένον) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὁρίζεται κατωτέρω.*

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαιρουμένου τοῦ Σιβήτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὁρθρος ἀρχεται ὡς ἑξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον Ὅτι σοῦ ἐστιν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, καὶ εὐθὺς τὰ Κατανυκτικά· *Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, εἰτα τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, εἰτε δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . .*

ὕπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆ-
ναι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ. Ἐλεῖμῶν γὰρ καὶ φιλόανθρω-
πος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπό-
λυτις· τὸ Εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ Δί'
εὐχῶν. Εἴτα εἰτέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀνα-
γνώστης τὸ Τριτάκιον, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης
τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθείς, Προστασία φοδερά,
ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . .
εἴτε δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . .
ὕπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεῖμῶν καὶ φιλόαν-
θρωπος ὁ Ἁγίος Ἐκκλησιαστής· ἔν τῳ σοφίᾳ ἐκ τῆς οὐρίας τοῦ
Ἱεροῦ· ἔλεος μο-
ξα τῇ ἀγία . . καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος (τὰ ἐπόμενά εἴ-
σι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συνηκτὴ καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλ-
ληλουῖα εἰς τὸν τυχόντα ἤχον τετράκις ἀνὰ τρεῖς μετὰ τῶν Στίχων
Ἐκ τυκτός ὀρθοῖται τὸ πνεῦμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἤχον Τρια-
δικὰ Τροπάρια (ἕνα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶.
Εἴτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ
μετὰ τὴν Αἵτησιν, τὰ καταναλωτικά Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας
τοῦ ἤρου (ἕνα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β'
καὶ γ' Στιχολογίας, εἴτα ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
σου, Κύριε ἐλέησον εἰς, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ἡ Στι-
χολογία τῶν θ' Ὠδῶν.

Αἱ θ' Ὠδὴ στιχολογοῦνται ὁλόκληροί μὲν ἐκείναι τῶν
ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ Τριώδικα, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ οἱ
τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὠδῶν· ἀλλ' ἡ γ' καὶ ἡ θ' ἢ τοῦ Ζαχα-
ρίου (οἷοτι ἡ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς τὴν τιμιωτέραν
πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληροι κατ' ἐκάστην· οὕτω λοιπὸν τὴν
Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἡ α' Ὠδὴ· Ἰσχυριεν τῷ Κυρίῳ,
εἴτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν

6. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πρώτου Τριαδικοῦ γίνεται μνηστὴ τοῦ Ἱεροῦ
τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἱεροῦ του Νασοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτο-
κου, ὡς σημειοῦται καὶ περαιτέρω εἰς τὸ Φωταγωγικόν· ὅρα ἐπεσὴμ. 10.

της γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' Ὡδης καὶ ἀκολούθως ἡ η' ὀλόκληρος καὶ ἐκ τῆς θ' ἡ τοῦ Ζηχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α' Ὡδης μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν, ὀλόκληρος ἡ θ' Προέσχε οὐρανὸν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ αἱ Ὡδαὶ η' καὶ θ' ὡς προσημειώθη. Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' Ὡδης, ὀλόκληρος ἡ γ' Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὀλόκληροι αἱ Ὡδαὶ η' καὶ θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' καὶ γ' Ὡδης, ὀλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὀλόκληροι αἱ Ὡδαὶ η' καὶ θ'. Τὴν Περὶ Πεντηκστήν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α', γ' καὶ δ' Ὡδης, ὀλόκληρος ἡ ε' Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ὀλόκληροι ὡσαύτως αἱ Ὡδαὶ ς' καὶ ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μένον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ τῆς ς' καὶ τῆς ζ' Ὡδης. ὀλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαίρετως Παρασκευὴν ἡ η' καὶ θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἐκάστης Ὡδῆς ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἐκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὡδὴν Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· εἰς τὴν γ' Ἅγιος εἰ Κύριε καὶ σὲ ἔτιμει τὸ πνεῦμά μου· εἰς τὴν δ' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, καὶ εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὡδὰς ὡσαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς (ὅτε ἀρχοῦνται τὰ Τριώδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων καὶ οἱ τῆς Ὀκτωήχου καὶ οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλτης Τεσσαρικοτῆς ἐβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Ὀκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὡδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἐκόνται τὰ Τριώδια τῆς α'

7. Τῆς Ὀκτωήχου λέγονται καὶ οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὡδαὶ λέγουσι Τριώδια, ἐν ταῖς δὲ Ὡδαῖς εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ θ'. Ἀλλ' ἐὰν ἡ διάρρηξις τοῦ Τριωδίου, ὡς τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται καὶ αἱ δύο Ὡδαὶ τοῦ Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου, ὡς καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὡδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι⁹, εἴτα ἡ γ' Ὡδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμός τῆς τοῦ Τριωδίου α' Ὡδῆς, Αἰτησις, καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοαίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὡδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμόν ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μὴ, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου⁹ (ὅρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἴτα ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' Ὡδῆς τοῦ Τριωδίου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς αὐτῆς Ὡδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς η' τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Τὴν Τρίτην ἡ α' Ὡδὴ τοῦ Μηναίου, εἴτα ἡ β' Ὡδὴ τοῦ Τριωδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἰρμός τῆς β' Ὡδῆς, ἡ Αἰτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὡδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου, ἡ Αἰτησις, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Μηνολόγιον, εἴτα ἡ ζ' Ὡδὴ καὶ ἡ η' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' Ὡδῆς, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριωδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὁμῶς πρὸς πλείονα ἀκρίβειαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριώδιον εἰς πάσας τὰς Ὡδὰς Κανόνες, τηρεῖται ἡ διάταξις ἡ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριωδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένης, καὶ ὅτι Εἰρμόν τῆς ς' Ὡδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριωδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου. Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν,

8. Κυρίως οὐδαίς Στίχος λεγόμενος εἰς τὰ Τριώδια, διότι προηγούνται αἱ Ὡδαί, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνηκόντας Στίχους· μορφοῦνται τὰ Τροπάρια τῆς β' Ὡδῆς, ὡς σημειοὶ καὶ τὸ Ὡρολόγιον πρὸ ταύτης. Λέγεται Στίχος τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι, διότι τὸ πρῶτον οὐρανὸν δὲν περιλαμβάνει Στίχους· ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς συνειθισσάντες, ἅντι ἀποχωρῶντος λόγου ἵνα προαγγίσκωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριώδια, λέγουσι πάντοτε τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

9. Ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη Κοντάκιον λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἰτησιν τῆς ς' Ὡδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικόν συντάσσεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοὶ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐκτικὴ διάταξις.

εὐλογοῦμεν, καὶ τὸν Εἰρᾶν τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου, εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἰρᾶς τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Τριῳδίου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκρώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἐκ γ'¹⁰ καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει εἴτα ἡ Ἐλτενῆς, καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνητιν Σὸν γάρ ἐστι, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου δις, οὗ ὁ α' Στίχος Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τὸ ἑλεός σου, Κύριε καὶ ὁ β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Στυρολοιοτοκίον τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Περικτευῇ), τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῷ Ναῷ ἱστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν* τῶν Χερουδīm, Ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁρχι ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριῳδίῳ (ἔρχεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐδοξμάζου, τελ. 338 καὶ τῷ Ὁρτολογίῳ. Εἰς τὴν Θ' Ὁρχν, μετὰ τὰ Κοντάκια Βλέπων ὁ Ληστής κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν* τῶν Χερουδīm, Ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς εἰ Μκαχρισμοὶ Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῇ ἡμῶν Κύριε, οἵτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χερῶν, τὰ

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπληρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω *Τῇ Δευτέρᾳ* εἰς τὸ α' Προσθεταίς τῶν Ἀσμάτων καὶ σῶσόν με εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε Προσθεταίς τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἡμέραν Προσθεταίς τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με τῇ Τρίτῃ Προσθεταίς τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Δυνάμει τοῦ Στυροῦ σου καὶ σῶσόν με τῇ Πέμπτῃ Προσθεταίς τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με, τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τι Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ ἡμεῖς ἐν σοὶ κλυώμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δις, καὶ εἰς μὲν τὸ α' Προσθεταίς τῶν Ἁγίων σου καὶ σῶσόν με· εἰς δὲ τὸ β' Προσθεταίς τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τελευτᾷ δὲ λέγεται τὸ Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Τροπίαρχ Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεῦν εἰς ἕνα Θεόν, τὸ Ἄρες ἄρεας, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας¹¹, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἔργου (ἔρχ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὁβδῆ:), Δόξα Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάταυσσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν Χριστιανῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, τὰς γ' μεγάλας μετανόιας, καὶ ὁ Προεστῶς εὐθὺς τὸν Προοιμιακόν, καὶ ἀρχεται οὕτως:

Ὁ Ἐσπερινός.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίου (ἢ Σταυροθεοτοκίου ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταξίωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, ὁ Τριτάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένη κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν γόμψ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ ὦν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανόιας, εἴη τὸ Τριτάγιον αὐθις, Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, Εἴη τὸ ὕμνον ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλογησω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Διετέρῃ Ἀρχιεπιστάτῃσι Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προφῆτῃ Θεοῦ καὶ Πρόδρομῳ τῆς Χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Πέμπτῃ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφρόγγους κήρυκας, καὶ τοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολαίου Ἐν τοῖς Μύροις. Ἄγιε.

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν δ' φωνὴν Πρὸς σέ ἦρα τοὺς οὐ φθαλμούς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὕτη ἡ διατάξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὔσης Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελεῖται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγίτα Τριάς*, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν τοῦ Ὁρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . . καὶ ἄρχεται*

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας

τῶν Προηγιασμένων.

21. Ὁ Διάκονος (ἐὰν ᾖ) *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . . καὶ ὁ Πρεσβύτερος* λέγει τὸν Προσημικέν. εἶτα συνάπτονται τὰ *Πρὸς Κύριον*¹³. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Νικητορικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμεικ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμειον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας¹⁵.

13. Τὴν πρὸς Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις· ἡ δὲ λέγεται, ἅλ.λ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὅμως τῶν Ἱερέων λέγουσι πάντα καὶ καθ' ἐκίστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἶτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψύχου δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡχου καὶ ἅλ.λα τόσα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τὸ Νικησίμον, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος.

15. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα, λέγει ὁ ἀναγνώστης Κελεύσον· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυματήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀννημέρην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὁρθοί, καὶ στρέφων ἔτιτα πρὸς τὸν λαόν, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι μετὰ τὸ δεύτερον ἀναγνώσμα*, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ *Εἰρήνη σοι πρὸς τὸν Ἀναγνώστην*, καὶ ὁ Διάκονος ἐκλέγει *Σοφία* ἐκείνη ἡ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυματήριον καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς ὑψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέλης τὸ *Κατευθυνθήτω ὡπὲρ ἐπαραλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν Χορῶν*, καὶ πάλιν το τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς μέχρι τοῦ *Ἐνώπιόν σου θυμῶν τὸν λαόν*, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ Χορὸς.

εἶτα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω, ἡ Μ. Συνιπτή κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν θωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουδικοῦ τὸ

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης¹⁶. Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πείσας καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἕνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἡ Ἐκφώνησις Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν, ὁ Ἱερεὺς Τὰ Προηγιασμένα Ἁγία τοῖς Ἁγίοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα. Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Εἶτα ἡ ὀπιθήμενος Εὐχὴ Δέσποτα Πατοκράτορ, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐν ἧ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπιστήμως ἐορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ — Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς

16. Ἐνταῦθα ὁ ψάλλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικροὺς οἰκτὶ ἐν ἐκταθείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Λαφῶν φέρων αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόνου θημιώοντος· ὁ δὲ λαὸς προσπιπὼν ἐν ἐκταθείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκνητὸς μέχρι τοῦ διελθῆναι τοῦ Ἱερέως, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ γερόμενά εἰσι αὐτῷ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθὼν τοῦτο ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ψάλλτης τὸ μέλος, ἅτις τῶν Ἰδοὺ θυσία.

τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου (οὐχὶ τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον σύμφωνα τῷ ἤθῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· μετὰ τὸ Κατενυθιθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*. Εἰ δέ ἐστι Παράσκευη, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡγίου, καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου τῆς ἐβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαιροῦνται α'] ἡ Παράσκευη τῆς α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ᾗ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου· β'] ἡ Παράσκευη τῆς ε' ἐβδομάδος, ἐν ᾗ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ *Βουλήν προαιώνιον* καὶ δ' τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἀγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπασι, τὰ γ' τῆς σειράς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

22. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἐβδομάδος ἐσπέρης, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τριτάχιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον εἰς, Δόξα Καὶ νῦν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'*, καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμόν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, Κύριε ἐλέησον γ', αὐθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χερσὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*, ἐπαναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια *Τὴν ἡμέραν διελθὼν χάρις*, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς *Ἡ ἀσώματος φωνῆς τὸ Χερουβὶμ μέχρι τοῦ Τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τῇ ᾠδῇ*, τὸ δὲ Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισάγιε, λέγει ὁ Ἀναγνώστης *χῆμα*, εἶτα τὸ Πιστεύω, καὶ ἄρχεται αὐθις ὁ β' χορὸς *Παναγία Δέσποι-*

να Θεοτόκε, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς ἐλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· εἴτα τὸ Τριτάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πράξις τῇ φωνῇ τὰ Κατανακτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξίωσον, ψάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, οὗ ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με· ἅψ' ὅ' ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου· ἀτ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψως, εἴτα τὸ Τριτάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς ἕξ' εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ β' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Ἀναγνώτης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου, Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παναγία Θεοτόκε, καὶ ὁ β' Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἴτα τὸ Κύριε ἐλέητον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέητον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετνοίας, τὸ Κύριε ἐλέητον ιδ', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἀμειβανδὸν Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώτκει τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον μεθ' ὁ Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐάν ᾗ, εἰδὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εἰρήνην πᾶσι, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα πολυέλεε, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐξώμεθι ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβανουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ἀπαζόμενοι τὴν δεξιάν

17. Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἐβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἐσπέρας τῆς ε' ἐβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Πάντων προσστατεῖεις ἀγαθῇ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὁρεῖται γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἐσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἐβδομάδα εἰσὶν ὠριτμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνης τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριώδικα τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Συναγῆν σου τὴν ἁδικον Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύσαντες ἰδεῖσθαι δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἵτεδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ καθεξῆς, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις, ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἴτε τὸ Δι' εὐχῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἵτεδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

18. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Συναγῆν σου τὴν ἁδικον Χριστέ.

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἀνά τ' Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον¹⁹, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα²⁰, Κύριε ἐλέησον μ', τὸ Ὁ ἐν παντί καιροῖ καὶ εὐθὺς ἀνευ μετανοιῶν τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε κτλ. ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν Δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· εἶτα τὸ Εὐχόμεθα, καὶ μετ' αὐτῶν ὁ 6' Χορὸς ψάλλει Τὴν ὡραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν²¹.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα τοῦ

19. Τούτου γαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ᾖ), ὑσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶτα εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη ἵσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ ἄνευ μαρδίου κρατῶν Χαζράτιον.

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐὰν μὴ τυχὴ ἑορταζόμενοι Ἅγιοι τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἐβδομάδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου· ὅπου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου εἰθίσται γὰ ψάλλεται εἰς τὸν Ὁρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεικρωσίμου Κανόνος τοῦ ἤχου, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεικρωσίμου ὁ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Κανὼν ὁ ἐν τῷ Τριώδιῳ Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἱεραστὴν.

τυχόντες ἔχου· εἰς τὴν 6' Στιγολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶλος, τὸ Μεγνολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαὶ· Ἰσοῦζω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Λῆνοι, Δόξα Ἀγιοπότης δωρεῇ, Κεὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελος, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμούς, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, εἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

27. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἡ χάρις ἐπέλαμψε, Κεὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις²².

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτο-

22. Κατὰ τὴν ἐσπεραν τάτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθεται κόλλεβα καὶ γύλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ. καὶ μνημονεῖν ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων κ.λπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελετησάντων ἐσθῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

κίον, τὰ Ἀξίον ἵστιν, τὸ Τρισάγιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου, τὰ Ἐλλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ὧν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Καταδασίαι θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵ- νους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Μωσῆς τῷ και- ρῷ τῆς ἐγκρατείας, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Κύριος ἐδασείλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναιεν καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σώσον ἡμᾶς, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

ῥ' ὤψασάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζον-
τας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε-
θανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ
ἡ γῆ.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξο-
μολογήσομαί σοι.

Τὴν ἄχραν-
τον Εἰκόνα ...

Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστασίμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Τὴν
ἄχραντον Εἰκόνα σου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον
Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ
καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖ-
τε, Εἶδομεν τὸ φῶς, ἡ ὀπισθάμβωνος εὐχή³³ καὶ ἡ Ἀπόλυσις.
Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βή-
ματος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίσης καὶ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξελ-
θόντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες
ιερεῖς· τότε ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Εὐλόγησον Δέσποτα καὶ
ὁ Πατριάρχης ποιεῖ Εὐλογητὴν, ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ
Πατριάρχης Ὅτι σοῦ καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Μετὰ
πνευμάτων δικαίων κτλ. εἶτα μνημονεῖει πάντων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νος τελευτησάντων ὁρθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργ-

23. Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελευμένης
τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ὀπισθάμβωνος ἡ συνήθης
τοῦ Χρυσοστόμου, διότι ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις οὐχ εὑρίσκεται ἡ λεγομένη τοῦ
Μ. Βασιλείου· ἀλλὰ τὴν α' Ἰανουαρίου κατ' ἐξαιρέσειν οὕτως εἰπεῖν
λέγεται ἐν Ἀγίῳ ὄρει ἡ φερομένη αὕτη τοῦ οὐρανοφάντορος.

γῆσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἐκτανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίον, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Μ. Προκείμενον *Ε-* δωκας κληρονομίαν μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ σὺράνια ἔμνει σε, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ, γίνεταί ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμῶνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεταί τὸ Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω καὶ καθέξης, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Περσικῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου 6' Στάσις κτλ. ὡς εἴησται (Ἴδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνησθε Κύριε, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρώσιμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἐβδομάδος ἤχου, ὁ Ἀμώμος εἰς 6' Στάσις (δρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεῖς ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθόδοξων χριστιανῶν, εἶτα τὰ Τροπάρια Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλας, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε' Ὡδῆς· ἀπὸ τῆς ε' Ὡδῆς, ἀρχοῦνται τὰ Τριώδια μέχρι τῆς θ', πρωταπτομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὡδῆς, Τὸν ἐξ ἀναρχοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Σὺ τὴν

ἀθάνατον πηγὴν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα ἔρχονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου), Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς, εἴτα μνημονεύονται αὐθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὁρεῖται γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνδαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Κάθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἀπάσα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ

Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπαστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' 24, Δόξα Τοῖς ἐν σκότει ἡμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς* κτλ. Καινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἐσπέρας ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἐσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος ταύτης ὅρα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ τῷ Στεφυρῷ δ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ σιμιαχίσας Κύριε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα Σῶσον Κύριε, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπα-

24. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰῶν Τροπάριον τοῦ Ἁγίου ψάλλεται Στίχοι. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν καὶ τὸ ὄφ' ἐρεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁσίοι σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

σα καὶ τὰ Ἱερίων ἔσται, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὴν Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τῷ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γ' αὐριῶν φθην-
 ξαμενον, τὸ Ὑαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίστα-
 τα κατὰ σειράν, καὶ μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδείσῳ
 μὲν το πρὶν δις²⁵, ἡ Ὑπακ.ή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ
 Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς ἡ' εἰς τὸ α' Τροπάριον
 ἐκάστη: Ὡδῆς Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἱερίων δόξα σοι, εἰς ἐκ τῶν δύο τελευταῖα Δόξα
 Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίστατα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν,
 ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπό-
 μνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταδασίαι Ὁ θεϊότατος προετύπωσε
 καὶ ἄψαυ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ
 Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέρα, τὸ ἀναστάσι-
 μον Ἐξαπποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς
 Αἶνους²⁶, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα Τὴν
 ὑψηλοφρονα γυνῶμην, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.
 καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὲρ τῶν Χορῶν τὸ Ἀτματικόν καὶ γίνε-
 ται ἡ Ἐκδοὸς τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐφεξῆς. Οἱ Χοροὶ κατερχό-
 μενοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βόρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλιν ψάλλοντες,
 ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπε-
 ζην καὶ τὸν τιμίου Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ
 δίσκου γυμνισμένου μετὰ ἀνθῶν καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάτας
 αἶρει αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ
 Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἐκπτερίγων, καὶ δύο
 θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριμικυρίου κρητύνοντες τὸ Διδάμβουλον· ὅταν
 φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Νηοῦ, ὅπου ἵσταται προηγουμένως τὸ
 τετραπόδιον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἴτα βλέπων πρὸς ἀνα-
 τολάς· ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοὶ, καὶ θεὸς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ
 ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυροειδῶς ψάλλων τὸ Σῶσον Κύριε

25. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται.

26. Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται
 τὰς ἀγίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπασσθαι
 αὐτὸν τὸν τιμίου Σταυρὸν.

τὸν λαόν σου, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἶτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τῷ θρόνῳ καὶ σὺς ἐνώπιον τῷ τετραπόδι, προσκυνοῦν τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλον *Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἄπαξ*, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαναλαβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· ἔπειτα εὐλογήτας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὁρρικιάλοι²⁷, ψάλλοντες τοῦ 6' Χοροῦ τὸ *Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ*, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ἀνέθης εἰς ὕψος, ἠχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ) Σῶσον... ὁ (ἁσωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.) ραστὰς ἐκ ...

27. Ἐννοεῖται οἰκοθεῖν ὅτι εἰς τῶν Ἱερῶν ἀκολουθῶν περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λάβωσιν ἄνθη, ὡς εἰθισται, ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται πανταχοῦ ὅπου ἐπιγρῶνται πλείονες Ἱερεῖς· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριώδιῳ Ἰδιόμελα, μέχρις οὐ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σώσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ ἐυλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐψοῦτε τὸν Κύριον
τὴν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
Εὐλόγησον σου...

Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σώσον Κύριε, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τριτηγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σώσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Περαινευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, εἰς τὴν α' Ὄραν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων Τὰ διαβήματά μου, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία. Εἰς τὴν θ' Ὄραν, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἴθεται. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Τετάρ-

28. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ ᾠδακονικά τῶν φωτισομένων ὕσσι πρὸς τὸ φῶτισμα, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

της, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ ἄνθρωπος τῇ οὐσίᾳ.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῳ αὐτῇ ὅρα § 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχες, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Προτόμοις δ', Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου Ὁμιωθήν Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἴτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταὶ Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθिनῶ Ἐυαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων Στίχοι Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ, Δόξα δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίτμοι

τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀνακτάμενον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμαχῳ*, Ἀποστόλος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Λειτουργε, Εἰδομεν* τὸ πρῶς καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἐπέρας, τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ὁπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμνησθήσει* αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν οἷς*, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ, Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μίγαν Κανὼνα μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· ἀπ' ε' ψάλλεται ἀρχῶς τὸ Κοντάκιον Ὑψὴ μου ὕψυξί μου, ἀλοσύθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συνλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑψὴ μου ὕψυξί μου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm, τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλι ἀμόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα . . . Ὑπερένδοξε ἀειπάρθε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.*

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τὸ Ἀλλήλουϊα εἰς μετὰ τῶν συνήθων Στίχων καὶ τὰ Τριώδικά τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ Κιτανακτικά τῆς Ὁσιωῆ-
 γου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ στιχολογοῦμεν
 τὰς ἐνέκ' Ὁδὰς (ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἴδε § 18), εἴτα τὴν α' καὶ γ' Ὁδὴν
 ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἰρ-
 μόν, τὴν Αἴτησιν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου,
 τὰ Τριώδικα τῆς δ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, τὴν ε' καὶ ς' τοῦ Μηναίου,
 τὸν Εἰρμόν καὶ τὴν Αἴτησιν, Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Τριωδίου,
 τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἴτα τὰ Τροπάρια
 τῶν Μκαριτυμῶν μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με,
 ἀκολουθῶς τὰ Τριώδικα τῆς η' καὶ θ' Ὁδῆς Αἰνοῦμεν εὐλογοῦ-
 μεν καὶ ὁ Εἰρμός Ὁν στρατιαί· μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρ-
 μὸς Ἀσπόρου συνιδήσεως καὶ τὸ Ἀξίον ἐστίν, ἀκολουθῶς τὸ
 Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει γύμν, Πληρώσωμεν τὴν
 ἐωθινήν δέησιν, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις,
 καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγα-
 θὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον Ἐν τῷ παῶ
 ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὦν Εὐλογητός,
 τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τίς γ' μεγάλας μετνοεῖα· καὶ ἀρχόμεθα
 τῶν Ὁρῶν, ὡς σύνητες, λέγοντες ἐν ἐκάστῃ τὸ Κοντάκιον Ὑψυχῇ
 μου Ὑψυχῇ μου· εἰς τὴν θ' οἱ Μκαριτυμοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισά-
 γιον, τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριῶς καὶ Ἀπύλυσις.

47. Εἰς τὸν Ἐπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμικόν καὶ τὰ Πρὸς
 Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀντεξουσίως ἐξε-
 δύθην· δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὴ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ
 δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος, Φῶς
 ἱλαρόν, τὰ Ἀνχνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ
 καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΟΥ²⁹

18. Εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιδ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, τὸ Ἑτακούσαι σου (ὅτε καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατ(ίου), τὸ Τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια ιε' εἰς τὸν πυχόντα ἤχον μετὰ τῶν ὀρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν *Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων*, εἰς τὸ β' *Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου* καὶ εἰς τὸ γ' *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας³⁰ καὶ ἡ Αἰτησις, τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἤχου, ὁ Ν' ψαλμός καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον Τροπᾶριον (ἐκτός τοῦ Εἰρμῶ) τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεός* ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός· *Στερέωσον Κύριε, ἡ Αἰτησις*, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἶτα ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς τῶν Τριωδίων εἰς ι' μετὰ Στίχου (ἐκτός τοῦ Εἰρμῶ) *Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ* καὶ ἀκολουθῶς ἡ δ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ε' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός· *Ἐδόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἡ Αἰτησις*, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, εἶτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἄρχεται ὁ ε' Χορὸς τῶν Μακαρισμῶν· *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε . . . Αἰσθὴν τοῦ Παραδείσου* κτλ. εἰθ' οὕτως ἡ ζ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριώδια, ἀκολουθῶς ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος Ὁδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα *Εὐλογοῦμεν Πατέρα Ὅλον*, μετὰ τὸ *Καὶ νῦν Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἰρμός· *Ὅρ στρατιαί, ἡ Αἰτησις*, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός*, καὶ ψάλλονται τὰ Τριώδια, ἀκολουθῶς ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος,

29. Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῇν Τετάρτην ἐσπέραν περὶ τῇν α' ὥραν τῆς νυκτός· καὶ ἐνιαχοῦ ὁρθρον βαθείας τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

30. Τὸ Ψαλτήριον, ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, καταλιμπνίζεται συνήθως καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ πρῶν πρὸ τῶν Ὁρῶν.

εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός· Ἀσπόρου συλλήψεως, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χύμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰωνῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον 16³¹ τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετחנוίς καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ πρῶν μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ τακτικῶς ὡς εἴθισται (ἦτοι οὐχὶ Λιταί), εἴτα ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετέθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον ἀνά μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἐκ 6' ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώτκει ὁ Ἀρχιε-

31. Οὕτω συνειθίσθη ἤδη καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τετικῷ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ διὰ τοὺς ὁρθοτροπικοὺς τῆς Μ. ἐβδομάδος· α.λ.λ' ἡ καθωρισμένη τάξις, ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Ναῷ ἱστῶτες, εἴτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὢν Εὐλογητός, ἔπειτα τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, (Ἴδε καὶ ὁπισθεῖν ἐν τῇ Διαταξίᾳ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).

ρεὺς τὴν α' Στασίον τῶν Οἰκῶν. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου εἰς σ'· μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν, ψάλλεται αὖθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ε' Στασις τῶν Οἰκῶν, εἴτα ὁ ε' Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' Ὁδῆς Ὁ παθιμικὸς ἐν δόξῃ μέχρι τῆς σ', ὁ ε' Χορὸς τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στασις· ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' Ὁδὴν *Ὅχι ἐλάτρευσαν* μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῶς ὁ Διάκονος)· ἀπ' θ' Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στασις³², εἴτα τὸ Τρισάκιον, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ χύμα, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παι-τὶ καιρῷ, Δόξε· Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουδιμ, Ὁ θεὸς οἰκτιρεῖσθαι ἡμᾶς καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμόλυπτε, Καὶ δὸς ἡμῖν Δεσποτα, Ὑπερένδοξε ἀειπάρθερε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Εὐδωμέσθαι· εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα Τὴν Ὁραϊότητα, εἴτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ πέν Ἐξαψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς δις, τὸ Ψαλτήριον, εἴτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς εἰς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου εἰς σ'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς· αὖθις τὸ Κάθισμα ἅπαξ, εἰς τὴν σ' Ὁδὴν τὰ Τριῶδια, ἀπ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος· Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἀκολουθῶς αἱ λοιπαὶ Ὁδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριωδίων. καὶ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, Τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἐκποστειλάριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Γλωσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Προσταχθὲν.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαίρε-

32. Τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῆς Ἀκαθίστου ὅσα ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτενέστερον.

τως, "Απας γηγενής, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

53. Μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τριτάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον υἱ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος κτλ. τὸ Τριτάγιον Σῶσαι Κύριε καὶ τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ μέλους ὁργῶς δις καὶ συντόμως δις μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων, τὸ Τριτάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς δις ἁργῶς καὶ τὸ γ' σύντομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ α' Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, φάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἁργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, μεθ' ἣν αὖθις Τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον, ἢ Αἵτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς σ' μετὰ τῆς Καταβασίαις ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὡδῆς. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Αἵτησις, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, πάλιν Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, ἢ Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Μέγας στρατηγὸς ἅπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' Ὡδῆς μέχρι τῆς ε' καὶ εὐθὺς τὰ Τριώδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, αὖθις Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις· εἶτα, μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ χύμα, καὶ εὐθὺς τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου ἀκολουθῶς ἢ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριωδίων ὡς ἀνωτέρω ἀντὶ Τῆς τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν

33. Ὅταν ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου φάλλεται τῇ α' ὥρῃ τῆς νυκτός, τὸ Ὑπόμνημα παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ' διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

Τριωδίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δις, οἱ Αἵνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἱρ' οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἡ Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ πρῶτ' ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὀπισθεν ἐν § 52 διάταξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ', Δόξα Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὴν Ὁρθρὴν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου, ἐξ ὧν διὰ τὸν α' Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τὸν β' Ἀγία τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ ἄπα· ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογεῖται τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵ-
 νους, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ

Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* (ἵαν δὲ παρῆλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία* τῶν χριστιανῶν· ὅρα καὶ ἐν τῇ Προβευρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Λίπειτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὁποία καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 7.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγισμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν Στίχους η', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελῇ* δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐπιστάς, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες*, [τὸ μίγα] *Φῶς ἱλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγισμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἔστιν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἐποίησε κράτος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἢ πάντων χαρὰ, Κύριε ἐλέησον μ'*, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυρτε, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐξώμεθα*, καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε Μαρτυρικόν οὔτε Ὁκτώηχον ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἐκ γ'*, τὸ Ψαλτήριον *Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου καὶ ὁ Ἄνωμος, τὸ Κάθισμα Κατοικτείας τῆς Μάρθας* δις καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ ἕτερον Κάθισμα *Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας* δις, καὶ εὐθύς *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι μέ-
χρι τῆς ε' Ὁδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὁδὴν τὰ Τριώδια τῆς ε' Ὁδῆς, εἶτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηναλόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί *Ἦ γὰρ διδοεύσας καὶ ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίχου καὶ ἡ Καταβασὶς Κυρίως Θεοτόκον*, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ *Τῷ οὐτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται*] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ ἡ' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως, *Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*, Κοινωνικὸν *Ἐκ στόματος ἱηπίων*, ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν³⁵ κτλ.

35. Τῷ Σαββᾷ τῷ τούτῳ μνημόσυνον μετὰ πολλῶν ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θω-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

63. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρῃ, μετὰ τὴν Προσμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἢ χάρις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σήμερον ἢ χάρις, Εἰσαδὸς, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀνηγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχτα, τὰ γ' Ἰδιόμελιν Χαῖρε καὶ Εὐφραίνου, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἢ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν οἷς, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοι ἄπ' αὐτῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ἢ Αἰτῇ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κεθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ δὲ τελευταῖον οἷς, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ στόματος ἱερῶν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἢ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοή Μετὰ κλάδων ἐμνήσαντες γύμνα ἄφ' αὐτῶν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταὶ Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ψάλλεται ἢ θ' Ὠδὴ, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαστελείριον καὶ ἀναγινώσκεται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἢ Εὐγῇ τῶν Βαίων, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν³⁶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἡρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι.

μᾶ' μνημονεύονται ὁμῶς τὰ ὀνόματα, ἃν διήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας μόνον τῶν τεσσάρων Τροπάρίων Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βαίων,

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ πῶλον οὔρου κτλ.* τὰ Ἀπολυτικά *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Συνταφέντες σοι, εἶτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλούια, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.*

66. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθὲς Ἰδιόμελα *Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, δευτεροῦντες αὐτά, Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Εἵτοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα Ἐκ βαίῳ καὶ κλάδῳ, Καὶ νῦν Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀλλότριον τῶν μητέρων, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρικοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον, ἢ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός... ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν³⁷, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.*

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Προεστὼς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος, κτλ. [ἀναγινωσκομένων τούτων βραδέως, ὁ

εἶτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βαλὰ τῶν φοινίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὁφθαλμολοί.

37. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν λαὸν διὰ κατίζου· μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἔστιν, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτήν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὠρισμένων αὐτοῦ Στίχων Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει, τὸ Μέγα Ἀλληλουιάριον δις, καὶ δις, τὸ μικρὸν καὶ τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐκ τρίτου δις· μὲν ἀργῶς, ἔπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν Προστασίαις τῶν Ἀσμιμάτων σῶσον ἡμᾶς³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτμεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, λέγοντες Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἢ τῶν Ἁγίων σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ τρίτον Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς¹ εἴτε τὸ Ψαλτήριον³⁹ καὶ ἀκολούθως ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειράν Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὰ Τριώδια ἀνὰ ε' ἐν ἐκάστη Ὡδῇ, καὶ αὖθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἴτε ἡ η' Ὡδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δόξου, λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγίον Πνεῦμα τὸν Κύριον, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· εἴτε τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὖθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἵτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους⁴⁰ ἱστῶμεν Στίχους δ', -τὸ Σοὶ δό-

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείσταis τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὀρθροὺς τοῦτον, εἴτε γήριν τῆς συντομίας· εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέντε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἀναγινώσκεται ἰδιαιτέρως τὸ πρῶν ἐπὶ τοῦ Ἱερέως· ἀλλ' ἐν γῆς ἔργον ἔστιν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοῦλάχιστον τῶν πέντε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθωρογῆθαι ἀνέκαθεν ἢ βίαις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προστεχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφὴ ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Πρωθεωρίᾳ § 3 ἔποσημ. 3.

40. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε, ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς

ἐὰν πρέπει χόμα καὶ, μετὰ τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν, ἄρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογέσθαι, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον 16¹¹, Ὁ ὦν εὐλογητός, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετνοίcas, ἡ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν¹².

68. Τὸ πρῶτ' ἀνγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὡραὶ Λιταὶ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ τοῦ Κοντακίου Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο· εἰς τὴν θ' Ὡραν ψάλλονται οἱ Μακαριτικοί, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

69. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημικλὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰς Ἰδιόμελας τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα Καὶ νῦν Δευτέραν Εὐαν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸ Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθιεῖται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἐσπέρας ἀνγινώσκεται τὸ Μίγχα Ἀποδείπνον, ὡς εἴθισται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ 6' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὕρει, τὸ Τριτάγιον καὶ ἀκολουθῶς τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἀ-

γίας εἰκόνας τῶν Παθῶν καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸ Παραθρόνιον.

41. Ὅρα σημειώσω 44.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυοῖν ἀκολουθίαις ἡμέραις, ἥτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρωΐαν, εἴτε ἀφ' ἐσπέρας γίνεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει ὁμως συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ.

παρὰλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθεῖσαν διάταξιν. (Ὅρα τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ).

72. Τὸ πρῶτὸ πρὸ τοῦ Εὐλόγητοῦ, ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταὶ ὡς ἑξῆς· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παναγία Τριάς*, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προπαικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ σ' Ἰδιόμελα τῶν Λίνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοὺ σοὶ τὸ τέλειον, Εἵσοδος· μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆναι, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθέξῃς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἐπέρας, τὸ Μ. Ἀποδείπνον· μετὰ τὴ Δόξα ἐν ᾧ ἵστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριώδιου ὁ α' Χορός· ἀπ' οὗ ὁ Εἰρμός Τὴν ὑπερφνωῶ σαρκί, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀποδείπνον καὶ τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαρὰλλάκτως⁴³ ὡς διετάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτὸ ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦνται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ε' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συχνάκις ἐν ἐκάστη Προηγιατμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τριῖσι τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀναγινωσκομένου, ἐπίσης· ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταί, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παναγία Τριάς* ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

⁴³ Τῇ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα γ' ἀλλεται ἐπὶ τοῦ δ' Χοροῦ ἄργως καὶ μετὰ μέλους Κύριε, ἡ ἐν πολλὰς ἀμαρτίαις, ὅτι θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώνμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρά, ἅπερ ὡς Αἶνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἣτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστιν, ψάλλονται τὰ Τριώδια Ἀνώγειων ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιδε, ἀμιόλυντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξήψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ τῶν Στίχων τὸ Ἀλληλούια εἰς ἤχον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμός, καὶ ὁ Κανὼν ἄνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταδασίας ἐν τέλει ἐκάστης Ὡδῆς. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς η' Ὡδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδή, τὸ Ἐξαποστειλάρειν ἐκ γ', οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δοσιότης, Καὶ νῦν Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἰχθυῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-

λου Βασιλείου, Χερουδικὸν καὶ Κοινωνικὸν Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, ἔπειτα Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νύφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ⁴⁴

80. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτός, εὐλογήσαντες τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ σὺράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἐγώ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος (βραδείως ἕως οὗ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεὺς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προεστὼς τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ, καὶ ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλληλουιάριον ἐκ δ' καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ δις ἀργῶς καὶ ἄπαξ συντόμως, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ
 ω. Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητάς, μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ 6' Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος ὁ 6' Χορὸς ψάλλει Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι (ὅπερ καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμβάνεται), καὶ ἀρχεται τοῦ 6' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιὸς σε τρόπος Ἰουδα καὶ τὸ γ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡς πῶς Ἰουδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς, καὶ τὸ 8' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Καίῳ φῶς ὁ Θεός, καὶ τὸ 9' Εὐαγγέλιον μετὰ

44. Ὅρα ἰδιαιτέραν κατ' ἑκτασίαν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, εἰς τὸ Παράρτημα.

τοῦτο ὁ α' Χορὸς τὸ γ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε', ὅτε καὶ γίνεται ἡ ἐξοδος τοῦ Στεφυροῦ, ὡς συνειθίσθη ἤδη σχεδὸν πανταχοῦ. εἶτα ἐξακολουθοῦσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμῖς, καὶ τότε λέγεται τὸ 8' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχεται ὁ α' Χορὸς τοὺς Μακαρισμοὺς· τούτων συμπληρωθέντων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' καὶ τὸ 11' Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ 12' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῷ Κανόνος Πρὸς σὲ ὀρθροῦν, ἀνά δ' Τροπάρια ἀρ' ἐκάστης Ὠδῆς ἀνευ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκίστης Ὠδῆς ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψύδου, ἡ Ἐκφώνησις Τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ θ' ἡ Εὐαγγελιστὴ τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ γ' καὶ τὸ 13' Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τὸ 14' Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν, καὶ τὸ 15' Εὐαγγέλιον. καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ' α' τὸ 16' Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ τοῦ ἁμῶνος, τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ', εἶτα Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, Σοφία, Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, ὁ Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . . κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙ ΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α' προσην ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὰς τῷ Βασιλεὺς οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοὺ ἔστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον 16', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς
 . . . ὁ εὐσεβὴς καὶ ὀρθόδοξος ἡμῶν . . .
 . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . .

ψαλμούς τῆς α' Ὡρας, εἶτα Δόξα Σταυρωθέντος σου Χριστέ, καὶ νῦν *Τι σε καλέσωμεν καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς* ψάλλον τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου Ἵνα τί ἐφρύναν ἔθνη, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὖθις ὁ α' Δόξα καὶ νῦν *Τοῖς σπ.λλαβοῦσι σε παρανόμοις* ἀκολούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αὖθις *Τὰ διαθήματά μου*, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον *Τὸν δι' ἡμῶς σταυρωθέντα*, Κύριε ἐλέητον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν Χριστέ τὸ φῶς*, καὶ ἄρχεται ἡ γ' Ὡρα⁴⁵.

Εἰς τὴν γ' Ὡρην ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορὸς· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε* τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δόξα καὶ νῦν *Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Θεέ, καὶ ἄρχεται ἡ δ' Ὡρα.

82. Εἰς τὴν δ' Ὡρην, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολὴν τὸ β'*, Δόξα καὶ νῦν *Δεῦτε χριστοφόροι λαοί*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ ἄρχεται ἡ θ' Ὡρα.

83. Εἰς τὴν θ' Ὡρην, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς*, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ Σὸν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται Δόξα Πατρὶ, ὁ β' καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλον, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ ὡπαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται

45. Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς Ὡρας θυμῷ διὰ κατεξίου ἀνὰ εἰς Διάκονος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐνδύόμενος τὸν συνηθῆ μαρτύρ.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς τ' τὰ ε' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Ὡς πῶς ἡ παρίνομος συναγωγή, Καὶ νῦν Φοβερόν καὶ πα-
 ραδοξόν μυστήριον, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς Ἰ-
 λαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀνγκνίσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' αὐθιῶν
 τὸ Εὐαγγέλιον τὸ Εἰπωμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Πληρώ-
 σουμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ κράτος, οἱ
 Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλιν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἄρ-
 χονται ψάλλοντες τὰ Ἀποστιχα, ἐξ δὲ Ἱερεῖς ἀσκιπεῖς ἐνδεδυμένοι
 φελώνια καὶ αἶροντες μετ' εὐλαθείας ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ
 ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέ-
 λιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδιων,
 τῶν ἐξαπτερώγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδα-
 σκάλου καὶ τῶν Διακόνων θυμικῶντων ἔρχονται αἱ τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ
 ὅπου ἵσταται ἡ ὑπηρετισμένη τὸ Κουβούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν
 Ψαλτῶν ἵστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστι-
 χων, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦ-
 σι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον, εἴτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς
 τοῦ Κουβουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης ρίπτει μὲ εὐσμία ἀν-
 θη αὐτὸ, ὁ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται,
 ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν
 λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς
 τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπά-
 ζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη,
 ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὁρφηκίαιοι ἐν τούτῳ τῷ
 μεταξὺ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν Σὲ τὸν ἀνα-
 βαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἴτα τὸ Νῦν ἀπο-
 λύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέ-
 χρι τοῦ κηδεύσας ἀπέβητο, καὶ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέ-
 χρι τοῦ διὰ φθορᾶς εἰδείχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα
 σοι ὁ Θεός... ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέ-
 ραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν
 καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτός⁴⁶ ἀναγινώσκεται συνήθως ὁ Ἀμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἐπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου παρχειρόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, Δόξα Ὅτε κατήλθες ἐλδὼληρον, Καὶ νῦν ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος· εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Μινδόνι καθαρά ἅπαξ, ἀργῶς, Δόξα*· Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως,⁴⁸ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε', ἐν ἐκάστῃ δὲ Ὡδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸν τάφον σου Σωτήρ ἅπαξ καὶ τοῦτο ἀργῶς*⁴⁹· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μεγολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὡδὴ τοῦ Κανόνος· εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός*, καὶ ψάλλεται

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται περὶ τὸ μισοῦνक्तिον ἵνα καταλείψωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς οἰκονομίαν καὶ ἐκκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθοῦ καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφίων, ἥτοι περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός· ἀναβάλλεται δὲ ἡ Λειτουργία τὴν πρωΐαν, καὶ οὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρος ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τότε ὁ Ἀμωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρῶν πρὸ τοῦ Ἐπερινοῦ.

48. Ἡδὴ λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν λοιπῶν Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηροτρικῶν.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

ἡ Θ' τοῦ Κανόνος Ὡδή, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, καὶ ψάλλων τὸ *Ὡ ζωὴ ἐν τῷ θω*, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάριον καὶ θυμῷ αὐτὸν σταυρσειδῶς, ἀκολουθῶς δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἱστάμενοι ἐν χοροστasia ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στατῆως· ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἴτα αὖθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι ἡδύγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ ἄρχεται τῆς β' Στατῆως Ἀξιόν ἐστίν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων·* εἰς τὸ τέλος· πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στατῆως Αἰ γενεαὶ πᾶσαι·* εἰς τὸ *Ἐρρασαν τὸν τάγον* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανίον καὶ ραίνει τὸν Ἐπιτάριον διὰ ροδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στατῆως, αὖθις Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια·* καὶ τούτων πληρωθέντων, ἡ Συναπτὴ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Ἐξοποστειλάριον Ἅγιος Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' (τοῦτο καὶ μόνον),* εἴτα τὸ *Πᾶσα πιστὴ καὶ οἱ Αἰνοῦντες* εἰς δ'· *Δόξα Τῇν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.* εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ Ἀσματικόν *Ἅγιος ὁ θεὸς ὑπὸ τῶν χορῶν* προπορευομένων τοῦ Ἐπιταρίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγούονται οἱ ἱερεῖς, εἴτα ἔπονται οἱ ψάλται, μετ' αὐτοῦ· ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αἰροντες τὸν Ἐπιτάριον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἐξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανέλθων ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Εἰρήνη πᾶσι· Σοφία·* ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον καὶ θυμῷ κύκλω τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν* τροπορευόμενος ἔμπροσθεν

49. Εἰς τὸ *Μινᾶτε* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου προσκυνεῖ τὸν Ἐπιτάριον, εὐλογεῖ τὸν λαόν. ἡ ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν Θρόνον ὡσαντως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, προσέρχονται ἀπὸ δύο, προσκυνοῦσι καὶ ἵσταται αὖθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

τοῦ Ἐπιταφίου, εἰτα⁵⁰ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ εἰδέ-
χθῃ ἀλλότριος*, ἐπομένως τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κη-
δεύσας ἀπέθετο*, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἀγίας
Τραπέζης, ὃ δὲ Ἀναγνώστης ἐξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς
Προφητείας *Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*, τὸ Προκείμενον, τὴν Προφη-
τείαν καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέ-
λιον, ἔμπροσθεν τῆς ὥραις Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη ἐλ-
δύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν*,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ κρα-
τῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται
εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἑλ-
τενὴ Εἵπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν, ὁ Ἱερεὺς
Σὸν γάρ ἐστι καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειω-
θεῖσα ἦτοι Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη) καὶ ἄρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλο-
γημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ Πατρός . . . καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν
Προοιμαχόν· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους· ἡ' καὶ ψάλ-
λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας· εἰς δ'·
Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν,
Εἰσεδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώ-
σματα α' Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, β' Ἐγένετο Λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰωάν· καὶ γ' Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου μέχρι τοῦ στίχου
τῆς ζ' Ὡδῆς Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ,

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν· ὅτι λέγεται μόνοι τὸ *Ὁ εὐ-
σχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ ἀπέθετο*, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δύο ἄλλα τροπάρια,
τὰ ὁποῖα ἡ συνήθεια παρεσιήγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα
προτάττωται τοῦ Ὁ εὐσχήμων.

51. Ἄν ὁ Ὁρθρὸς τοῦ Ἐπιταφίου γάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυ-
κτός, ὅτε ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῷ,
ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στο-
λὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνοι τὴν
Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

ὁ ὑπερῷμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐν-
 τὰυθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰς ἤχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ
 τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς
 η' ᾠδῆς, εἰτα Συνκπτὴ μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ
 Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ
 τέλος Ἀλληλούϊα οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ Βή-
 ματος ψάλλει εἰς ἤχον βρῶν τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον
 τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, δια-
 σκορπίζων θάνατος ἀπὸ τοῦ βήματός καθ' ἅπαντα τὸν νῆον· οἱ δὲ
 Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης
 πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' ψαλμοῦ, καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον
 ἀπ' ἁμβωνος Ὅψε Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-
 νος, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χε-
 ρουβικοῦ ψάλλομεν τὸ πρὸν Τροπάριον εἰς ἤχον πλ. α' Σιγησάτω
 πᾶσα σὰρξ βροτέλα, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ
 μηδὲν γήινον ἐν ταυτῇ λογιέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βα-
 σιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφα-
 ρισθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται
 δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ
 ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβιμ καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα
 Σεραφεῖμ, τὰς δυνεῖς καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον
 Ἀλληλούϊα· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος,
 καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμῖς, Ἀλληλούϊα. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν
 τὸ φῶς ψάλλεται τὸ πρὶν εἰς ἤχον β' εἰρμολογικῶς. ~~†~~ Μνή-
 σθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Αἰ-
 στοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ Εἶη τὸ δρομα Κυρίου,
 καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. διότι προηγῆθῃ
 ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἰδε Προθεωρίαι § 16 καὶ ἐκθεσιν
 τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε' τῆς νυκτός εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Πατριάρχης Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ἡς', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, εἶτα ψάλλεται μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε' καὶ μεθ' ἐλάχιστην ᾠδὴν ὁ Εἱρμός, τὸ Κάθισμα οὐ ψάλλεται. Εἰς τὴν δ' ᾠδὴν ἐξέρχονται τοὺ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ δικηροτρικῆρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἀγίας Εἰκόνας καὶ ἐτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπαντα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται ἔνδον τοῦ Βήματος· τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ἑσπέρη καὶ

Ἀπόλυσις Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευομένων τῶν Ἀρχιερέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλον ἀργῶς μετ' αὐτῶν τὸ Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ, ὅπερ ἐπναλαχιδάναται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐξέδραν· ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῖς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὅψ' ἐ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ² καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἶτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρεῖς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ψάλλει τὸ Τροπάριον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τρεῖς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος· καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτήν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Νῶφ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνά τ' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε· εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν· μὲν ἐκάστην Ὡδὴν, ἢ Καταδασίαν, ἢ Αἰτήσις καὶ ἢ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ὡδὴν, Ὅτι σὺν τῷ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἡγία-

1. Εἰθίσται ἔν τισι μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ δικηροτριπύρου ἀνημμένου ἐκ τῆς ἀκοιμήτου καρδίας τῆς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλον τὸ Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκεται ἐπὶ τιμῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περικοπτομένων τῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 10ου ἐδαφίου μέχρι τοῦ 16ου ἥτοι ἀπὸ τοῦ πάντες με ὄψονται μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους. Ἐν ἄλλαις ὁμως ἐκκλησιαῖς καὶ πόλεων καὶ Μορῶν λέγεται τὸ δεύτερον Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον διαγινόμενον τοῦ σαββάτου.

σται καὶ δεδοξάσται, εἰς τὴν ε' Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Ἐπὶ τὸ κράτος, εἰς τὴν η' Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδοξάσται, εἰς τὴν θ' Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον χόμα ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρεῖς, ἀπ᾽ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ δις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ψάλλεται ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν ἐξῆς Μεγαλυναρίων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτό]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἁμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτιάν κόσμου.

Ὡ θείας, ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄθης ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτό]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τριευποστάτου καὶ ἀδικοκρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ὡ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ νῦν Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτό]

Ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγέλως ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένῃ χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἡ γεία Ἱερουσαλὴμ ἡ Αἰτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ἐπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀναστάσιμα Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα

Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοήσωμεν,
ὁ 6' Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηθες μέλος τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ α'
τὸ αὐτό, ὁ 6' αὖθις τὸ αὐτό, καὶ ἄρχεται

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, καὶ ὁ
Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα*, οἱ Χοροὶ τὸ Ἀμὴν, καὶ εὐθὺς ἀπὸ
τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', εἶτα ὑπὸ τῶν Χορῶν 5'
μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον οὗθις ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.	} Ταῖς πρε- σβείαις τῆς Θεοτοκίου, Σώ- τερ, σῶσον ἡ- μᾶς.
Ἥάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.	
Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔρ- γα σου.	
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.	

Ἀντίφωνον Β'.

Ὁ Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλο- γήσαι ἡμᾶς.	} Σῶσον ἡμᾶς, Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἀ- ναστὰς ἐκ νε- κρῶν.
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡ- μᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.	
Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.	
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.	

3. Τοῦτου ἐλλομένου γίνεται ὁ ἁσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ· ἐνταχοῦ ὁμοῦ γίνεται ὁ ἁσπα-
σμὸς εἰθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Κανόνος πρὸς πλείονα εὐκολίαν καὶ
τῶν Ἱερῶν καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ἦς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς.

Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἡ-
νέστη ἐκ νε-
κρῶν.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ¹. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπερκὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὀρθρον, τὸ Κεντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε², ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλοῦια, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς χύμα³, καὶ ἀνγκινώσκεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χριστοτόμου Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος⁴, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, εἶτα Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ

4. Τὸ Ἐν Ἐκκλησίαις ῥάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ῥάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.

6. Τὸ μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν Χριστὸς ἀνέστη γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ Εἴη τὸ ὕμνον.

7. Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγτο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τεπικὰ μετὰ τοὺς Αἴονες πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν ἥδη ὅμως καθιερώθη καὶ λέγεται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.

Πατριάρχου ἐκφωνεσθentos εἰς τὸ τέλος Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς Ἀληθῶς ἀνέστη, ὁ Πατριάρχης Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς Προσκυνοῦμεν αὐτῷ τὴν τριήμερον ἔγερσιν· καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδιων καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρκατάξεως, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἐνθα ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἔθος⁸.

Ο· ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἐνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων πρεσβευομένων τὰς οἰκείας στολὰς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ἄργον, ὁλοοίθως, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικησοτρικῶν καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογεθέτου, τῶν Πρέσβειων τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογαδίων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρκατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναόν, ὁ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαιησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, λέγεται ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἅπαξ· Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα Ὡς ζωηφόρος, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἁγίου ἡγιασμένου, Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὸ Δε' εὐχῶν καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου κ.λ. Τρισσιέεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, ὡς προεῖπομεν.

- Ἱερῶν καὶ Διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἴτε ἐκφωνεῖ Δοξὴν τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐν § 1 διτάξιν· ἀκολούθως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέγει τὴν Μ. Συναπτήν. ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκπώνησιν. Ὅτι πρέπει σοι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ ἀνακτάσιμα Στιγερὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειρὰν τ' αὐτῶν ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προκορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδιακονοῦ, θυμιᾷ τὰς εἰκόνας· καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς Δόξα Τὸν σωτήριον ἕμνον, Καὶ νῦν ὁ δ' τὸ Παρῆλθεν ἢ σκιά τοῦ νόμου, Εἰσεὶς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἰλαρὸν ἀργῶς ὁλόκληρον ἔξω, εἴτε εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν· ψάλλον τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀνχινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσης ὁψίας μέχρι τοῦ Οὐ μὴ πιστεύσω, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανόμενα· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, ἢ ἐκφωνήσι· Εἴη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιγερὸν Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ ἀκολούθως τὰ Στιγερὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὐθις εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἐσπερινός.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὠριτυμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδύθει· πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἵσταται μετὰ θυμιατοῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ· ἀκολούθως ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' ὡς διευτυπώθη γὰρ ἐν § 1, εἴτε

ἡ Συναπτή, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πῦσα δόξα καὶ ψάλλε-
ται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαρραλλάτως· ἀλλ' ἀρ' ε'
μένον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ μετὰ τὴν
τῆς Ἐξομολογήσεως Διακονίαν, λέγει Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ
τῶν Μεγαλυντηρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ἐπινώσας (δὲς,
κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' ἀναστάσιμα
Στιχηρὰ Πῦσα ποιῇ καὶ πῦσα κτίσις, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
ιεροὶ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡ-
μέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθὲς μετὰ
τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελὸς εἶπα... Φωτί-
ζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη
μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τρεῖς θάλασσας ἐν ὅλῃ τῇ
Διακωνησίᾳ ἐβδομάδι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λει-
τουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς
ἀναγινωσκομένου Εὐαγγελίου.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρως, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
ε' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Νίκην ἔχων Χριστέ, καὶ δ' τῆς Ζωο-
δόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυ-
ναστείας σου Πηγῇ, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος,
Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς
μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἀρχεται ὁ 6'
Χορὸς, Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ γ' Προσόμοια
τῆς Θεοτόκου, Δέξα Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις, Καὶ νῦν
Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνά δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου λιγόμεν Στίχον *Τεραγία Θεοτόκε*, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταδυσία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς ἐν § 1. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα γύμν, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηρὰν ἀπᾶξ· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὠδὴ τῶν Κανόνων· εἴτε ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυνარიῶν, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα *Τεραγία Θεοτόκε*, τὸ Ἐξαποστειλῆριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.*

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου *Ἐξ ἀκένωτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωτες τὸ εἶ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνῆριον Ὑδωρ τὸ ζωήρρευτον τῆς Πηγῆς, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωσιν εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' γύμν καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προσημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπᾶξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ τῶν Χορῶν ἀνά μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προσимиакὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' Ἰδιόμελα κατὰ σειράν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τὸ Πραχίμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσθραγισμένου τοῦ μνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν¹ μετὰ τὸν Ν' ψάλλον, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἴτε ἡ Λιτὴ τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ ἱεῖρα² ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξόψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ὑμνῶνιον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β' [Ἐυλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς, ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἑπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον³ καὶ ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆ· ἡ Ὑπακοὴ Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάτχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτε ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, καὶ ὁ Στίχος Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν⁴ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις καὶ τὸ ἕτερον ἅπασι. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προτόμια εἰς δ', Δόξα Κεὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁπῶ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν γραεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἑπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάζωνον εὐχὴν εἴη τὸ ὕμνος Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐπέρχεται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Στιγερὰ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Κεὶ νῦν εἰς ἤχον α' Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας μετὰ

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ λέγεται μετὰ τὰς Καταβασαίαι ὡς καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδὲ μὲν μίαν ποιούμενον τοῦ ἁγίου Κυρίου, καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἐστὶ Δεσποτικὴ ἐορτὴ, οὐκ ἀπαικώτως παρελείπετο τὸ ἁγιος Κύριος τὴν σήμερον ἡμέραν.

τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, καὶ τὰ 6' Κατανακτικά Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, τὸ εἰς τὸν α' ἤχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' πρωτὰ Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ὑπεύχαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μισσηνικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα Τὸν τάφον σου Σωτήρ, κτλ. εἰς τὴν 6' Στιχολογίαν Τῷ φρόνῳ τῶν Ἑβραίων εἰς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κέλισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταδασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἐορτῆς, ἡ Καταδασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, τὰ 6' Ἐξαποστειλάρια ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ὑμνουμέν σου Χριστέ, καὶ γ' τῆς ἐορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου

τοῦ μνήματος, καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγματι δεξιῇ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, *Σὶ τὴν φαιεντὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίειν Ἱερουσαλὴμ, Χριστὸς ἀνίστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

ΤΗ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΗΘ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τῶν Μυροφόρων, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου.* Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον *Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια καὶ Ἀπόλυσις.*

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων¹¹. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν Μετὰ μύρων προ-

11. Ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγιγνωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος καταλαμβάνεται συνήθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολουθούσας Κυριακάς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

σελθούσαις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειράν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων πρώτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διπλάτνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν.

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παραλύτου γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ιερὸν. Δόξα Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραναιέσθω τὰ Οὐράνια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον ὁ

Κανών τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 6' Θεοδοκίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κά-
θισμα Ῥήμα παράλυστον, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα. Ἀφ' ε' Κον-
τάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ἰπόμνημα
τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπασα
ἡ τελεὶς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
Μεγαλυναρίων καὶ τῶν 6' Θεοδοκίων· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πά-
σχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀνκστάσιμα Στιχηρὰ
δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Κύριε τὸν Παράλυστον, Καὶ νῦν Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ
Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραϊνέσθω τὰ Οὐ-
ράνια, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ
Ἄγγελος ἐβόα, Συμφώνως Παρθένε¹², Κοινωνικὸν Σῶμα Χρι-
στοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης,
καθ' ἣν καὶ ἀποδίδεται.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Μνημὴρ...

23. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Προοιμια-
κός, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Πάρεστιν ἡ με-
σότης ἡμερῶν εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης. Εἴσο-
δος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πεντηκοστῆς ἐφρέσθηκεν, Στίχοι Μνή-
σθητι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Ὁ δὲ
Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς. Δόξα Καὶ νῦν Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

12. Οὕτως εἰθίσται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐπιόδῳ, πρὸς ἐναλ-
λαγὴν ἴσως, καὶ λέγονται τὰ Θεοδοκία τοῦ Κανόνος ἀντὶ τοῦ Φωτίου
φωτίου.

τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γόμος. Οἱ Κανόνες ἀπρότεροι, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ β' Καθίσματα, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς. Αἱ Καταδασαὶ θάλασσαν ἐπηξας, εἶτα ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταδασία Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Συναριτίδος. Δόξα Παρὰ τὸ φρεῖαρ τοῦ Ἰακώβ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τῆς Συναριτίδος, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιάσθω σήμερον γραιδρῶς, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐκψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπλξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ α' Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τὸ β' τῆς Συνα-

ρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὖθις τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρεΐτιδος, τὸ Μηηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυνσίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρεΐτιδος, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Εὐφραίνου ἡγάλλου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρεΐτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ὅτε καὶ ἀποδίδεται. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδεται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διευτυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ε' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Δικαιοσύνης Ἠλίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλήσεσι, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξά-

* ψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑμνολογία τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κείμενον Ὁ τῶν ὁλῶν Δεσπότης δις, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μεγνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασταὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ἡ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστᾶσιμα δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

31. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκλήσιον Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημειούμενα κατὰ σειράν ε' Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ὀκτωήχου δ' Στιχηρὰ διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἥλιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετνοητικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκούσιον, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ ὁ Προεδρτικὸς Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στί-

χου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κέθισμα Ὡμιμάτωσας Χριστὲ, καὶ τὸ ἔτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. Ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηναλόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβάσεις Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν Τιμιωτέραν*, ἢ *Καταβάτις* Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦτ', τὰ β' τοῦ Τυρλοῦ Ἐξακοττειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τὰ τῶν Αἰνῶν τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρῶτα ἐσπέρια τοῦ Τυρλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Τὸν συνάναρχον λόγον.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*, Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τρίψαλμος ἐν ᾗ λέγομεν Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα* εἰτα ἀντὶ τοῦ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς λέγεται (ὡς εἰθίζεται νῦν) Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἔσθθεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀνά γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ ἀπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἰτα ἡ Συναπτή. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωίχου *Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειρὰν ε'*. Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἴσοδος, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῷ Πρωτῷ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (ὅρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἀγίας

Τραπεζίς· ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς χθές· εἶτα ἡ Συνακτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Κατ. βαπτισμοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἡ Αἰτησι· καὶ ἡ Ἐκφώνησι· ἐν ἐκίστῃ Ὡδή. Ἀπὸ γ' Ὡδὴς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθύ· τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Κανόνος Ὡδή· εἶτα τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδή μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξακοστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερῶν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίρωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐκκίριεως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς·
✠ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἀρχεται ὁ Προκειμικός μετὰ τοῦ Δεστέ· προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς ε' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ὑφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
 λεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ δ', οἱ Ἀναδυσσοί, τὸ α' Ἀν-
 τίφωνον τοῦ δ' ἵχου, τὸ Προκείμενον Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
 μῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ γ'
 Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ
 ὁ Ν' ψαλμὸς χάμα. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς
 τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον
 Σήμερον ἐν Οὐρανοῖς αἱ ἡμεῖς δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι
 εἰς ε' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε'
 τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὑπό-
 μνημα. Αἱ Καταβασαί, θείῳ καλυφθεῖς, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ
 μὲν α' Κανὼν ἄνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Ἀγγε-
 λοὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ Δεσπότη . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη
 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν ἡμεῖς ἡ Καταβασία Χαίροις Ἀνασσα, τὸ
 Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσέμοια εἰς δ',
 Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀ-
 λαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς βασι-
 λεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ῥπέταξε λαοὺς ἡμῶν καὶ ἔθνη ὑπὸ
 τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρε-
 σβειαῖς τῆς
 Θεοτόκου.

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
 ἐν πόλει ἁγία αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βῆρεσιν αὐτῆς γινώ-
 σκεται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
 χθησαν.

Σώσον ἡ-
 μᾶς . . . ὁ ἐν
 δόξῃ Ἀναλη-
 φθεῖς.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς Υἱός.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνασιν.

Ἐκλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἅ-
νοῦξω ἐν ᾧ ᾠδῇ τῷ πρὸς βλαβὴν μου.

Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος· Σῶσον ἡμῶς Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν πληρώσας, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξα-
ρέτως Σε τὴν ὑπὲρ τοῦ, Κοινωνικόν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
μῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικόν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἶη τὸ
ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ¹³.

Τῇ Ζ' ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Λ' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν
Πατέρων δ'. Δόξῃ Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μα-
καρίσει σε. Εἰσοδὸς Φῶς ἑλαρὸν, τὸ Προειμένον καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξῃ Τὴν
ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστή-

13. Σημειώτεον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς ὑπάρχει
τὸ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν Εἰσοδὸν δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκτὸς
δηλοῦσι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως· ὅ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς, εἰς τὸ
Ἐξαρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, καὶ εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ.

ριον, τὸ ἀντιτάξιμον Ἀπολυτίκιον. Δέξῃ τὸ τῶν Πτετέρων, Κεὶ νῦν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς. Δέξῃ Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑπερδεδοξασιμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Πτετέρων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ δύο τῶν Πατέρων Καθίσματα, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασταὶ θείῃ καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πτετέρων δ'. Δόξα Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πτετέρων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Πτετέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθη ἐν § 38—40, ἐξακουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀνεγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πουλελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Παρσκειῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
 ς' Στιχηρά, Μαρτυρικά *Ὡς* Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ γ' τῶν
 Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δέξαι θρηνηῶ
 καὶ ὑδύρομαι, Καὶ νῦν *Τίς* μὴ μακαρίσει σε, ἀντὶ Προκειμένου
 ψάλλεται τρεῖς φορές· τὸ Ἀλληλούϊα ἐκ γ' μετὰ τῶν ὠρισμένων
 στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φορές. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυ-
 ρικὸν Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα μετὰ τῶν
 Στίχων αὐτῶν. Δέξαι Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρε-
 σβείαις τῆς τεκούσης σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλε-
 ται ὁ Κανὼν Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Πρε-
 σβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ τὸ Αἰ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 ἀνδισθήσονται, Δέξαι Καὶ νῦν ἐν ἐκίστῃ Ὡδῇ. Ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός,
 τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ βάθει σοφίας, Δέξαι, τὸ τέλος
 Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα
 ἔχομεν, εἴτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται
 ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν
 τῷ Τριψδίῳ, Σαβδάτω πρὸ τῆς Ἀπόκρειω, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαβδάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν τὸ
 Τριτάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἴτα τὸ Ἀλλη-
 λούϊα μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέγχθη
 ἐν τῷ Σαβδάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρειω· τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα,
 καὶ ὁ Ἄμωμος, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ
 Ἑσπερινῷ· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἑκρόνησιν, Ἀναπαύ-
 σον Σωτήρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλλας· εἴτα ὁ
 Ν' ψαλμός καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης μετὰ τῶν
 ὠρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον.
 Ἀρ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα

τοῦ Τριωδίου· εἴτε ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὤδῆς Ἐκπηθι
 φρίττων Ὀϊρανί, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμός
 Ἀποκρί τῶσα γλῶσσα, τὰ 6' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους,
 τὰ δ' Στιχηρὰ Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, Δόξα Ὡς
 ἄνθος μαρτυρεται, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Σοὶ δόξα
 πρέπει χάμα, ἡ Συναπτὴ, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα Ἐχων ἀκατάλη-
 πτον, Δόξα Ἄλως τῷ Ἰδοῦ, Καὶ νῦν Ὡφθης ἐνδιατημα,
 τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια,
 Ὁ ῥάθει σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τευχος.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομο-
 λογεῖσθαι, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ βῆθει σοφίας,
 τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνά-
 παυσον Χριστὲ (ἔρχε' Ὤδὴν τοῦ ἐσπερινοῦ Κανόνος). Ἀπόστο-
 λος Νεκρώσιμους, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
 Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, ἀντὶ τοῦ Εἰδο-
 μεν τὸ φῶς, Ὁ βῆθει σοφίας φιλιανθρώπως πάντα οἰκονο-
 μῶν¹⁴. εἴτε ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων, καὶ μνημο-
 νεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐτεδῶν
 καὶ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ¹⁵

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμαχόν, οὐ
 στιχολογοῦμεν¹⁶· εἴτε τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ
 λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν

14. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν οὐδὲν σημεῖοι περὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς
 διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς
 Ἀποκριῶ περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστά-
 ριον σημεῖοι τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου ἀγροῦμεν πόθεν
 ἀρσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου Μνήσθητι εὐσπλαγ-
 χνι, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰργάσκει ἀπροσφύς, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτί-
 κιον τῶν ἡμερῶν ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, μὴ λεγόμενον ἐκ συνηθείας
 πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

εἰς δ' καὶ τὰ ε' τοῦ ε' ἤχου *Εἰδομεν* τὸ φῶς εἰς τ', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε* *Λυοὶ*, *Εἴποδες*, τὸ φῶς *Λιάρὸν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστολικά, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀγροοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσάι ποτε, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' καὶ Ἀπολύτις Ὁ ἐν εἰδει πυρρῶν γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς κτλ.

48. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτῇ, εἰτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθήκματα ἐκ ε', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσῆς ὀφίας μέχρι τοῦ Ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμὸν χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμρότεροι ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Καθήκμα ἀπαξ, ἀρ' τ' τὸ Κοντάκιον ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταδασαί διπλαῖ· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάρχιν δις, καὶ τὸ ε' ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Παράδοξα σήμερον* εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε* Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ·
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στε-
ρέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐραύετα ρῆμα καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλαεὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου. . .

Εἰς πᾶσιν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος } Ταις πρε-
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ } βέλαις τῆς
ρήματα αὐτῶν. } Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλί- }
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ }
Ἰακώβ. } Σῶσον ἡμᾶς,
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου } Παράκλητε ἁ-
καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. } γαθέ. *Ὁ ἁγίος*
Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁ- }
λοκαύτωμά σου πιανάτω. }

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μορφογενὴς Γίος.

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσε- }
ται ὁ Βασιλεὺς . . . }
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔ- } Εὐλογητὸς
δωκας αὐτῷ . . . } εἰ Χριστὲ ὁ
Ὅτι προέφθικας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις } Θεὸς ἡμῶν...
χρηστότητος. }

Τὸ Εἰσοδικὸν Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν
καὶ ὑαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβὰς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μὴ
τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβον,

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ
τὴν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανίχης ἀπ' ἡμῶν, ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ
Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὀρίζων Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ σημειωθείτα Ἀπόλυσις¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακόν, εἰς τὸ Κοριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς τ' τὰ γ' τῶν Αἰῶνων Ἰδιόμελα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺς οὐράνιε, Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρόν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλίναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαθείᾳ ἀκροωμένου ἀτκειοῦς, ὁ Πατριάρχης λέγει τῆς Εὐχαΐς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν 6' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε Δέσποτα Παντοκράτωρ, ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὸν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἰπωμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ αὖθις ὁ Διάκονος ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἑτερεὶ δύο Εὐχαί· εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Μορογενοῦς σου Υἱοῦ· εἴτα τὸ Καταξίωσον Κύριε· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὖθις ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαί¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον

16. Ψάλλομένου τοῦ Κοινοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυσθέντες τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια, ἐξέρχονται μετὰ Δικηροτρικῶν καὶ ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἱστάμενος ποιῇ Εὐλογητὸν καὶ ἄρχεται τοῦ Προσιμακοῦ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντιδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς Ἰλαρόν ἔξω καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ψάλλει ἐκεῖθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1815 φέρονται τρεῖς αἱ Εὐχαὶ τῆς τελευταίας Στάσεως· αἱ δ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ αἵψε' καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὗται Εὐχαὶ συνηνωμέναι εἰς δύο.

ἐλέησον, ἀνίστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνά-
 παυσις τῶν εὐχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ Διάκονος
Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ*
φιλόανθρωπος, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνῃ πᾶσι κτλ. Εἴη τὸ κράτος,
 καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς
 ταῖσιν, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα,
 Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χρι-
 στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου
 Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κτλ. εἴτα τὸ Δ' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ
 Θεός, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισά-
 γιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς *Ἐλέησον*
ἡμᾶς ὁ Θεός καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ εἴτα
 μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Ὁρθρου ὁ Ἐξάψαλμος ὡς σύνηθης. Εἰς τὸ
 Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ β' Κα-
 θίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα καὶ οἱ
 Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Καθι-
 σμα Τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἄπαξ, ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς
 ἐορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρης τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, αἱ Καταβασταὶ Θείῳ καλυφθεὶς μέναι, εἴτα ἡ θ' Ὡ-
 δὴ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἕτερον ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴ-
 νους, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας εἰς δ'*,
 Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε συνεχέθησαν, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς
 ἐορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅσοι εἰς Χρι-
 στὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς
 τὸ Ἐξαίρετως, Χαίροις ἄνασσα, Κοινωνικόν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἡμῶν διόμεθα, φιλόανθρωπε, τὸ Εὐ-
 δομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰ-
 δει πυρίνων γλωσσῶν . . .

Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς
 πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ
 τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ἀπαρτιλλά-
 κτως ὡς διευτυπώθη ἐν § 47—49, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερι-

νῶ¹⁰ τῶν Ἀναγνώσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Χαίρεις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.*

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ ἐξῆς Καταδασαί φάλλονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

53. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμας⁵ καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θεὸς χορὸς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Εἰσοδες, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα Λεῖτε πιστοὶ σήμερον, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξέοι ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χύμα, εἶτα τὸ Καθίσμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἄρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυρια-

19. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχον, μόνον η'.

κῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τῆς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξικοπτειλάρην, τὰ 6' τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναττάτιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν *Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ὡς ἐντιμον, ἐκλεκτόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναττάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ, ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Τῇ Πρασκευῇ περὶ τὴν 8' ὥραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερίτζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὑπὸ τῶν Χορῶν, λημβάνουσι καὶ τὸν δ, τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἐτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*· ὁ Πατριάρχης ἀρχεῖται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ σὺράνιε, Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρίῳ, λέγει τὸ Τριτάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, ἀρχεῖται ὁ α' Χορὸς ψάλλων *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλ-

λοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἴστανται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήτας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπκνέρεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὁραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἑτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ὁ μὲν Πριμικήριος μένει ἱσταμένος ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον· ἐνῶ δὲ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ τρίτον *Τὸ προσταχθὲν* ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνος καὶ θυμιάσας τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν θυμίων ἀνά τρίς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α' τῶν Οἰκῶν Στάσεως, ἀπαύζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ στρίψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήτας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἐξέρχονται καὶ ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α' καὶ γ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεὶ διὰ σχήματος προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον,

πληρουμένου δὲ τοῦ μέλου, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, προπο-
 ρευομένων τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἐνὸς Διακόνου μετὰ δικηροτρικη-
 ρίων καὶ ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τὸν Πα-
 τριάρχην καὶ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα ἀνά τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν
 τὴν δ' τῶν Οἰκων Στάτιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων
 τῶν Οἰκων, ἀσπάζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήτας σχῆμα τῷ
 Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ἐ-
 πιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, παρκαμένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χο-
 ροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ ς' Ὤδῃν, καθ' ἣν ἐξέρχε-
 ται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκλεῖ διὰ σχήματος τὸν δεύτε-
 ρον τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν
 εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐν-
 δύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ
 συντόμου Τῇ ὑπερμάχῳ ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ
 θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς καὶ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει
 τὴν γ' τῶν Οἰκων Στάτιν, ἥς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ
 προηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανό-
 νος τὴν ζ', η' καὶ θ' Ὤδῃν. Παλλομένης τῆς ζ' Ὤδῃς, ἐξελθόντες
 τοῦ Ἱεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιάωσι κατὰ τὴν τάξιν τὸν
 λαόν, κατὰ δὲ τὴν θ' Ὤδῃν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ
 προσκλεῖ διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν Ἀρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν
 ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ Ἐκκλη-
 σιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη
 τοῦ Τῇ ὑπερμάχῳ, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυ-
 μιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς, καὶ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει
 τὴν δ' τῶν Οἰκων Στάτιν, ἥς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ
 ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ Χορῷ Ἀρχιερεῖς κατὰ
 τάξιν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι
 σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἀγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν,
 μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον Τῇ ὑπερμάχῳ, ὁ Ἀναγνώστης
 λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Δι-
 θαμβούλου ἐλθὼν ἵσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου,
 ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης
 μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Ἱερέων, λαμβάνουσι τὰς οἰκείας
 θέσεις, ἥτοι ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης καὶ οἱ Ἱερεῖς ἵτανται ἀπέναντι
 τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ Ἀναγνώ-

στης Ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμύχῳ* τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ Ὅ ἐν παντὶ καιρῷ, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμῖς καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε καὶ τὸ Ἄαὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν καὶ τὸ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Κάθισμα *Τῇ* ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου· τούτῳ πληρωθέντος, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ εὐλογήτας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμῖς. Ἀμήν.

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ τὴν 15' ὥραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Αὐτοῦ Θ. Παναγίτης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητῆρων ραβδούχων καὶ ἀγγελλόντων τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπεται ἅπας ὁ ἱερός τῶν ἡμεριῶν κληρὸς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον· τούτοις δὲ ἔπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαζάρινον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπονται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Αρχιδιακόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ῥάβδον καὶ οὗτος ἐγγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχῃ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Ναὸν προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικηρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διδάμβουλον). Φθίπτει ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεὶ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ

Εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἐπονται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεῖται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἀρχεῖται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαφάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούχου, ἐνδεδυμένος Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιά, ὡς εἴθισται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέψας ἱσταται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ὁ Ἀναγνώστης εἶτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια*· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολουθῶς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ εὐθὺς *Δόξα* τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεῖται τοῦ Ἐξαφάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἀρχοῦνται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλοῦσα μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ· Ζήλος λήψεται λαόν, καὶ τὸ Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ μαθηταί, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ ἀργοσυντόμως· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξᾳ καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἱστάνται ἕκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ἕνα ἐνδυθῆ ἄφεις εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἑνα τῶν Διεκόων· ἀρχομένου τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ 6' Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ Μα-*

θῆται, ὁ Μ. Ἀρχιεδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱερὰς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ μὲν Ἀρχιεδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικῆρις, ὁ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικῆρις, ἵττανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιεδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ μαθηταὶ ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον. Εἴτα τιθέασιν ἐμπροσθεν τῆς Ὁραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐκέρχονται ἵττανται ἀνὰ δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρικῆρις, ὁ δὲ Πριμικῆριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὁραίας πύλης· πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιεδιάκονος ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κτλ. ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ Πατριάρχης Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἀρχιεδιάκονος Πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάτῃ εὐλαβεῖα καὶ προσοχῇ ἀκροωμένου· τοῦτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὁμοφόριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵσταται αὐθὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικῆριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταῦτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιεδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερατικάς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵστανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὁραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵττανται περὶ αὐτήν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀπκισάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὐθὺς καὶ ἵττανται περὶ τὸ Τρισκέ-

λιον κρατοῦντες δικηροτρίκηρα, ὃ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον· πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, ὃ Τριτεύων ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ὃ Πατριάρχης Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου, ὃ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελίῳ καὶ ἀντιγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὃ α' Χορὸς ψάλλει συντόμῳ· τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου· ἡ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου πρόσκλησις ἐπικυριασμένη εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθεξῆς· διὰ τούτους ὁμῶς οἱ Διάκονοι ἔσωθεν τοῦ Βήματος ἱστάμενοι ἐκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ 6' χορὸς ψάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος· Ποιὸς σε τρόπος Ἰουδα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ 6' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος· Ὡς πῶς Ἰουδας ὁ ποτε σου μαθητὴς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Ἐῖτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος· Ὅτε παρέστης τῷ Κατὰφα ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπικίου Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἶζει τὸν Ἐκταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανώξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιῶντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Νηοῦ ἔνθα πῆγνυται ὁ Σταυρὸς¹· ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπικυριασμένη

1. Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ (ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἔξοδος αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγένετο μέχρι τῆς πατριαρχίας

βάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον φάλλον αὐτὸ εἰς τὸν ἡχόν του· εἶτα ὁ 6' Χορὸς *Μὴ* ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγοράσας ἡμῖς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώσκειται τὸ 5' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἀρχεται τῶν Μακαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν, Κυριε, ὁ δὲ 6' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μακαρισμὸν Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην* φάλλει τὸ τροπάριον *Διὰ ξύλου ὦ Ἀδάμ, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακαρισμῶν*· μετὰ δὲ τὸ Κεὶ νῦν *Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, φάλλεται τὸ Προκειμένον Διεμερίσαντο τὰ ἱεράτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ 2' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸν Ν' φάλμον χύμα, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ II' Εὐαγγέλιον. Μετὰ τοῦτο ἀρχεται ὁ α' Χορὸς φάλλειν τὸν Κανόνα *Πρὸς σὲ ὀρθρᾶω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνὰ δ' τροπάρια μετὰ τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐν ἐκάστη Ὡδῇ, καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπαναλαμβάνόμενον εἰς τὸ τέλος*· μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἵτησις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἀρχεται ὁ 6' Χορὸς τὴν *η' Ὡδὴν*, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται φάλλειν τὴν θ' Ὡδὴν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἵτησις, καὶ ἀκολουθῶς φάλλει τὸ Ἐξαποστειλάριον Τὸν Ἀγστὴν αὐθιμερὸν ὅπερ φάλλεται ἐκ γ' φάλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἐρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἵσταται ἐν τῷ ὀρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἀναγινώσκειται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς φάλλει τὸ *Πᾶσα πνοή. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τοῦ α' Χοροῦ φάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ φάλλουσι τὰ δ' τῶν Αἰῶν Ἰδιόμελα*· μετὰ τὸ Καὶ νῦν *Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μυστίγων***

Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἀμασίας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριώδιον ἐφημεριοὶ τοιαύτην τινὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν· ἡ δὲ ὁμολογία καθιερώθη, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὁ λαὸς γαίνεται ποθῶν ἵνα εἰσλάβῃ πνευματικὴν τὴν ὥρην ταύτην τὸν διὰ τὰς ἡμετέρας ἁμαρτίας ἀναρτηθέντα ἐν τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θεάνθρωπον.

ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, *Κυριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν γύμα*, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ *Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ* κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνησιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμῖς ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μεταξὺ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ σγῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν *Ἦδη βάπτεται κάλαμος* ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει *Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν*, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει *Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδύξου Ἀποστόλου* κτλ. ὁ δὲ ἐπεικὼν τρεῖς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἱσταμένος εἰς τὴν Ὀρχίαν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη* πᾶσι, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον *Τῇ ἐπαύριον* ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν *Παρασκευὴν*· μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμὸν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεῖα*· τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον *Ἐξηγόρασας ἡμῖς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμῷ σου αἵματι*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔπωθεν, *Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς*, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . *εἰτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, εἰτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν* . . . *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις*· ὁ Ἱεροδιάκονος *Σοφία*, ὁ Ἀρχιμανδρίτης *Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Πατριάρχης *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Δόξα*

σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὴν δεσπότην καὶ Ἀρχιερεα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρεῖς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη* ἡμῶν, φθάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύαν καὶ ἀνερχόμενος τῆς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικτηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτοσυγκελίας κλίμακα ἵσταται εἰς τὸν ἐξώτην καὶ εὐλογήσας αὐθις τὸν ἐν τῷ περιδόλῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον λαόν, ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰτέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελίας εἰς τὰ πατριαρχικὰ δωμάτια.

2. «Πολυχρότιον ποιῆσαι Κέριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σιθασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην τὸν (ἁποστολικὴν) Πατριάρχην, κέριον κέριον (ἀεὶναι), Κέριε φιλᾶτε αὐτὸν εἰς τοὺς ἔτη. Ἀμήν».

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α'.

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίνια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἀγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται Στιχηρά τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ ἑγκαίνιαζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα ε' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντί Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ ἀνά δ', τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῶν Ἐγκαινίων ε', τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἢ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἢ τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἢ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἀγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Β'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλον-
ται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ γ',
Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀ-
ναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγ-
καινίων ἀντὶ Θεοδοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγ-
καινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστει-
λάριον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵ-
νους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἀγίου
τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ
Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου,
ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἑορ-
ταζομένου Ἀγίου γ' καὶ β' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ
ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Ἀνα-
γνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὰ
ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν
Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἀ-
γίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζο-
μένου Ἀγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων, ὁ ἀνα-
στάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου,
τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστά-
σιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δό-
ξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ᾖ, ὡς προεῖρηται, ἡ μνήμη ἐπι-
σήμως ἑορταζομένου Ἀγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη
Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Δ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἐορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρά τῆς ἐορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἐορτῆς· καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἀγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἐορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ τοῦ Ἀγίου β', Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ε'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Δεισποτικῇ ἐορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἐορτῆς ς' καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς β' καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἐορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β' καὶ τοῦ Ἀγίου β', Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ζ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἐορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἐορτῆς δ', καὶ β' τῶν

Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγκώ-
σματα β' τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπό-
στιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀνα-
στάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ
τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων
καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν
Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπρωτειλάριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀ-
γίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα
γ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν
Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἐκάστῃ τῶν προταχθεῖσων
περιπτώσεων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς τυ-
χούσης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.

Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα
εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινισμὸν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἶδη
ὡς ἐν τῷ Νύχολογῳ σημειοῦνται· καὶ ἂν ἐπέριξ ἀπέργεται μετὰ
τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἑσπεριοῦ
τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τε-
θέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἄνωθεν ἀστερίσκου καὶ κα-
λυθέντων μετὰ καλύμματος, ποιῇ Εὐλογητὸν, τὸ Τρισάγιον,
Ὅτι σοῦ, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια Οἱ μάρτυρές σου Κύριε,
Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸ τῆς ἡμέρας
Τροπάριον, εἶτα τὸ Ὡς ἀπ' ἀρχὰς τῆς γνώσεως, Δόξα Μαρτύρων
θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, μετὰ τῶν Ἀθλο-
φόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μὲν ἔστι πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγ-
καίνιασμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἑσπεριοῦ, καὶ τί-
θησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα καὶ κκίει κηρὸς δι' ὅλης τῆς
νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ πνυνυχίς¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδε-

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἐγκαινίων
Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπρία, ἀλλὰ ταῦτα γίνεται ὁ Ἑσπερι-
ὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρᾳ, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος, μεθ' οὗ τελεοῦνται
τὰ Ἐγκαινία καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία.

ξαμένω τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτος Ναός, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

Τὸ πρῶν ψάλλεται ὁ Ὕμνος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχοῦσης ἡμέρας διάταξιν (ὅρα τὰς διατάξεις § α'—γ'). Μετὰ δὲ τὸ Πᾶσα πτιοῖ καὶ τὸ Αἰνεῖτε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐχὰς τῶν Ἐγκαινίων Καλλι-στου τοῦ ἁγιοτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἶτα ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται ὡς συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰώνων, τὸ Δοξαστικόν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Εἶτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἶδη τῇ χύτρᾳ ἐγχέονται καὶ τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυχρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ ὡσαύτως καὶ ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδατος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ ὥπως θερμανθῇ, εἰς ἐκπλυσιν τῆς ἁγίας Τραπέζης· εἶτα περιδεσμοῦνται τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χεῖλους δακτύλους δύο, καὶ ἀναγεμίζεται ἔσωθεν ὁ γῦρος τῶν χαρτίων μετ' ἐτριμμένον μάρμαρον ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ Εὐλόγητόν, καὶ εὐθὺς τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ πυχὰ τοῦ Διακόνου Ἐτι καὶ ἔτι, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν, εἶτα Εἰρήνην πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος¹, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, αἶρει τὰ ἅγια

Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἀγίου Δίσκου, προπορευομένων τῶν Ἱερῶν μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυροῦ τε καὶ Ἑξαπτερόγων καὶ Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν ψαλλόντων τὰ Τροπάρια Ἅγιοι Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαὸς) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἱδιομέλων Ἑγκαινίζου, ἐγκαινίζου. Πάσαι μὲν ἐγκαινίζων· Ἑγκαίνια τιμᾶσθαι· Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθῃσι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο αὖθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' Ὤδῃς τοῦ Κανόνος τῶν Ἑγκαινίων, καὶ ἀφοῦ φθάσῃ αὖθις πρὸ τῶν Πυλῶν ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω· καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς δ' Ὤδῃς τοῦ Κανόνος· ἐλθὼν δὲ τελευτᾷον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως· τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθῃσι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, εἰτα καὶ τὴν τῆς Εἰσόδου Εὐχὴν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὕτων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ἔνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενός τις ἀντιφωνεῖ Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταῖος καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρεῖς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων σκυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαὸς, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἑγκαινίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν· εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθῃσι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμε-

εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων τὰ Ἑγκαίνια, καὶ ἀκολουθῶν τὴν Λειτουργίαν, διατάττει δὲ ἵνα τελειωθῇ ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

λείας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ *Λιωνία ἡ μνήμη* τῶν κτητόρων τοῦ ἁγίου *Ναοῦ* τούτου, τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος *Λιωνία ἡ μνήμη*, καὶ ἀκολούθως ἐπισυνάπτει τὰς δύο *Εὐχὰς*, καὶ μετὰ τὸ *Ἀμήν* εἰσφέρουσιν αὐτῷ θεομῆν τὴν *Κηρομαστίχην*, ἣν ἔκχει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία· εἴτα ἐπιλαβόντες οἱ παρτυχόντες τῆς ἁγίας *Τραπεζῆς*, τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ *Κίονος*, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ *Χοροὶ* ψάλλουσιν εἰς ἤχον β' τὸν 144 *Ψαλμὸν Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου*, καὶ ξεομένης τῆς ἀπορρευσάσης *Κηρομαστίχης*, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἔρρευσε, ψάλλεται ὁ 22 *Ψαλμὸς Κύριος ποιμαίνει με*· εἴτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογίατος ὁ Θεός*, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάββανον καὶ περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἁμφίων ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ ἁμφια καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιβληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται ἐπεύχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων *Θυρῶν*, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν *Εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος*, εἴτα ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς*, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην *Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας *Τραπεζῆς*, καὶ λαβὼν τὰ *Νίτρα* (ἢ *μοσχοσάπωνα*), σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ῥίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας *Τραπεζῆς*, εἴτα φέρεται *χλιαρὸν ὕδωρ*, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς *Τραπεζῆς*, λέγων *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν*, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ τῶν *Νίτρων* ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν *Τράπεζαν* καὶ σπογγίζει αὐτὴν μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ *Κίονα*, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἐκπλῦναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου· τούτων γιγνομένων, ψάλλεται ὁ 83 *Ψαλμὸς Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε*· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγισιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶ-*

ρας, καὶ λαβὼν Βιζίον (Κανίον) βοδοστάγμου ἐπιχύτας πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, καὶ τούτων γιγνομένων ψάλλεται εἰς ἤχον βαρὺν τὸ Ῥαντις με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιῶνα λευκανθήσομαι, εἴτα αὖθις δοῶζει λέγων Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ ἁγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος *Πρόσχωμεν*, ἐπιχέει Μύρον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ψάλλων τρεῖς τὸ Ἀλληλούια, ὥτπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυρούς τρεῖς, μέσον ἓνα καὶ δύο ἐκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σπογγίζων αὐτὴν δι' Ἀντιμινσίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμός Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τεριπτόν, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ τὸ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοῶσαι σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· εἴτα ἐφαρμύζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπέζης τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, προσκαλλῶν αὐτὰ διὰ Κηρυμαστίχης, ἀκολουθῶς ἐραπλοῖ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, οὗ οἱ σχοῖνοι δασμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμός *Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ*· μετὰ τοῦτο αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμὴν, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας· ἐν τινὶ ἀγγεῖῳ κινῶ ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲλως ἐκχυθῆναι ἔξω οὐδὲ ῥανίδα μίαν, καὶ σπογγιστάμενος τὰς χεῖρας μανδηλίῳ κινῶ, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἁγίας Τραπέζης (ἤτοι τὸ ἐράπλωμα) καὶ ἐραπλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμός Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμὴν· μετὰ τὸ Ἀμὴν, ἐραπλοῖ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἐγκαινισθέντα Ἀντιμινσία θάτερον θάτερον ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ θέσει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἴτα γίνεται ὁ ἀσπασμός· μετὰ τὸν ἀσπα-

σμέν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατὴν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἅπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναόν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 2ῶ Ψαλμὸν *Κύριοι με, Κύριε τοῦ Ἀρχιερέως θυμιαῶντος*, εἰς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βαπτάζων τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἓνα ἕκαστον Κίονα καὶ Πηνσὸν (Κολῶνα καὶ Καμάραν) τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως· οὕτω *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμει καὶ ζωοποιῷ Τριάδι*, πάντοτε νῦν καὶ ἡμεῖς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· τῶν αἰώνων· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα*, ὁ Διάκονος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν*, εἰτα *Εἰρήνῃ* πᾶσι, ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε*, εἰτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν*, καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος· παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ κανδήλα καὶνὴ καὶ θυραλλίς (φουτρί) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θυραλλίδα καὶ ἀποτίθῃσι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, εἰτα δὲ ἀποτιθέμενος τὸ τε σάββανον, τὰ κανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρεταῖς ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροὺς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν *Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε*· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων *Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*, ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν*, ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος*, καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Α'.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου } Ταῖς προσβείαις
καὶ τύπον σκηνώματος δόξης σου. } τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἰες ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν ὀυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν ὀυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
θεοτοκου
κτλ.

B'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἄγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς κτλ.

Γ'.

Ἐξελεξάμεν παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πενυομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ἡγαπήσῃς εὐτρέπειαν οἴκου σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχεύουσιν, προηγούμενοι τῆς τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ
ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΕΠΙ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἵσταται ἅπας ὁ Κλήρος πρὸς προὔπαντήσιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς· καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκην οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῷ, οἱ δὲ δύο ἵστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικηρίου μὲ τὸ Διδάμβουλόν, καὶ τῶν Χορῶν τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἀξίον ἔστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτορχήλιον καὶ Ὡμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεὺς· Ὅτι σοῦ ἔστιν, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς ψάλλουσι τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ Ὅτε καταβάς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αὐθις τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν Ὁ ἐν εἰδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετά ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύον, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφύριον ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητόν, εἶτα ἀναγινώσκει τὸ Τριτάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ, προσέρχεται ὁ Μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὃ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολούθως προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσελπίαν ἐγκυβρίζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α. Θ. Π. ὁδηγούμενη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν *Πολυχρόνιον* ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογούντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν*, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τῆς συνήθους περὶ τῆς ἐκείνης ἡμέρας ἐκτελεστέας ἐκτελεστέας ἐκτελεστέας τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναόν, ψάλλουσι τὸ ᾠδὴν ἐστίν, ὃ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἀλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσελκυσίαν, ἐγγε-
ριζοῦ τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα, ὃ δὲ Μ. Λογοθέτης ἐκτελεστέας ἐκτελεστέας ἐκτελεστέας. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον, ὃ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητόν, ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ὁ α' Χερὲς ψάλλει τὸ τροπάριον Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, ὃ δὲ β' Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξόν ἡμῖν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου*, Ὡς τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὡς τῶν Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ὡς τῶν διαφυλαχθῆναι κτλ. ὁ Πατριάρχης *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός*, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης τὸν πολυχρονισμόν, ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μετ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογούντος τὸν λαόν, τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη* ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ΤΗ. Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρῶν εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἵσταται δὲ ἐν τῷ προκθρονίῳ φέρων Ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Χαζράνιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἐνθα ἀκροῶνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ὅπου, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερόγων καὶ Λαμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δεσποτα, ὁ Πατριάρχης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ δ' τὸ ὕμνον τῆς στυλὸς γέγονας, ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς εἰθίσται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Τὸν Δεσποτην*

καὶ Ἀρχιερέα. Εἶτα ὁ Πατριάρχης ἀντιγινώσκει τὴν Πράξιν, συγχωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξους χριστιανούς πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ· μετὰ τὸ πέρας οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπογράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστάμενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

Τῇ ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς ὥρας σημαίνει τῇ ιβ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ ὥραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὁραὶ ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς β'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Παθῶν, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥρην κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σχιδάτῳ πρωὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥρην, ἡ Ἀνάστασις εἰς τὰς ς' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς ς'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ΑΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

- Κ**ΑΘ' ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
- Τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.
- Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).
- » Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
- » ΙΔ'. Τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
- Ὀκτωβρίου ΚΣ'. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
- Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιάρχων.
- » ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
- » Λ'. Τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.
- Δεκεμβρίου Σ'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.
- » ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὁρας.
- » ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.
- » ΚΣ'. Τὴν Συναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰανουαρίου	Α'. Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.
»	Ε'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς Ὁρὰς.
»	Σ'. Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
»	Ζ'. Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
»	Α'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Φεβρουαρίου	Β'. Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
Μαρτίου	ΚΕ'. Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Ἀπριλίου	ΚΓ'. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Μαΐου	ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
Ἰουνίου	ΚΔ'. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
»	ΚΘ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἰουλίου	ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
Αὐγούστου	Σ'. Τῆς Μεταμορφώσεως.
»	ΙΕ'. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
»	ΚΘ'. Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤῃ

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον, τὸ δὲ πρῶτ' ἐν τῷ πρᾶτονίῳ.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, τὸ πρῶτ' εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Περσικεῦῃ, εἰς τὰς Ὁρὰς καὶ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρῶτ', εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτχα, καὶ τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Περσικεῦῃ τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀνλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἑκπαλαὶ ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὁσάκις ἂν ἐχοροστάται ὁ Πατριάρχης, συνεχοροστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς Ὅρθροις καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον ὁμοῦς ἐν τοῖς ἑφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς

τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρασκευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκτός δὲ τούτων τῶν ἐπιτήμων Χοροστατιῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρόνῳ (γε-δέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἄνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἑσπερινούς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἀγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Α' Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἐσπέραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωΐαν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-

σταντι-
ληται ὁ
τὴν ἑορ-
του πρῶτον ἰωαννοῦ τοῦ Ἀρυσσοτόμου Χρ. ἐπισκοποῦ Λω-
νουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε, ἐὰν βού-
Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ
τὴν τῆς Ἰνδίκτου.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἑξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικόν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

Ἄν δ' ἡ χειροτονία συμβῇ ἐν Κυριακῇ ἀπλῇ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν ἢ θ' Ὡδὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἑξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἶτα τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοδοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ

Εὐλογητὸς εἶ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ νοῦ καὶ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, ὃ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ Διείπτε, Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν.

Γ'.

Ἡ αὐτὴ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλήν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγούνται ἀναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἐπονται τὰ τοῦ Ἁγίου.

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἂν συμπέσῃ χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς *Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' Ὁδὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα β', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.* Δόξα *Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Μετὰ τὴν Δοξολογίαν Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ νοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').*

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομνηστικῆς ἐορτῆς ἂν τελῇται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἐορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὴν*

Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἴσοδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἂν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλάριον, οὐδὲν ὅμως προηγείται ἅπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν πλέον.

ΠΕΡΙ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχωσι πλείονες τοῦ ἐνός Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, ἀφ' ἐσπέρας ἂν γένηται Εἴσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχιστον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἔξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νχοῦ τὸ Φῶς Ἰλαρὸν μέχρι τοῦ καὶ ἁγίου Πνεῦμα Θεόν, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἔξωθεν. Εἰς δὲ τὴν

1. Καίτοι πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμῇ καὶ σέβειν αἱ ἀλλήλους, ἀλλὰ προηγούνται ἢ κατὰ ὄφθαλμους ἢ κατὰ τὰ προσεβῆναι τῆς χειροτονίας.

Λιτήν ὁ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ *Εἰρήνη πύσιν*· ὁ δεύτερος τὸ *Δέσποτα πολυέλεε*· καὶ ὁ τρίτος τὸ *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός*· εἶτα ὁ πρῶτος κατάρχει τοῦ Θεοῦ καὶ Παρθένου βοηθούντων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μόνος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ δὲ πρῶτ' οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς, ἐκ τοῦ Βήματος πλέον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἐνὶ μόνῳ λειτουργοῦντι ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν*· Χριστῷ κατὰ τὴν Εἴσοδον, εἶτα τὸ *Ἀπολυτίκιον* (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶτος τῇ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ *Κοντάκιον*, καὶ τὸ *Ἅγιος ὁ Θεὸς* τὴν τρίτην φορὰν². Τὰς Ἐκφωνήσεις λέγουσιν ἐξ ὑπακομῆς· ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὁσάκις ἂν δεῖ, ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τὰς ἑκάστης, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργοῦν γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῇ τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς κεκανονισμένης ὥρας. Εἶτα εἰτελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν δίδωσι καὶ λαμβάνει³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργῆσαι καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγουμένων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταίος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῇ καὶ τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί. Κατὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτρικῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, εἶτα τὰς τε ἱερὰς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπο-

2. Καθὼς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατακριτέας ψάλλουσι καὶ τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τεθνεώτων, μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον Πάντων ὡμῶν μνηθεῖν Κύριος ὁ Θεός.

3. Ἐὰν ὦσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἡ Μητροπολίται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τοῦτον χεῖρα.

λυτίκιον⁴ καὶ τελευταίον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀπὸ
ψαλῆ δις ἔξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον
ἔξωθεν καὶ αὖθις τὸ πέμπτον ἔσωθεν. Εἶτα Δόξα Καὶ νῦν ἔξωθεν,
ὥς καὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ
Βήματος ἀργότερον τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλ-
λάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱε-
ρέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικῆρων λέγων τὸ
Κύριε, Κύριε, ἐπιβλέψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμῶς,
ψάλλεται αὖθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἀπὸ
ὁ Διάκονος· εἶπη τὴν Ἐκφωνήσιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἔσωθεν
τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις
ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὖθις ἔσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.
Εἶτα λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἅπαξ ἔσωθεν καὶ δις ἔξωθεν,
καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἢ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐ-
πίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθεν τε καὶ
ἔξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολίται ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παρα-
λείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῇ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίᾳ περι-
πτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ
τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἰσο-
δὸν καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνή-
σεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργ-
γούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' αἱ
Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀγράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ
Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῇ
τάξει Ἀρχιερέως.

4. Ἐὰν ἢ Μημόσυνον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ
τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων
Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερός Κλήρος· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἂν ἡ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὠράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίκηρα, τότε εἰς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Διάκονος τὸ Τριπάριον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἤχον δ' τὰ Τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων·* Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται· *Δόξα Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἀγνή καὶ Ἀχραντος Παρθένος·* Εἴτα ὁ Διάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .* ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κτλ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν. Εἴτα ἄραντες τὸ λείψανον, πρόπορευομένων τῶν Ἱε-

ρέων μετὰ λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύκην καὶ Ῥάβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἀπ' οὗ δὲ εἰσέλθωμεν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τρικηρίου ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ψάλλειν εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ 6'.*

ἔκ. Ἄνωμοι ἐν ὁδῷ, Ἀλληλουῖα.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Ἀλληλουῖα (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κριματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπαρόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... Ναί, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἐλέησόν με Κύριε).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἀσκόδς ἐν πάχρῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην,

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεῖλητησα.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καὶρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ υἱὸν καὶ ἀεὶ, Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ δ'.

Καὶ ἐλέησόν με, Ἀλληλούια.

Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούια.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούια.

Τῆς φωτῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούια.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὺν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδείλλασεν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούια.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰρέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογητάρων προβάλλεται τὸ Εὐλογητὸς εἰ Κύριε).—Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με.—Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου.—Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου.—Δόξα Τῷ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος.—Καὶ νῦν Χαῖρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.—Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου. Ἐάν ᾧσι πολλοὶ Ἱερεῖς εἰς ἓνα ἕκαστον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ

Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἐκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὁριζήσῳ).

Μετά τὸ τέλος τῶν Εὐλογητάρων οἱ Χοροὶ ἀρχονται τῶν κατ' ἔχον νεκρωσίμων Ἱδιομέλων.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα εὐσηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιάς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα, μίαν ψοπὴν καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελίξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαράσσεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡχοῦσης τῆς σάλπιγγος νεκροὶ, ὡς ἐν συσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ἐπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπειθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηγνίσται διὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεὶ ῥογήσωμεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραυνόμενων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ὅπως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφωνίας ὁ φυσικώτατος δεσμός θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται· δι' ὃ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλόνητε.

Ἦχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου Ἰωάννου, ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εἶδον τὰ

ὅσα τὰ γεγνημένα καὶ εἶπον, ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πένης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπανσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλάγιος δ'.

Ἀρχή μοι καὶ ἐπόστασις, τὸ πλαστονργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπεῖλαι φύσεως, γῆθέρ μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θεῇ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει, δι' ὃ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατὰταξον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπανσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν μετέστησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλάγιος δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἰδῶ ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα ἁμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνελεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπανσιν.

Δόξα Πατρὶ (ὁ αὐτός).

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠγάπηκτο, δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπανσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν (ὁ αὐτός).

Ἀγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἡκίεινε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθῆτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ

τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὐτῆς ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολουθῶς ἢ κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀπαιτητὸν ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Προσόμιον Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δώμεν ἡδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψανον μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ Ὄρθρῳ καὶ ὁδύρομαι.

Ἐάν ἡ Διακαινήσιμος ἐβδομὰς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἴτα ψάλλονται αἱ Καταβασαί' τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἐλάσση· Καταβασαί' τοῦ Χριστοῦ ἀνέστη τρίς, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' θ' ψάλλεται τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου· Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀρῶς εἰτελέθωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εἴτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δις ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολουθῶς ἡ νεκρώσιμος συνήθης Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπώθη.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἐτι τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κατ' ἥχον Ἰδιόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχή, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παύλου ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ').

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τρίτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ *Ἐννατα* τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα ἀύλων ταγμάτων τῶν Ἀγγέλων, ὡς αὐλὸς καὶ αὐτός. Τὰ δὲ *Τεσσαρακοστὰ* δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς πάλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀναληφθῇ, ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἀρπαγείῃ ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουνσι τὰ *Τρίμηνα* καὶ *Ἐξάμηνα* καὶ *Ἐννεάμηνα*. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελοῦνται ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ἑρμηνευτικοὶ τοῦτου κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μὴ γε, τὸ εὐρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσα συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων ἐορτῶν, ἥτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινήτων τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἐκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον εἰς Πίναξ, οἷος ὁ ἐπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐχέριαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινήται ἐορταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου (ἥτις ἐστὶ τὸ πρῶτον ὄριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἥτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὄριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἥτοι ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὅρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἐορτάς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει, παρέχων ὥς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατάς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω

πως οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάξουσιν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διελύκειν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκευάζουσιν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῇ καὶ ἀποβῇ εὐχερεστερα ἢ τοῦ Πίνακος χρήσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἐξῆς σημειώσεις·

A'. Τὸ Ἄγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ' Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐναρξὶς κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δ' ἐν ταῖς δυσὶ πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἐκάστης ἐορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρώτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ἔταν ἀρχῇται τὸ Τριῳδιον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἡ ζητουμένη ἐορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παρχαγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ αὐθ' (1889) ἔτος ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἐβδομάδι τοῦ Τριωδίου συμπίπτει; εὐρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἣτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἰτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυσὶ στήλαις τῆς ἐορτῆς ταύτης, καὶ εὐρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦται καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ συμπίπτει ἡ ἐορτὴ, ἔστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.

B'. Αἱ ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσιν ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἐορταὶ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ'), καθ' ἣν δυνατόν νά ἀρχῇται τὸ Τριῳδιον, μέχρι τῆς ἐορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'), ἣτις δυνατόν νά τελεῇ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν ἐορτῶν αἱ μὲν ιβ' ἀνήκουσι τῷ Τριῳδίῳ, αἱ δὲ ε' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δεικνυσιν ὁ Πίναξ.

Γ'. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαΐου, ἥτοι τῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατὸν νὰ τελεῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκτὸς, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτὸς, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στήλαι τῶν διαφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδὴλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελεῶσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριωδίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ'. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βισέκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτο ἐστὶν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφειλομέν διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα ἢ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριωδίου ἐνάρξις, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινήτων τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὅμως τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχέρειά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τὰς συμπίπτουσας πρὸ τῆς ἐμβολίου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτάς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος αωπθ' (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον αθ' (1900) ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἢ ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Λ' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προτῆκη τῆς ἐμβολίου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτάς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πιστάλιου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτῃ καμμένην, ἥτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκείνου ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μὴπω ἐλθούσης τῆς

ΚΘ' Φεβρουαρίου· μετὰ τὴν ΚΘ' ὅμως αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πισχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἐτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἥτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει, αὐπθ' (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος (ὡς προεῖρηται ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ, αθ' (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ ὅμως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἥτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Ἑβδομάδος· τοιοῦτοτρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

Ε'. Ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπίπτῃ τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τύχη δὲ τὸ ἔτος ἐκείνο Βίσεκτον, τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει † Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	§ 42—44
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωνίου τοῦ Μεγάλου.	
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.	1
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
16	27	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—6
17	28		

Τριμήσιον ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ III' Ἰανουαρίου τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανα- ρασιου καὶ Κυρίλλου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριμή- σιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		8
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—4
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—4
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριμή- σιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ K' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπέτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σαββ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

Τριωδίον ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΕ' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.	Ἰδε Τυπικόν
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
	.	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου	
19	30	καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
		† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ	
25	5	Φαρισαίου.	5—7
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου ἡ ἀνα- κομιδὴ τοῦ Λευφάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώ- του ἐβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
Ἀπριλίου			
		Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρις.	5—6
27	7		
<hr/>			
		Τῇ Α' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν	
		Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ.	71δε
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἀρχεῖται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ	Τυπικοῦ
		Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	2
Ἰανουαρίου	Ἀπριλίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1—3

19	30	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
20	31	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
24	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
30	10	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	5—7
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ Β' Φεβρουαρίου ἡ Ὑπα-	ἴδι
διον ἄρχεται	ἑστί	παντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-	Τυπικοῦ
		σοῦ Χριστοῦ.	
		Ἡ μνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς συμπύπτει	8
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος	
11	22	τῶν Νηστειῶν.	21—24
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	11—13—20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	1—3
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
15	26	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκριω.	11—13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	12	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
2	13	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—13
—			
Εἰ τὸ Τριψ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ Ι' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου	Ἴδε
διον ἄρχεται	ἴσται	Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.	Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέπτει.	2
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Β' ἐβδ. τῶν Νῆστ.	28
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	26—27
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας.	23—25
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	26—22
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	12

20	31	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
27	7	† Τῇ Κυρ. τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρίσ.	3—5

Τριωθιον ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἡ 6' εἵρεσις τῆς τιμῆας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	Ἰδε Τυπικου
Εἰ τὸ Τριώ- θιον κρηται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμπέπτει	2
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῇ Κυρ. τῆς Στευροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἐβδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	4
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	3
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀπώτου ἐβδ.	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριψ-	Τὸ Πάσχ	Τῇ Θ' Μαρτίου τῶν Ἀγίων	ἴδε
διον ἄρχεται	ἔσται	Μ' Μαρτύρωι.	Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει	8
11	22	Τῇ Δευτ. τῆς τῶν Βαίων ἐβδ.	11
12	23	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	17—18
15	26	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κωνόως.	15—16
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	14
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	11
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	11
19	30	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	13
<hr/>			
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	6
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	12
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	11
25	5	Τῇ Δευτ. τῆς Δ' ἐβδομάδος.	11

26	6	Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνήσ.	8—10
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	13
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρι.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	11
2	13	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος.	13
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἐβδομάδος.	11
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	8—10
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος.	7
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος.	1—3
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ-		Τῇ ΚΕ' Μαρτίου ὁ Εὐαγ-	
διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα	γελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεο-	Ἰδε
	ἔσται	τόκου.	Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμ-	2
		πίπτει.	
11	22	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακινήσιμου.	73—76
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάγχα.	70—72
15	26	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῇ Μ. Παρασκευῇ.	69
17	28	Τῇ Μ. Πέμπτῃ.	65—68
18	29	Τῇ Μ. Τετάρτῃ.	64
19	30	Τῇ Μ. Τρίτῃ.	63
20	31	Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.	62
Ἀπριλίου			
21	1	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῇ Παρ. τῆς ἐβδ. τῶν Βαΐων.	49—50
24	4	Τῇ Πέμπτῃ.	21
25	5	Τῇ Τετάρτῃ.	21
26	6	Τῇ Τρίτῃ.	20
27	7	Τῇ Δευτ. τῆς 5' ἐβδ. τῶν Βαΐων.	30—31
28	8	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῇ Παρασκευῇ.	37—41
31	11	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	36
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τετάρτῃ.	32—35
2	13	Τῇ Τρίτῃ.	20
3	14	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	30—31
4	15	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	23—25
6	17	Τῇ Παρασκευῇ.	22
7	18	Τῇ Πέμπτῃ.	21
8	19	Τῇ Τετάρτῃ.	21
9	20	Τῇ Τρίτῃ.	20
10	21	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	19
11	22	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	9—11
13	24	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομ.	1—8

Τριωδιον ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου τοῦ ἁ- γίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυ- ρος Γεωργίου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριω- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέτει	2
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς Σχμαρείτιδος.	35—37
12	23	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	† Τῇ Κυρ. τῆς Σχμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Μυροφόρων.	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομά- δος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαριου			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακκινησίμου ἐξδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακκινησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.	ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπέτει	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἐξδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐξδ.	
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπενηκοστῆς.	10—11 10—11
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	10—11
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—11
17	28	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύ-	
		του ἑβδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοκεντηχοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό-	
		ρῶν ἑβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβ-	
		δομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησί-	
		μου ἑβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου	
		Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακκινήσιμου.	1—2
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριψύ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λευφάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	Ἰδε Τυπικὸς
Ἰαννουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	8
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.	10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σμαρείτιδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σμαρείτ.	
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Πιπρᾶ- του ἐβδομάδος.	5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	7

29	9	Τῇ Τρίτῃ.	
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἐβδομάδος.	
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος.	2—3
9	20	Τῇ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδ.	1
—			
Εἰ τὸ Τριψύδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ <i>H' Μαίον</i> τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπύπτει.	§
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	16
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	16
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πα- τέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῇ Παρασκευῇ.	16
19	30	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	
27	7	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	4—6
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	4—6
30	10	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παρχλύτου.	4—6
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Παρασκευῇ.	4—6
2	13	Τῇ Πέμπτῃ.	4—6
3	14	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῇ Τρίτῃ.	
5	16	Τῇ Δευτέρᾳ.	
6	17	† Τῇ Κυρ. τοῦ Παρχλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό- ρων ἐβδομάδος.	1—3
8	19	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
9	20	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ ΚΑ' Μαίον τῶν Ἀγίων	Ἰδε
διον ἄρχεται	ἔσται	Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων	Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	§
		Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει	
15	26	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς	
		Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως	
		τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά-	
		ληψιν.	10
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10

Φεβρουαρι.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	9
2	13	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	8
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	6
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	6
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	6
7	18	Τῇ Παρασκευῇ.	6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	6
9	20	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσσηνιατικῆς.	3—5
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—2
12	23	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	1—2
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	1—2
		—	
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Μαΐου ἡ Γ' εὐρεσις τῆς Τιμᾶς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	18: Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ εὐροτὴ τοῦ Προδρόμου συμπέτει	§
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.	11
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	10
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	

25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	8—9
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.	8—9
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	7
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	
2	13	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πα- τέρων.	6
3	14	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	5
5	16	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	1
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ.	
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	3
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	1—2

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΕΝ Τῇ ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Περὶ τῆς Θ' "Ωρας.

Σελίς 1, § 1, σειρά 7, εἰς τὸ βλέπω ὁ ληστὴς πρόσθετος Δόξα «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν», καὶ νῦν «Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα».

Περὶ Προκειμένου.

Σελίς 8, § 11, σειρά 10, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος Μ. Προκειμένα φάλλονται ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Περὶ Ἀρτοκλασίας.

Σελίς 9, § 11, σειρά 17, πρόσθετος Ἄλλ' ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι, ἀντὶ τοῦ «θεοτόκου Παρθένου» φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Περὶ Ἀποστίχων.

Σελίς 9, § 13, σειρά 3, πρόσθετος καὶ τῶν προσορτίων αὐτῶν.

Περὶ Μεσονυκτικοῦ.

Σελίς 15, § 17, σειρά 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος ἄτινα φάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθημέραν Ὁρθροῖς.

Περὶ τοῦ Θεοῦ Κύριος.

Σελίς 16, § 19, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος τὰ δύο Σάββατα τῶν ψυχῶν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ «Ὁ βάθου σοφίας», Δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν «Σὲ καὶ τειχὸς καὶ λιμένα», ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ τὰ αὐτά, προφασσομένου τοῦ Ἀλληλούϊα μετὰ τῶν Στίχων.

Περὶ τοῦ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου.

Σελίς 23, § 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος Περὶ τοῦ «τὴν τιμιωτέραν» ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεράρχων, σελίς 193 § 4, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσας.

Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν.

Σελίς 24, § 31, σειρὰ 49, ἀνέγνωθι Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερών». Καὶ παρακατιῶν σειρὰ 22, τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν.

Σελίς 25, § 32, σειρὰ 48, πρόσθετος καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ.

Σελίς 37, § 46, σειρὰ 9, πρόσθετος ὡς καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς.

Σελίς 38, § 47, [σειρὰ 13, πρότερος Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» τὸ «Θ βᾶθι σοφίας».

Περὶ τοῦ Δι' ἐβχῶν.

Σελίς 39, § 50, σειρὰ 7, πρόσθετος Εἶτα ὁ Ἱερεὺς «ἀόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀχρῶσθιζ.

Σελίς 42, εἰς τὸ τέλος τῆς 1 § πρόσθετος Ἐν τοῖς καθημερινοῖς Ἐσπερινοῖς Εἰσοδος οὐ γίνεται ἐξαίρουμένων τῶν Ἐσπερινῶν τῶν Ἀποδόσεων τῶν Λειτουργικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν· ὅθεν μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας εὐθὺς ἀναγινώσκειται ὁ Προοιμιακός, καὶ μετὰ τὸ «Φῶς Ἰλαρόν» καὶ τὸ Προκείμενον ἀνευ Συναπτῆς τὸ «Καταξίωσον», ἀκολουθῶνς ἡ Ἐκτενὴς «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν» κτλ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ὁραία Μὴλη μένει κεκλητισμένη, ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσερχόμενος διὰ τῆς Νοτίου Μύλης, ἐξέρχεται τῆς Νοτίου Θυρίδας εἰς τὸ «Κατευθυνθῆτω» μετὰ μόνου τοῦ Ἐπιτραχηλίου.

Ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθίᾳ.

Σελίς 61, § 1, εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἀρτίρουν τὸ Στερεώσαι.
Κύριος 6 Θεός.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Σελίς 63, § 2, σειρά 1, ἀνάγνωθι Μετὰ τὸ μεσονυκτικόν. Σελ. 64,
§ 4, εἰς τὴν Ἀπολυτίκην πρόσθετος τοῦ ὁσίου. Σελ. 65, σειρά 8, ἀντὶ ἐν
Σαββάτῳ ἀνάγνωθι ἐν δευτέρᾳ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

18.—Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Σελίς 88, § 3, σειρά 17, πρόσθετος καὶ ἐκ τῆς 5' φθῆς τοῦ Κανόνος
τοῦ Ἀποστόλου 8'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

13.—Τοῦ Χρυσοστόμου.

Σελίς 94, § 2, σειρά 1, ἀνάγνωθι Κοινωνικὸν ὁ δὲ ἡμῶν γεν.
Σελίς 100, § 6, σειρά 6, ἀνάγνωθι Κοινωνικὸν « Αἰνεῖται ».

16.—Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Σελίς 100, § 8, σειρά 17, ἀνάγνωθι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

25.—Τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σελίς 136, § 30, ἀντὶ τῇ Α' τοῦ μηνὸς διόρθου τῇ ΑΑ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς.

Σελίς 143, § 5, σειρά 13, πρόσθετος καὶ Κατακλιθεὶς « Μυθῶν ἀνεκκαλυ-
ψεν διπλάτῃ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Σελ. 176, πρὸ τῆς 1 § πρόσθετος Περιπτώσεις. Α'. Ὡς αὐτως καὶ πρὸ τῶν § 11, 19 καὶ 21 Β', Γ', Δ' τῶν σελίδων 181, 184 καὶ 186. Σελ. 181, § 15, σειρά 2 πρόσθετος καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν». Αὐτόθι σειρά 11, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριφιδίου γ'.

10.—Τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σελ. 194, § 20, σειρά 10, διορθωτικόν Μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοιν. τάκιον τοῦ Ἁγίου κτλ. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπολύσεις.

24.—Τῇ Α' καὶ Β' εὐρέσει.

Σελ. 198, § 7, σειρά 3, διορθωτικόν οὕτω τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου τὸ Προκείμενον «Ἐκὶ ἐξανατελῶ» κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

ΜΑΡΤΙΟΣ

9.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

Σελ. 206, § 9, σειρά 19, πρόσθετος Αἱ Καταδικαίαι ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριφιδίου, ἐν δὲ τῇ Β' Δ' καὶ Ε' τὸ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Σελ. 207, § 11, σειρά 1, ἀνάγνωθι τῆς Β', Γ', Δ', Ε' καὶ Γ' ἐδομάδος. Σελ. 20, § 20, σειρά 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν.

25.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σελ. 215, § 7, σειρά 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Σελ. 224, § 13, σειρά 6, πρόσθετος ἡ Ὑπακοή. Σελ. 232, § 47, σειρά 1, πρόσθετος, ἀπὸ μετὰ τὸν Ν' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν τὸ Τρισάγιον κτλ. Σελ. 245, § 72, ὑποσημείωσις, ἀνάγνωθι μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

23.—Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Σελ. 255, ἐν τῇ ὑποσημείωσει 5, τῆς § 22, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος

πλήν τοῦ ὅτι τὰ προῦτα ἐπὶ τῇ Σειχηρᾷ καὶ τὰ τῶν Αἰνῶν ψάλλονται μόνον τοῦ Ἀγίου.

ΜΑΪΟΣ

21.—Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

Σελίς 276, εἰς τὸ τέλος τῆς § 5, πρόσθει: Εἰ δὲ τύχοις ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, § 31.

25.—Τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς Κερκλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 285, § 7, ἀντὶ τῶν § εἰς τὸ τέλος 14—17, γράψι 14—16.

ΙΟΥΝΙΟΣ

24.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 289, § 7, σελίς 5, ἀνίστασι: Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἐν σελίδι 305, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πρόσθει: Ἐάν ἡ ΑΑ' Ἰουλίου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ προσεορτία τῆς Προόδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλειμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὁρθρῳ Κανόνας προσεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Νόμοις τῶν πόλεων. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαῖαι διατάξεις.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σελίς 312, § 19, ἀντὶ σελίς 338, γράψι 69.

Εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον.

Σελίς 316, ἀντὶ τοῦ § 29, γράψι 23.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας.

Σελίς 350 ἀντὶ τῶν § 27, 28, γράψι 28, 29

Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 355, § 39, σειρὰ 9, πρόσθεις πρῶτον ὁ Εἰρμός «Ὁ Θεοτάτος προετύπωσε», εἰτα εἰς τὸ α' Τροπάριον κτλ.

Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 366, § 55, σειρὰ 15, πρόσθεις καὶ τῆς Ὁσίας δ', τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Στίχοι «Ἵπομενων ὑπέμεινα», καὶ «Ἐστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου». Αὐτόθι σελίς 367, § 57, ἀντὶ § 27 γράψε 31.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.

Σελίς 371, § 67, σειρὰ 27, πρόσθεις καὶ φάλλομεν τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Ἰδιόμελα εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν «Κύριε ἐρχόμενος» καὶ παρακατιών, σειρὰ 31, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὑποσημειώσεως 44, γράψε 31.

Τῇ Μ. Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σελίς 378, § 84, σειρὰ 2, πρόσθεις τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις» κτλ. εἰς 5'.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακκηνησίμου.

Σελίς 391, § 7, σειρὰ 12, ἀνίγνωθι Ἀναστάσιμα γ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν».

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Σελίς 404, § 42, σειρὰ 9, ἀνίγνωθι τὸ Κάθισμα τῶν Πατέρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς	Σελίς.	γ'
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Πανηγυρότητος	»	ιζ'
ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμην. Συνόδου καὶ ἐρμη- ναίαι αὐτοῦ. Παρχινετικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἰωάν- νου τοῦ Ἀρυστοτόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου	»	ιγ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ	Σελ.	1
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	»	2
Περὶ τοῦ <i>Εὐλόγητός ὁ Θεός</i>	»	2
Περὶ τοῦ Προοιμικοῦ Ψαλμοῦ	»	2
Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τοῦ PM' ψαλμοῦ <i>Κύριε ἐκέκραξα</i>	»	5
Περὶ τῶν πρώτων ἐσπερίων Στιχηρῶν	»	6
Περὶ τοῦ Α' ἐσπερίου Δοξαστικοῦ	»	7
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προκειμένου	»	8
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀνγνωσμάτων	»	8
Περὶ Ἀρτοκλασίας	»	8
Περὶ τῶν ἐσπερίων Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ <i>Νῦν ἀπολύνει</i> καὶ τοῦ Τρισαγίου	»	10

Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων	Σελ.	11
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	11
Ο ΟΡΘΡΟΣ	»	13
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ	»	13
Περὶ τοῦ Ἑξαψάλμου	»	15
Περὶ τοῦ Θιὸς Ἀΐριοις	»	16
Περὶ τοῦ Ὑαλτηρίου	»	17
Περὶ τῶν Καθισμάτων	»	17
Περὶ τῶν Εὐλογητῶν, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβη- μάτων, καὶ τοῦ Προκειμένου	»	18
Περὶ τῶν Κανόνων	»	18
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπικ- ῶν τῶν Κανόνων	»	19
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' Ὠδῇ Καθίσματος	»	20
Περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου	»	21
Περὶ τῶν Καταβασίων	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	22
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' Ὠδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλύ- ρει ἡ ἰσχυρή μου	»	23
Περὶ τῶν Ἑξαποστελλῶν	»	23
Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν	»	24
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν	»	25
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν	»	26
Περὶ τῆς Δοξολογίας	»	2
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρία	»	28
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	»	29
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν	»	29
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων	»	29
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	»	30
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Ἀπολυτικίων	»	31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων	»	32
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου	»	34
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου	»	34

Περὶ τοῦ Ἀλληλοῦσα τοῦ Ἀποστόλου	Σελίς	35
Περὶ τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου	»	36
Περὶ τοῦ Ἀξιόρ ἐστιν	»	36
Περὶ τοῦ Κοινωνικῆς	»	37
Περὶ τοῦ Εὐδομεν τὸ φῶς	»	38
Περὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Εὐλογίᾳ Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Δι' Εὐχῶν	»	39

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥ-

ΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας . Σελ. 41

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΚΟ-

ΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς

Λειτουργίας. » 49

Μεσονυκτικὴν τῆς Κυριακῆς. » 51

Ὁ Ὁρθρος » 52

Ἡ Λειτουργία » 56

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορ-

ταζομένων Ἀγίων » 63

Μὴν Σεπτέμβριος » 63

» Ὀκτώβριος » 86

» Νοέμβριος » 94

» Δεκέμβριος » 110

» Ἰανουάριος » 140

» Φεβρουάριος » 175

» Μάρτιος » 202

» Ἀπρίλιος » 247

» Μάιος » 264

» Ἰούνιος » 287

» Ἰούλιος	Σελίς 294
» Αὐγούστος	» 305

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ. 329
Κυριακή τοῦ Ἀσώτου	» 330
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω	» 331
Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω	» 334
Κυριακή τῆς Τυρινῆς	» 336
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> ὁ Ὁρθρος » 338 ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγισμένων </div> 343-344
Τὸ Μέγα Ἀποδείπνον	» 346
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348
Παρασκευή τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 349
Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας	» 350
Κυριακή Β' τῶν Νηστειῶν	» 354
Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως	» 355
Κυριακή Δ' τῶν Νηστειῶν	» 359
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 360
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου	» 360
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὁρθρου	» 362
Παρασκευή τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 363
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Ἀποδείπνου	» 363
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος ἐν τῷ Ὁρθρῷ	» 365
Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν	» 366
Παρασκευή τῶν Βατίων	» 367
Σάββατον τοῦ Αἰζάρου	» 368
Κυριακή τῶν Βατίων	» 369
Μεγάλη Δευτέρα εἰς τὸν Ὁρθρον	» 370
Μεγάλη Τρίτη	» 372
Μεγάλη Τετάρτη	» 373

Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Παθῶν	Σελίς 419
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἐγκαινίων Ναοῦ	» 426
ΤΕΛΕΤΗ Εἰς ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰ- κουμενικοῦ Θρόνου	» 436
ΤΕΛΕΤΗ Εἰς ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ- κουμενικὸν Θρόνον	» 438
Η ΕΝ Τῇ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ τελετὴ τῆς ἸΝΔΙΚΤΟΥ τῇ Α' Σεπτεμβρίου	» 439
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ ΑΠΟΛΥΞΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν	» 448
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πα- τριάρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῶ	» 442
Περὶ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ	» 445
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ	» 447
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας	» 450
Περὶ Μνημοσύνων	» 456
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἥτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων III' ἀκαινῆτων Ἑορτῶν τῶν ἀπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου	» 457
Ὁ Ἑορτοδρόμιος Πίναξ	» 461
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	» 481